

513.7
ค. ๖๖๖
๖. ๖

ทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการของชาวชนบทไทยที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน
ที่มีการพัฒนาต่างกัน และมีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

ปริญญาโท

ของ

วินัย พรหมอินทร์

- 7 เลข.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๓๑

176685

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒ ๖๕๖๑

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์เรื่อง "ทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการของชาวชนบทไทยที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีการพัฒนาต่างกัน และมีพฤติกรรมภายในครอบครัวต่างกัน" ได้รับทุนการวิจัยจาก รองศาสตราจารย์ บุญยิ่ง เจริญยิ่ง เพื่อเป็นทุนในการวิจัยครั้งนี้ เป็นจำนวนเงิน ๓,๐๐๐ บาท อาจารย์ ดร. เพ็ญแข ประพนธ์จันทิก ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ได้จัดสรรเงินจำนวน ๑,๐๐๐ บาท ให้เป็นทุนในการรวบรวมผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับที่จะเขียนเค้าโครงการวิจัย นอกจากจะจัดสรรเงินทุนการวิจัยให้แล้ว อาจารย์ ดร. เพ็ญแข ประพนธ์จันทิก ยังช่วยเหลือผู้วิจัยอีกหลายเรื่อง ซึ่งเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยสามารถทำปริญญานิพนธ์เรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณท่านทั้งสองที่ให้ทุนในการทำวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร. เพ็ญแข ประพนธ์จันทิก ที่ให้ความกรุณาเป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ อาจารย์อัมมเกื้อน สมนธิ ที่นอกจากจะเป็นกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์แล้วยังได้ช่วยเหลือผู้วิจัยอีกหลายเรื่อง อาจารย์สุภาพร ลอยด์ ที่เป็นกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ซึ่งท่านทั้งสามได้ให้คำปรึกษาแนะนำในการทำปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ทุกท่านที่ได้เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัยจนสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและสังคมต่อไปได้

ขอขอบคุณอาจารย์จรวด ประดับ อาจารย์สุชุม บัณฑิต อาจารย์อัครเดช ป้องนิม อาจารย์โรงเรียนบ้านห้วยก้าง "ราษฎร์สามัคคี" อาจารย์ทองจัน หักตะสุ อาจารย์เนรมิตชัย หักตะสุ อาจารย์โรงเรียนบ้านห้วยเคื่อ ที่ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลในการวิจัย

ขอขอบคุณพ่อกำนันเป็น ไกลถิ่น กำนันตำบลไม้ยา พอหลวงหน่อ แง่งดา ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๔ พอหลวงจันทร์ อินคำ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ พอหลวงวัย ม่วงคำ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๒ พอหลวงคายนันทะน้อย ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ พอหลวงจันทร์ ชินจันทร์ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๔ ตำบลไม้ยา ที่ได้ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกต่างๆให้ในระหว่างการศึกษาทดลอง เครื่องมือวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัย

ขอขอบคุณผู้ที่มีความจำเป็นที่ไม่สามารถเปิดชื่อได้อีกหลายท่านที่ได้ให้ข้อมูลอันปกป้องอย่าง
แก่ผู้วิจัย อันเป็นประโยชน์โดยตรงแก่การทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณอาจารย์สมเกียรติ ฐธรม หัวหน้าสำนักงานกลุ่มโรงเรียนไม้อ่า อาจารย์ทองเนตร
หมื่นโอง ครูวิชาการสำนักงานกลุ่มโรงเรียนไม้อ่า อาจารย์สม พรหมอินทร์ อาจารย์โรงเรียนบ้าน
เขาสะทอน จังหวัดฉะเชิงเทรา อาจารย์บุญเจือ กันเจริญ อาจารย์โรงเรียนวัดคานเงิน จังหวัด
ฉะเชิงเทรา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือทางด้านการพิมพ์และวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณอาจารย์กฤษดา มหาวงศ์นันท์ ประธานกลุ่มโรงเรียนไม้อ่า ที่ได้ให้ความกรุณา
ให้ยืมอุปกรณ์ในการพิมพ์และโรเนียว ของกลุ่มโรงเรียน

ขอขอบคุณอาจารย์บุญธรรม มณฑา อาจารย์สุวิทย์ นันตะเขม อาจารย์โรงเรียนบ้านห้วยถ้ำ
"ราษฎร์สามัคคี" ที่ได้ให้ยืมอุปกรณ์หลายอย่างที่ได้นำมาใช้ในการทำวิจัยโดยไม่คิดมูลค่า

ขอขอบคุณทางมหาวิทยาลัยอยู่ในตำบลไม้อ่าจำนวนกว่า ๑,๐๐๐ คน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการ
ทดลอง เครื่องมือและ เก็บข้อมูลในการทำวิจัย

สุดท้ายนี้ขอขอบใจคุณสมจิตร พรหมอินทร์ เด็กหญิงอัฐการย์ พรหมอินทร์ เด็กหญิงพิทยา
พรหมอินทร์ เด็กหญิงทัศนีย์ พรหมอินทร์ และเด็กชายชัชวาล พรหมอินทร์ ซึ่งเป็นภรรยาและลูก ๆ
ที่ยอมอยู่กันอย่างทุกข์ยากลำบากเพื่อให้พ่อได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

วินัย พรหมอินทร์

มีนาคม ๒๕๓๑

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญหานี้
จนบัดนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

...../ทศพร ประจักษ์.....ประธาน
...../ทศพรกรรมการ
...../ทศพรกรรมการ

คณะกรรมการสอบ

...../ทศพร ประจักษ์.....ประธาน
...../ทศพรกรรมการ
...../ทศพรกรรมการ
...../ทศพรกรรมการ

สารบัญ

บท

หน้า

๑	บทนำ	๑
	ภูมิหลัง	๑
	ความมุ่งหมายในการศึกษาคนควา	๔
	ความสำคัญของการศึกษาคนควา	๔
	ขอบเขตของการศึกษาคนควา	๕
	กลุ่มตัวอย่าง	๕
	ตัวแปร	๖
	ค่านิยมศัพท์เฉพาะ	๘
๒	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๐
	ทัศนคติ : ความหมายทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	๑๑
	ค่านิยม : ความหมายทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม	๑๒
	ความต้องการ : ความหมายทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการ	๑๖
	ความเกี่ยวข้องกันของ ทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการในการทำนาย	
	พฤติกรรม	๒๐
	ทัศนคติและค่านิยมกับพฤติกรรม	๒๐
	ทัศนคติกับความต้องการ	๒๑
	ค่านิยมกับความต้องการ	๒๑
	แหล่งสำหรับคนควาหาตัวแปรทางค่านิยม	๒๒
	แนวทางคนควาทางทฤษฎีและแนวคิด	๒๒
	แนวทางคนควาจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๒๘
	ตัวแปรทางค่านิยม	๓๔
	สมมติฐานการวิจัย	๕๔

๓	วิธีดำเนินการวิจัย	๕๕
	แบบของการวิจัย	๕๕
	ประชากร	๕๕
	กลุ่มตัวอย่าง	๕๕
	ตัวแปรในการวิจัย	๕๖
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๕๘
	ลักษณะของเครื่องมือ	๕๘
	การสร้างเครื่องมือ	๖๑
	การทดลองเครื่องมือ	๖๒
	การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	๖๕
	การวิเคราะห์	๖๖
	การวิเคราะห์ข้อมูลในการทดลองเครื่องมือ	๖๖
	การจัดกระทำข้อมูล	๖๗
	สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน	๖๘
๔	ผลการค้นคว้า	๗๐
	การศึกษามาเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการศึกษาของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ใน หมู่บ้านที่แตกต่างกัน	๗๑
	การศึกษามาเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการศึกษาของชาวชนบทที่มีพฤติกรรม ในครอบครัวแตกต่างกัน	๗๒
	การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโล่เกดของชาวชนบทที่ อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน	๗๔
	การศึกษามาเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโล่เกดของชาวชนบท มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน	๗๖

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน	๓๘
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน	๔๐
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงาน ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน	๔๑
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงาน ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน	๔๓
การศึกษามาเปรียบเทียบค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน	๔๔
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน	๔๖
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้นของชาว ชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน	๔๗
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้นของชาว ชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน	๔๘
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมในการยอมรับวัฒนธรรมของชาวชนบทที่อาศัย อยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน	๕๐
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมในการยอมรับวัฒนธรรมของชาวชนบทที่มี พฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน	๕๒
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมในการประหยัคของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ใน หมู่บ้านที่แตกต่างกัน	๕๓
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมในการประหยัคของชาวชนบทที่มีพฤติกรรม ในครอบครัวแตกต่างกัน	๕๕

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมในการศึกษาหาความรู้ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน	๔๗
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมในการศึกษาหาความรู้ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน	๔๘
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมความสนใจในข่าวสารของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน	๑๐๑
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมความสนใจในข่าวสารของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน	๑๐๒
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการรักษาสุขภาพอนามัยของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน	๑๐๔
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการรักษาสุขภาพอนามัยของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน	๑๐๖
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการเป็นพลเมืองของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน	๑๐๘
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการเป็นพลเมืองของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน	๑๐๘
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการยึดมั่นในศาสนาของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน	๑๑๑
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการยึดมั่นในศาสนาของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน	๑๑๒
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน	๑๑๓
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน	๑๑๔

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมความเชื่อในโชคกลางและไสยศาสตร์ของ ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน	๑๑๖
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมความเชื่อในโชคกลางและไสยศาสตร์ของ ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน	๑๑๘
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมความต้องการความสนุกสนานของชาวชนบท ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน	๑๒๐
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมความต้องการความสนุกสนานของชาวชนบท ที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน	๑๒๑
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมความรักชาติของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน ที่แตกต่างกัน	๑๒๓
การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมความต้องการรักชาติของชาวชนบทที่มีพฤติกรรม ในครอบครัวแตกต่างกัน	๑๒๔
การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางค่านิยมสรีระของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน	๑๒๕
การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางค่านิยมสรีระของชาวชนบทที่มีพฤติกรรม ในครอบครัวต่างกัน	๑๒๖
การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการความมั่นคงปลอดภัยของชาวชนบทที่ อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน	๑๒๗
การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการความมั่นคงปลอดภัยของชาวชนบทที่มี พฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน	๑๒๘
การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของของ ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน	๑๒๙
การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของของ ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน	๑๓๐

การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการได้รับความยกย่องนับถือของชาวชนบท ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน	๑๓๒
การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการได้รับความยกย่องนับถือของชาวชนบท ที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน	๑๓๓
การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการที่บรรลุความเป็นเลิศแห่งตนของชาว ชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน	๑๓๕
การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตนของชาว ชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน	๑๓๗
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละหมู่บ้านแยกเป็นกลุ่มพฤติกรรม	๑๓๘
๕ สรุปและอภิปรายผล	๑๔๓
สรุปผลการวิจัย	๑๔๓
อภิปรายผล	๑๔๔
ทัศนคติที่มีต่อการศึกษา	๑๔๕
ทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพใส่เกษียณ	๑๔๕
ค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ	๑๔๖
ค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงาน	๑๔๖
ค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง	๑๔๗
ค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้น	๑๔๗
ค่านิยมการยอมรับนับถือ	๑๔๘
ค่านิยมการประหยัด	๑๔๘
ค่านิยมการศึกษาหาความรู้	๑๔๙
ค่านิยมความสนใจในข่าวสาร	๑๔๙
ค่านิยมการรักษาสุขภาพอนามัย	๑๕๐
ค่านิยมในการเป็นพลเมืองดี	๑๕๐

ค่านิยมการยึดมั่นในศาสนา	๑๕๑
ค่านิยมในการมีไมตรีสัมพันธ์	๑๕๑
ค่านิยมความเชื่อในโศคลางและไสยศาสตร์	๑๕๑
ค่านิยมความต้องการความสนุกสนาน	๑๕๒
ค่านิยมความรักชาติ	๑๕๒
ข้อดีและข้อจำกัด	๑๕๔
ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ	๑๕๖
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป	๑๕๖
บรรณานุกรม	๑๕๘
ภาคผนวก	๑๖๓
ภาคผนวก ก	๑๖๔
ภาคผนวก ข	๑๖๓
ภาคผนวก ค	๑๖๓

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

๑	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการศึกษาของชาว ชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ	๓๑
๒	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการศึกษาของชาว ชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ	๓๒
๓	เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติที่มีต่อการศึกษาของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมภายใน ครอบครัวแตกต่างกันเป็นรายคู่	๓
๔	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพ โล่เก็ดของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ .	๓๔
๕	เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโล่เก็ดของชาวชนบทที่ อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่	๓๕
๖	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพ โล่เก็ดของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ	๓๖
๗	เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโล่เก็ดของชาวชนบทที่มี พฤติกรรมในครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่	๓๗
๘	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ	๓๘
๙	เปรียบเทียบคะแนนค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่	๓๙
๑๐	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ	๔๐

๑๑	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนนิยมความต้องการความมั่นคง จากการทำงานของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน	
๔	แบบ	๔๑
๑๒	เปรียบเทียบคะแนนนิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงานของชาว ชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่	๔๒
๑๓	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนนิยมความต้องการความมั่นคง จากการทำงานของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน	
๔	แบบ	๔๓
๑๔	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนนิยมของการพึ่งตนเองและความ เชื่อมั่นในตนเองของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน	
๔	แบบ	๔๔
๑๕	เปรียบเทียบคะแนนนิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของชาว ชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่	๔๕
๑๖	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนนิยมการพึ่งตนเองและความ เชื่อมั่นในตนเองของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน	
๔	แบบ	๔๖
๑๗	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนนิยมการยึดมั่นในชาติตระกูล และชนชั้นของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน	
๔	แบบ	๔๗
๑๘	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนนิยมการยึดมั่นในชาติตระกูล และชนชั้นของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ	๔๘

๑๙	เปรียบเทียบคะแนนการศึกษาค้นคว้าในชาติตระกูลและชนชั้นของชาว ชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ	๘๙
๒๐	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการยอมรับนวัตกรรม ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ	๙๐
๒๑	เปรียบเทียบการยอมรับนวัตกรรมของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ มีลักษณะแตกต่างกันเป็นคู่	๙๑
๒๒	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการยอมรับนวัตกรรมของ ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมภายในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ	๙๒
๒๓	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการประหยัคของชาวชนบท ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ	๙๓
๒๔	เปรียบเทียบคะแนนการประหยัคของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่	๙๔
๒๕	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการประหยัคของชาว ชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ	๙๕
๒๖	เปรียบเทียบคะแนนการประหยัคของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัว ต่างกันเป็นรายคู่	๙๖
๒๗	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการศึกษาค้นคว้าความรู้ของ ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ	๙๗
๒๘	เปรียบเทียบคะแนนการศึกษาค้นคว้าความรู้ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ใน หมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่	๙๘
๒๙	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการศึกษาค้นคว้าความรู้ของ ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ	๙๙

๓๐	เปรียบเทียบคะแนนค่านิยมการศึกษาหาความรู้ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมใน ครอบครัวแตกต่างกันเป็นรายคู่	๑๐๐
๓๑	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมความสนใจในข่าวสารของ ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน	๑๐๑
๓๒	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมความสนใจในข่าวสาร ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ	๑๐๒
๓๓	เปรียบเทียบคะแนนค่านิยมความสนใจในข่าวสารของชาวชนบทที่มีพฤติกรรม ในครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่	๑๐๓
๓๔	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการรักษาสภาพอนามัย ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ	๑๐๔
๓๕	เปรียบเทียบคะแนนค่านิยมการรักษาสภาพอนามัยของชาวชนบทที่อาศัย อยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่	๑๐๕
๓๖	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการรักษาสภาพอนามัย ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ	๑๐๖
๓๗	เปรียบเทียบคะแนนค่านิยมการรักษาสภาพอนามัยของชาวชนบทที่มี พฤติกรรมในครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่	๑๐๗
๓๘	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการเป็นพลเมืองดีของ ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ	๑๐๘
๓๙	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการเป็นพลเมืองดีของ ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ	๑๐๙
๔๐	เปรียบเทียบคะแนนค่านิยมการเป็นพลเมืองดีของชาวชนบทที่มีพฤติกรรม ในครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่	๑๑๐

๔๑	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการยึดมั่นในศาสนา ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ	๑๑๑
๔๒	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการยึดมั่นในศาสนาของ ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ	๑๑๒
๔๓	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการมีไมตรีสัมพันธ์ของ ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ	๑๑๓
๔๔	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการมีไมตรีสัมพันธ์ของ ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวที่แตกต่างกัน ๔ แบบ	๑๑๔
๔๕	เปรียบเทียบคะแนนการมีไมตรีสัมพันธ์ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมใน ครอบครัวแตกต่างกันเป็นรายคู่	๑๑๕
๔๖	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเชื่อในโชคลาง และไสยศาสตร์ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ	๑๑๖
๔๗	เปรียบเทียบคะแนนความเชื่อโชคลางและไสยศาสตร์ของชาวชนบท ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่	๑๑๗
๔๘	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเชื่อโชคลางและ ไสยศาสตร์ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ ...	๑๑๘
๔๙	เปรียบเทียบคะแนนความเชื่อโชคลางและไสยศาสตร์ของชาวชนบท ที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกันเป็นรายคู่	๑๑๙
๕๐	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความต้องการความ สนุกสนานของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ	๑๒๐

๕๑	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถี่ความต้องการความ สนุกสนานของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน	
๔	แบบ	๑๒๑
๕๒	เปรียบเทียบคะแนนความถี่ความต้องการความสนุกสนานของชาวชนบทที่มี พฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกันเป็นรายคู่	๑๒๒
๕๓	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถี่ความรักชาติของชาว ชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ	๑๒๓
๕๔	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถี่ความรักชาติของชาว ชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ	๑๒๔
๕๕	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความต้องการขั้นที่ ๑ ตาม ทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่าง กัน ๔ แบบ	๑๒๕
๕๖	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความต้องการขั้นที่ ๑ ตามทฤษฎี ของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ ..	๑๒๖
๕๗	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความต้องการขั้นที่ ๒ ตาม ทฤษฎีของ มาสโลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะ แตกต่างกัน ๔ แบบ	๑๒๗
๕๘	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความต้องการขั้นที่ ๒ ตาม ทฤษฎีของ มาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัว ต่างกัน ๔ แบบ	๑๒๘
๕๙	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความต้องการขั้นที่ ๓ ตาม ทฤษฎีของ มาสโลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะ แตกต่างกัน ๔ แบบ	๑๒๙

๖๐	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถี่ครั้งที่ ๓ ตาม ทฤษฎีของ มาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่าง กัน ๔ แบบ	๑๓๐
๖๑	เปรียบเทียบคะแนนความถี่ครั้งที่ ๓ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาว ชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่	๑๓๑
๖๒	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถี่ครั้งที่ ๔ ตาม ทฤษฎีของ มาสโลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่าง กัน ๔ แบบ	๑๓๒
๖๓	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถี่ครั้งที่ ๔ ตาม ทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ	๑๓๓
๖๔	เปรียบเทียบคะแนนความถี่ครั้งที่ ๔ ตามทฤษฎีของ มาสโลว์ ของชาว ชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่	๑๓๔
๖๕	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถี่ครั้งที่ ๕ ตาม ทฤษฎีของ มาสโลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่าง กัน ๔ แบบ	๑๓๕
๖๖	เปรียบเทียบคะแนนความถี่ครั้งที่ ๕ ตามทฤษฎีของ มาสโลว์ ของ ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่	๑๓๖
๖๗	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถี่ครั้งที่ ๕ ตาม ทฤษฎีของ มาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ	๑๓๗

๖๘	เปรียบเทียบคะแนนความต้องการขั้นที่ ๕ ตามทฤษฎีของ มาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่	๑๓๘
๖๙	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ฉบับที่ ๑ แยกเป็นรายหมู่บ้าน และกลุ่ม พฤติกรรม	๑๓๙
๗๐	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ฉบับที่ ๒ แยกเป็นรายหมู่บ้าน และกลุ่ม พฤติกรรม	๑๔๐
๗๑	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ฉบับที่ ๒ แยกเป็นรายหมู่บ้าน และกลุ่ม พฤติกรรม	๑๔๐
๗๒	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ฉบับที่ ๔ แยกเป็นรายหมู่บ้าน และ กลุ่มพฤติกรรม	๑๔๑
๗๓	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งหมดยกเป็นรายหมู่บ้าน และกลุ่ม พฤติกรรม	๑๔๒
๗๔	ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม	๑๔๒

บทที่ ๑

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยจัดเป็นประเทศกำลังพัฒนาประเทศหนึ่ง แต่การจะพัฒนาไปได้ผลเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ อาทิเช่น กำลังคน กำลังเงิน ทรัพยากรธรรมชาติ วัสดุ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนเทคโนโลยีต่างๆ ที่จะนำมาใช้เพื่อให้บังเกิดความสำเร็จก้าวหน้าตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ในบรรดาปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว หากพิจารณาถึงโดยองค์แท้ จะเห็นว่ากำลังคนน่าจะเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ ถ้าหากว่าประชากรในประเทศมีลักษณะนิสัยและพฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศแล้ว การพัฒนาประเทศก็คงจะเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะคนเป็นพี่รวมของทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นด้านพลังสมองความคิดหรือวิทยาการก้าวหน้า ล้วนแล้วแต่เกิดจากน้ำมือของคนทั้งสิ้น ชลอ ธรรมศิริ (ชลอ ธรรมศิริ ๒๕๑๕ : ๒๒๓) กล่าวว่า กำลังคนที่มีคุณภาพนั้นจะเป็นกำลังในการพัฒนากันอื่นๆ อีกด้วย แต่ในทางกลับกันกำลังคนที่ค่อยคุณภาพก็จะเป็นตัวทำให้ประเทศชาติเกิดความเสื่อมได้เช่นกัน

ดังนั้นทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นปัจจัยที่มีคุณค่าอย่างยิ่งในทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ประเทศจะเจริญได้ยากถ้าหากว่ามีกำลังคนที่ไม่มีความรู้ความสามารถที่จะเอื้อต่อการพัฒนาประเทศ (วิญญู วิเชียรโชติ ๒๕๑๓ : ๓๓ - ๓๕) ข้อสนับสนุนอีกอันหนึ่งในแง่คุณภาพของคนเช่น ประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นประเทศที่ขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติเป็นอย่างยิ่ง แต่พลเมืองของประเทศญี่ปุ่นเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถขั้นขั้นแข็ง จึงทำให้ประเทศญี่ปุ่นเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ แม้แต่ในประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งแต่เดิมประชาชนชาวเกาหลีเป็นบุคคลที่เกียจคร้าน ประจบสอพลอ ขาดความจริงใจ อ่อนแอ มีชีวิตอยู่ไปวันๆ แต่หลังจากใช้วิธีพัฒนาชนบทแบบแซมวอล อุนดอง (Saemual Undong) ซึ่งเป็นวิธีพัฒนาชุมชนที่มุ่งเน้นให้ประชาชนปรับปรุงประสิทธิภาพของตนเอง หลังจากนั้นประเทศเกาหลีใต้ก็สามารถพัฒนาประเทศของตนเองให้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วจนกระทั่งกลายเป็นประเทศชั้นนำทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน (ปรีชา เศรษฐศิริ ๒๕๒๓ : ๓๔ - ๔๔) ในทางตรงกันข้าม ประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรธรรมชาติแต่ขาดกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถ

ก็ไม่สามารถที่จะนำเอาทรัพยากรธรรมชาติที่มีความมาใช้ในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นได้
 ดังนั้นการพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องพัฒนาจิตใจของคนในสังคมเสียก่อน สำหรับปัญหา
 ทางด้านสังคมในประเทศคือพัฒนาที่ถือว่าเป็นอุปสรรคขัดขวางความเจริญของประเทศอาทิประชากร
 มีระดับการศึกษาต่ำ ขาดความรู้ความชำนาญในวิชาชีพ การยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีที่ล้าสมัย
 การไม่ซื่อสัตย์สุจริต รวมถึงปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคลในสังคม เช่น การก่ออาชญากรรม
 การมีอาชีพที่นำรังเกียจของสังคม จากตัวอย่างเหล่านี้จะเห็นว่าปัญหาทั้งหมดเป็นปัญหาเกี่ยวกับคน
 ทั้งสิ้น ดังนั้น ถ้าเราสามารถเตรียมคนให้เป็นไปตามที่เราต้องการ การพัฒนาประเทศก็จะเป็นไป
 ตามเป้าหมาย เมื่อเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าคนเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ ก็จำเป็นต้อง
 หมั่นดูแลเอาใจใส่ทะนุบำรุงรักษาค้นให้พร้อมที่จะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ วิธีการ
 ที่จะทำให้บุคคลมีคุณภาพนั้นสิ่งจำเป็นก็คือการให้การศึกษาและการจัดปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนของ
 บุคคลในสังคม สำหรับประเทศไทยโดยเฉพาะชนบทภาคเหนือ ปัญหาทั้งสองด้านนี้ก็คือ ทางด้านการศึกษา
 และพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีค่อนข้างสูง ดังจะเห็นได้จากอัตราของนักเรียนที่เรียนต่อในชั้นมัธยม
 ศึกษา มีค่อนข้างต่ำกว่าส่วนเฉลี่ยของทั้งประเทศ จริงอยู่ในประเทศไทยมีอัตราของประชากรที่อ่าน
 ออกเขียนได้ค่อนข้างสูง แต่ความจริงในจำนวนนี้เกือบทั้งหมดมีการศึกษาแค่ระดับประถมศึกษา ซึ่ง
 ต่างจากประเทศที่พัฒนาแล้วที่ประชาชนมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาเป็นจำนวนมาก สำหรับ
 ด้านพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้พบว่า ประเทศไทยเรานั้นมีหญิงที่ประกอบอาชีพโสเภณีเป็นจำนวนสูงมาก
 คือประมาณไม่ต่ำกว่า ๓๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งในจำนวนนี้ประมาณครึ่งหนึ่งมาจากทางภาคเหนือ (สุนทร
 วาที ๒๕๒๕ : ๓) จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาถึงมูลเหตุอันทำให้เกิดปัญหานี้ซึ่งนับวัน
 จะมีปัญหามากขึ้น สำหรับปัญหาโสเภณีเมื่อพิจารณากันอย่างผิวเผินอาจจะคิดว่าปัญหาโสเภณีไม่น่า
 จะมีปัญหาเกี่ยวกับสังคมส่วนรวมแต่ประการใด นอกจากจะเป็นปัญหาเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยเท่านั้น
 และบางคนอาจจะคิดว่าโสเภณีจะเกี่ยวข้องในแง่ของการส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือช่วยแก้ปัญหา
 ความยากจนในท้องถิ่น แต่ถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้งแล้ว ถึงแม้โสเภณีอาจจะช่วยแก้ปัญหาสังคมได้บางส่วน
 แต่ก็ไปเพิ่มปัญหาลักษณะอื่น ๆ อีกมากกว่า เช่น ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บ ปัญหาความทุกข์เพื่อ ปัญหาอาชญากรรม
 ปัญหาการสูญเสียเวลาของแรงงานเป็นจำนวนมากมหาศาลเป็นต้น ซึ่งรัฐบาลจะต้องใช้เงินในการแก้ปัญหา
 เหล่านี้เป็นจำนวนมิใช่น้อยหลายหมื่นล้านบาท นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมทางด้านศีลธรรม

และวัฒนธรรมซึ่งนับเป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อชื่อเสียงของประเทศไทย จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งสนใจศึกษาเพื่อหาแนวทางที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว

จากความสำคัญของปัญหาความคืบหน้าการศึกษาและปัญหาโสเภณีจึงเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทั้งสองนี้ และโดยที่แหล่งต้นกำเนิดของปัญหาทั้งสองประการนี้เกิดขึ้นในเขตชนบทภาคเหนือของประเทศไทย เพราะฉะนั้นงานวิจัยนี้จึงมุ่งความสนใจที่จะทำการศึกษาในเขตชนบทภาคเหนือของประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ผู้วิจัยได้สุ่มหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบจากตำบลไม้ยา อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย ที่มีลักษณะที่น่าสนใจหลายประการคือ (๑) หมู่บ้านขนาดเล็ก ที่มีระดับการพัฒนาค่ำ หญิงสาวจำนวนมากประกอบอาชีพโสเภณี (๒) หมู่บ้านขนาดเล็กที่มีระดับการพัฒนาสูง มีการส่งบุคคลในครอบครัวไปศึกษาต่อตั้งแต่ระดับมัธยมขึ้นไปจำนวนมาก (๓) หมู่บ้านขนาดใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาค่ำ หญิงสาวจำนวนมากประกอบอาชีพโสเภณี (๔) หมู่บ้านขนาดใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาสูง มีการส่งบุคคลในครอบครัวไปศึกษาต่อตั้งแต่ระดับมัธยมขึ้นไปจำนวนมาก

ประเด็นความสนใจในการศึกษาค้างนี้ก็คือ การศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ทั้งในแง่พฤติกรรมที่เป็นปัญหาและพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์คือส่วนรวมในแง่หมู่บ้านต่างๆ ในการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์นั้น มีผู้คิดหาวิธีศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจในพฤติกรรมของมนุษย์โดยใช้คำอธิบายในหลายๆ สาขาวิชาด้วยกัน ดังนั้นจึงเกิดมีทฤษฎีต่างๆ ขึ้นมามากมายทั้งทางจิตวิทยาและสังคมวิทยา ทฤษฎีเหล่านี้เกิดขึ้นเพื่อหาทางทำความเข้าใจและหาทางแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของมนุษย์

การศึกษาพฤติกรรมของคนในแง่ค่านิยมเป็นการศึกษาแนวทางทางด้านสังคมวิทยา ซึ่ง สุนทร โคมินและสนธิ สมัครงการ (สุนทร โคมินและสนธิ สมัครงการ ๒๕๒๒ : ๑ - ๒) ได้อธิบายว่า ค่านิยม (Value) มีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อพฤติกรรมของมนุษย์ เป็นตัวนำหรือตัวผลักดันให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมหรือไม่แสดงพฤติกรรมบางอย่างออกมา โดยมีทัศนคติ (Attitude) เป็นตัวช่วยผลักดันอีกแรงหนึ่ง ในการศึกษาในครั้งนี้จึงได้นำเอาทัศนคติมาศึกษาร่วมกับค่านิยมเพื่อที่จะอธิบายถึงพฤติกรรมประกอบอาชีพโสเภณีและการส่งบุคคลในครอบครัวไปศึกษาต่อซึ่งมีผลทำให้หมู่บ้านหรือท้องถิ่นต่างๆ เกิดการพัฒนาให้มีความเจริญต่างกัน โรคิช (สุนทร โคมินและสนธิ สมัครงการ ๒๕๒๒ : ๒๔ อ้างอิงมาจาก Rokeach. 1968) กล่าวว่าบทบาทอีกประการหนึ่ง

ของค่านิยมก็คือการแสดงออกถึงความต้องการของมนุษย์ โดยสามารถบอกได้ว่าค่านิยมใดเป็นค่านิยมใดเป็นค่านิยมระดับสูงหรือค่านิยมระดับต่ำ ทั้งนี้โดยการเปรียบเทียบจากลำดับขั้นของความต้องการตามทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Hierarchy of motivation) เกี่ยวกับเรื่องนี้มาสโลว์ (สุนทร โคมินและสนิท สมัยการ ๒๕๒๒ : ๒๔ อ้างอิงมาจาก Maslow, 1969) ได้แยกค่านิยมออกเป็นสองประเภทคือ ค่านิยม D (Deficiency) และค่านิยม B (Being) ค่านิยมประเภทแรกมุ่งสนองความต้องการเบื้องต้นของมนุษย์ซึ่งได้แก่ ความมั่นคง (Security) ความปลอดภัย (Safety) และความรัก (Love) ส่วนค่านิยมประเภทหลังมุ่งสนองความต้องการขั้นสูงเช่น เช่น ศักดิ์ศรี (Self-esteem) และความสามารถแห่งตน (Self-Actualization) ซึ่งมาสโลว์มีความคิดว่าการที่ค่านิยมบางอันดีกว่าสูงกว่าและนำปรารถนาว่าค่านิยมอีกอันหนึ่ง ก็โดยที่ค่านิยมนั้นแสดงความต้องการในระดับสูงกว่านั้นเอง ซึ่งจากงานวิจัยของ เจ็คหล่า สุนทรวิภาส (เจ็คหล่า สุนทรวิภาส ๒๕๒๑) พบว่าความต้องการในระดับสูงหรือค่ากว่านี้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของคนอย่างน่าสนใจ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากชาวชนบทที่มาจากหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันจำนวนสี่แห่ง วัตถุประสงค์ก็เพื่อศึกษาว่า ทักษะคิด ค่านิยมและความต้องการตามทฤษฎีของมาสโลว์ว่าจะมีอะไรบางอย่างที่สามารถอธิบายลักษณะพฤติกรรมที่แตกต่างกันของบุคคลได้ ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนา ปรับปรุงและแก้ไข เพื่อให้ประชากรไทยมีพฤติกรรมที่ดีปรารถนาซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศต่อไป

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

๑. เพื่อเปรียบเทียบ ทักษะคิด ค่านิยมและระดับความต้องการของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านขนาดใหญ่และหมู่บ้านขนาดเล็กที่มีระดับการพัฒนาต่างกัน
๒. เพื่อเปรียบเทียบ ทักษะคิด ค่านิยมและระดับความต้องการของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๑. ทำให้ทราบว่าชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านขนาดใหญ่และหมู่บ้านขนาดเล็กที่มีระดับการพัฒนาต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกันหรือไม่ ข้อมูลที่ได้รับนี้จะสามารถใช้เป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาหมู่บ้านต่อไป

๒. ทำให้ทราบว่าชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกันหรือไม่ ข้อมูลที่ได้รับนี้จะสามารถใช้เป็นประโยชน์ในการวางแผนแก้ไขและพัฒนาคุณภาพของบุคคลต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือหัวหน้าครอบครัวที่เป็นชายมีภูมิลำเนาอยู่ในหมู่บ้านที่สุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่อยู่ในเขตชนบทภาคเหนือของประเทศไทย มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน ๔ แบบ จำนวนหมู่บ้านละ ๒๐๐ คน เพื่อให้ครอบคลุมแบบสอบถามที่แบ่งเป็น ๔ ตอนๆ ละ ๕๐ คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๘๐๐ คน ดังต่อไปนี้คือ

๑. หมู่บ้านขนาดเล็ก มีจำนวนหลังคาเรือนประมาณ ๑๐๐ - ๑๕๐ หลังคาเรือน มีประชากรอาศัยอยู่น้อยคือประมาณ ๔๕๐ - ๕๕๐ คน เป็นหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำการจัดระเบียบทางด้านสาธารณูปโภคต่างๆ ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ชาวบ้านไม่นิยมส่งบุตรไปศึกษาต่อหลังจากเรียนจบชั้นประถมศึกษาแล้ว หญิงสาวในหมู่บ้านส่วนมากประกอบอาชีพใส่แฉะ ชาวบ้านส่วนมากประกอบอาชีพทางการเกษตร

๒. หมู่บ้านขนาดเล็ก มีจำนวนหลังคาเรือนประมาณ ๑๐๐ - ๑๕๐ หลังคาเรือน มีประชากรอาศัยอยู่น้อยคือประมาณ ๔๕๐ - ๕๕๐ คน เป็นหมู่บ้านที่จัดว่ามีระดับการพัฒนาสูง เคยได้รับรางวัลในการจัดประกวดหมู่บ้านในระดับจังหวัดมาแล้ว ชาวบ้านนิยมส่งบุตรหลานไปศึกษาต่อหลังจากที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาแล้ว หญิงในหมู่บ้านจำนวนน้อยมากที่ประกอบอาชีพใส่แฉะ ชาวบ้านส่วนมากประกอบอาชีพทางการเกษตร

๓. หมู่บ้านขนาดใหญ่ ซึ่งแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๓ หรือ ๔ หมู่บ้าน มีจำนวน

หลังคาเรือนอยู่รวมกันประมาณ ๔๐๐ - ๑๒๐๐ หลังคาเรือน มีประชากรอาศัยอยู่ประมาณ ๓,๕๐๐ - ๖,๐๐๐ คน เป็นหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำการจัดระเบียบหมู่บ้านทางด้านสาธารณูปโภคต่างๆ ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ชาวบ้านไม่นิยมส่งบุตรหลานไปศึกษาต่อหลังจากเรียนจบชั้นประถมศึกษาแล้ว หญิงสาวในหมู่บ้านจำนวนมากประกอบอาชีพเป็นโสเภณี ชาวบ้านส่วนมากประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรม

๔. หมู่บ้านขนาดใหญ่ ซึ่งแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๓ หรือ ๔ หมู่บ้าน มีจำนวนหลังคาเรือนอยู่รวมกันประมาณ ๔๐๐ - ๑๒๐๐ หลังคาเรือน มีประชากรอาศัยอยู่ประมาณ ๓,๕๐๐ - ๖,๐๐๐ คน เป็นหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูง เคยได้รับรางวัลในการจัดประกวดหมู่บ้านในระดับจังหวัดมาแล้ว ชาวบ้านนิยมส่งบุตรหลานไปศึกษาต่อหลังจากที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาแล้ว หญิงสาวในหมู่บ้านจำนวนน้อยที่ไปประกอบอาชีพโสเภณี ชาวบ้านส่วนมากประกอบอาชีพทางการเกษตร

เหตุที่สุ่มหมู่บ้านโดยใช้ลักษณะดังกล่าวเป็นกลุ่มตัวอย่างก็เพราะว่า ประการแรกชาวชนบทในภาคเหนือนิยมสร้างบ้านเรือนอาศัยอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเป็นหมู่บ้าน ที่มีทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ประการที่สองหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูงส่วนมากประชาชนนิยมส่งบุตรหลานไปศึกษาต่อในระดับสูงกว่าชั้นประถมศึกษา ส่วนหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำก็มักจะมีหญิงสาวในหมู่บ้านจำนวนมากไปประกอบอาชีพโสเภณี ประการที่สามขนาดของหมู่บ้านจะเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์กันระหว่างประชากรในหมู่บ้าน ชาวชนบทในปัจจุบันถึงแม้จะมีการติดต่อสัมพันธ์กันกับบุคคลในถิ่นอื่นบ้าง แต่โดยทั่วไปแล้วการติดต่อสัมพันธ์ส่วนใหญ่ก็เป็นการติดต่อสัมพันธ์กันในหมู่บ้าน ประการที่สี่หมู่บ้านที่มีลักษณะโดยทั่วไปคล้ายคลึงกันทั้งทางด้านเชื้อชาติ เศรษฐกิจสังคมและทำเลที่ตั้งแต่มีพฤติกรรมบางอย่างแตกต่างกัน ย่อมแสดงว่าหมู่บ้านเหล่านั้นน่าจะมีลักษณะทางจิตใจบางอย่างแตกต่างกัน จากเหตุผลดังกล่าวจึงได้สุ่มหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบดังกล่าวเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ตัวแปร

๑. ตัวแปรอิสระ

๑.๑ ถิ่นที่อยู่อาศัย หมายถึงหมู่บ้านที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบคือ

- ๑.๑.๑ หมู่บ้านขนาดเล็กที่มีระดับการพัฒนาต่ำ
- ๑.๑.๒ หมู่บ้านขนาดเล็กที่มีระดับการพัฒนาสูง
- ๑.๑.๓ หมู่บ้านขนาดใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาต่ำ
- ๑.๑.๔ หมู่บ้านขนาดใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาสูง

๑.๒ พฤติกรรมในครอบครัว หมายถึงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นแบบใดแบบหนึ่งในครอบครัวใน ๔ แบบ ดังต่อไปนี้

- ๑.๒.๑ มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาและไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกณฑ์
- ๑.๒.๒ มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาและมีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกณฑ์
- ๑.๒.๓ ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาและมีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกณฑ์
- ๑.๒.๔ ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาและไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกณฑ์

๒. ตัวแปรตาม

- ๒.๑ ทักษะชีวิต ประกอบด้วยทักษะชีวิต ๒ ทักษะชีวิตคือ
 - ๒.๑.๑ ทักษะชีวิตที่มีต่อการศึกษา
 - ๒.๑.๒ ทักษะชีวิตที่มีต่อการประกอบอาชีพใส่เกณฑ์
- ๒.๒ ค่านิยม ประกอบด้วยค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและสังคม ๑๕

ค่านิยมคือ

- ๒.๒.๑ ค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
- ๒.๒.๒ ค่านิยมการ เน้นความมั่งคั่งจากการทำงาน
- ๒.๒.๓ ค่านิยมการพึ่งตนเองและเชื่อมั่นในตนเอง
- ๒.๒.๔ ค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้น
- ๒.๒.๕ ค่านิยมการยอมรับนวัตกรรม
- ๒.๒.๖ ค่านิยมการประหยัด

- ๒.๒.๓ คำนียการศึกษาหาความรู้
- ๒.๒.๔ คำนียความสนใจในข่าวสาร
- ๒.๒.๕ คำนียการรักษาสุขภาพอนามัย
- ๒.๒.๑๐ คำนียการเป็นพลเมืองดี
- ๒.๒.๑๑ คำนียการยึดมั่นในศาสนา
- ๒.๒.๑๒ คำนียการมีไมตรีสัมพันธ์
- ๒.๒.๑๓ คำนียความเชื่อในโชคล้างและไสยศาสตร์
- ๒.๒.๑๔ คำนียความต้องการความสนุกสนาน
- ๒.๒.๑๕ คำนียความรักชาติ

๒.๓ ความต้องการ หมายถึงความต้องการ ๕ ระดับตามทฤษฎีของมาสโลว์

ประกอบด้วย

- ๒.๓.๑ ความต้องการทางขั้นขั้น
- ๒.๓.๒ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย
- ๒.๓.๓ ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ
- ๒.๓.๔ ความต้องการความเคารพยกย่อง
- ๒.๓.๕ ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตน

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

ชาวชนบทไทย หมายถึงผู้ชายชาวไทยที่เป็นหัวหน้าครอบครัวที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านใดหมู่บ้านหนึ่งในตำบลไผ่ยา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ

ถิ่นที่อยู่อาศัย หมายถึงหมู่บ้านที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งอยู่ในหมู่บ้านใดหมู่บ้านหนึ่งใน ๔ หมู่บ้านดังกล่าวแล้ว

พฤติกรรมในครอบครัว หมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถามแบบใดแบบหนึ่งใน ๔ แบบดังต่อไปนี้

๑. มีบุคคลใดบุคคลหนึ่งในครอบครัวเคยและ/หรือกำลังศึกษาต่อในระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาเป็นต้นไป

๒. มีบุคคลใดบุคคลหนึ่งในครอบครัว เคยและ/หรือกำลังประกอบอาชีพโสเภณีหรือ
เข้าข่ายการค้าประเวณีเช่น หมอนวด หญิงพนักงานบริการในบาร์ ในคลับ นางทางโทรศัพท์
เพื่อนเที่ยว เป็นต้น ฯลฯ

๓. มีพฤติกรรมทั้งข้อ ๑. และข้อ ๒. เคยและ/หรือกำลังเกิดขึ้นในครอบครัว
ของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔. ไม่เคยมีพฤติกรรมทั้งในข้อ ๑. และข้อ ๒. เคยและ/หรือเกิดขึ้นในครอบครัว
ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาสูง หมายถึงมีพฤติกรรมในครอบครัวตามแบบข้อที่ ๑.

การศึกษาค่ำ หมายถึงไม่เคยมีพฤติกรรมในครอบครัวตามแบบข้อที่ ๑.

ทัศนคติ หมายถึงความรู้สึคนึกคิดของผู้ตอบแบบสอบถามที่จะประเมินออกมาในทางดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งในที่นี้ต้องการวัดทัศนคติของบุคคลที่มีต่อ
การศึกษาและการประกอบอาชีพเป็นโสเภณี ซึ่งจะวัดได้จากแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อการวิจัย
ในครั้งนี้โดยเฉพาะ

ค่านิยม หมายถึงสิ่งที่บุคคลประเมินอย่างรอบคอบแล้วว่าเป็นสิ่งที่ดีมีคุณค่าควรแก่การ
ปฏิบัติและมีความต้องการที่จะปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ในกลุ่มพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใดเรื่อง
หนึ่งโดยเฉพาะ ถ้าบุคคลประเมินว่าเป็นสิ่งที่ดีมีคุณค่าและมีการปฏิบัติอยู่สม่ำเสมอในกลุ่มพฤติกรรมนั้น
มากก็แสดงว่ามีค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องนั้นมาก ถ้าบุคคลประเมินว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีมีคุณค่าน้อยและมีการ
ปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวก็น้อยก็แสดงว่ามีค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวก็น้อย ซึ่งในที่นี้ประกอบ
ด้วย ๑๕ ค่านิยม แต่ละค่านิยมวัดได้จากแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้โดย
เฉพาะ

ความต้องการ หมายถึงความต้องการ ๕ ระดับตามทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้น
ของมาสโลว์ ซึ่งความต้องการขั้นที่หนึ่งคือความต้องการทางด้านสรีระ ขั้นที่สองคือความต้องการ
ความมั่นคงปลอดภัย ขั้นที่สามคือความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ ขั้นที่สี่คือความต้อ
งการความเคารพยกย่อง ขั้นที่ห้าคือความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตน ซึ่งบุคคลมักจะ
ติดอยู่กับความต้องการขั้นใดขั้นหนึ่งใน ๕ ขั้นนี้ ในช่วงชีวิตคนใดคนหนึ่งของตนเป็นเวลานาน
พอสมควร ซึ่งมักจะแสดงออกว่าตนมีความต้องการขั้นนั้นมากกว่าความต้องการขั้นอื่น ซึ่งในที่นี้
สามารถวัดได้จากแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้โดยเฉพาะ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ในการศึกษาในครั้งนี้ต้องการศึกษาว่ามีสาเหตุทางจิตใจด้านใดบ้างที่มีผลต่อพฤติกรรมของบุคคลในเชิงบวกและในเชิงลบ เชิงบวกได้แก่ความสนใจในการศึกษาและความร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาหมู่บ้าน ส่วนพฤติกรรมในเชิงลบได้แก่การค่าประเวณีและความไม่เอาใจใส่ในการพัฒนาหมู่บ้านของตน โดยศึกษาว่ามีลักษณะทางจิตใจแตกต่างกันหรือไม่ในตัวแทนทางจิตใจที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ สำหรับตัวแทนทางจิตใจที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ได้แก่ ทศนคติ ค่านิยมและความต้องการตามทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (The Need-Hierarchy Conception of Human Motivation) เหตุที่นำตัวแทนทั้งสามนี้มาศึกษาก็นำมาศึกษาเนื่องจากตัวแทนทั้งสามมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งได้รับการยืนยันจากผลงานวิจัยที่ผ่านมาแล้วหลายครั้ง ดังเช่นงานวิจัยของไวเกลและนิวแมน (ซีระพร อูวรรณโชติ ๒๕๓๔ : ๑๘ อ้างอิงมาจาก Newman and Newman. 1976) ซึ่งได้พบว่าทัศนคติต่อการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของบุคคลสามารถทำนายพฤติกรรมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของบุคคลได้ การวิจัยของสุนทร โคมินและสนธิ สมักรการ (สุนทร โคมินและสนธิ สมักรการ ๒๕๓๒) ก็พบว่าทัศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ สามารถแยกกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมต่างกันได้ การศึกษาของเจ็ดหล้า สุนทรวิภาค (เจ็ดหล้า สุนทรวิภาค ๒๕๓๑) ก็พบว่าทัศนคติที่มีต่อกลุ่มและความต้องการตามทฤษฎีของมาสโลว์สามารถทำนายการสมัคร เป็นสมาชิกกลุ่มสหกรณ์การเกษตรได้ นอกจากนี้แล้วการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมในการ เป็นบุคคลที่พร้อมจะรับการพัฒนามักจะเน้นไปที่การศึกษาในแง่ทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการเช่น คาห์ล โรเจอร์ อิงเคิลและสมิท (Kahl. 1968, Rogers. 1969, Inkeles and Smith. 1974) ซึ่งศึกษาว่ามีตัวแทนใดบ้างที่ทำให้คนเป็นชนชั้นสมัย การศึกษาเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์ (McClelland. 1961) ที่ศึกษาว่าประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจเกิดจากการที่บุคคลมีพฤติกรรมอย่างไรและพฤติกรรมเหล่านั้นสืบเนื่องมาจากการที่บุคคลมีทัศนคติหรือค่านิยมที่ได้รับการปลูกฝังมาจากศาสนาอย่างไร งานวิจัยที่มุ่งหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมที่สังเกตได้ของเซกตันเป็นต้น (Sexton. 1979 : 173-190)

ทั้งหมดนี้จะเห็นว่าการวิจัยที่มุ่งศึกษาถึงพฤติกรรมของมนุษย์จะมุ่งเน้นไปที่การศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการเป็นสำคัญ ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยจึงนำเอาทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการทางทฤษฎีของมวลโล้วมาเป็นแนวในการศึกษาถึงพฤติกรรมของชาวชนบททั้งกล่าว ซึ่งจะแยกกล่าวถึงรายละเอียดในแต่ละเรื่องดังต่อไปนี้

ทัศนคติ

ความหมายทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

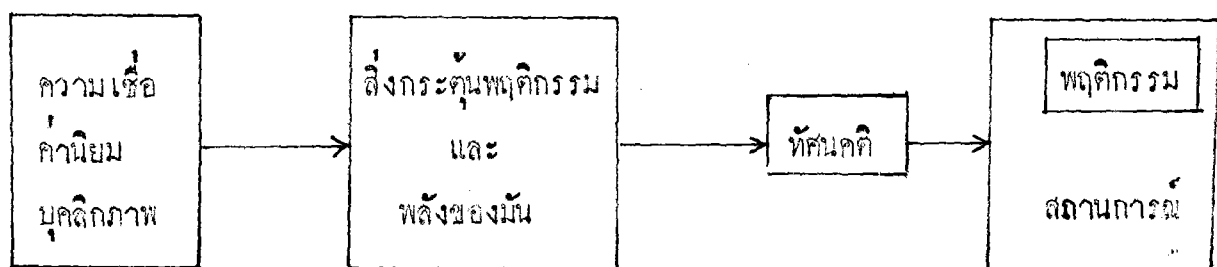
คำว่าทัศนคตินักวิชาการบางท่านอาจจะใช้แตกต่างกันไป เช่น "เจตคติ" หรือ "เจตคคคติ" แต่ก็มี ความหมายอย่างเดียวกัน ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่าทัศนคติไว้มากมาย เช่น

อัลพอร์ท (Allport. 1967 : 9) กล่าวว่าทัศนคติคือสภาพความพร้อมของจิตใจหรือประสาทที่จัดแจงโดยอาศัยประสบการณ์เป็นตัวกำหนดทิศทางของการแสดงออกต่อการตอบสนองของบุคคล ต่อสรรพสิ่งและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง

โรเซนเบิร์ก (Rosenberg. 1956 : 53) ได้ให้ความหมายของคำว่าทัศนคติว่า หมายถึงการตอบสนองทางด้านความรู้สึกที่บุคคลมีต่อบุคคลหรือวัตถุ ความรู้สึกเหล่านี้เกี่ยวข้องกับความคิดความเข้าใจของบุคคลนั้นด้วย

พรศักดิ์ มุ่งแนว (พรศักดิ์ มุ่งแนว ๒๕๒๐ : ๑๑) ได้ให้คำนิยามของคำว่าทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่ฝังลึกอยู่ในจิตใจของบุคคล ซึ่งสามารถประเมินผลสิ่งทีบุคคลต้องการตามความคิดเห็นว่าชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ณรงค์ สินสวัสดิ์ (ณรงค์ สินสวัสดิ์ ๒๕๑๘ : ๒๒) กล่าวว่าทัศนคติมีอิทธิพลมาจากลักษณะนิสัย ความเชื่อ ค่านิยม ร่วมกับสิ่งกระตุ้นพฤติกรรมซึ่งอาจจะเป็นตัวบุคคล การกระทำหรือวัตถุก็ได้ ดังภาพประกอบ ๑

ภาพประกอบ ๑. แผนภูมิแสดงการเกิดทัศนคติ

ค่านิยม

ความหมายทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม

คำว่า "ค่านิยม" มีผู้ให้ความหมายไว้หลายคนทั้งที่เป็นเชิงปรัชญาและความหมายเชิงสังคมวิทยาหรือความหมายเชิงปฏิบัติ ดังเช่นต่อไปนี้

คลัคฮอน (Kluckhohn, 1951 : 395) ได้ให้ความหมายของค่านิยมไว้ว่า ค่านิยมคือแนวคิดที่เด่นชัดและไม่เด่นชัดซึ่งเป็นความคิดที่มีอิทธิพลให้บุคคลเลือกกระทำอันใดอันหนึ่งจากวิธีการหลายวิธี หรือเลือกเป้าหมายอันใดอันหนึ่งจากเป้าหมายหลายอย่างที่มียู่

สเมลเซอร์ (Smelser, 1966 : 25) ได้ให้ความหมายของคำว่าค่านิยมไว้ว่า ค่านิยมเป็นสิ่งที่บอกบุคคลไว้อย่างกว้างๆ ว่ามุ่งหมายอะไรบ้างในชีวิตเป็นสิ่งที่น่าปรารถนา ฉะนั้นค่านิยมจึงเป็นเครื่องชี้แนวปฏิบัติอย่างกว้างๆ ให้แก่บุคคล

กอสส์ติฟานิช (กอสส์ติฟานิช ๒๕๑๔ : ๔๖) กล่าวว่าค่านิยมหมายถึงความศรัทธา ธรรมเนียมและสิ่งที่คนในสังคมใดสังคมหนึ่ง เห็นว่ามีคุณค่าจึงยอมรับมาปฏิบัติและวางแนวไว้ระยะหนึ่ง ค่านิยมมักเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยและความคิดของคนในสังคมนั้น

พิทยา สายหู (พิทยา สายหู ๒๕๑๖ : ๕๒ - ๕๓) ได้ให้ความหมายของค่านิยมไว้ว่า คือสิ่งที่นิยมยึดถือประจำใจในการเลือกกระทำตามใจที่มนุษย์ต้องการ เลือกตัดสินใจในการกระทำ มนุษย์ต้องอาศัยค่านิยมประจำตัวเป็นเครื่องกำหนด แม้แต่สิ่งที่ทำมาจนเคยชินเป็นนิสัยก็ยังต้องอาศัยค่านิยมเป็นตัวกำหนดอยู่ ฉะนั้นแล้วก็ยังไม่ยืนยันว่าจนกลายเป็นนิสัย ฉะนั้น เมื่อเกิดเป็นคนแล้วจะเลือกกระทำอะไรต้องอาศัยค่านิยมที่ตนยึดถือเป็นเครื่องกำหนดทั้งสิ้น

ทฤษฎีค่านิยม

ทฤษฎีค่านิยมที่นักวิชาการมักจะอ้างถึงและใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค่านิยมของมนุษย์ มีอยู่สองทฤษฎีด้วยกันคือ ทฤษฎีค่านิยมของสแปรงเกอร์ (Spranger) และทฤษฎีค่านิยมของโรคิช (Rokeach) ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ทฤษฎีค่านิยมของสแปรงเกอร์ (ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา ๒๕๑๒ : ๔๔ อ้างอิงมาจาก Spranger, n.d.)

สแปรงเกอร์นักปราชญ์ชาวเยอรมันได้แบ่งค่านิยมของบุคคลออกเป็น ๖ ชนิด โดยมีความเชื่อว่าการดำรงชีวิตของบุคคลโดยทั่วไปจะต้องเป็นไปตามค่านิยมชนิดใดชนิดหนึ่งคือ

๑. **ค่านิยมทางวิชาการ (Theoretical Value)** หมายถึงค่านิยมที่เป็นแรงจูงใจให้บุคคลต้องการศึกษาหาความรู้ ซึ่งอาจจะกระทำโดยการทดลองวิทยาศาสตร์ การค้นคว้าวิจัยหรือการใช้เหตุผลทางตรรกศาสตร์ เพื่อรวบรวมความรู้ต่างๆเข้าเป็นกลุ่มเป็นระบบ พวกนี้มักเป็นพวกนักปราชญ์หรือนักวิทยาศาสตร์เป็นต้น

๒. **ค่านิยมทางเศรษฐกิจ (Economical Value)** หมายถึงค่านิยมที่เป็นแรงจูงใจให้บุคคลมีความพึงพอใจที่จะแสวงหาสิ่งให้อำนวยความสะดวกสบาย ความมั่งคั่ง มุ่งสนใจสิ่งให้อำนวยผลประโยชน์ พวกนี้มักเป็นพวกนักธุรกิจ นักอุตสาหกรรม นักการตลาดและนักการค้าเป็นต้น

๓. **ค่านิยมทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Value)** หมายถึงค่านิยมที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ชื่นชมในความงามและความสัมพันธ์กลมกลืนต่างๆเช่น ธรรมชาติ ศิลปะ คนตรี วรรณคดีเป็นต้น พวกนี้มักเป็น นักร้อง นักแสดง นักดนตรี จิตรกร นักออกแบบเป็นต้น

๔. **ค่านิยมทางสังคม (Social Value)** หมายถึงค่านิยมที่เป็นแรงจูงใจให้บุคคลสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่นและเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคม บุคคลพวกนี้จะมีจุดหมายอยู่ที่บุคคลอื่น จึงมักเป็นบุคคลที่มีความรักในเพื่อนมนุษย์ มีความเอาใจใส่กับความสุขสวัสดิภาพของเพื่อนมนุษย์และสังคมส่วนรวม บุคคลพวกนี้จึงมักได้แก่ผู้ที่ทำงานด้านสังคมสงเคราะห์หรือทำงานเกี่ยวกับกิจการด้านบริการสังคมเป็นต้น

๕. **ค่านิยมทางการเมือง (Political Value)** หมายถึงค่านิยมที่เป็นแรงจูงใจให้บุคคลแสวงหาอำนาจ อิทธิพล ชื่อเสียง ขอบเขตชั้นหรือดินแดนต่อสู้ ขอบที่จะเป็นผู้นำในกิจกรรมต่างๆ บุคคลพวกนี้จึงมักได้แก่ นักการเมือง นักการปกครองเป็นต้น

๖. **ค่านิยมทางศาสนา (Religious Value)** หมายถึงค่านิยมที่ทำให้บุคคลสนใจในเรื่องปรัชญาของชีวิต สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ความดีงามและแนวทางในการดำเนินชีวิต เพื่อที่จะพบความสุขหรือจุดหมายอันสูงสุดตามหลักศาสนา บุคคลพวกนี้จึงมักได้แก่พวกนักบวชนักบุญในศาสนาต่างๆเป็นต้น

ทฤษฎีค่านิยมของโรคิช (สุนทร โคมินและสนิท สมักรการ ๒๕๒๒ : ๑๒ - ๑๔ อ้างอิงมาจาก Rokeach. 1968)

โรคิชให้ค่านิยมของค่านิยมไว้ว่า ค่านิยมเป็นความเชื่ออย่างหนึ่งซึ่งมีลักษณะถาวร เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ (Mode of conduct) หรือเป้าหมายในการดำเนินชีวิต (end-state of existence)

ซึ่งเป็นสิ่งที่ตนเองหรือสังคมเห็นดีเห็นชอบสมควรที่จะยึดถือปฏิบัติมากกว่าวิถีปฏิบัติหรือเป้าหมายชีวิตอย่างอื่น

ค่านิยมที่เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติเรียกว่า "ค่านิยมวิถีปฏิบัติ" (Instrumental Values) เช่น ความสุภาพ ความมีใจเมตตาอารี ความกตัญญูรู้คุณ เป็นต้น ส่วนค่านิยมที่เป็นเป้าหมายในการดำเนินชีวิตเรียกว่า "ค่านิยมจุดหมายปลายทาง" (Terminal Values) เช่น ความรักอิสระเสรี ความมั่งมีเงินทองและวัตถุ การมีมิตรที่ดี เป็นต้น ความแตกต่างระหว่างค่านิยมทั้งสองนี้อยู่ที่กลุ่มหนึ่งเป็น "วิถีทาง" (Means) และอีกกลุ่มหนึ่งเป็น "จุดหมายปลายทาง" (Ends)

ค่านิยมวิถีปฏิบัติ (Instrumental Values) สามารถจำแนกออกได้เป็นสองจุกรวมคือ จุกรวมหนึ่งอยู่ที่ค่านิยมจริยธรรม (Moral Values) ค่านิยมประเภทนี้ได้แก่ ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ การให้อภัย เป็นต้น และอีกจุกรวมหนึ่งเป็นค่านิยมความสามารถ (Competence Values) ค่านิยมที่เน้นทางความสามารถได้แก่ ความทะเยอทะยาน การมีการศึกษาสูง ความรับผิดชอบ เป็นต้น

ค่านิยมจุดหมายปลายทาง (Terminal Values) ก็สามารถแยกออกเป็นสองจุกรวมเช่นกันคือ จุกรวมหนึ่งอยู่ที่ตัวบุคคล (Self-centered) หรืออยู่ที่สังคม (Society-centered) หรืออาจจะกล่าวได้ว่ามีจุกรวมภายในตัวบุคคล ค่านิยมประเภทนี้ได้แก่ ความสงบสุขทางใจ ความภาคภูมิใจในตนเอง ความรักอิสระเสรี เป็นต้น และอีกจุกรวมหนึ่งจะอยู่ระหว่างบุคคล (Interpersonal) เช่นค่านิยมสันติสุขของโลก ความมั่นคงของประเทศ ความเสมอภาค เป็นต้น

การที่บุคคลเน้นค่านิยมทางค่านิยมวิถีปฏิบัติและค่านิยมทางค่านิยมจุดหมายปลายทางแตกต่างกันไปนั้นจะมีผลถึงพฤติกรรมของบุคคลด้วย กล่าวคือผู้ที่เน้นค่านิยมจุดหมายปลายทางทางค่านิยมระหว่างบุคคล พฤติกรรมของเขาจะไม่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เขาจะเน้นไปที่สังคมส่วนรวมหรือสังคมส่วนใหญ่ ส่วนผู้ที่เน้นค่านิยมจุดหมายปลายทางทางค่านิยมส่วนบุคคล พฤติกรรมของเขาก็จะเน้นไปที่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือกลุ่มสังคมย่อยเฉพาะส่วนที่เขาเกี่ยวข้อง สำหรับค่านิยมวิถีปฏิบัติ นั้น ผู้ที่เน้นค่านิยมทางค่านิยมจริยธรรม เขาจะมีความสำนึกผิดหรือไม่สบายใจถ้าค่านิยมทางค่านิยมถูกละเมิด พฤติกรรมของเขามักจะเน้นทางค่านิยมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ยึดมั่นในวิธีการปฏิบัติที่ดี

ต่อกันระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนผู้ที่เน้นค่านิยมวิถีปฏิบัติทางความสามารถ พฤติกรรมของ เขาจะมุ่งเน้นที่จะสร้างเสริมความสามารถและประสิทธิภาพของตน เขาจะมีความรู้สึกภูมิใจถ้า เขาปฏิบัติงานได้สำเร็จด้วยความสามารถของตนเอง

โรคิชกล่าวถึงธรรมชาติของค่านิยมของมนุษย์ห้าประการคือ

๑. จำนวนค่านิยมที่แต่ละคนมีนั้นจะมีอยู่ไม่มากนักและอยู่ในข่ายที่จะนับและศึกษาได้
๒. ความแตกต่างของค่านิยมจะแสดงออกทางระดับ
๓. ค่านิยมต่างๆ สามารถจะนำมาจัดรวมกันเข้าเป็นระบบค่านิยมได้
๔. ค่านิยมของมนุษย์สามารถจะสืบสาวไปถึงวัฒนธรรม สังคมและสถาบันต่างๆ ไปจนถึงบุคลิกลักษณะได้ สิ่งเหล่านี้อาจจะถือเป็นบ่อเกิดของค่านิยม
๕. ผลที่ตามมาคือค่านิยมของมนุษย์จะแสดงออกทางทัศนคติและพฤติกรรมของมนุษย์เกือบทุกรูปแบบ

กล่าวโดยสรุปทฤษฎีค่านิยมทั้งสองทฤษฎีนี้มีส่วนคล้ายและแตกต่างกันคือ ทั้งสองทฤษฎีเชื่อว่า พฤติกรรมของบุคคล เกิดจากค่านิยมของบุคคลและเชื่อว่าบุคคลจะมีค่านิยมหลายๆอย่างอยู่ในตัวของ บุคคล แต่ค่านิยมใดเด่นกว่าก็จะเป็นตัวนำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมได้มากกว่า ส่วนที่แตกต่างกันก็คือ ทฤษฎีค่านิยมของสเปรงเกอร์มุ่งเน้นไปที่การแบ่งคนออกเป็นกลุ่มต่างๆตามลักษณะพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งการแบ่งในลักษณะนี้เหมาะสำหรับศึกษาลักษณะของบุคคลเป็นภาพรวมกว้างๆ แต่การศึกษาเจาะลึก ถึงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งอาจจะทำได้ยาก ส่วนทฤษฎีค่านิยมของโรคิชให้รายละเอียดมากขึ้น แต่ถ้าพิจารณาแล้วตามทฤษฎีของโรคิชจะให้ภาพรวมเป็นสองมิติ ซึ่งแบ่งออกเป็นสี่กลุ่มค่านิยมได้แก่ พวกที่หนึ่งมีค่านิยมทางด้านจริยธรรมที่มุ่งเน้นตัวบุคคล พวกที่สองมีค่านิยมทางด้านจริยธรรมที่มุ่งเน้น สังคมส่วนรวม พวกที่สามมีค่านิยมทางด้านความสามารถที่มุ่งเน้นตัวบุคคล และพวกที่สี่มีค่านิยมทาง ด้านความสามารถที่มุ่งเน้นสังคมส่วนรวม ซึ่งหากแยกบุคคลตามค่านิยมทั้งสี่กลุ่มนี้ก็พอจะทำนาย พฤติกรรมของบุคคลทั้งสี่กลุ่มได้ แต่ก็ยังไม่อาจจะทำนายพฤติกรรมเฉพาะอย่างของบุคคลได้ ซึ่ง เป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้คือศึกษาว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมต่างกันถึงได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นจะมี ค่านิยมใดบ้างที่ต่างกัน ถ้าจะเอาค่านิยมทั้งสี่กลุ่มมาศึกษาทุกค่านิยมก็จะกว้างขวางเกินไปและบาง ครั้งก็อาจจะไม่จำเป็น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาค่านิยมที่จะ กำหนดเป็นตัวแปรทางด้านค่านิยมที่จะใช้ในการศึกษา ซึ่งค่านิยมนั้นอาจจะจะเป็นค่านิยมที่อยู่ในกลุ่มใด

กลุ่มหนึ่งทั้งสี่กลุ่มตามแนวทฤษฎีของโรทซ์ก็ได้ หรืออาจจะแทรกอยู่ในค่านิยมทางใดทางหนึ่งตามทฤษฎีค่านิยมของสเปรงเกอร์ก็ได้ แต่ถึงอย่างไรในการวิจัยในครั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าได้ยึดถือการจัดเป็นค่านิยมต่างๆตามแนวทฤษฎีค่านิยมของโรทซ์ซึ่งให้รายการค่านิยมที่ปดิกย่อยมากกว่า แต่แนวทางในการศึกษาค่านิยมอาจจะไม่ได้ใช้แนวทางในการศึกษาตามแนวผู้ที่ยึดถือทฤษฎีค่านิยมของโรทซ์ได้ศึกษามาแล้วเช่น สุนทร โคมินและสนธิ สมักรการ (๒๕๒๒) เป็นต้น เพราะในการศึกษาค้างนี้ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาว่าบุคคลมีค่านิยมสูงต่ำ เรียงอันดับกันอย่างไรตามแนวทฤษฎีค่านิยมของโรทซ์ที่กล่าวว่าค่านิยมของบุคคลแต่ละคนจะมีไม่มากนักและจะแสดงออกมาเป็นระดับ แต่ต้องการศึกษาว่าค่านิยมที่ได้นำเอามาศึกษานั้นมีอยู่ในตัวบุคคลที่เอามาศึกษาหรือไม่และมีมากน้อยเพียงใด คนที่มีพฤติกรรมต่างกันจะมีค่านิยมต่างกันหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยได้กระทำให้ค่านิยมที่นำมาศึกษามีลักษณะเป็นนามธรรมมากกว่า ให้แสดงออกมาเป็นปริมาณโดยอาศัยนิยามของค่านิยมที่มีผู้ให้ไว้หลายท่านเช่น คลักฮอน (Kluckhohn. 1951 : 395) พัทยา สายหู (พัทยา สายหู ๒๕๑๖ : ๕๓ - ๕๓) ซึ่งพอสรุปได้ว่าผู้ที่จะมีค่านิยมทางด้านใดนั้นมักจะเห็นด้วยในการแสดงออกในพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมนั้นและมักจะแสดงพฤติกรรมนั้นออกมาด้วย

ความต้องการ

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการ

ในการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์นั้นนอกจากจะศึกษาทางด้านทัศนคติและค่านิยมแล้ว ยังมีผู้เชื่อว่าการที่จะอธิบายพฤติกรรมของมนุษย์นั้น ถ้าหากเราทราบว่าจะไร เป็นสิ่งกระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมออกมา เราก็จะสามารถอธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ได้กว้างขวางขึ้นและในเรื่องนี้ มีผู้เชื่อว่าทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ เป็นทฤษฎีที่สามารถอธิบายได้กว้างขวางกว่าทฤษฎีอื่น (จาริก ชูศักดิ์กุล ๒๕๔๔ : ๒๔) เพราะเชื่อว่าความต้องการเป็นองค์ประกอบของการจูงใจ ซึ่งเป็นสิ่งกระตุ้นเพื่อให้มีการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายบางประการตามความต้องการนั้นลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (The Need-Hierarchy Conception of Human Motivation) มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 35-58) เรียงลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต้นไปสู่ความต้องการขั้นต่อไป ไว้ดังต่อไปนี้

๑. ความต้องการทางกายวิวะ (Physiological Needs) เป็นความต้องการเพื่อความอยู่รอดของชีวิตเช่น ความต้องการอาหาร น้ำดื่ม ออกซิเจน การพักผ่อนหลับนอน ความต้องการ

ทางเพศ ความต้องการความอบอุ่น ตลอดจนความต้องการที่จะถูกระงับอวัยวะรับสัมผัส เป็นต้น แรงขับทางร่างกายเหล่านี้จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับการอยู่รอดของร่างกายและอินทรีย์ ความพึงพอใจที่ได้รับในขั้นนี้จะกระตุ้นให้เกิดความต้องการในระดับสูงขึ้นต่อไป ในทางตรงกันข้ามบุคคลที่ไม่ได้รับความพึงพอใจในความต้องการระดับพื้นฐานดังกล่าว ก็จะไม่อยู่ในสภาพที่มีความพยายามที่จะแสวงหาความพึงพอใจจากความต้องการในระดับที่สูงขึ้น

ถ้าความต้องการเบื้องต้นอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้รับการตอบสนองจนเกิดความพึงพอใจ บุคคลก็จะถูกระงับว่าด้วยความต้องการนั้น และความต้องการอื่นๆจะกลายเป็นความต้องการระดับรองลงมาทันที เช่น คนที่ผิดความหิวโหยจะไม่คิดเพียรพยายามที่จะประกอบกิจอย่างอื่น จะไม่มีความคิดในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ จะไม่มีความสนใจในเรื่องราวของชาติบ้านเมือง จะไม่มีความคิดที่จะสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยโลก บุคคลเช่นนี้จะหมกมุ่นอยู่กับการแสวงหาอาหารรับประทาน มาสโลว์อธิบายว่า บุคคลที่ตกอยู่ในสภาพที่หิวโหยมาเป็นเวลานาน จะมีความรู้สึกเป็นสุขอย่างยิ่งเมื่อมีอาหารเพียงพอสำหรับเขา และจะไม่ต้องการสิ่งอื่นๆอีก ชีวิตของเขาถือว่าได้ว่าเป็นเรื่องของการรับประทาน สิ่งอื่นๆนอกจากนี้ไม่มีความสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นเสรีภาพ ความรัก ความรู้สึกต่อชุมชน การได้รับการยอมรับหรือปรัชญาของชีวิต บุคคลเช่นนี้จะมีชีวิตอยู่เพื่อที่จะรับประทานเพียงอย่างเดียวเท่านั้น จนเมื่อเวลาผ่านไปนานพอสมควร เมื่อเขาได้รับความพึงพอใจในขั้นนี้อย่างเต็มที่แล้วเขาจะมีความต้องการในขั้นถัดไป คนที่ไม่ได้รับความพึงพอใจในขั้นอื่นอย่างเพียงพอก็จะมีพฤติกรรมในลักษณะทำนองเดียวกัน

จะเห็นได้ว่าความต้องการทางค่านิยมจะครอบงำความปรารถนาของมนุษย์ มนุษย์หันไปให้ความสนใจในสิ่งต่างๆ ก่อนที่จะมุ่งไปสู่เป้าหมายในระดับสูงขึ้น ความต้องการทางค่านิยมจะเป็นตัวกักกันในเรื่องเกี่ยวกับข้อห้าม ศีลธรรมจรรยาของสังคมอย่างลึกซึ้ง ถ้าความต้องการพื้นฐานนี้ไม่ได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจ บุคคลจะละเลยที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางศีลธรรมจรรยาเหล่านั้น

๒. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) เมื่อความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว บุคคลก็จะพัฒนาความต้องการไปสู่ขั้นใหม่ต่อไป คือขั้นความต้องการความมั่นคงปลอดภัย หลังการจูงใจเบื้องต้นในขั้นนี้จะเกี่ยวข้องกับความต้องการที่จะมีความแน่ใจที่จะเข้าใจ เหตุผลความมั่นคงแน่นอนของโครงสร้างและความสามารถที่จะคาดการณ์

สภาพแวดล้อมของตนเอง ถ้าหากว่าบุคคลได้เรียนรู้เกี่ยวกับปรากฏการณ์บางอย่างที่คิดว่าอันตรายว่าปรากฏการณ์นั้นเกิดขึ้นได้อย่างไรและรู้วิธีที่จะหลีกเลี่ยงอันตรายจากปรากฏการณ์ต่างๆ เหล่านั้นแล้วก็จะมีแนวโน้มที่จะไม่กลัวหรือรู้สึกเฉยๆต่องิเลสเหล่านั้น เช่น ความกลัวฟ้าแลบฟ้าร้อง ความกลัวอุบัติเหตุในหมู่เด็กๆ เมื่อเขาได้เรียนรู้ถึงข้อเท็จจริงในเรื่องเหล่านั้น เด็กก็จะคลายความหวาดกลัวในสิ่งเหล่านั้นลงได้

สำหรับผู้ใหญ่ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยจะมีลักษณะที่แตกต่างไปจากในวัยเด็กเช่น แสดงออกในการเลือกทำงานที่มีความมั่นคงสวัสดิการดี ฝากเงินไว้กับธนาคาร การทำประกันภัยต่างๆ เป็นต้น พฤติกรรมดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่แสดงถึงการแสวงหาความมั่นคงปลอดภัยในวัยผู้ใหญ่ทั้งสิ้น

ในเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนาและปรัชญาที่อาจจะตีความได้ว่าเป็นความต้องการความมั่นคงปลอดภัยเช่นเดียวกัน กล่าวคือศาสนาและปรัชญาจะช่วยให้บุคคลรู้สึกมั่นคงปลอดภัยที่มียึดเหนี่ยวในการดำรงชีวิต

นอกจากนี้ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยจะแสดงออกเมื่อบุคคลเผชิญกับความตึงเครียดในภาวะจริงๆที่เกิดขึ้นบางอย่างเช่น สงคราม โรคระบาด อาชญากรรม อุทกภัย แผ่นดินไหว ฯลฯ ซึ่งพฤติกรรมของบุคคลจะแสดงออกมาในรูปแบบต่างๆกัน เพื่อจะแสวงหาความมั่นคงปลอดภัยให้กับตนเอง เช่น หลบหนี รวมกลุ่ม คล้อยตามผู้นำ เป็นต้น บางคนอาจจะแสดงออกมาทางคำกล่าวเป็นโรคจิต โรคประสาทเช่น ย้ำคิดย้ำทำ ฯลฯ

๓. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and Love Needs)

ความต้องการในขั้นนี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อความต้องการทางขั้นพื้นฐานและความต้องการความมั่นคงปลอดภัยได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอแล้ว ในขั้นนี้บุคคลต้องการจะได้รับความรักและความเป็นเจ้าของ โดยการสร้างความสัมพันธ์เชิงความรักกับคนอื่นๆ เช่น ครอบครัวของเขา กับคู่รักกับสมาชิกในกลุ่มที่เป็นเป้าหมายสำหรับเขา บุคคลจะรู้สึกเจ็บปวดเมื่อถูกทอดทิ้งไม่มีใครยอมรับไม่มีใครคบหาสมาคมด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เขาสมัครสหาย ไร้ญาติพี่น้อง ขาดคู่รักหรือขาดคู่สมรส ไม่มีบุตร เป็นต้น มาสโลว์ได้คัดค้านความคิดของกลุ่มทฤษฎีที่ว่า ความรักเป็นผลมาจากการทดแทนสัญชาตญาณทางเพศ มาสโลว์กล่าวว่าความรักเป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีความสมบูรณ์พันธุ์ การมีความสัมพันธ์เชิงความรักระหว่างประชาชนซึ่งรวมถึงการมีความเคารพนับถือกัน การยกย่องชมเชยกัน และมีความเชื่อถือไว้วางใจกัน ดังกล่าวนี้จึงเป็นความต้องการความรัก

ในแง่ของการให้และการรับความรักต่อกัน ดังนั้นการมีความรักและได้รับการยอมรับจึงเป็นสิ่งที่ทำให้มีความรู้สึกเป็นสุขและมีคุณค่า การไม่มีความรักจะนำไปสู่ความรู้สึกที่ไม่มีสาระประโยชน์ ความว่างเปล่าไร้ค่า และความเกลียดชัง

๔. ความต้องการได้รับความยกย่องนับถือ (Self-Esteem Needs) เมื่อบุคคลได้รับความพึงพอใจในความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของแล้ว แรงจูงใจนี้จะลดลง และความต้องการได้รับความยกย่องนับถือจะเข้ามาแทนที่ ความต้องการได้รับความยกย่องนับถือมีอยู่สองลักษณะคือ ลักษณะแรกเป็นความยกย่องนับถือตนเอง (Self-Respect) คือความต้องการมีอำนาจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถในตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น และมีความมีอิสระ ทุกคนต้องการที่จะรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและมีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในภาระกิจต่างๆ ลักษณะที่สองเป็นความยกย่องนับถือจากผู้อื่น (Esteem from other) คือความต้องการมีเกียรติยศ การได้รับคำยกย่องชมเชยในสิ่งที่เขาได้กระทำ ซึ่งจะทำให้รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าที่ความสามารถของตนเองได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

เมื่อบุคคลได้รับความพอใจในขั้นนี้แล้วจะส่งผลให้บุคคลมีความรู้สึกและมีทัศนคติเกี่ยวกับการมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเข้มแข็ง มีความสามารถและมีประโยชน์ต่อโลก ในทางตรงกันข้าม ผู้ที่มีผิดหวังในความต้องการขั้นนี้จะมีความรู้สึกและทัศนคติไปในทางที่มีความก้อยกย่องค่า มีความไม่เหมาะสม มีความอ่อนแอรู้สึกว่าตนเองไร้ประโยชน์ ซึ่งจะทำให้ตนเองรู้สึกท้อแท้หมดหวังที่จะดำเนินไปตามความต้องการของชีวิตและจะประเมินตนเองต่ำกว่าผู้อื่น

มาสโลว์ย้าว่าความต้องการได้รับความยกย่องนับถือที่เป็นความรู้สึกถูกต้องสมบูรณ์ขึ้นอยู่กับ การได้รับการยกย่องและยอมรับอย่างจริงจังมากกว่าการมีชื่อเสียงจากสภาพการณ์หรือการประจบประแจง การได้รับการยอมรับนับถือเป็นผลจากความพยายามของบุคคล และความต้องการนี้อาจจะเกิดอันตรายขึ้นได้ ถ้าบุคคลนั้นต้องการคำชมเชยจากผู้อื่นมากกว่าการยอมรับความจริง และเป็นที่ยอมรับกันว่าการได้รับการยกย่องนับถือ มีพื้นฐานมาจากการกระทำของบุคคลมากกว่าการควบคุมจากภายนอก

๕. ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตน (Self-Actualization) เมื่อความต้องการทั้งสี่ขั้นที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดได้รับความพึงพอใจ บุคคลจะมีความต้องการที่จะบรรลุถึงความเป็นเลิศแห่งตนเกิดขึ้น ความต้องการดังกล่าวนี้คือความปรารถนาที่จะเป็นในสิ่งที่ตนคิดว่าเป็น

ความฝันอันสูงสุดในชีวิตของตนเอง เช่น นักดนตรีมีความปรารถนาที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีอันยิ่งใหญ่ให้เกิดขึ้นกับโลกและสังคม ผู้ที่บรรลุถึงขั้นนี้จะมีการกระทำที่ใช้สติปัญญาความสามารถ และศักยภาพต่างๆ ของเขาอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม กล่าวอีกอย่างหนึ่งก็คือความปรารถนาของบุคคลที่จะทำให้อัตถภาพที่ตนมีอยู่ประจักษ์เป็นความจริงออกมา หรือถึงขั้นสูงสุดของศักยภาพของเขา ดังนั้นบุคคลทั้งมวลไม่ว่าจะเป็นชนิดใดก็ตามที่บรรลุถึงสิ่งที่ตนเองคิดว่า เป็นความปรารถนาอันสูงสุดในชีวิตของเขา ก็คือผู้ที่มีความเป็นเลิศในตนเอง

ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตนจะเกิดขึ้นกับคนที่ทำงานทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นว่า จะต้องเกิดขึ้นกับผู้เฒ่า เริ่มประจักษ์สิ่งใหม่ๆ หากเกิดขึ้นกับทุกคนที่มีความกระตือรือร้น เช่น พ่อแม่ นักกีฬา นักศึกษา ครู หรือแม้กระทั่งกรรมกรก็อาจจะกำลังใช้ศักยภาพของตนอย่างเต็มที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในอันที่จะแสดงออกซึ่งความเป็นเลิศแห่งตน ดังนั้นแบบของความเป็นเลิศแห่งตนของแต่ละคนจึงแตกต่างกันออกไป

ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตนเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลค้นหาในสิ่งที่เขาสามารถจะบรรลุจุดหมายปลายทางอันเป็นความหวังสูงสุดในชีวิตของเขา ดังนั้นผู้ที่บรรลุความเป็นเลิศแห่งตนจึงเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ด้วยความมีรสนิยมและมีจุดหมายที่เหมาะสม

ความเกี่ยวข้องกันของ ทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการในการทำนายพฤติกรรม

ทัศนคติและค่านิยมกับพฤติกรรม

ทั้งทัศนคติและค่านิยมเป็นตัวแปรต้นในจิตวิทยาสังคม เชื่อว่าเป็นตัวกำหนดและผลักดันพฤติกรรม (สุนทร โคมินและสนิท สมักรการ ๒๕๒๒ : ๑๓๖) จากผลการวิจัยของสุนทร โคมินและสนิท สมักรการ (๒๕๒๒) ก็ชี้ให้เห็นว่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของตน คือค่านิยมตัวหนึ่ง เป็นตัวที่สามารถทำนายพฤติกรรมทางสังคมได้หลายพฤติกรรม และทัศนคติหนึ่งก็สามารถทำนายพฤติกรรมทางสังคมได้หลายพฤติกรรมเช่นกัน นอกจากนี้ยังพบว่าค่านิยมหนึ่งก็สามารถทำนายทัศนคติได้หลายทัศนคติ และทัศนคติหนึ่งก็สามารถทำนายค่านิยมได้หลายค่านิยมเช่นกัน

จากแนวคิดทางทฤษฎีเราสามารถที่จะกำหนดล่วงหน้าถึงบางค่านิยมที่สัมพันธ์กับบางทัศนคติ แม้ว่าความรู้และทฤษฎีที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่ได้พัฒนาถึงขั้นที่จะให้เราสามารถบอกได้ถึงทุกค่านิยมที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติใดทัศนคติหนึ่ง แต่ด้วยแนวคิดทางทฤษฎี เราสามารถจะคาดคะเนได้ว่าบาง

ค่านิยมจะสัมพันธ์กับบางทัศนคติอย่างมีความหมายโดยทั่วไป ค่านิยมจะเกี่ยวข้องกับสังคมต่างๆ และสามารถเป็นตัวทำนายหรือพยากรณ์ทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคลที่อยู่ในสังคมเหล่านั้นได้ ในทำนองเดียวกันทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับสังคมต่างๆก็จะเป็นตัวทำนายค่านิยมและพฤติกรรมของบุคคลในสังคมเหล่านั้นได้

ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาว่าค่านิยมและทัศนคติที่นำมาศึกษา มีค่านิยมและทัศนคติใดบ้างจะมีความแตกต่างกันในกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมต่างกัน ซึ่งคาดว่าบุคคลที่มีพฤติกรรมต่างกัน จะมีค่านิยมบางค่านิยมและทัศนคติบางทัศนคติแตกต่างกัน ซึ่งเป็นผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมต่างกัน

ทัศนคติกับความต้องการ

แม้ไม่มีผู้กล่าวถึงความเกี่ยวข้องโดยตรงระหว่างความต้องการกับทัศนคติก็ตาม แต่ก็มีเหตุผลพอที่จะเชื่อได้ว่าทัศนคติและความต้องการสามารถจะทำนายพฤติกรรมร่วมกันได้ ถ้าหากว่าทัศนคติและความต้องการนั้นอยู่ในวงกรอบพฤติกรรมเดียวกัน เช่น คนที่มีทัศนคติที่คัดค้านไสยศาสตร์และความต้องการในระดับความต้องการความมั่นคงปลอดภัย พฤติกรรมของเขาก็อาจจะแสดงออกทางด้านความสนใจที่แสวงหาเครื่องรางของขลังสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ เพื่อไว้ปกป้องคุ้มครองตนเอง แต่ในขณะที่อีกคนหนึ่งมีทัศนคติที่คัดค้านไสยศาสตร์และความต้องการในระดับความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ พฤติกรรมของเขาก็อาจจะแสดงออกมาในลักษณะทั้งตัว เป็นเลขาธิการย์เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงของเขาให้คนยกย่องนับถือ เป็นต้น

ค่านิยมกับความต้องการ

โรทซ์ (สุนทร โคมินและสนธิ สมัครการ ๒๕๒๒ : ๒๕ อ้างอิงมาจาก Rokeach, 1968) เชื่อว่าค่านิยมเป็นตัวบ่งชี้ความต้องการของมนุษย์ ค่านิยมมีองค์ประกอบของแรงจูงใจ ค่านิยมวิถีปฏิบัติเป็นแรงจูงใจให้คนปฏิบัติในสิ่งที่ตนเองคิดว่าดีที่สุด เพื่อให้ไปสู่จุดหมายปลายทางที่ปรารถนา ค่านิยมจุดหมายปลายทางเป็นแรงจูงใจในแง่ที่เป็นเป้าหมายที่ต้องการจะไปถึง

ตามปกติเราไม่สามารถกำหนดได้ว่าค่านิยมใดเป็นค่านิยมสูงหรือค่านิยมต่ำกว่าค่านิยมอื่น เพราะความคาดหวังในแต่ละสังคมนั้นแตกต่างกันไป แต่อย่างไรก็ตามการเปรียบเทียบพอจะทำได้ หากจะแจกแจงส่วนย่อยของค่านิยมตามหน้าที่ให้ตรงกับทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์

มาสโลว์ (สุนทร โคนินและสนิท สัมภรราร ๒๕๓๓ : ๒๘ อ้างอิงมาจาก Maslow. 1959) ได้จำแนกค่านิยมออกเป็นสองประเภทคือ ค่านิยม D (Deficiency) และค่านิยม B (Being) ค่านิยมประเภทแรกมุ่งสนองความต้องการเบื้องต้นของมนุษย์เช่น ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความรักและความเป็นเจ้าของ ส่วนค่านิยมหลังมุ่งสนองความต้องการขั้นสูงขึ้นอีกระดับหนึ่ง เช่น ศักดิ์ศรี ความภาคภูมิใจ ความสามารถแห่งตน เป็นต้น เขามีความคิดว่าค่านิยมบางอันดีกว่าสูงกว่า และนำปรารถนาว่าค่านิยมอันอื่น โดยพิจารณาว่าค่านิยมนั้นได้ตอบสนองความต้องการขั้นไหน ของมนุษย์

จากที่กล่าวมาแล้วบุคคลที่มีพฤติกรรมต่างกันนอกจากว่าน่าจะมีค่านิยมต่างกันแล้ว น่าจะมีความต้องการต่างกันด้วย พฤติกรรมบางพฤติกรรมอาจจะมีความสัมพันธ์กับค่านิยมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ดังนั้นจึงน่าจะมีความสัมพันธ์กับความต้องการที่อยู่ในระดับเดียวกันกับ ค่านิยมนั้นด้วยเช่น บุคคลที่มีพฤติกรรมมุ่งกระทำประโยชน์ เพื่อสังคมก็น่าจะมีค่านิยมในกลุ่มที่สอดคล้องกับพฤติกรรมนั้น และน่า จะมีความต้องการในระดับเดียวกับค่านิยมที่ตอบสนองพฤติกรรมเช่น ความภาคภูมิใจ ความสามารถ แห่งตน เป็นต้น

แหล่งสำหรับค้นคว้าหาตัวแปรทางด้านค่านิยม

สำหรับการค้นคว้าเพื่อหาตัวแปรทางด้านค่านิยมในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดเอาทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ เป็นบุคคลที่พร้อมจะรับการพัฒนาและไม่พร้อมจะรับการพัฒนาเป็นหลัก ทั้งนี้ เพราะบุคคลที่พร้อมจะรับการพัฒนานั้นย่อมยอมรับและเห็นความสำคัญของการศึกษาและร่วมมือ กันในการพัฒนาสังคมให้เจริญ ซึ่งเป็นตัวแปรหลักในการวิจัยครั้งนี้ ส่วนบุคคลที่ไม่พร้อมจะรับการ พัฒนา ก็มักจะเป็นบุคคลที่มองโลกในแง่แคบมุ่งหวังแค่เพียงเพื่อเอาตัวรอดเฉพาะตน ไม่ยอมรับ หลักการที่ทำให้สังคมเจริญขึ้น มีความมุ่งหวังเพียงเพื่อให้ตนเองอยู่สุขสบายโดยไม่คำนึงถึงสังคม ส่วนรวมและมักจะประกอบอาชีพในทางที่สังคมส่วนใหญ่ไม่ยอมรับเช่น อาชีพโสเภณี เป็นต้น

แนวทางค้นคว้าทางทฤษฎีและแนวคิด

ในการค้นคว้าทางทฤษฎีและแนวคิดนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดและทฤษฎีต่อไปนี้ เป็นแนว ทางในการค้นคว้าหาตัวแปรที่จะศึกษาในครั้งนี้

๑. ลักษณะที่เอื้ออำนวยความเจริญทางเศรษฐกิจ จากการวิเคราะห์ของแมกซ์ เวเบอร์ (นรงค์ สิ้นสวัสดิ์ ๒๕๓๐ : ๘๔ - ๑๐๒ อ้างอิงมาจาก Weber. 1958) จุดสำคัญในการวิเคราะห์ของแมกซ์ เวเบอร์มุ่งไปที่คำสั่งสอนของศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ว่าเอื้ออำนวยความเจริญทางเศรษฐกิจอย่างมากกล่าวคือ จากคำสั่งสอนของศาสนาว่า "จงทำงานไปตามความปรารถนาของพระผู้เป็นเจ้า ชีวิตของมนุษย์นั้นสั้นนักจึงควรทำงานให้เป็นประโยชน์ ไม่ว่าหากความสนุกเพลิดเพลินไม่เป็นเรื่องเป็นราว หรือหมกมุ่นอยู่กับความหรูหราฟุ่มเฟือย หรือการนอนโดยเปล่าประโยชน์ ... คนที่ไม่ทำงานไม่ควรจะบริโภค ... ทำงานของตนให้ดีที่สุด ... รู้จักถนอมวัย โอกาสเพื่อความมั่งคั่ง ... เล่นกีฬาเพื่อประสิทธิภาพของตน ไม่เล่นเพื่อความสนุกสนานหรือการพนัน ... ไม่ควรเชื่อเรื่องไสยศาสตร์ ... แสวงหาความมั่งคั่งโดยการทำงาน ... กาลทุกชีวิตเป็นของชั่วร้าย" จากคำสอนของคริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ที่มีอิทธิพลต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้นับถือนิกายนี้เป็นอย่างมาก ถึงจะเห็นได้ว่าในกลุ่มประชาชนที่นับถือคริสต์ศาสนานิกายนี้จะเป็นผู้ที่กุมอำนาจทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่ไว้ในกำมือ ประเทศที่นับถือคริสต์ศาสนานิกายนี้เป็นศาสนาประจำชาติ จะมีความเจริญทางเศรษฐกิจอย่างมากเช่น ประเทศเยอรมัน เป็นต้น

๒. ลักษณะนิสัยที่เอื้ออำนวยความเจริญทางเศรษฐกิจ จากการวิเคราะห์ของเควิต แมคเคลแลนด์ (นรงค์ สิ้นสวัสดิ์ ๒๕๓๐ : ๑๐๒ - ๑๐๓ อ้างอิงมาจาก McClelland. 1961) พบว่าประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจสูงนั้น เกิดจากประชาชนในประเทศเหล่านั้นมี "ความต้องการความสำเร็จ" สูงกล่าวคือ มีความปรารถนาที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จโดยไม่คำนึงถึงการยอมรับของสังคมหรือเกียรติยศชื่อเสียง ซึ่งผู้ที่มี "ความต้องการความสำเร็จ" สูงนี้ มักจะเป็นผู้ประกอบการที่ดี ซึ่งแมคเคลแลนด์กล่าวว่าผู้ประกอบการที่ดีนั้นควรจะมีคุณสมบัติที่ทั้งสองประการคือ

(๑) กล้าเสี่ยง กล้ากระทำสิ่งใหม่ๆ แต่ไม่ใช่เสี่ยงอย่างลักษณะการพนัน แต่เป็นการเสี่ยงกระทำหลังจากที่มีข้อมูล ใช้ความรู้และวิจารณ์อย่างถี่ถ้วน

(๒) มีการประเมินผลการทำงานของตนเองออกมาเป็นตัวเลข เพื่อจะได้รู้ว่าเรามีความสำเร็จมากน้อยเพียงใด

แมคเคลแลนด์กล่าวว่า สิ่งที่ทำให้คนมีความต้องการความสำเร็จสูง เกิดจากการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว ซึ่งเขาได้เสนอแนะวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กไว้ดังนี้

- (๑) จะต้องตั้งความหวังให้เด็กไว้สูงๆ หมายความว่า จะต้องทำให้ดีที่สุด
- (๒) จะต้องให้ความรักและความอบอุ่นแก่เด็ก
- (๓) จะต้องไม่ปกครองเด็กอย่างเผด็จการ ปล่อยให้เด็กตัดสินใจด้วยตนเองบ้าง

แมคแคลแลนด์เสนอว่า การส่งเสริมเศรษฐกิจโดยการจำกัดการเพิ่มของประชากรโดยตรงนั้นจะไม่บังเกิดผลนัก เพราะไม่ใช่สิ่งที่สาเหตุ ควรหาทางแก้ไขที่จิตใจของคนมากกว่ากล่าวคือ ควรปลูกฝังให้ประชาชนมีแรงจูงใจอันเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

เขายังพบอีกว่าคนในประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ มิได้เน้นความสำคัญของชาติตระกูล ยศฐาบรรดาศักดิ์ การเชื่อโชคลางหรือฮวงจุ้ยกรรม แต่เน้นความสามารถของมนุษย์ ในอันที่จะเอาชนะธรรมชาติ การตอบสนองความต้องการทางวัตถุและการมีเหตุผล ทักษะที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจก็คือ

๔. ลักษณะของประชากรที่มีคุณภาพตามแนวความคิดของแมทเพน (สัญญา สัญญาวิวัฒน์ ๒๕๑๔ : ๓๘ - ๕๔ อ้างอิงมาจาก Batten, n.d.) แมทเพนได้กล่าวถึงลักษณะของประชากรที่มีคุณภาพว่าเป็นผู้มีวิฤภาวะจนจัดได้ว่าเป็นผู้เจริญ ซึ่งมีลักษณะสำคัญ ๕ ประการคือ

- (๑) เป็นผู้รู้จักใช้ความคิดอย่างมีจุดหมายปลายทางคือ รู้จักใช้ความคิดอย่างมีวัตถุประสงค์ มีเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์
- (๒) เป็นคนที่สามารถคาดการณ์ทายหน้าได้โดยอาศัยข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่และอาศัยหลักวิทยาศาสตร์ความรู้และประสบการณ์ที่ย่านมาเป็นเครื่องกำหนดการคาดหมายนั้นๆ
- (๓) เป็นคนที่สามารถดำเนินกิจการที่ยุ่งยากซับซ้อนได้ สามารถวางแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของตนให้สำเร็จ โดยอาศัยความรู้ประสบการณ์ตลอดจนการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี เป็นเครื่องประกอบในการดำเนินกิจการที่ยุ่งยากนี้ให้ได้ผลสำเร็จ

(๔) เป็นคนที่มีความยินดีที่จะรับฟังและพยายามที่จะทำความเข้าใจความคิดเห็นและความสนใจของผู้อื่น ผู้เจริญจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในชีวิต พบเห็นโลกและผ่านชีวิตมามากจนทำให้สามารถรู้ได้อย่างแน่นอนว่าตนเองนั้นมิได้เป็นผู้วิเศษเพียงคนเดียว คนอื่นก็อาจจะมีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกับตนหรือมากกว่าตน ผู้ที่มีคุณสมบัติข้อนี้ไว้จะต้องเป็นผู้ซึ่งประกอบด้วย

— มีพื้นฐานความรู้สามัญพหุสมควรคือ มีความรู้ด้านสังคม อนามัย วัฒนธรรม เศรษฐกิจ

การเมือง การปกครองและมีความชำนาญในเรื่องนั้นๆพอสมควร

- มีประสบการณ์ในชีวิตพอสมควร
- มีความมั่นคงในจิตใจไม่หวั่นไหวง่าย และที่สำคัญที่สุดคือเป็นผู้มีความรับผิดชอบ

ในการกระทำของตนเอง

(๕) เป็นคนที่มีความชำนาญในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการที่บุคคลจะมีคุณสมบัติข้อนี้จะต้องประกอบไปด้วย ความรู้และทักษะหลายด้านนอกเหนือจากที่กล่าวแล้วคือ จะต้องมีความรู้ด้านสังคมวิทยา วัฒนธรรม จิตวิทยา มนุษยสัมพันธ์และจิตศาสตร์ เป็นต้น นอกจากมีความรู้แล้วจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนให้ปฏิบัติหรือมีประสบการณ์ผ่านมาพอสมควร

คุณสมบัติทั้ง ๕ ข้อดังกล่าวนี้เหมาะสมกับประเทศที่เจริญแล้วเช่น อังกฤษ สหรัฐอเมริกา เป็นต้น ทั้งนี้เพราะประชากรในประเทศเหล่านั้นมีสิ่งอื่นที่ประกอบเป็นฐานอยู่แล้ว เช่น มีระบบสังคมที่อบรมสั่งสอนให้สมาชิกในสังคมเห็นคุณค่าและปฏิบัติตามกันมาตั้งแต่เล็กๆ สำหรับสังคมไทยซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนานั้น สมควรจะต้องมีคุณสมบัติอื่นๆ อันเป็นบันไดขั้นฐานเพื่อที่จะไปสู่คุณสมบัติทั้ง ๕ ข้อที่กล่าวมาแล้ว สำหรับคุณสมบัติพื้นฐานซึ่งมีอยู่ ๕ ข้อเช่นกันได้แก่

(๑) ความรับผิดชอบ ผู้ที่มีความรับผิดชอบหมายถึงผู้ที่มีความผูกพันต่อหน้าที่ของตน พยายามปฏิบัติหน้าที่อย่างมีเหตุผล มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สุด องค์ประกอบที่จะก่อให้เกิดความรับผิดชอบในตัวของบุคคลได้แก่

- ความซื่อสัตย์สุจริต
- ความละเอียดรอบคอบ
- ความสามารถและความรอบรู้
- ความเอาใจใส่และความจริงจัง
- ความฝึกฝนแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

(๒) ความเสมอต้นเสมอปลาย ผู้ที่มีความเสมอต้นเสมอปลายคือ ผู้ที่ดำเนินการทุกอย่างถูกต้องตามกำหนด มีมาตรฐานในการกระทำ ไม่ทำชนิดเข้าผีออก ผู้ที่มีความสม่ำเสมอจะต้องมีความรู้ในเรื่องที่จะต้องกระทำอย่างเพียงพอและจะต้องมีการวางแผนสนับสนุนการกระทำนั้นๆอย่างเป็นระเบียบแบบแผน นอกจากนั้นยังต้องเอาใจใส่ฝึกฝนให้ทำได้คล่องและถูกต้องให้มากขึ้นกว่าเดิม

อีกด้วย

(๓) ความเชื่อมั่นในตนเอง คุณสมบัติพื้นฐานข้อนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่บุคคลมีความรู้พื้นฐานอย่างเพียงพอและมีการวางแผนการทำงานของตนเองอย่างดี

(๔) พยายามพึ่งตนเอง คนที่พยายามพึ่งตนเองอยู่เสมอจะก่อให้เกิดการพัฒนาตนเอง เรียนรู้ถึงวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองทำให้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้มากขึ้น ก่อให้เกิดความมานะพยายาม

(๕) ความมีอิสระ คือความมีอิสระต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและต่อสังคม ผู้ที่มีความมีอิสระจะต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา มีคุณธรรมประจำใจ

๔. กระบวนการพัฒนาไปสู่ความทันสมัย ตามแนวคิดของสุนทร โคมิน (สุนทร โคมิน ๒๕๒๕ : ๓๖) กล่าวว่าในกระบวนการพัฒนาที่จะนำไปสู่ความทันสมัยจะเกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยน ความเชื่อ ความนึกคิดและค่านิยมของคนอยู่ ๓ กระการคือ

(๑) ลดลงความเชื่อ ค่านิยมดั้งเดิมบางเรื่องที่ยั้กต่อการพัฒนาประเทศ

(๒) การยอมรับในหลักเหตุผล ของการพัฒนาและป้ัฒฐานของการไม่ล้มฤทธิ์ที่มุ่งไปสู่ความเจริญก้าวหน้าและความสำเ้าเร็จ

(๓) การเน้นการมีส่วนร่วมทั้งในกระบวนการรับรู้และในกระบวนการตัดสินใจ เพื่อไปให้เกิดปฏิกิริยา การไม่รับหรือการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง

๕. ลักษณะของบุคคลที่ส่งเสริมต่อการพัฒนาจากการรวบรวมของจาริก ชูจิตติกุล (จาริก ชูจิตติกุล ๒๕๒๔ : ๓๕) ได้สรุปลักษณะในตัวบุคคลที่เป็นปัจจัยส่งเสริมการพัฒนาอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเช่น การพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาการเมือง การพัฒนาสังคม ฯลฯ จากการที่ไ้ศึกษาทฤษฎีทางสังคมศาสตร์หลายทฤษฎีว่า ลักษณะบุคคลที่ส่งเสริมการพัฒนามีลักษณะที่สำคัญดังนี้คือ

(๑) มีแรงจูงใจไม่ล้มฤทธิ์

(๒) ความเป็นผู้ประกอบการ

(๓) ความทันสมัย

(๔) มีบุคลิกภาพแบบนวัตกรรมซึ่งประกอบด้วย ความคิดเชิงนวัตกรรม ความเป็นตัวของตัวเอง ความริเริ่ม การมีประสบการณ์มาก มีความอยากรู้อยากเห็น

(๕) ความเข้าใจในคนอื่น

๖. ค่านิยมพื้นฐาน ๕ ประการ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ม.ป.ป. : ไม่มีเลขหน้า) สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้เสนอค่านิยมพื้นฐาน ๕ ประการ ให้ประชาชนชาวไทยร่วมกันปฏิบัติดังนี้คือ

(๑) การพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียรและมีความรับผิดชอบ

(๒) การประหยัดและออม

(๓) การมีระเบียบวินัยและเคารพกฎหมาย

(๔) การปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา

(๕) การมีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

๗. ลักษณะของประชากรที่เอื้อต่อการที่จะทำให้สังคมดีขึ้นของแฮฟวิคเฮิร์สต์

(Havighurst. 1961 : 356 - 360) ได้เสนอความคิดไว้ว่าสังคมที่จะมีความดีสมบูรณ์ต้องมีประชากรที่มีลักษณะที่เอื้อต่อการที่จะทำให้สังคมดีขึ้นในอนาคต ๕ ประการคือ

(๑) เป็นผู้นำของโลกในแง่ดี

(๒) เป็นผู้ที่สามารถจะเผชิญเหตุการณ์ต่างๆที่ไม่เคยพบเคยรู้จักมาก่อน

(๓) เป็นผู้ใจไม่สั่นไหว

(๔) เป็นผู้มีความเชื่อมั่นในเรื่องจริยธรรมอย่างจริงจัง

(๕) เป็นผู้มีความริเริ่มโดยไม่มีใครกระตุ้น

(๖) เป็นผู้เห็นเหตุผลและมองเห็นการณ์ไกล

(๗) เป็นผู้จิตใจกว้างขวางไม่ยึดเอาวิธีใดวิธีหนึ่งในการแก้ปัญหา

(๘) เป็นผู้ชอบทำงานเพื่อส่วนรวม

(๙) เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่เหมาะสมถูกต้องทั้งในทางวิทยาศาสตร์และศาสนา

๘. อุปสรรคในการพัฒนาประเทศ รวบรวมโดยนารารัจน์ (Spaulding. 1975

citing Natarajan. 1972) ดังต่อไปนี้คือ

(๑) อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้

(๒) ความไม่เข้าใจหรือความไม่รับผิดชอบต่อสิทธิหน้าที่ของความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย

- (๓) ทักษะของแรงงานไม่เพียงพอกับความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรม
- (๔) ใช้วิธีการผลิตทางการเกษตรที่ล้าสมัย
- (๕) ขาดความรู้ความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- (๖) มีความเชื่อในเรื่องโชคลางและไสยศาสตร์
- (๗) ถิ่นชนชั้นวรรณะและพวกพ้องของตนเอง
- (๘) ขาดค่านิยมเชิงจริยธรรม
- (๙) ไม่มีประสิทธิภาพในการทำงานเป็นหมู่คณะ
- (๑๐) ขาดความสามัคคีในชาติ
- (๑๑) ไม่มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติอื่น
- (๑๒) ขาดความอดกลั้นยับยั้งชั่งใจและขาดความเข้าใจกันกับคนในวัฒนธรรมอื่น
- (๑๓) อัตราการเพิ่มของประชากรมากเกินไป
- (๑๔) มีประชากรมากเกินไป

๕. วิธีการพัฒนาแบบแรมวอลอุนกอง (Saemaul Undong) ของประเทศเกาหลี

(ปริชา เกรษฐิธร ๒๕๓๓ : ๘๐ - ๘๑) แรมวอล อุนกอง เป็นวิธีการพัฒนาชุมชนของประเทศเกาหลี ซึ่งเป็นนโยบายของประธานาธิบดีปักจุงฮี เริ่มใช้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๔ หลังจากประสบความล้มเหลวในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาแล้วสามฉบับ (แผนละ ๕ ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๖ - พ.ศ. ๒๕๑๓) ทั้งนี้เพราะแผนนั้นได้เน้นเฉพาะด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมมากเกินไป เมื่อตรวจสอบข้อบกพร่องนี้ ประธานาธิบดีปักจุงฮีจึงได้กำหนดนโยบายให้มีการจัดตั้งแรมวอลอุนกอง ขึ้นเพื่อพัฒนาหมู่บ้านเพื่อแก้ปัญหาความยากจน ซึ่งเป็นแนวความคิดของหลวงพ่อยง กิ คิม ผู้ได้ปฏิบัติจนบรรลุเป็นผลสำเร็จมาแล้วที่หมู่บ้านคานาอัน นำมาใช้และดัดแปลงเป็นนโยบายระดับชาตินำให้ประชาชนสามารถแก้ปัญหาความยากจนได้ด้วยตนเอง รัฐบาลได้ให้การสนับสนุนทางวิชาการ การฝึกอบรม ให้วัสดุสิ่งของที่จำเป็นในระบบให้รู้จักการพึ่งตนเองโดยคำนึงถึงหลักการ "ขยันอย่างฉลาด ช่วยตนเอง ให้ความร่วมมือ" ให้องค์ประกอบ ๓ ประการ ไปด้วยดีเป็นบันไดแห่งความสำเร็จ และถือว่ามีความสำคัญเท่าเทียมกัน เปรียบเหมือนสามเหลี่ยมด้านเท่าที่จะขาดด้านใดด้านหนึ่งไม่ได้ จะมากจะน้อยกว่ากันไม่ได้ ต้องเท่ากันคือ

* คำที่ ๑ ประชาชนในหมู่บ้าน

- ต้องกระหายที่จะพัฒนาหมู่บ้านของตนเอง
- ต้องมีความต้องการทางใจที่จะมีชีวิตดีขึ้น
- พร้อมที่จะช่วยตนเอง ไม่รอรับความช่วยเหลือจากผู้อื่น

คำที่ ๒ ผู้นำในหมู่บ้าน

- ต้องเป็นผู้สุจริต พร้อมที่จะฝังตนเองไว้ในหมู่บ้าน
- ต้องได้รับการคัดเลือกจากประชาชน
- ประชาชนจะต้องฟังเสียงเรียกร้องจากผู้นำหมู่บ้านของตนเองเท่านั้น และผู้นำจะเป็น

ผู้นำประชาชนให้ทำตามโครงการที่เห็นชอบด้วยแล้ว

คำที่ ๓ รัฐบาล

- รัฐบาลต้องมีนโยบายแน่นอนที่จะฟื้นฟูบทบาทและลงมือสนับสนุนทันที
- รัฐบาลต้องทุ่มเทกิจกรรมเพื่อชนบท
- ให้โอกาสชาวบ้านได้ทำ ใ้ต่อสู้ เพื่อพัฒนาความยากจนของตัวเอง

อนึ่ง พื้นฐานรายได้ ความเป็นอยู่ตลอดจนวัฒนธรรมของเกษตรกรชาวเกาหลีใต้แตกต่าง

ไปจากเกษตรกรชาวไทยเลย ความสำเร็จของเขาขึ้นอยู่กับลักษณะสำคัญสองประการคือ

- (๑) คน ได้รับการชักนำได้ถูกต้อง ผูกพันกันให้ช่วยกัน ช่วยตนเองและร่วมมือกันทำงาน
- (๒) ระบบ การคัดเลือกระบบที่พอใจของคนทั้งหมู่บ้าน เป็นระบบที่สามารถสร้างความ

หวังและได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลอย่างแท้จริง

แนวทางการค้นคว้าจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการค้นคว้าเพื่อหาตัวแปรทางค่านิยมจากการศึกษางานวิจัยสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

๑. งานวิจัยของคาร์ท (Kahl, 1968) เกี่ยวกับความทันสมัย คาร์ทได้ศึกษาเกี่ยวกับความทันสมัยในบราซิลและเม็กซิโก โดยศึกษาเกี่ยวกับผู้ทำงานในสำนักงานและผู้ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม มีความมุ่งหมายสำคัญอยู่ที่ที่จะพัฒนาเครื่องมือในการวัดค่านิยมความทันสมัยในหมู่ผู้ที่มี การเปลี่ยนแปลงจากสภาพล้าหลังเป็นสภาพความทันสมัย เพื่อที่จะนำไปใช้ในประเทศอื่นด้วย คาร์ท

ได้ใช้วิธีการสร้างแบบสอบถามขึ้นจำนวนหนึ่งและนำมาจากงานวิจัยอื่นๆอีกจำนวนหนึ่ง แล้วถือเอาแบบที่ได้เป็นตัวแปรในงานวิจัยต่อไป ตัวแปรที่ได้ด้วยวิธีนี้คือส่วนประกอบของความทันสมัยที่คงสมมติฐานว่ามี ๑๔ ตัวแปรคือ (๑) ความเป็นผู้ประกอบการ (๒) ความไม่เชื่อในโชคของชนชั้น (๓) ทักษะประชาธิปไตย (๔) ความมุ่งความสำเร็จของงาน (๕) ความไม่ผูกพันในเครือญาติ (๖) ความเป็นตัวของตัวเอง (๗) ความไว้วางใจผู้อื่น (๘) การรับฟังข่าวสารจากสื่อมวลชน (๙) การสนับสนุนกิจการใหญ่ (๑๐) การต่อต้านงานที่ไร้แรงงาน (๑๑) การชอบชีวิตในเมือง (๑๒) ความทันสมัยในชีวิตครอบครัว (๑๓) ความไม่เคร่งในศาสนา (๑๔) ความกล้าเสี่ยง

โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่า องค์ประกอบของค่านิยมความทันสมัยคือ (๑) ความเป็นผู้ประกอบการ (๒) ความไม่ผูกพันในเครือญาติ (๓) การชอบชีวิตในเมือง (๔) ความเป็นตัวของตัวเอง (๕) ทักษะประชาธิปไตย (๖) การรับฟังข่าวสารจากสื่อมวลชน (๗) ความไม่เชื่อในโชคของชนชั้น ส่วนองค์ประกอบอื่นๆที่เหลือนั้นไม่เป็นองค์ประกอบสำคัญ

๒. งานวิจัยเรื่องกระบวนการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความทันสมัยของโรเจอร์ (Rogers. 1969) โรเจอร์ได้ทำการวิจัยเรื่องกระบวนการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความทันสมัย โดยมุ่งพิจารณาถึงธรรมชาติของกระบวนการทันสมัยของชาวนาในประเทศด้อยพัฒนา คือ ประเทศโคลัมเบีย โดยสร้างความคิดรวบยอดเกี่ยวกับลักษณะของความทันสมัย จากการศึกษาลักษณะวัฒนธรรมย่อยของชาวโคลัมเบียจากงานวิจัยของนักมานุษยวิทยาและนักสังคมวิทยาที่ศึกษาเกี่ยวกับชาวนามาก่อน และจากการสังเกตสภาพจริงๆที่พบในหมู่บ้านของ ประเทศโคลัมเบีย ได้ส่วนประกอบที่สำคัญ ๑๐ ประการคือ (๑) การอ่านออกเขียนได้ (๒) การรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน (๓) แหล่งที่รับการสื่อสาร (๔) ความยึดมั่นในถิ่นฐานที่อยู่ (๕) การติดต่อกับหน่วยการเปลี่ยนแปลง (๖) ความเข้าใจผู้อื่น (๗) ความเป็นผู้นำทางความคิด (๘) แรงจูงใจไปสัมฤทธิ์ (๙) ความเชื่อโชคลาง (๑๐) การยอมรับนวัตกรรม

เขาพบว่าตัวแปรที่เขาศึกษามีโครงสร้างประกอบด้วย ๓ องค์ประกอบด้วยกันคือ (๑) ความสามารถในการสื่อสารกับภายนอก (๒) ความมุ่งในการเปลี่ยนแปลง (๓) ความมุ่งในการเป็นผู้นำในค่านวัตกรรม และเมื่อเขาองค์ประกอบทั้งสามไปเปรียบเทียบระหว่างความทันสมัยและความล่าช้าในหมู่บ้านต่างๆในประเทศโคลัมเบีย พบว่าองค์ประกอบที่สามเป็นตัวแปรที่มีอยู่ในทุกหมู่บ้านที่ทันสมัย

๓. งานวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความทันสมัยของอิงเคลและสมิท (Inkeles and Smith. 1974) อิงเคลและสมิทได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความทันสมัยโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะค้นหาจากโรงงานอุตสาหกรรมที่มีอิทธิพลต่อคนงานให้เป็นคนทันสมัยขึ้น โดยที่เขาเหล่านั้นมีประสบการณ์ทางการเกษตรและมีความสัมพันธ์กับงานในหมู่บ้านที่ลาหลังมาก่อน โดยเปรียบเทียบระหว่างบุคคลที่มีสิ่งอื่นๆเหมือนกัน แต่แตกต่างกันที่ประสบการณ์ในโรงงานอุตสาหกรรมมากน้อยต่างกัน งานวิจัยนี้ได้กระทำอย่างกว้างขวางใน ๖ ประเทศที่กำลังพัฒนา คือ อาร์เจนตินา ชิลี อินเดีย อิสราเอล ไนจีเรียและบังกลาเทศ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประเทศละ ๑๐๐๐ คน โดยอาศัยทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการทันสมัย ๓ แนวทัศน์คือ แนววิเคราะห์ แนวประเด็นที่สนใจ และแนวพฤติกรรม สร้างเป็นส่วนประกอบของความทันสมัยขึ้น ๓๓ ลักษณะเพื่อใช้ในการสร้างเป็นข้อคำถามสำหรับงานวิจัย และได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อลดตัวแปรในการวัดลง พบว่าลักษณะที่เป็นแกนของความทันสมัยมีอยู่ ๑๕ ด้านด้วยกันคือ (๑) ความกระตือรือร้นในการเป็นพลเมืองดี (๒) การเห็นคุณค่าของการเปลี่ยนแปลง (๓) การเห็นคุณค่าของศักดิ์ศรี (๔) ความทะเยอทะยานทางเศรษฐกิจ (๕) การเห็นคุณค่าทางการศึกษา (๖) ความสามารถในการทำงาน (๗) การมีครอบครัวขนาดเล็ก (๘) การรับข่าวสารความรู้ (๙) การเห็นคุณค่าในความคิดเห็นของคนส่วนน้อย (๑๐) สภาพครอบครัวทันสมัย (๑๑) การปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนาแบบใหม่ (๑๒) เห็นคุณค่าของการมีประสบการณ์ใหม่ๆ (๑๓) ความไม่ผูกพันอยู่แต่ในกลุ่มของตน (๑๔) เห็นคุณค่าของการวางแผน (๑๕) การเห็นคุณค่าของความรับผิดชอบ (๑๖) การเห็นคุณค่าของการมีทักษะเชิงเทคนิค (๑๗) ความชอบระบบอุตสาหกรรมแบบในเมือง (๑๘) การมีความคล่องทางภาษา และ (๑๙) การยอมรับสิทธิสตรี

๔. องค์ประกอบเชิงมนุสย์ที่มีผลต่อระดับความสำเร็จของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร วรชัย เขาวป่าดี (วรชัย เขาวป่าดี ๒๕๓๒) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบเชิงมนุสย์ของสมาชิกว่ามีความสัมพันธ์กับระดับความสำเร็จในการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตร อย่างไร ทั้งนี้ก็เพื่อนำเอาลักษณะเหล่านี้ไปกำหนดเป็นเป้าหมายในการฝึกอบรม องค์ประกอบเชิงมนุสย์ที่พบมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มสมาชิกสหกรณ์ที่ประสบความสำเร็จในระดับสูงและต่ำมีอยู่ ๑๔ องค์ประกอบคือ (๑) ความรู้ความเข้าใจในกิจการสหกรณ์การเกษตร (๒) ความสามารถทางเลขคณิตพื้นฐาน (๓) ความปรารถนาในการเพิ่มผลผลิต (๔) การยอมรับ

นวัตกรรม (๕) หักนคติต่อการเกษตร (๖) ลักษณะเอกลักษณ์บุคคล (๗) ความเชื่อใจในบุคคลอื่น (๘) ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีในการผลิต (๙) ความสำนึกในเวลา (๑๐) ความขยัน (๑๑) ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ (๑๒) ความศรัทธาและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม (๑๓) ความผูกพันในระบบเครือญาติ (๑๔) ความรับผิดชอบ

ผลการวิเคราะห์พบว่าองค์ประกอบเชิงมนุษย์ ๕ ประการแรกคือ (๑) ความรู้ความเข้าใจในกิจการสหกรณ์การเกษตร (๒) ความสามารถในการเลขาจัดการพื้นฐาน (๓) ความปรารถนาในการเพิ่มผลผลิต (๔) การยอมรับนวัตกรรมและ (๕) หักนคติต่อสหกรณ์การเกษตร มีผลต่อระดับความสำเร็จในการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตร

๕. งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน ทองคุด หาดหินรุ้ (ทองคุด หงส์หินรุ้ ๒๕๒๒) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนโดยเน้นไปที่องค์ประกอบเชิงมนุษย์ในหมู่บ้านทองคุด เพื่อที่จะหาผลที่ได้ไปกำหนดวิธีการฝึกอบรมผู้นำชุมชน ความมุ่งหมายประการหนึ่งในสามประการที่เน้นการค้นคว้านองค์ประกอบเชิงมนุษย์ก็คือ องค์ประกอบเชิงมนุษย์ของผู้นำท้องถิ่นของหมู่บ้านที่มีทางการพัฒนาสูงกับผู้นำท้องถิ่นของหมู่บ้านที่มีระดับความสำเร็จในการพัฒนาต่ำว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร การวิจัยกระทำในหมู่บ้านการพัฒนาหมู่บ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบเชิงมนุษย์ที่มีความแตกต่างกันคือ (๑) ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน (๒) ความรู้เกี่ยวกับแหล่งวิชาการชุมชน (๓) ความเป็นผู้นำในหมู่บ้าน (๔) ความมีอิทธิพลในหน้าที่ (๕) ความมีจิตมุ่งมั่นที่จะพัฒนา (๖) ความเป็นผู้มีกุศลจิต (๗) การยอมรับวิชาการแผนใหม่ (๘) ความเชื่อมั่นในตนเอง (๙) ความจงรักภักดีต่อสถาบันผู้นำ (๑๐) ความสัมพันธ์กับผู้นำของหมู่บ้าน

กล่าวคือระดับขององค์ประกอบเชิงมนุษย์ของผู้นำในหมู่บ้านที่มีระดับความสำเร็จในการพัฒนาสูง จะสูงกว่าผู้นำหมู่บ้านที่มีระดับความสำเร็จต่ำในองค์ประกอบเชิงมนุษย์ ๑๐ ประการทั้งกล่าว

๖. การวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบการปฏิบัติทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน สุนัย พูลินไพบูลย์ (สุนัย พูลินไพบูลย์ ๒๕๒๓) ได้ศึกษาเปรียบเทียบหมู่บ้านสองหมู่บ้านในภาคเหนือ ซึ่งหมู่บ้านแรกเป็นหมู่บ้านริ้วบ้านอพยพหนีความยากจนมาจากต่างจังหวัดมาตั้งถิ่นฐานเป็นหมู่บ้านแห่งใหม่ หมู่บ้านที่สองเป็นหมู่บ้านของคนพื้นเมือง สภาชนเผ่ากลุ่มทางภูมิศาสตร์โดยทั่วไปของทั้งสองหมู่บ้านไม่แตกต่างกัน และการเริ่มต้นตั้งหมู่บ้านในระยะเริ่มแรกก็เริ่มต้นจากสภาชนเผ่าเหมือนกัน แต่

เมื่อเวลาผ่านไปหมู่บ้านแรกกลับมีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่า และจากการศึกษาของสุเมย์ พูลิมไพบูลย์ พบว่าหมู่บ้านแรกมีการควบคุมอัตราการเกิดมากกว่า ส่งเสริมการศึกษามากกว่า และมีสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพมากกว่า ส่วนหมู่บ้านที่สองกลับพบว่าสิ่งของเครื่องใช้ที่เป็นของจำเป็นมีน้อยกว่า หญิงสาวในหมู่บ้านไปประกอบอาชีพเป็นโสเภณีมากกว่าและถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งผิดกับหมู่บ้านแรกที่รังเกียจผู้ไปประกอบอาชีพโสเภณี และเมื่อพิจารณาการปฏิบัติทางวัฒนธรรมย่อย ๘ ค้นพบว่า หมู่บ้านแรกมีการปฏิบัติทางวัฒนธรรมมากกว่าทุกด้าน โดยเรียงอันดับความแตกต่างจากมากไปหาน้อยดังนี้ (๑) ความขยันหมั่นเพียร (๒) การยอมรับฐานะทางเศรษฐกิจของตน (๓) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (๔) ภาวะโภชนาการและอนามัย (๕) ความเชื่อที่มีเหตุผล (๖) การวางแผนเรื่องอนาคต (๗) การรวมกลุ่มทางด้านการเศรษฐกิจ และจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าชาวบ้านในหมู่บ้านที่สองใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการเที่ยวเล่นพูดคุยกับเพื่อนบ้านมากกว่าจะประกอบกิจกรรมอื่น ส่วนในหมู่บ้านแรกชาวบ้านส่วนใหญ่แทบทุกหลังคาเรือนมีงานอดิเรกทำอยู่เสมอ

๗. ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆเกี่ยวกับลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการพัฒนา

การวิจัยของไอริสัน (Ireson, 1977 : 677-A) ได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจการยอมรับระบบการปลูกพืชหลายฤดูในหมู่เกษตรกรที่จังหวัดเชียงใหม่ โดยมุ่งศึกษากระบวนการตัดสินใจยอมรับระบบนั้นมาใช้ พบว่าทัศนคติต่อความเชื่อโชคลางและคตพฤติกรรมกรรมของโลกลงในแง่ที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจดังกล่าว

การวิจัยของสุรพล กาญจนจิตร (Surapol Kanchanachitra, 1977 : 6779 - 6780-A) พบว่าการยอมรับการปฏิบัติด้านเกษตรและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาชุมชนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านการสื่อสารอันได้แก่ การฟังวิทยุ การรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับการเมือง

การวิจัยของเนติyaw บุรีภักดีและหลุย จำปาเทศ (เนติyaw บุรีภักดีและหลุย จำปาเทศ ๒๕๓๓) พบว่าลักษณะที่ควรสั่งสอนให้กับเด็กไทยคือ (๑) ความสนใจและตั้งใจในการทำงาน (๒) ความอดทนเมื่อมีปัญหา (๓) การมีเหตุผลในการกระทำทุกสิ่งทุกอย่าง (๔) การตั้งเป้าหมายในชีวิตการทำงาน (๕) การศึกษาให้เข้าใจต้องแท้ในงานที่ทำ (๖) การหาโอกาสรับใช้รอบในงานเพื่อให้มีประสบการณ์ (๗) การสร้างความมั่นใจในตนเอง (๘) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น (๙) การคู่ตัวอย่างคนที่มีความอดทนมีกบีน (๑๐) การระวังรักษาสุขภาพ

(๑๑) การสร้างนิสัยที่ดีเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สิน

๘. การวิเคราะห์พฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาของจาริก ชุกติคิฤ (จาริก ชุกติคิฤ ๒๕๒๔) จาริก ชุกติคิฤ ได้ทำการวิเคราะห์พฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาของนักศึกษาครูและสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม จุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์หาองค์ประกอบดังกล่าว ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนา ๕๐ พฤติกรรมมี ๒๒ องค์ประกอบดังต่อไปนี้คือ (๑) ความเป็นผู้นำในการแก้ปัญหา (๒) การยอมรับนับถือผู้อื่น (๓) ความขยันศึกษาเล่าเรียน (๔) การไม่เชื่อในโชคกลาง (๕) ความสนใจในข่าวสารปัจจุบัน (๖) การรักษาสภาพร่างกาย (๗) การอ่านเพื่อความรู้ (๘) ความสามารถเชิงนวัตกรรม (๙) ความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น (๑๐) ความเป็นพลเมืองที่สุจริต (๑๑) ความเป็นผู้นำในการยอมรับนวัตกรรม (๑๒) การรักษาสภาพจิตใจ (๑๓) การคิดต่อต้านกับบุคคลภายนอก (๑๔) การให้ความร่วมมือ (๑๕) ความเมตตา กรุณา (๑๖) ความมีมนุษยสัมพันธ์ (๑๗) ความมีน้ำใจนักกีฬา (๑๘) ความมีใจบุญธรรม (๑๙) การแลกเปลี่ยนความรู้และข่าวสารกับบุคคลอื่น (๒๐) การประหยัดค่าใช้จ่าย (๒๑) ความเป็นผู้มีระเบียบ (๒๒) ความมีมารยาท

ทวิแปรทางค่านิยม

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลงานที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมที่เหมาะสมเป็นที่ต้องการและไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นที่ต้องการของสังคมดังกล่าว จึงได้คัดเลือกค่านิยมที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับผลของการเป็นหมู่บ้านพัฒนา ไม่พัฒนาและพฤติกรรมที่น่าปรารถนา ไม่น่าปรารถนา ในสังคมไทยได้ ๑๕ ค่านิยม ซึ่งค่านิยมเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ได้รับการยอมรับจากแนวคิด ทฤษฎีและได้รับการยืนยันจากผลงานวิจัยทั้งด้านว่ามีผลต่อลักษณะของหมู่บ้านที่พัฒนา ไม่พัฒนาและพฤติกรรมที่เหมาะสม ไม่เหมาะสมดังกล่าว ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ใช้ค่านิยมเหล่านี้เป็นทวิแปรทางค่านิยมที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วยค่านิยม ๑๕ ค่านิยมดังมีรายละเอียดต่อไปนี้คือ

๑. ค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เฮาเซอร์ (Hauser, 1959 : 83) ได้ให้ความเห็นว่า การพัฒนาเศรษฐกิจจำเป็นจะต้องเกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันโดยมีความสำคัญต่อส่วนรวม เขามีความเห็นต่อไปว่า ความสามารถที่จะทำงานเป็นกลุ่มโดยมีเป้าหมายร่วมกันเป็นความจำเป็นเบื้องต้นที่เอเซียใต้และเอเซียอาคเนย์จะพัฒนาเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ ความ

สำเร็จในการพัฒนาอันเกิดจากความร่วมมือกันที่สามารถเป็นตัวอย่างได้ เช่น ความสำเร็จในการพัฒนาชนบทของประเทศไทยซึ่งยึดหลัก ๓ ประการคือ (๑) ความขยันหมั่นเพียร (๒) การร่วมมือฝึกกำลัง และ (๓) มีความเชื่อมั่นในตนเอง จากการยึดหลัก ๓ ประการนี้ทำให้เกาหลีประสบความสำเร็จในการพัฒนาชนบท แต่เดิมชาวชนบทของประเทศไทยก็มีความเชื่อที่คล้ายคลึงกับชาวชนบทของประเทศไทยที่เป็นเมืองขึ้นส่วนมากคือ ชาติความจริงใจ ทุจริต ไม่มีความกระตือรือร้นตัวใครตัวมัน แต่หลังจากประธานาธิบดีปาร์ค จุง ฮี สามารถทำให้ประชาชนหันหน้าเข้าหากันให้ความร่วมมือกันเป็นผลสำเร็จ ประเทศไทยจึงมีความเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว (ปรีชา เหมบุญธร ๒๕๓๓ : ๕๔) หลักในการสร้างความร่วมมือของชาวชนบทของประเทศไทยได้ได้ดำเนินการไปตามลำดับขั้นคือ ขั้นแรก หมู่บ้านพัฒนาจิตใจ จุดประสงค์เพื่อให้ชาวชนบทมีความสามัคคี ลงแขก เอาแรงกัน ขั้นที่สอง หมู่บ้านพัฒนาสังคม ให้ชาวบ้านรู้จักการทำงานร่วมกันในแบบประชาธิปไตยเพื่อพัฒนาหมู่บ้านของตนเอง ขั้นที่สาม หมู่บ้านพัฒนาเศรษฐกิจ จุดประสงค์เพื่อให้ชาวบ้านร่วมแรงร่วมทุนกันในการทำงานเพื่อเพิ่มพูนรายได้ ซึ่งจะเน้นในการทำงานเป็นกลุ่ม กิจกรรมสหกรณ์เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เป็นการรวมทุนกันเพื่อซื้อขายสิ่งอุปโภคบริโภคผลผลิตต่างๆหรือการลงทุนเพื่อกิจการใดกิจการหนึ่ง สำหรับตัวอย่างในประเทศไทย สุณีย์ พูลินไพบูลย์ (สุณีย์ พูลินไพบูลย์ ๒๕๒๓ : ๑๐๓) ได้ทำการวิจัยพบว่าหมู่บ้านที่มีการรวมกลุ่มกันทางเศรษฐกิจมากกว่าจะมีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่าหมู่บ้านที่มีการรวมกลุ่มกันทางเศรษฐกิจน้อยกว่า ลักษณะการรวมกลุ่มกันทางเศรษฐกิจก็เช่น การเอาแรงลงแขกกัน การร่วมมือกันสร้างสาธารณะประโยชน์ แม้กระทั่งการร่วมทุนกันซื้อรถสองแถวเพื่อทำเป็นรถโดยสารเล็กเป็นคัน ดังนั้นการรวมกลุ่มกันทางเศรษฐกิจจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ นาซาราจัน (Spaulding. 1975 : 218 citing Natarajan. 1972) กล่าวถึงความสำคัญของการรวมกลุ่มว่า การไม่มีประสิทธิภาพในการทำงานเป็นหมู่คณะเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งในการพัฒนาประเทศ

เกี่ยวกับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของคนไทยนั้น ส่วนมากมีความคิดเห็นไปในทางองเดียวกันว่า คนไทยไม่ชอบการรวมกลุ่มและมีประสิทธิภาพในการทำงานคนเดียว กังทีธีรเวทย์ ประมวล-รัฐการ (Thiravet Pramuanratkarn. 1977 : 90) อธิบายว่าพฤติกรรมทางสังคมของคนไทยนั้นไม่ค่อยผูกพันกับบทบาท กลุ่มหรือสถาบัน คนไทยชอบทำอะไรตามสบาย พฤติกรรมของคนไทยมีลักษณะ การทำได้ตามใจคือไทยแท้ ไพศาล ไกรสิทธิ์ (ไพศาล ไกรสิทธิ์ ๒๕๒๔ : ๑๕๓, ได้

สรุปลักษณะการทำงานของคนไทยว่า คนไทยชอบทำงานคนเดียวและมุ่งประโยชน์ส่วนตัวโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบโดยรวม แต่ถึงอย่างไรก็ตามแนวความคิดนี้ได้ถูกคัดค้านจากงานวิจัยของพอตเตอร์ (นฤจร อธิวิจิตรวิธ ๒๕๓๖ : ๕๓ - ๗๓ อ้างอิงมาจาก Potter. 1971) โดยกล่าวว่าโดยแท้จริงแล้วคนไทยมิได้เป็นดังที่นักวิชาการส่วนใหญ่เข้าใจกัน ดังจะเห็นได้จากวัฒนธรรมการเอาแรงลงแลกกันของคนไทยที่มีมาเป็นเวลาช้านาน หรือแม้กระทั่งการร่วมหุ้นกันจัดตั้งกองทุนต่างๆของคนไทยในชนบทที่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างที่ไม่เคยปรากฏในชนบทของประเทศอื่นเลย

จากการศึกษางานวิจัยและแนวคิดต่างๆ จึงสรุปได้ว่าผู้ที่มีค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ความจะมีแนวความคิดและพฤติกรรมที่สนับสนุนทางกัน

- การเอาแรงลงแลกกันในการทำงาน
- การร่วมงานและช่วยงานสาธารณะประโยชน์
- การรวมกลุ่มกันผลิตและขายในรูปแบบสหกรณ์
- การร่วมลงทุนกันในระบบสหกรณ์

๒. ค่านิยมการเน้นความมั่งคั่งจากการทำงาน แนวความคิดเกี่ยวกับความสุขของแต่ละสังคมจะมีแตกต่างกันไป ในสังคมตะวันตกจะเน้นความสำคัญทางวัตถุ ส่วนสังคมตะวันออกจะเน้นความสำคัญทางจิตใจ (เนลสัน บุริภักดีและหลุยส์ จำปาเทศ ๒๕๒๓ : ๑) ดังนั้นพฤติกรรมของคนตะวันตกและตะวันออกจึงแตกต่างกัน ชาวตะวันตกจะแสวงหาวัตถุสิ่งของเพื่อสนองความต้องการของตน ในขณะที่ชาวตะวันออกจะแสวงหาความสุขทางใจและพยายามจำกัดความต้องการทางด้านวัตถุให้น้อยลง แต่อย่างไรก็ตามวัฒนธรรมตะวันตกได้เผยแพร่มายังโลกตะวันออก ความมั่งคั่งมีความสะดวกสบายอย่างชาวตะวันตกเป็นสิ่งล่อใจให้ชาวตะวันออกละทิ้งปรัชญาดั้งเดิมของตน ความเชื่อเรื่องความหลุดพ้น ความศรัทธาทางด้านความสันโดษค่อยๆจะหายไปจากจิตใจของชาวตะวันออกและแสวงหาความสุขแบบชาวตะวันตก แต่ในขณะที่ชาวตะวันออกรับเอาวัฒนธรรมในการแสวงหาความสุขแบบชาวตะวันตกนั้น กลับไม่ได้รับเอาวิธีการต่างๆของชาวตะวันตกมาด้วย ในสังคมที่มีความเจริญทางวัตถุจะเน้นที่การแสวงหาความมั่งคั่งที่การทำงาน (ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์ ๒๕๒๐ : ๕๔ - ๑๐๓ อ้างอิงมาจาก Waber. 1958) แต่ในสังคมตะวันออกรวมทั้งสังคมไทยของเราด้วยกลับไม่เน้นในเรื่องการทำงาน คนไทยไม่ถือว่าการทำงานเป็นวิธีการแก้ปัญหา การทำงานไม่ถือว่าเป็นเครื่องมือที่จะนำ

ไปสู่ความสุขความเจริญหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคนไทยไม่ถือว่าการทำงานเป็นความดีของตัวเอง คนไทยถือว่าคนที่มีเกียรติคือคนที่ไม่ต้องทำงาน คนยากจนและคนชั้นต่ำเท่านั้นที่ต้องทำงาน การทำงานเป็นเสมือนการถูกลงโทษและเป็นสิ่งจำเป็นที่ชั่วร้าย ในขณะที่คนไทยนิยมแสวงหาความสุข ความสะกดสบายแบบชาวตะวันตกเช่น การมีเครื่องมือเครื่องใช้ในการอำนวยความสะดวก การมีอุปกรณ์เพื่อความบันเทิงใจ การมีสิ่งของที่แสดงฐานะและความหรูหราฟุ่มเฟือย แต่คนไทยกลับไม่แสวงหาดังเหล่านี้ด้วยการทำงาน ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าคนในสังคมไทยจะนิยมความร่ำรวย นิยมมีทรัพย์สินสิ่งของมากมายโดยไม่สนใจว่าจะได้สิ่งของหรือความร่ำรวยต่างๆเหล่านั้นมาอย่างไร คนไทยมักไม่ค่อยถือว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นสิ่งชั่วร้าย คนที่ทุจริตคอร์รัปชันถ้าสามารถหักล้างกฎหมายได้จะได้รับการยกย่องสรรเสริญจากคนทั่วไปว่าเป็นเก่ง มีคนยกย่องนับถือว่ามีความสามารถ โดยไม่สนใจว่าจะร่ำรวยมาได้อย่างไร ถ้าร่ำรวยแล้วถือว่าเป็นความดี ดังนั้นคนไทยจึงแสวงหาความร่ำรวยให้กับตนเองด้วยวิธีต่างๆกัน ถ้าไม่สามารถแสวงหาความร่ำรวยจากการประกอบอาชีพที่สุจริตได้ ก็จะหาโดยการทุจริตเช่น การค้าของเถื่อน การค้าประเวณี เป็นต้น

จากการศึกษาผลงานวิจัยและแนวคิดต่างๆที่กล่าวมาแล้ว จึงสรุปได้ว่าผู้ที่มีค่านิยมการเน้นความมั่งคั่งจากการทำงานความมีพฤติกรรมแนวคิดที่สนับสนุนทางด้าน

- ยกย่องผู้ที่ยืนยันขันแข็งในการประกอบอาชีพสุจริต
- ระวังภัยผู้ที่แสวงหาความร่ำรวยให้กับตนเองโดยไม่ใช้ความสามารถ ความขยัน

ขันแข็งของตนเอง

- ชอบที่จะแสวงหาความสุขจากความมั่งคั่งมากกว่าความสันโดษ
- มีหลักในการทำงานอย่างมีระเบียบแบบแผน
- ถือว่าการทำงานเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อชีวิต

๓. ค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) (มรณศิวสันต์ ๒๕๒๐ : ๕๔ - ๖๐ อ้างอิงมาจาก Weber, 1958) กล่าวว่าสังคมที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจนั้นจะเน้นให้ประชาชนของเขารู้จักพึ่งตนเองไม่หลงมัวเมาอยู่กับสิ่งไร้สาระ เช่น โชคลาภ ไสยศาสตร์ ของประหลาดที่ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองนั้น ไคมอนด์ (Symonds, 1964 : 85 - 89) พบว่ามีอยู่ ๔ อย่างคือ (๑) การทราบในสิ่งที่ตนต้องการ (๒) การคิดในสิ่งที่ตนเห็นว่าจะกระทำสำเร็จ (๓) การสามารถตัดสินใจได้และ (๔) ลงมือกระทำอย่าง

จริงจังกับสิ่งที่ตนได้ตัดสินใจแล้ว สำหรับลักษณะของผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองนั้น มีผู้กล่าวไว้หลายท่านด้วยกันคือ (๑) มีความคิดริเริ่มโดยไม่กลัวถูกวิพากษ์วิจารณ์หรือหัวเราะเยาะ

(Ruch and Zimbardo. 1971 : 332) (๒) สามารถแก้ไขปัญหิต่างๆได้ด้วยตนเอง

และ (๓) เป็นคนกล้าเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆที่ตนประสบโดยปราศจากความกลัวความล้มเหลว

(Blair. 1968 : 138) นอกจากนี้แพนเตอร์ (Painter. 1968 : 7608-A) ยังพบ

ว่าความเชื่อมั่นในตนเองยังมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการจูงใจซึ่งเป็นลักษณะของผู้นำ

สำหรับคนไทยนั้น บลานชาร์ด (Blanchard. 1957 : 102) มีความเห็นว่าคนไทยไม่ชอบเป็นหัวหน้า ไม่ชอบแสดงความคิดเห็นและการตัดสินใจ ไม่กล้าแสดงออกซึ่งความสามารถ กลัวผิด กลัวเสียหน้า ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

ในด้านการพัฒนาชุมชน ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นคุณลักษณะที่ควรปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับประชาชนโดยเฉพาะผู้นำท้องถิ่น เพราะถ้าเขาไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองแล้ว ก็ไม่สามารถที่จะเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงได้ ตัวอย่างที่ปรากฏให้เห็นก็คือความสำเร็จในการพัฒนาชนบทของประเทศไทยซึ่งเรียกว่า "แอมวอล อุนคอง" มีหลักปรัชญาในการดำเนินงานคือ สอนให้ประชาชนยึดหลักสามประการในการดำเนินงานคือ ความขยันหมั่นเพียร ความร่วมมือกันทำสิ่งดี และความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาชาติโดยใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างเสริมคุณธรรมทั้งปวงของประชาชน (ปรีชา เถระบุตร ๒๕๒๓ : ๗๑ - ๘๐)

จากแนวคิดและงานวิจัยดังกล่าวแล้ว จึงสรุปได้ว่าผู้ที่มีความนิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองควรมีแนวคิดและพฤติกรรมที่สนับสนุนดังนี้

- ความทะเยอทะยาน ใฝ่ฝันในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้
- กล้าตัดสินใจกระทำเพื่อที่จะบรรลุถึงสิ่งที่ตนเองใฝ่ฝันแม้จะต้องเสี่ยงอยู่บ้าง
- พยายามที่จะกระทำให้งานเกิดผลสำเร็จในสิ่งที่ใฝ่ฝันแม้จะมีอุปสรรคขัดขวาง
- กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง และมีความมั่นใจในสิ่งที่ตนเองตัดสินใจ

๔. คำนิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้น ในการพัฒนาประเทศนั้นเราจำเป็นต้องอาศัยสติปัญญาความสามารถและการหมั่นกวดขันเพื่อสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ชาติ ถ้าหากมีการยึดถือชาติตระกูล ก็จะเป็นการแบ่งแยกก็ตกกันมิให้คนที่มีความสามารถเข้ามารับใช้สังคม การยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้นนั้นมีอยู่เกือบทุกแห่งในโลก ซึ่งมีลักษณะความรุนแรงแตกต่างกันไปซึ่งพอจะ

ยกตัวอย่างได้เช่นความไม่เสมอภาคกันระหว่างหญิงกับชายในบางสังคม มีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ของ แมรี คักลาส (สนธิ์ สมักรการ ๒๕๒๒ : ๔๓๔ - ๔๓๗) อ้างอิงมาจาก Douglas. n.d.) ได้ทำการศึกษาวัยรุ่นสองเผ่าในแอฟริกาคือเผ่าเลเล (Lele) และเผ่าบูซง (Bushong) ทั้งสองเผ่าอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติใกล้เคียงกันโดยมีถิ่นฐานอยู่คนละฝั่งแม่น้ำเคไซ (Kasai River) จากการศึกษพบว่าทั้งสองเผ่ามีความแตกต่างกันมากในการพัฒนา กล่าวคือเผ่าเลเลมีความยากจนอย่างเห็นได้ชัด แต่เผ่าบูซงมีฐานะทางเศรษฐกิจ มีทรัพย์สินมากมาย ปัจจัยที่ทำให้เผ่าทั้งสองมีเศรษฐกิจแตกต่างกันนั้น เนื่องจากเผ่าบูซงถือหลักความเสมอภาคกันระหว่างเพศ มีการแบ่งกันทำงานอย่างมีระบบ ส่วนเผ่าเลเลผู้หญิงเท่านั้นที่จะต้องทำงานหนัก ส่วนผู้ชายจะทำงานเฉพาะการล่าสัตว์เท่านั้นซึ่งถือว่าเป็นงานที่มีเกียรติ ความไม่เสมอภาคกันระหว่างหญิงและชายมีปรากฏในสังคมที่ค่อนข้างพัฒนาโดยทั่วไป เช่น สังคมมองโกเลีย สังคมของชาวเขามบางเผ่าในประเทศไทย แต่สำหรับสังคมไทยโดยทั่วไปมักไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องนี้ดังที่ พอตเตอร์ (นฤจร อิมธิวัตรจิรวัส ๒๕๒๖ : ๔๑ อ้างอิงมาจาก Potter. 1976) กล่าวว่าหญิงในหมู่บ้านมีอิสระพอสมควรที่จะตัดสินใจในการมีบุตรของตนเองโดยไม่ต้องสนใจความต้องการของสามีมากนัก การแบ่งผิวก็เป็นอีกลักษณะหนึ่งของการยึดมั่นในชาติตระกูล ในสังคมที่มีการแบ่งแยกผิวจะเกิดความวุ่นวายในสังคม ตัวอย่างที่พบเห็นได้เช่นความวุ่นวายในประเทศแอฟริกาใต้ ซึ่งมีการกีดกันเรื่องผิวอย่างรุนแรงทำให้เกิดการรบกวนกันระหว่างชนผิวขาวกับชนผิวดำซึ่งเป็นการบั่นทอนความเจริญทางเศรษฐกิจของชาติ

การถืออำนาจระบอบพวกพ้องของตนเองและการไม่มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติอื่นก็เช่นกันที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศ (Spaulding. 1975 : 218 citing Natarajan. 1972) ตัวอย่างจะเห็นได้จากสงครามกลางเมืองในประเทศเลบานอนและความไม่สงบสุขในจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย เป็นต้น แต่สำหรับชาวไทยในภาคอื่นไม่ค่อยจะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ชาวไทยโดยทั่วไปมักไม่รังเกียจคนต่างชาติและได้รับการยกย่องว่าเป็นชาติที่มีความผสมผสานกลมกลืนทางวัฒนธรรมได้ดีที่สุด

ในสังคมที่มีความทันสมัยจะไม่มีการผูกพันในเครือญาติ ไม่เชื่อในโชคของชนชั้น (Rogers. 1969 : 328 - 334) และความไม่ผูกพันอยู่แต่ในกลุ่มของตน (Inkeles and Smith. 1974 : 107 - 109) ลักษณะการผูกพันในเครือญาติและความผูกพันอยู่แต่ในกลุ่มของตนเช่นการ

บทบาทสมาคมอยู่แต่ในกลุ่มชาติมิตรของทศจะทำให้เกิดระบบอุปถัมภ์ นำไปสู่การ เล่นพรรคเล่นพวก และคอร์รัปชันในวงราชการ การเชื่อในโชคของชนชั้นหมายถึงการมีความเชื่อว่าคนมีชาติกำเนิด มาอย่างไรก็จะมีชีวิตความเป็นอยู่ตามเผ่าพันธุ์และชาติกำเนิดของตน ความเชื่อเช่นนี้มักเกิดขึ้น ในสังคมที่ค่อนข้างพัฒนา เช่น สังคมอินเดียที่มีการแบ่งชั้นวรรณะ ทำให้คนไม่มีโอกาสที่จะเขียนฐานะ ทางสังคมของตนให้สูงขึ้น ทำให้เกิดความเฉื่อยชาไม่คิดปรับปรุงชีวิตของตนให้ดีขึ้น มีชีวิตอยู่ไป วันๆ ไม่คิดทำอะไรที่เป็นสาระประโยชน์ขึ้นมา ในสังคมไทยสมัยศักดินาก็เช่นกัน มีการแบ่งแยก กันระหว่างชนชั้นปกครองและประชาชนจึงเรียกว่า "ไพร่" ถึงแม้ว่าสังคมไทยจะเปิดโอกาสให้ บุคคลเลื่อนชั้นทางสังคมได้ แต่เนื่องจากคนไทยมีความเชื่อเรื่องบุญบารมีจึงทำให้ไม่ค่อยมีคนใช้ โอกาสอันนั้น การยึดถือตำแหน่งหน้าที่ที่เป็นอุปสรรคอีกอันหนึ่งในการพัฒนาประเทศ การจะทำ อะไรจำเป็นจะต้องรอให้ผู้ใหญ่ตัดสินใจ ในสังคมไทยก็มีลักษณะเช่นนี้ ดังจะเห็นได้จากเมื่อถูก ถามถึงการตัดสินใจในอำนาจหน้าที่ของตนก็มักจะได้รับคำตอบว่า "แล้วแต่ผู้ใหญ่ท่านจะพิจารณา" (นิพนธ์ ศศิธร ๒๕๒๐ : ๓๖๐ - ๓๖๑)

ดังนั้นจึงเห็นว่าการไม่ยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้น เป็นสิ่งจำเป็นที่ควรปลูกฝังให้เกิดกับ ประชาชนชาวไทย ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนในประเทศได้มีโอกาสดังกัน เพื่อพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

จากแนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้นดังกล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าผู้ที่มีความนิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้นควรจะมีพฤติกรรมและแนวคิดดังต่อไปนี้คือ

- สนับสนุน เจ้าราชูปถัมภ์ของชน โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง
- คบหาสมาคมแต่เฉพาะคนกลุ่มเดียวกับตน
- ไม่มีความทะเยอทะยานที่จะยกฐานะทางสังคมของตน
- ยอมรับคำบัญชาของผู้มีอำนาจวาสนาโดยไม่ขัดแย้ง
- ไม่สนับสนุนคนที่มีความสามารถแต่ไม่มีชาติตระกูล เป็นผู้นำในสังคม

๕. การนิยมการยอมรับนวัตกรรม ในสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว มีการนำเอาเครื่องมือเครื่องใช้สมัยใหม่มาช่วยในการผลิตทั้งในภาค เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม จึงทำให้เกิดการแข่งขันกันทางด้านราคาย่างกว้างขวาง ถ้าหาก สังคมไทยยังใช้วิธีการผลิตแบบดั้งเดิมอยู่ก็จะไม่สามารถแข่งขันกันทางด้านราคาได้ การยอมรับ

นวัตกรรมจึงนับว่ามีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยอมรับนวัตกรรมมักจะไม่น่าจะเกิดขึ้นในสังคมที่ล้าสมัยเช่นที่โรเจอร์ (Rogers. 1969 : 31 - 32) พบว่าชาวนาที่ทำการเกษตรแบบทอยังจะไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงไปใช้วิธีการผลิตสมัยใหม่ โดยทั่วไปแล้วจะพบว่าในประเทศที่มีความเจริญประชาชนจะมีลักษณะการยอมรับความคิดและประสบการณ์แปลกใหม่ ดังที่พบในสังคมอเมริกันเป็นต้น (โทม ๒๕๓๒ : ๕๕) ในการศึกษาของโรเจอร์พบว่า การยอมรับนวัตกรรมเป็นลักษณะที่มีอยู่ในชาวนาซึ่งมีความทันสมัย (Rogers. 1969 : 332 - 338)

มีงานวิจัยหลายเรื่องที่ทำในประเทศไทยที่พบว่า การยอมรับนวัตกรรมเป็นลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ เช่น งานวิจัยของสุเมย์ พุทธิไพบูลย์ (สุเมย์ พุทธิไพบูลย์ ๒๕๑๙) พบว่าแนวโน้มอยู่ในสภาพแวดล้อมทางภูมิประเทศเช่นเดียวกันแต่หมู่บ้านที่มีการยอมรับนวัตกรรมมากกว่าจะมีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่าหมู่บ้านที่ยอมรับนวัตกรรมน้อย ทองคุด หงส์พันธุ์ (ทองคุด หงส์พันธุ์ ๒๕๑๒ : ๕๔ - ๕๖) ก็พบว่าในบรรดาผู้นำหมู่บ้านที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าจะยอมรับวิชาการแขนงใหม่มากกว่าผู้นำหมู่บ้านที่มีระดับการศึกษาต่ำ จากการศึกษาของจารึก ชุกติติกุล (จารึก ชุกติติกุล ๒๕๒๔ : ๕๖) พบว่าผู้ที่ยอมรับนวัตกรรมมักเป็นผู้ที่เห็นความจำเป็นในการนำเอาเทคนิคใหม่ๆมาใช้ ปฏิบัติตามแนวความคิดใหม่ๆ นอกจากนี้ผู้ที่มีความสามารถเชิงนวัตกรรมจะเป็นผู้ที่ประคองสิ่งแปลกใหม่หรือคิดแปลงวัสดุเหลือใช้ให้เป็นประโยชน์ และจากการศึกษาของทองคุด หงส์พันธุ์ (ทองคุด หงส์พันธุ์ ๒๕๑๒ : ๑๑๕) พบว่าการยอมรับวิทยาการแขนงใหม่มีความสัมพันธ์กับสื่อมวลชน แหล่งอารมณ์ ระดับการศึกษาและการศึกษานอกโรงเรียน กล่าวคือเป็นผู้ที่สนใจในข่าวสารบ้านเมือง มีการออกไปสัมผัสกับแหล่งที่มีความเจริญ มีระดับการศึกษาสูงกว่าคนทั่วไปโดยเฉลี่ยและมีการศึกษาอบรมเพิ่มเติมอยู่เสมอ

จากการวิเคราะห์แนวคิดและผลงานวิจัยดังกล่าวแล้ว จึงสรุปได้ว่าผู้ที่มีการยอมรับนวัตกรรม ควรจะมีแนวคิดและพฤติกรรมที่สนับสนุนในด้าน

- การเปลี่ยนแปลงต่างๆในสังคม
- สนใจที่จะนำเอาวิทยาการสมัยใหม่มาใช้ในชีวิตประจำวัน
- เป็นผู้ที่ชอบค้นคว้าและประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ
- สนใจติดตามข่าวสาร ข่าวด้านบ้านเมืองอยู่เสมอ
- มีการติดต่อกับโลกภายนอกอยู่เสมอ

๖. ค่านิยมในการประหยัด การประหยัดหมายถึงการใช้จ่ายเงิน ใช้จ่ายของเครื่องใช้ ใช้จ่ายเวลาและทรัพยากรต่างๆให้ได้อย่างประหยัดที่สุด การประหยัดและการออมมีความหมายต่างกัน กล่าวคือการออมหมายถึงการกินน้อยใช้น้อยเพื่อให้เหลือเอาไว้ใช้ในวันหน้า คนประหยัดไม่ใช้คนออม แต่หมายถึงคนที่ใช้จ่ายเงินทองหรือทรัพยากรของเครื่องใช้อย่างคุ้มค่า งดเว้นในการบริโภคสิ่งฟุ่มเฟือย คนจนจริงๆจะไม่สามารถออมได้ แต่สามารถประหยัดได้ คนที่จะมีเงินออมได้จะเป็นคนที่มีฐานะพอสมควรเท่านั้น แต่ถึงอย่างไรการออมก็มีพื้นฐานมาจากการประหยัด เมื่อมีการใช้จ่ายอย่างคุ้มค่าแล้ว ความจำเป็นที่จะต้องหากำลัคน้อยลงผลที่สุดก็จะมีเงินส่วนที่เหลือสำหรับออมได้ เลวิส (Lewis. 1955 : 23 - 55) ได้สังเคราะห์ทฤษฎีทางเศรษฐกิจที่กล่าวถึงสาเหตุของความเจริญทางเศรษฐกิจว่ามีสาเหตุ ๓ ประการคือ (๑) กิจกรรมทางเศรษฐกิจ (๒) การมีความรู้เพิ่มขึ้นและ (๓) การมีทุนเพิ่มขึ้น กิจกรรมทางเศรษฐกิจหมายถึง ความพยายามที่จะเพิ่มผลผลิตด้วยทรัพยากรที่มีอยู่โดยการลดค่าใช้จ่ายให้น้อยลงซึ่ง เป็นเจตจำนงที่จะประหยัด ในแต่ละประเทศที่มีปัจจัยอื่นพอๆกัน แต่มีการพัฒนาที่แตกต่างกัน มักจะแตกต่างกันในพฤติกรรมเกี่ยวกับการประหยัดนั่นเอง มีการยืนยันคำกล่าวนี้ จากการศึกษาของวรชัย เขาวป่าดี (วรชัย เขาวป่าดี ๒๕๒๒ : ๕๒ - ๕๓) พบว่าในหมู่สมาชิกสหกรณ์การเกษตรที่มีความก้าวหน้าสูงจะมีการใช้สิ่งของเครื่องใช้อย่างคุ้มค่ากว่าเช่น มีการซ่อมแซมเครื่องใช้มากกว่าหมู่สมาชิกสหกรณ์การเกษตรที่มีความล่าช้า จากการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างบ้านใหม่พวงพยอมมีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกว่ากับบ้านพวงพยอมมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่าของสุณีย์ พูลินไพบูลย์ (สุณีย์ พูลินไพบูลย์ ๒๕๒๓ : ๕๒) พบว่าบ้านใหม่พวงพยอมจะครอบครองสินค้าอุปโภคบริโภคมากกว่ามีผลเชิงเศรษฐกิจมากกว่าเช่น รถโตนา รถสองแถว เครื่องสูบน้ำ เป็นต้น ส่วนบ้านพวงพยอมจะครอบครองสินค้าประเภทฟุ่มเฟือยมากกว่าเช่น โทรทัศน์ ตู้เย็น สเตริโอ หม้อหุงข้าวไฟฟ้า นาฬิกา เป็นต้น และจากการศึกษาของสุณีย์ พูลินไพบูลย์อีกเช่นกัน (สุณีย์ พูลินไพบูลย์ ๒๕๒๓ : ๑๐๓) พบว่าบ้านใหม่พวงพยอมมีการลงทุนทางด้านเศรษฐกิจมากกว่าเช่น การตั้งสหกรณ์ร้านค้า การทำเหมืองใส่ไก่ จักซื้อรถแมล์เล็ก เป็นต้น ส่วนบ้านพวงพยอมนั้นจะลงทุนในสิ่งที่เพิ่มความสะดวกสบายหรือเพื่อความสนุกสนานรื่นเริงเช่น การจัดตั้งคณะร่ำวง การสร้างที่นั่งเล่น การเล่นการพนัน เป็นต้น ส่วนงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ศึกษาถึงสาเหตุความยากจนในจังหวัดพัทลุงพบว่า สาเหตุส่วนหนึ่งเกิดจากนิสัยชอบฟุ่มเฟือยเช่นเดียวกับคนในจังหวัดอื่น จะเห็น

ได้จากการจัดงานศพ งานบวช งานประเพณีต่างๆ จะต้องจัดให้ใหญ่โตถึงแม้จะสิ้นเปลืองเงินทองมากมายก็ตาม ทั้งนี้ก็เพื่อรักษาเกียรติและศักดิ์ศรีของตน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๒๕๒๔ : ๔๕)

จากการวิเคราะห์แนวคิดและผลงานวิจัยดังกล่าวแล้วจึงสรุปได้ว่าผู้ที่มีค่านิยมในการประหยัดควรมีแนวคิดและพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- ยึดถือการประหยัดมากกว่าการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยเพื่อความมีหน้ามีตา
- ในการเลือกซื้อสิ่งของเครื่องใช้ยึดเอาประโยชน์ใช้สอยมากกว่าความสวยงามหรือความนิยมของสังคม

- มีการจัดระเบียบการใช้จ่ายและมีการจัดสรรรายได้ อย่างเหมาะสม
- มีการใช้จ่ายเงินออมเพื่อการลงทุนมากกว่าซื้อของฟุ่มเฟือย

(๓. ค่านิยมในการศึกษาหาความรู้ วรชัย เยาวภาณี (วรชัย เยาวภาณี ๒๕๒๒ : ๓๕ - ๔๐) กล่าวไว้ในงานวิจัยของเขาว่า ความสามารถขั้นพื้นฐานของบุคคลที่จะประสบความสำเร็จในอาชีพก็คือกลุ่มความสามารถ ๕ ประการอันได้แก่ (๑) ความสามารถพื้นฐานทางเลขคณิต (๒) การอ่านออกเขียนได้ (๓) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีในการผลิต (๔) สุขภาพและความแข็งแรงของร่างกายและ (๕) ความสามารถในการจัดการ เขาได้ใช้ความสามารถขั้นพื้นฐานนี้เป็นตัวแปรในการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จในการดำเนินงานสหกรณ์การเกษตรพบว่า ทั้งห้าตัวแปรนี้มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรอย่างเชื่อมั่นได้ และจากการศึกษาของสุณีย์ พูลินไพบูลย์ (สุณีย์ พูลินไพบูลย์ ๒๕๒๓ : ๕๔) ก็พบว่าการศึกษาสูงมีความสัมพันธ์กับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นอกจากนี้หมู่บ้านที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาประชาชนของหมู่บ้านก็มีความสนใจในการศึกษามากกว่าด้วย จากการศึกษารายงานของ หงส์พันธุ์ (ทองคำพันธุ์ ๒๕๒๒ : ๑๓๑) พบว่าระดับการศึกษาในโรงเรียนและการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบเชิงมนุษย์ ๑๑ ประการของผู้นำท้องถิ่นของหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่างกัน นอกจากนี้งานวิจัยในต่างประเทศ เช่น คาห์ล (Kahl. 1968 : 18 - 37) ก็พบว่าการศึกษาสูงมีอยู่มากในประชาชนที่มีความทันสมัย คนทันสมัยจะสนใจศึกษาหาความรู้มากกว่าคนที่ไม่ทันสมัย เลวิส (Lewis. 1955 : 30) กล่าวว่า ในสังคมที่ล้าหลังแม้ว่าจะมีรายได้มากก็ไม่รู้ว่าจะเอาเงินไปทำอะไรได้บ้าง จึงไม่เกิด

ความพยายามที่จะทำงานให้มีรายได้สูงขึ้น หรือมีเงินที่จะใช้เงินไปในทางที่ไม่เกิดประโยชน์ ซึ่งคำกล่าวนี้ได้รับการยืนยันจากงานวิจัยของสุณีย์ พูลินไพบูลย์ (สุณีย์ พูลินไพบูลย์ ๒๕๒๓ : ๑๑๒ - ๑๑๓) ซึ่งพบว่าในหมู่บ้านที่มีคนที่ไม่สนใจการศึกษาจำนวนมากมักจะมีการมั่วสุมกัน เล่นการพนันมากกว่าหมู่บ้านที่มีคนสนใจการศึกษามากกว่า

จากการวิเคราะห์แนวคิดและผลงานวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วจึง เป็นสิ่งยืนยันว่าความสนใจในการศึกษาหาความรู้จะเป็นสิ่งที่ควรปลูกฝังให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนชาวไทย สำหรับผู้ที่มีความนิยมในการศึกษาหาความรู้จะมีแนวคิดและพฤติกรรมดังต่อไปนี้คือ

- ส่งเสริมให้บุคคลในครอบครัวศึกษาหาความรู้ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน

- สนใจในการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ของตนเองอยู่เสมอ
- ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองโดยการอ่านหนังสือ ฟังข่าวสารอยู่เสมอ
- เห็นคุณค่าของความรู้ด้านต่างๆ และพยายามที่ศึกษาเพื่อให้เป็นผู้รู้อย่างจริงจัง

๔. คำนิยมความสนใจในข่าวสาร จากงานวิจัยของ ทองคุณ หงส์พันธุ์ (ทองคุณ หงส์พันธุ์ ๒๕๒๒ : ๑๓๑) พบว่าความสัมพันธ์กับแหล่งที่เจริญจะมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบเชิงมนุษย์ที่แสดงลักษณะของผู้นำท้องถิ่นในระดับสูง ซึ่งเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าบุคคลที่จะนำความเจริญมาสู่ท้องถิ่นจะต้องเป็นผู้ที่สนใจในข่าวสารบ้านเมืองและเคยมีประสบการณ์กับแหล่งที่มีความเจริญมาแล้ว ดังจะเห็นได้จากการฟังวิทยุ การอ่านหนังสือพิมพ์ การดูโทรทัศน์ การชมภาพยนตร์ และการเดินทางไปยังต่างท้องถิ่นเช่น ต่างอำเภอ ต่างจังหวัดและต่างประเทศเป็นต้น จากงานวิจัยของ วรชัย เขาวป่าดี (วรชัย เขาวป่าดี ๒๕๒๒ : ๓๓ - ๓๔) พบว่าสมาชิกสหกรณ์การเกษตรที่มีระดับความสำเร็จสูงจะมีความสนใจในข่าวสาร เช่น ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์และเดินทางไปศึกษาหาความรู้จากแหล่งต่างๆมากกว่าสมาชิกสหกรณ์การเกษตรที่มีระดับความสำเร็จต่ำ สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศ โรเจอร์ (Rogers. 1969 : 168) พบว่าในสังคมที่ไม่ค่อยพัฒนาชาวบ้านมักมีการติดต่อกับคนอื่นนอกหมู่บ้านหรือนอกท้องถิ่นน้อย จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าความสนใจในข่าวสารและการติดต่อกับแหล่งความเจริญภายนอกเป็นพฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาที่สำคัญอีกอันหนึ่ง ทั้งนี้เพราะความสนใจในข่าวสารและการติดต่อกับแหล่งความเจริญภายนอกเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำความรู้ความคิดเห็นความต้องการและสิ่งต่างๆมาถ่ายทอดสู่สังคมของตนเองอันเป็น

เหตุให้เกิดแนวความรู้ความคิดที่จะพัฒนาท้องถิ่นของตนให้เจริญขึ้นได้ ดังนั้นลักษณะนิสัยที่ควรจะต้องปลูกฝังให้เกิดแก่ประชาชนอีกประการหนึ่งก็คือการส่งเสริมให้ประชาชนสนใจในข่าวสารบ้านเมืองสนใจที่จะแสวงหาความรู้จากถิ่นต่างๆ

จากการวิเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยดังกล่าวแล้วจึงสรุปได้ว่า ผู้ที่มีค่านิยมความสนใจในข่าวสาร ควรจะเป็นผู้ที่มีแนวคิดและพฤติกรรมดังต่อไปนี้คือ

- สนใจในข่าวสารบ้านเมืองโดยการอ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุ หรือชมรายการข่าวสารจากโทรทัศน์

- ชอบเดินทางท่องเที่ยวหรือทำธุระยังต่างถิ่นอยู่เสมอ
- ชอบคบหาสมาคมกับคนต่างถิ่น โดยเฉพาะผู้มีความรู้ บุคคลสำคัญ
- ชอบสนทนาปราศรัยกับบุคคลทั่วไป ในเรื่องที่มีสาระประโยชน์

๑. ค่านิยมการรักษาสุขภาพอนามัย จาริก ชูศักดิ์กุล (จาริก ชูศักดิ์กุล ๒๕๒๔ : ๖๒๗) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบของพฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาของนักศึกษาสรุปว่า การรักษาสุขภาพร่างกายและการรักษาสุขภาพจิตใจ เป็นองค์ประกอบหนึ่งของพฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนา ซึ่งเน้นไปที่การบำรุงรักษากายอนามัยทางกายให้สมบูรณ์โดยการออกกำลังกายเพื่อรักษาสุขภาพโดยตรง มีการพักผ่อนหลังจากออกกำลังกายหรือตรากตรำทำงานหนักมาแล้ว รวมทั้งการพักผ่อนหย่อนใจด้วย กิจกรรมที่มีค่าเช่น ฟังดนตรี ชมภาพยนตร์หรือทัศนศึกษา เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะก่อให้เกิดความแข็งแรงทางร่างกายและมีสุขภาพจิตใจ ฮาร์บิสัน และ ไมเยอร์ส (Harbison and Myers. 1964 : 2 - 3) นักเศรษฐศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนามนุษย์ได้เน้นว่าการปรับปรุงให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดีจะเป็นการเพิ่มความสามารถในการทำงานให้สูงขึ้นซึ่งจะช่วยส่งผลถึงความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอีกด้วย การมีสุขภาพดีเป็นความต้องการของบุคคลทุกสังคม แม้แต่คุณสมบัติเบื้องต้นของผู้ที่จะสมัคร เป็นสมาชิกของสหกรณ์ก็ระบุไว้ว่าจะต้อง เป็นบุคคลไม่ทุพพลภาพ วิกจอร์วิทหรือสตีเฟ่น เบลอนไม่สมบูรณ์ (วรชัย เขียวป่าตี ๒๕๓๓ : ๑๗) งานวิจัยของเชลียวบุรีภักดิ์ (Chalio Buripakdi. 1971 : 14 - 99) ได้ยืนยันการค้นพบว่าสุขภาพและความแข็งแรงทางกายมีความสัมพันธ์กับรายได้สุทธิจากแรงงานของชาวนา และจากงานวิจัยของสุณีย์ พูลินไพบูลย์ (สุณีย์ พูลินไพบูลย์ ๒๕๒๑ : ๑๒) ก็พบว่าบ้านใหม่ทรงพยอมซึ่งมีระดับการพัฒนาสูงกว่าบ้านทรงพยอม มีการเอาใจใส่ในการรักษาสุขภาพอนามัยดีกว่าเช่น มีความเป็นระเบียบ

เรือนร้อยในม้านเรือน บริเวณม้านเก็บกวาดอย่างสะอาด มีส่วนทุกหลังคาเรือน ซึ่งตรงข้ามกับบ้านหลวงพยอมที่รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

สำหรับในประเทศไทยโดยทั่วไป มีผู้เห็นว่าพฤติกรรมของคนไทยไม่ส่งเสริมทางด้านการรักษาสุขภาพอนามัยหลายประการ เช่น การรักษาพยาบาลไม่ถูกวิธี (อภิศักดิ์ โสมอินทร์ ๒๕๒๒ : ๒๔๔ - ๒๔๖) ขาดสุขนิสัยในม้านเรือนและในการรับประทานอาหาร (ณรงค์ เส็งประชา ๒๕๒๓ : ๑๑๘) เป็นต้น

จากการวิเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยดังกล่าวแล้ว จึงสรุปได้ว่าผู้ที่มีค่านิยมทางด้าน การรักษาสุขภาพอนามัย ควรจะมีแนวคิดและพฤติกรรมดังต่อไปนี้คือ

- ชอบออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอยู่เสมอ
- ให้ความสำคัญในการรักษาสุขภาพร่างกายและจิตใจ
- มีสุขนิสัยที่ดีในการบริโภคและการอยู่อาศัย
- บำรุงรักษาสุขภาพจิตใจให้แจ่มใสอยู่เสมอ

๑๐. ค่านิยมความเป็นพลเมืองดี ความเป็นพลเมืองดีในแต่ละสังคมจะมีความหมายแตกต่างกันไป ในสังคมอเมริกันนั้นจะให้ความหมายว่าหมายถึงหญิงชายที่รับผิดชอบเข้ากับเพื่อนบ้านได้ มีความยินดีที่จะช่วยเหลือผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ และมีความสำนึกในความรับผิดชอบในฐานะสมาชิกของสังคมประชาธิปไตย (Doyle. 1961 : 361) ส่วนอิงเคิล และสมิท (Inkeles and Smith. 1974 : 29) ได้ให้ความหมายไว้ว่าหมายถึงผู้มีส่วนร่วมและมีเจตคติทางการเมืองอย่างเหมาะสม สำหรับความหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้อาศัยแนวทางการวิเคราะห์องค์ประกอบพฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาของ จาริก ชุกติติกุล (จาริก ชุกติติกุล ๒๕๓๔ : ๔๕, ๔๘) มาใช้เป็นความหมายกล่าวคือ พลเมืองดีจะต้องเป็นพลเมืองที่สุจริตและให้ความร่วมมือกับทางราชการหรือชุมชน ซึ่งทั้งสององค์ประกอบนั้นงานวิจัยและแนวคิดที่สนับสนุนดังต่อไปนี้คือ งานวิจัยของทองคุณ หงส์พันธุ์ (ทองคุณ หงส์พันธุ์ ๒๕๒๒ : ๑๒๕ - ๑๒๘) พบว่าผู้นำท้องถิ่นของหมู่บ้านที่มีระดับความสำเร็จในการพัฒนาสูงจะมีความเชื่อตรงต่อหน้าที่ และมีความจงรักภักดีต่อสถาบันผู้นำสูงกว่าผู้นำท้องถิ่นของหมู่บ้านที่มีระดับความสำเร็จในการพัฒนาต่ำ นั่นคือในหมู่บ้านที่มีความสำเร็จในการพัฒนาสูง ผู้นำจะเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์สุจริต พึ่งพาชีวิตจิตใจให้กับส่วนรวมและชุมชน แต่การพัฒนาจะสำเร็จไปไม่ได้ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชน

ก็จะเห็นได้จากการพัฒนาชนบทของประเทศเกาหลีที่เรียกว่าแฮมวอล อุนคอง ซึ่งใช้หลัก ๓ ประการ คือ "ช่วยกันอย่างฉลาด ช่วยเหลือตนเองและให้ความร่วมมือ" (ปรีชา เถระบุรุษ ๒๕๒๓ : ๓๕) ทำให้เกาหลีสามารถพัฒนาประเทศไปได้อย่างรวดเร็ว งานวิจัยอีกอันหนึ่งซึ่ง วรชัย เขาวาฬ (วรชัย เขาวาฬ ๒๕๒๒ : ๑๕๕ - ๑๖๐) พบว่าในหมู่สมาชิกของสหกรณ์การเกษตรที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานนั้นมักจะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ กล่าวคือ มีความพยายามที่กระทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ในฐานะสมาชิกของสหกรณ์และไม่ยึดถือเอาความเป็นเครือญาติหรือพวกพ้องของตนเป็นเกณฑ์ในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบของตน ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าความเป็นพลเมืองดีอันหมายถึง ความเป็นผู้สุจริตและให้ความร่วมมือกับส่วนรวมนั้นจึงเป็นอีกลักษณะหนึ่งที่ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับประชาชนชาวไทย

จากการวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยและแนวคิดต่างๆ จึงสรุปได้ว่าผู้ที่มีความนิยมในการเป็นพลเมืองดี ควรมีแนวคิดและพฤติกรรมดังต่อไปนี้คือ

- ปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมืองอย่างเคร่งครัด
- ให้ความร่วมมือและให้ความสำคัญในการรักษาความศักดิ์ของกฎหมาย
- ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลและให้การสนับสนุนโครงการต่างๆ เพื่อส่วนรวม
- ใช้สิทธิหน้าที่ในความเป็นพลเมืองของตนตามกฎหมายอย่างเต็มที่

๑๑. ค่านิยมการยึดมั่นในศาสนา การยึดมั่นในศาสนาสามารถจะพิจารณาได้สองแนวคือ แนวแรกการปฏิบัติตามคุณธรรมคำสั่งสอนของศาสนา แนวที่สองคือการปฏิบัติพิธีกรรมในศาสนา ทั้งสองแนวมีความแตกต่างกันแต่ก็มีส่วนสัมพันธ์กันและกัน การปฏิบัติตามคุณธรรมคำสั่งสอนของศาสนาก็เพื่อดำรงไว้ซึ่งคุณความดีตามหลักของศาสนา ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดความสงบสุขในสังคมหรือเกิดความสุขความเจริญตามคติของศาสนา ส่วนการปฏิบัติศาสนกิจหรือการปฏิบัติตามพิธีกรรมในศาสนาก็เพื่อสืบผลศาสนาให้ดำรงอยู่ต่อไป อย่างไรก็ตามผู้ที่ปฏิบัติศาสนกิจก็จะต้องมีความเชื่อในหลักศาสนา มีความศรัทธาในศาสนา และมีความเชื่อว่าการปฏิบัติตามหลักคำสั่งสอนและปฏิบัติตามพิธีกรรมทางศาสนาจะทำให้บรรลุดังจุดหมายปลายทางของศาสนาได้ สำหรับปรัชญาอันเป็นจุดหมายปลายทางของพุทธศาสนาก็คือ การนิพานหรือการหลุดพ้นจากกิเลสทั้งมวล มีผู้เห็นว่าจุดหมายปลายทางอันนี้เป็นสิ่งถ่วงความเจริญในสังคมเพราะเน้นความเจริญทางค่านิยมจิตใจมากกว่าวัตถุ ทำให้มีการลงทุนในทางที่ไม่เกิดผลเช่น สะสมเพชรนิลจินดาต่างๆ เป็นต้น (Hauser. 1959 : 81) แต่ผู้วิจัย

เชื่อว่าโดยแท้จริงแล้วจุดหมายปลายทางของพุทธศาสนามีความมุ่งหมายที่จะทำให้คนไม่เห็นแก่ตัว มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เพื่อให้เกิดความสงบสุขทั่วถึงกันทุกคนในสังคม ไม่ให้ใครจ่ายอย่างฟุ่มเฟือย บริโภคแต่พอเหมาะพอดีเพื่อให้คนอื่นที่ขาดแคลนได้มีส่วนในการบริโภคบ้าง พุทธศาสนาสั่งสอนให้ คนขยันขันแข็งทั้งนี้เพื่อให้มีสิ่งอุปโภคบริโภคได้พอเพียง สั่งสอนให้คนดำรงชีวิตอยู่ด้วยทางสาย กลาง คือไปอยู่อย่างอดอยากจนถึงขั้นเบียดเบียนตนเอง แต่ก็ไม่ฟุ่มเฟือยจนเกินไป จนทำให้ไม่ สามารถดำรงชีวิตอยู่อย่างปกติสุขได้ พุทธศาสนาไม่ได้สอนในสิ่งมั่งงาย จึงไม่ใช่ยาพิษทั้งคำ กล่าวของบุคคลบางคน พุทธศาสนาเป็นสิ่งพิสูจน์ได้ตามหลักวิทยาศาสตร์ พิธีกรรมทางศาสนาเป็น เหตุ เป็นผลในตัวของมันเอง ดังนั้นการยึดมั่นในศาสนาจึงเป็นสิ่งที่ควรสร้างให้เกิดขึ้นแก่ประชาชน ชาวไทย หลักคำสั่งสอนของพุทธศาสนามีอยู่ ๓ ประการคือ ทำแต่ความดี ละเว้นจากการทำชั่ว และทำจิตใจให้ผ่องแผ้ว ซึ่งตั้งอยู่ในฐานคติที่ว่า "ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว" ซึ่งหมายความว่าเมื่อ ทำความดีผลดีก็จะเกิดขึ้นแก่ทั้งตนเองและผู้อื่น ทำความชั่วผลที่ได้รับก็คือความไม่สงบสุขจะเกิดขึ้น แก่ทั้งตนเองและผู้อื่น จะเห็นว่าคติทางพุทธศาสนามีความเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน สำหรับการ ปฏิบัติเกี่ยวกับศาสนา สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้เสนอแนะแนวทางปฏิบัติตาม คำนิยมพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนาไว้ดังนี้ (๑) ศึกษาศาสนาให้มีความรู้ความเข้าใจอันถูกต้อง (๒) ปลุกฝังความเชื่อความเลื่อมใสในศาสนาด้วยปัญญา (๓) ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของศาสนาในชีวิต ประจำวัน (๔) สอดส่องป้องกันภัยและแก้ไขความเสียหายที่จะกระทบกระเทือนความมั่นคงของ ศาสนา (๕) ช่วยกันส่งเสริมทะนุบำรุงศาสนา (๖) ไม่ทำลายปูชนียสถาน ปูชนียวัตถุและ ศิลปกรรมทางศาสนา (๗) เผยแพร่ความรู้และการปฏิบัติตามหลักศาสนา (๘) เคารพเทิดทูน ศาสนาและไม่กระทำการใดๆในทางหมิ่นเหยียดหยาม (๙) สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ที่ นับถือศาสนาต่างๆ

จากการวิเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยดังกล่าวแล้ว จึงสรุปได้ว่าผู้ที่มีค่านิยมการยึดมั่นใน ศาสนาควรมีแนวคิดและพฤติกรรมดังต่อไปนี้คือ

- ศึกษาหาความรู้ในพระธรรมคำสั่งสอนและวิธีการปฏิบัติศาสนกิจที่ถูกต้อง
- ปฏิบัติศาสนกิจ เช่น การทำบุญตักบาตร ไปวัดฟังเทศน์สม่ำเสมอ
- ปฏิบัติตามหลักคำสั่งสอนในศาสนาอย่างเคร่งครัด
- ส่งเสริมทะนุบำรุง สอดส่องป้องกันภัยอันจะกระทบกระเทือนต่อสถาบันศาสนา

๑๒. คำนิยมการมีไมตรีสัมพันธ์ การมีไมตรีสัมพันธ์ในที่นี้หมายถึง ความต้องการที่จะพึ่งพาอาศัยกัน รักษาน้ำใจกัน รักใคร่ชอบพอสนิทสนมกันและกันไว้ให้อยู่กัน ซึ่งลักษณะทั้งสี่ประการนี้ จักว่าเป็นลักษณะของคนในสังคมไมตรีสัมพันธ์ซึ่ง วิบุตธ วิเชียรโชติ (วิบุตธ วิเชียรโชติ ๒๕๑๔ : ๕ - ๖) ได้สรุปว่ามีลักษณะดังนี้

- พื้นฐานทางค่านิยม เป็นแบบพึ่งพาอาศัยกัน การดำเนินชีวิตต้องผูกพันกับบุคคลอื่น ไม่มีอิสระในการตัดสินใจด้วยตนเอง จะกระทำสิ่งใดต้องคำนึงถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องจนบางครั้ง เป้าประสงค์เดิมต้อง เปลี่ยนแปลงไป

- พื้นฐานทางจิตวิทยามีลักษณะของความรู้สึกยังซึ้งใจ ไม่กล้าตัดสินใจกระทำสิ่งใดโดยง่าย เพราะเกรงว่าจะกระทบกระเทือนความรู้สึกของบุคคลอื่น

จากลักษณะของสังคมดังกล่าวนี้จึงทำให้บุคคลในสังคมไมตรีสัมพันธ์มักวิพากษ์วิจารณ์ไม่กล้าตัดสินใจ และริเริ่มในการดำเนินกิจการใดก็ตาม ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะตรงกันข้ามกับสังคมแบบสัมฤทธิ์สัมพันธ์หรือสังคมประชาธิปไตยที่เน้นความเป็นตัวของตัวเอง ที่ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคเท่าเทียมกัน

จากงานวิจัยของสุนทร โคมินและสนิท สัมตรการ (สุนทร โคมินและสนิท สัมตรการ ๒๕๒๒ : ๙๑) พบว่าลักษณะทั้งสี่ประการนั้นมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างเชื่อมั่นได้ แต่ในขณะเดียวกันก็มีความสัมพันธ์กันทางลบกับค่านิยมด้านความเป็นปราชญ์และบุรุษ การมีความสามารถสูง ความเป็นตัวของตัวเอง การศึกษาสูง ความกล้าหาญ ความรับผิดชอบ ความคิดสร้างสรรค์และการมีแนวความคิดกว้างไกล ซึ่งลักษณะทั้งแปดประการนี้เป็นลักษณะของคนในสังคมที่พัฒนาแล้ว สำหรับในสังคมไทยนั้นมักกล่าวว่า มีลักษณะของสังคมแบบไมตรีสัมพันธ์ครบทั้งสี่ประการ (พิศวง ธรรมพันธุ์ ๒๕๒๓ : ๒๖๐ - ๒๖๑) จากการวิจัยของ วรชัย เย่าวป่าตี (วรชัย เย่าวป่าตี ๒๕๒๒ : ๑๕๕) พบว่าสมาชิกของสหกรณ์การเกษตรที่มีความสำเร็จในการดำเนินงานในระดับสูง มีความผูกพันในระบบเครือญาติและพวกพ้องต่ำกว่าสมาชิกสหกรณ์การเกษตรในระดับกลางและต่ำ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาคน บุคลิกภาพของคนในชาติเสียใหม่ให้มีลักษณะที่ให้ความช่วยเหลือแก่ทุกคนโดยไม่เลือกปฏิบัติแต่เฉพาะญาติพี่น้องหรือหมู่พวกของตน กล้าคิดกล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง ไม่ยินยอมให้มีการเอารัดเอาเปรียบกัน ปฏิบัติต่อกันตามระเบียบแบบแผน

จากการวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยและแนวคิดดังกล่าวแล้วจึงสรุปได้ว่า ผู้ที่มีค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์ ควรจะมีแนวคิดและพฤติกรรมดังต่อไปนี้คือ

- ยึดหลักรักษาน้ำใจกันมากกว่าจะมุ่งความสำเร็จของงาน
- ชอบช่วยเหลือซึ่งพากันในหมู่พวกพ้องเดียวกัน
- นิยมปฏิบัติต่อกันด้วยความเป็นกันเองมากกว่าระเบียบแบบแผน
- ถือความเห็นอกเห็นใจกันสำคัญกว่ากฎหมายบ้านเมือง

๑๓. ค่านิยมความเชื่อในโชคกลางและไสยศาสตร์ นาซารากัน (Spaulding. 1975 : 218 citing Natarajan. 1972) กล่าวว่าความเชื่อโชคกลางเป็นลักษณะที่ขัดขวางต่อการพัฒนาประเทศ สุนทร โคมิน จึงได้เสนอวิธีการพัฒนาไปสู่ความทันสมัยว่าจะต้องลบล้างความเชื่อหรือค่านิยมดั้งเดิมที่ขัดต่อการพัฒนาประเทศหันมายอมรับในหลักเหตุผล (สุนทร โคมิน ๒๕๒๒ : ๓๖) มีหลักการอันนี้ได้รับการสนับสนุนจากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ งานวิจัยของ คาคัล (Kahl. 1968 : 42) พบว่าในหมู่คนทันสมัยจะไม่ยึดถือโชคกลาง งานวิจัยในประเทศไทยเช่น สุนีย์ พูลินไพบูลย์ (สุนีย์ พูลินไพบูลย์ ๒๕๓๑ : ๑๐๐ - ๑๐๑) ก็พบว่าในหมู่บ้านที่มีความเชื่อในโชคกลางและไสยศาสตร์น้อยกว่า จะมีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่าหมู่บ้านที่มีความเชื่อในโชคกลางและไสยศาสตร์มากกว่า ในขณะที่ปราโมทย์ เจนการ (ปราโมทย์ เจนการ ๒๕๒๓ : ๘๖) พบว่าในหมู่ผู้ประกอบการ จะมีความเชื่อในโชคกลางและไสยศาสตร์น้อยกว่าในกลุ่มลูกจ้าง ดังนั้นจะเห็นว่าความเชื่อในโชคกลางและไสยศาสตร์เป็นลักษณะที่ขัดขวางต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง จึงสมควรที่จะต้องแก้ไขลักษณะความเชื่ออันนี้ ในสังคมไทยนั้นเป็นสังคมเกษตรกรรมชีวิตความเป็นอยู่ต้องขึ้นอยู่กับอิทธิพลของดินฟ้าอากาศซึ่งไม่สามารถควบคุมได้ ดังนั้นคนไทยจึงมีความเชื่อในโชคชะตา เชื่อในอำนาจของสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นอย่างมาก ในปัจจุบันวิทยาการแผนใหม่ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆได้เข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น ความเชื่อกังกล่าวจึงน่าจะลดน้อยลงไป

จากการวิเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยดังกล่าวแล้วจึงสรุปได้ว่าผู้ที่มีค่านิยมความเชื่อในโชคกลางและไสยศาสตร์ควรมีแนวคิดและพฤติกรรมดังต่อไปนี้คือ

- ชอบทำน่ายโชคชะตาเชื่อในเรื่องดวงชะตา
- ชอบบนบานศาลกล่าว ชอบสะเดาะเคราะห์เคราะห์ ผู้ชั่วร้าย

- ชอบแสงสว่างหรือชอบอยู่กับเรื่องเครื่องกลาง ของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ
- มีความกลัวเกรงในอำนาจของภูติผีมีพาร เวทย์มนต์คาถาหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์

๑๔. คำนิยมความทองการความสนุกสนานรื่นเริง "เกี่ยวกับความสนุกสนานในสังคมไทย นั้น ไพศาล ไกรสิทธิ (ไพศาล ไกรสิทธิ ๒๕๒๔ : ๑๕๕) ได้ทำการวิจัยพบว่าคนไทยมีความเชื่อว่าการทำงานและการหาความสนุกสนานเป็นกิจกรรมที่สามารถทำด้วยกันได้ นอกจากนี้ยังได้อธิบายว่า " ... การทำงานควบคู่ไปกับการหาความสนุกสนานมีผลทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลง ... " (ไพศาล ไกรสิทธิ ๒๕๒๔ : ๑๕๖) และได้อธิบายต่อไปว่า " ... ลักษณะทำงานเป็นงาน เล่นเป็นเล่น แยกจากกันโดยเด็ดขาด จึงมีผลทำให้การ เปลี่ยนแปลงดำเนินไปอย่างรวดเร็ว" สำหรับการอธิบายนี้มีความเห็นขัดแย้งถึงเช่น พอตเตอร์ (นฤจร อธิธิจักรจิรต์ ๒๕๒๖ : ๖๒ อ้างอิงมาจาก Potter. 1976) กล่าวว่า "การร่วมมือและแลกเปลี่ยนแรงงานกันช่วยให้การปลุกข้าวของชาวนาเมืองเป็นงานหนักที่สุดต้องไปอย่างรวดเร็วและสนุกสนาน ... การแลกเปลี่ยนแรงงานทำให้งานที่ยาก ถัดมาเป็นประสบการณ์ที่สนุกสนานที่ทุกคนต่างตั้งตาคอยเร่งวันเร่งคืนมากกว่าจะเกรงกลัว" ดังนั้นจะเห็นว่าความสนุกสนานไม่ใช่ความไม่ตั้งใจของมันเอง แต่จะขึ้นอยู่กับลักษณะของงานมากกว่า ว่าสมควรที่จะทำกับความสนุกสนานหรือไม่ แต่คุณค่าของความสนุกสนานอยู่ที่ว่าทำให้คนมีความกระตือรือร้นในการที่จะอยากทำงานมากขึ้น ในสังคมใดที่คนในสังคมนั้นมีแต่ความเคร่งเครียดในการทำงานอย่างเดียว คนในสังคมนั้นจะเป็นโรคจิตโรคประสาทกันมาก แต่อย่างไรก็ตามคนที่มุ่งแต่ความสนุกสนานอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงคุณค่าของงานก็จะเป็นผลเสียมากกว่าผลดี ซึ่งในที่นี้จะรวมถึงการถือเอาความสบายใจสบายกายเข้าไปอยู่ด้วย งานวิจัยที่สนับสนุนคำกล่าวนี้เช่นงานวิจัยของ สุเมย์ พูลินไพบูลย์ (สุเมย์ พูลินไพบูลย์ ๒๕๓๗ : ๑๐๗) ที่พบว่า การรวมกลุ่มทางสังคมของบ้านใหม่ทองพยอมเป็นการรวมกลุ่มกันเพื่อผลทางเศรษฐกิจ ส่วนบ้านทองพยอมมักเน้นหนักไปที่การรวมกลุ่มกันเพื่อความสนุกสนานรื่นเริง เช่น การจัดรางวัลเป็นต้น ผลก็คือบ้านใหม่ทองพยอมมีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างดี ตรงข้ามกับบ้านทองพยอมซึ่งถูกมองไปว่าเป็นชนบทที่ไม่พร้อมจะรับการพัฒนา

จากการวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยและแนวคิดทั้งกล่าวแล้ว จึงสรุปได้ว่าผู้ที่ศึกษาคำนิยมความทองการความสนุกสนานรื่นเริง ควรจะมีแนวคิดและพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- ชอบใช้ชีวิตอย่างสนุกสนานรื่นเริงมากกว่าเอาจริงจังกับการทำงาน

- ยึดถือเอาความสนุกสนานในการทำงานมากกว่าผลงาน
- ชอบใช้ชีวิตอย่างสะบายไร้แก่นสาร ปล่อยชีวิตไปกับความสนุกสนานรื่นเริงไปเรื่อย ๆ
- มุ่งแสวงหาสิ่งบันเทิงใจเป็นสำคัญ ไม่คำนึงถึงสาระสำคัญในเนื้อหาต่างๆ แม้เช่นในงานพิธีต่างๆ

๑๕. คำนิยมความรักชาติ ความรักชาติในที่นี้หมายถึงความภาคภูมิใจในความเป็นชาติ ความรักในเกียรติยศศักดิ์ศรีของชาติ ตลอดจนมีความปรารถนาให้ชาติมีความเจริญก้าวหน้ามั่นคง และปลอดภัยจากศัตรูหรือผู้รุกรานทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้เสนอแนะวิธีการปฏิบัติต่อชาติไทยโดย (๑) ศึกษาให้เข้าใจประวัติและการดำรงอยู่ของชาติ (๒) สอดส่องป้องกันภัยและความเสียหายที่จะกระทบกระเทือนความมั่นคงของสถาบันชาติ (๓) ป้องกันและรักษาผลประโยชน์ของชาติ (๔) ส่งเสริมและรักษาเกียรติของชาติ (๕) สร้างความสามัคคีในชาติ (๖) เสียสละผลประโยชน์ส่วนตัวแก่ชีวิตเพื่อประเทศชาติ (๗) ปฏิบัติหน้าที่พลเมืองดีโดยการรักษากฎการทหาร ประกอบอาชีพสุจริต และการเสียภาษีอากรเพื่อพัฒนาประเทศ (๘) ยกย่องให้เกียรติผู้ที่มีหน้าที่ป้องกันและเสียสละเพื่อประเทศชาติ (๙) ปฏิบัติตามคติพจน์ที่ว่า "การรักษาวรรณธรรมของชาติคือการรักษาชาติ" (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ม.ป.ป. : ไม่มีเลขหน้า) ความสำเร็จในการพัฒนาประเทศของเกาหลีอาจจะกล่าวได้ว่าเกิดจากความสำเร็จจากการปลุกกระตุ้นให้เกิดความรักชาติ กล่าวคือแต่เดิมชาวเกาหลีเป็นคนที่ขาดความจริงใจ สุจริตคอรัปชั่น นิ่งเฉยตาย ไม่กระตือรือร้น ตัวใครตัวมันและขาดความสามัคคี ประธานาธิบดีปัก จุง ฮี ต้องใช้เวลาอันยาวนานเพื่อแก้ปัญหาด้วยการสร้างอุปนิสัยของชาวเกาหลีขึ้นใหม่ จึงทำให้การพัฒนาประเทศของเกาหลีประสบผลสำเร็จ (ปริชา เศวตวัชร ๒๕๓๓ : ๔๔) ประเทศญี่ปุ่นและประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่มีความเจริญสูงสุดในโลก ปัจจุบัน ประชาชนทั้งสองประเทศมีความรักและมีความภาคภูมิใจชาติของตนเหมือนกัน (คำรงฐานที ๒๕๓๓ : ๑๕๖, ไทช ๒๕๓๔ : ๔๔) สำหรับประเทศที่กำลังสู่ชาติในปัจจุบันเช่น ลาว เขมร ก็เนื่องจากผู้นำประเทศของทั้งสองชาติขาดความสำนึกในส่วนรวมมุ่งแต่ผลประโยชน์ส่วนตน ผลที่สุกชาติทั้งสองก็ของลมจมดั่งที่เห็นในปัจจุบัน

จากที่กล่าวมาแล้วจึง เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าการที่จะดำรงความเป็นชาติและมีจิตมุ่งมั่น

พร้อมที่จะช่วยกันพัฒนาประเทศไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองได้ประชาชนในแต่ละชาตินั้นจะต้องมีจิตสำนึก
ในความเป็นชาติของตน มีความรักชาติปรารถนาให้ชาติมีความเจริญรุ่งเรือง เป็นสำคัญ

จากการวิเคราะห์แนวคิดต่างๆแล้ว จึงสรุปได้ว่าผู้ที่มีความรักชาติควรจะมีแนวคิด
และพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- สนับสนุนในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชาติ
- ร่วมปกป้องสิ่งที่จะเป็นอันตรายต่อชาติ
- นิยมไทย สนับสนุนสินค้าไทย
- มีความภาคภูมิใจในความเป็นชาติของคนไทย

ในการศึกษาในครั้งนี้ต้องการศึกษา ทรรศนะ ค่านิยมและความต้องการของบุคคลที่อาศัย
อยู่ในหมู่บ้านขนาดใหญ่-เล็ก ที่มีระดับการพัฒนาต่างกัน และของบุคคลที่มีพฤติกรรมทางด้านการค้า
ประเพณีและทางการศึกษา จากการศึกษาหลักทฤษฎี แนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
จึงสามารถกำหนดตัวแปรต่างๆได้ดังนี้คือ

๑. ตัวแปรทางด้านทัศนคติ ได้แก่
 - ๑.๑ ทัศนคติที่มีต่อการศึกษา
 - ๑.๒ ทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณี
๒. ตัวแปรทางด้านค่านิยม ได้แก่
 - ๒.๑ ค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
 - ๒.๒ ค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการหางาน
 - ๒.๓ ค่านิยมการพึ่งตนเองและเชื่อมั่นในตนเอง
 - ๒.๔ ค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้น
 - ๒.๕ ค่านิยมการยอมรับวัฒนธรรม
 - ๒.๖ ค่านิยมในการประหยัด
 - ๒.๗ ค่านิยมการศึกษาหาความรู้
 - ๒.๘ ค่านิยมด้านความสนใจในข่าวสาร
 - ๒.๙ ค่านิยมการรักษาสุขภาพอนามัย

- ๒.๑๑ ค่านิยมการเป็นพลเมืองดี
- ๒.๑๒ ค่านิยมการยึดมั่นในศาสนา
- ๒.๑๓ ค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์
- ๒.๑๓ ค่านิยมความเชื่อในโชคด่างและไสยศาสตร์
- ๒.๑๔ ค่านิยมความต้องการความสนุกสนาน
- ๒.๑๕ ค่านิยมความรักชาติ
- ๓. ตัวแปรเกี่ยวกับความต้องการ ได้แก่
 - ๓.๑ ความต้องการทางด้านสรีระ
 - ๓.๒ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย
 - ๓.๓ ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ
 - ๓.๔ ความต้องการความเคารพยกย่อง
 - ๓.๕ ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตน

สมมติฐานการวิจัย

- ๑. ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน
- ๒. ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมภายในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจที่มุ่งศึกษา ทักษะคิด ค่านิยมและความต้องการของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านขนาดใหญ่ ขนาดเล็กที่มีระดับการพัฒนาต่างกัน และมีพฤติกรรมภายในครอบครัวบางอย่างต่างกัน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หัวหน้าครอบครัวที่เป็นชายที่อาศัยอยู่ในตำบลไม้อ้อ อำเภอพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย ในปี พ.ศ. ๒๕๓๐

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้มาจากการสุ่มประชากรด้วยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling) ผลจากการสุ่มตัวอย่างได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๔๐๐ คน ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

๑. แบ่งประชากรในตำบลไม้อ้อออกเป็น ๔ หมู่บ้าน ตามประเภทของหมู่บ้านดังนี้
 - ๑.๑ หมู่บ้านขนาดเล็กที่มีระดับการพัฒนาค่ำ มี ๑ หมู่บ้าน เลือกใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
 - ๑.๒ หมู่บ้านขนาดเล็กที่มีระดับการพัฒนาสูง มี ๑ หมู่บ้าน เลือกใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
 - ๑.๓ หมู่บ้านขนาดใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาค่ำ ซึ่งมี ๔ หมู่บ้าน เลือกสุ่มมา ๑ หมู่บ้าน เป็นกลุ่มตัวอย่าง
 - ๑.๔ หมู่บ้านขนาดใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาสูง ซึ่งมี ๓ หมู่บ้าน เลือกสุ่มมา ๑ หมู่บ้าน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

๒. สุ่มหัวหน้าครอบครัว ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านแต่ละประเภท ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยสุ่มหัวหน้าครอบครัวหมู่บ้านละ ๒๐๐ คน รวม ๔ หมู่บ้าน ทั้งหมด ๘๐๐ คน

๓. แบ่งหัวหน้าครอบครัวจากกลุ่มตัวอย่างหมู่บ้านละ ๒๐๐ คน ออกเป็น ๔ กลุ่มเพื่อให้ตอบแบบสอบถามกลุ่มละ ๑ คน จำนวนกลุ่มละ ๕๐ คน ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย

ตัวแปรในการวิจัย

๑. ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ

๑.๑ ตัวแปรเกี่ยวกับหมู่บ้านที่อยู่อาศัย มีอยู่ ๔ แบบคือ

๑.๑.๑ หมู่บ้านขนาดเล็ก ที่ไม่เคยได้รับรางวัลในการประกวดหมู่บ้านดีเด่น ระดับจังหวัด จัดว่าเป็นหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำ

๑.๑.๒ หมู่บ้านขนาดเล็ก ที่เคยได้รับรางวัลในการประกวดหมู่บ้านดีเด่น ระดับจังหวัด จัดว่าเป็นหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูง

๑.๑.๓ หมู่บ้านขนาดใหญ่ ที่ไม่เคยได้รับรางวัลในการประกวดหมู่บ้านดีเด่น ระดับจังหวัด จัดว่าเป็นหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำ

๑.๑.๔ หมู่บ้านขนาดใหญ่ ที่เคยได้รับรางวัลในการประกวดหมู่บ้านดีเด่น ระดับจังหวัด จัดว่าเป็นหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูง

๑.๒ ตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมภายในครอบครัว มีอยู่ ๔ แบบคือ

๑.๒.๑ มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา แต่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพอิสระ

๑.๒.๒ มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และมีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพอิสระ

๑.๒.๓ ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา แต่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพอิสระ

๑.๒.๔ ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และ

มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกษ

๒. ตัวแปรตาม

ตัวแปรตามแบ่งออกเป็น ๓ ประเภทคือ

๒.๑ ตัวแปรเกี่ยวกับทัศนคติ ประกอบด้วยทัศนคติ ๒ ด้านคือ

๒.๑.๑ ทัศนคติที่มีต่อการศึกษา

๒.๑.๒ ทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพใส่เกษ

๒.๒ ตัวแปรเกี่ยวกับค่านิยม ประกอบด้วยค่านิยม ๑๕ ค่านิยมคือ

๒.๒.๑ ค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

๒.๒.๒ ค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงาน

๒.๒.๓ ค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง

๒.๒.๔ ค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้น

๒.๒.๕ ค่านิยมการยอมรับนวัตกรรม

๒.๒.๖ ค่านิยมในการประหยัด

๒.๒.๗ ค่านิยมการศึกษาหาความรู้

๒.๒.๘ ค่านิยมความสนใจในข่าวสาร

๒.๒.๙ ค่านิยมการรักษาสุขภาพอนามัย

๒.๒.๑๐ ค่านิยมการเป็นพลเมืองดี

๒.๒.๑๑ ค่านิยมการยึดมั่นในศาสนา

๒.๒.๑๒ ค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์

๒.๒.๑๓ ค่านิยมความเชื่อในโชคด้างและไสยศาสตร์

๒.๒.๑๔ ค่านิยมความต้องการความสนุกสนาน

๒.๒.๑๕ ค่านิยมความรักชาติ

๒.๓ ตัวแปรเกี่ยวกับความต้องการ โดยอาศัยการอธิบายตามทฤษฎีลำดับขั้น

ความต้องการของมาสโลว์ (Maslow. 1970 : 35 - 38) ซึ่งแบบออกเป็น ๕ ขั้นคือ

๒.๓.๑ ความต้องการทางกำนสรีระ

- ๒.๓.๒ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย
 ๒.๓.๓ ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ
 ๒.๓.๔ ความต้องการความเคารพยกย่อง
 ๒.๓.๕ ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. ลักษณะของ เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยคำถาม ๔ ตอนคือ
 ตอนที่ ๑ เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย
 ชื่อ นามสกุล ภูมิลำเนาที่อยู่อาศัย การศึกษาของบุคคลในครอบครัว การประกอบอาชีพของบุคคลใน
 ครอบครัว

ตอนที่ ๒ เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติ ๒ เรื่องคือ ทัศนคติที่มีต่อการศึกษาและทัศนคติ
 ที่มีต่อการประกอบอาชีพใส่เขตนี้ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยใน
 แต่ละทัศนคติประกอบด้วยคำถาม ๑๐ ข้อ ดังตัวอย่างคำถามเช่น

๐. คนเรายังมีการศึกษาสูงมากเท่าใด ก็มักจะเป็นคนเห็นแก่ตัวมากขึ้นเท่านั้น
 ๐๐. การมีหญิงใส่เขตนี้ทำให้สังคมเสื่อมทรามลงไป

การตอบแบบสอบถามให้ผู้ตอบกากบาทลงในกระดาษคำตอบที่กำหนดให้ดังต่อไปนี้คือ

ตัวอย่าง กระดาษคำตอบ แบบสอบถามวัดทัศนคติ

ข้อ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ค่อนข้าง ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑.				
๒.				

การให้คะแนน ถ้าผู้ตอบกากบาทในช่องที่ตรงกับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ในข้อที่มีความที่ สอดคล้องกับการมีทัศนคติกับเรื่องนั้นๆ จะให้คะแนน ๔ คะแนน ค่อนข้างเห็นด้วยให้ ๓ คะแนน ค่อนข้างไม่เห็นด้วย ให้ ๒ คะแนน ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ ๑ คะแนน ตามลำดับ ถ้าผู้ตอบ กากบาทลงในช่องเห็นด้วยอย่างยิ่ง ในข้อความที่ไม่สอดคล้องกับการมีทัศนคติที่ดีกับเรื่องนั้นๆ จะ ให้คะแนน ๑ คะแนน ค่อนข้างเห็นด้วย ให้ ๒ คะแนน ค่อนข้างไม่เห็นด้วยให้ ๓ คะแนน และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ ๔ คะแนน ตามลำดับ รวมคะแนนทุกข้อในแต่ละทัศนคติ จะเป็นคะแนน ทัศนคติของผู้ตอบ ผู้ที่ได้คะแนนมาก แสดงว่ามีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องนั้นๆ ถ้าได้คะแนนน้อย แสดงว่า มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเรื่องนั้น ๆ

ตอนที่ ๓ เป็นคำถามเกี่ยวกับค่านิยม มีคำถามทั้งหมด ๒๐ ข้อ แบ่งเป็นค่านิยม ๔ ข้อ ทั้งหมด ๑๕ ค่านิยม คำถามแต่ละข้อจะมีคำถามอยู่สองประเด็น ลักษณะคำถามจะมี ดังต่อไปนี้คือ

ประเด็นแรก จะถามในลักษณะที่ว่า "ท่านคิดว่าการกระทำ ... สมควรทำหรือไม่" หรือ "ท่านคิดว่าการกระทำ ... มีประโยชน์หรือไม่" จากคำถามแต่ละข้อ ให้ผู้ตอบประเมินว่า "ควร" "ไม่ควร" "ไม่แน่ใจ" หรือ "มีประโยชน์" "ไม่มีประโยชน์" "ไม่แน่ใจ"

ประเด็นที่สอง จะถามในลักษณะที่ว่า "ท่านที่มีความต้องการ ที่จะปฏิบัติในเรื่อง ... มากน้อยเพียงใด" จากคำถามในแต่ละข้อนี้ ให้ผู้ตอบประเมินว่า "ต้องการปฏิบัติแน่นอน" "ไม่ต้องการปฏิบัติ" "ยังลังเลใจ"

ตัวอย่างคำถาม เช่น

๐.๑ ถ้ารัฐบาลมีนโยบายให้ชาวบ้านรวมกลุ่มกันในการผลิตและขายพืชผลต่างๆ โดยให้มีการแบ่ง สรรปันส่วนกันผลิตและขายโดยมีโควตาของแต่ละคน ท่านคิดว่าจะมีประโยชน์หรือไม่

ก. () คิดว่ามีประโยชน์แน่

ข. () ยังไม่แน่ใจ

ค. () คิดว่าไม่ค่อยมีประโยชน์

๐.๒ ถ้าหากว่าจะมีการจัดตั้งกลุ่มดังกล่าวในหมู่บ้านของเรา ท่านจะเข้าร่วมด้วยหรือไม่

ก. () เข้าร่วมด้วยแน่นอน

- ข. () รอคุนต์ถักระยะหนึ่งก่อน ถ้าเกิดผลก็จะเขาร่วม
ค. () ถึควาคงไม่เขาร่วมควย

การตอบแบบสอบถาม ให้ผู้ตอบกากบาทลงใน () ในกระดาษคำตอบที่กำหนดให้
ตัวอย่าง กระดาษคำตอบ คำถามเกี่ยวกับค่านิยมดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง กระดาษคำตอบ แบบสอบถามวัดค่านิยม

๑.๑	ก. ()	ข. ()	ค. ()
๑.๒	ก. ()	ข. ()	ค. ()
๒.๑	ก. ()	ข. ()	ค. ()
๒.๒	ก. ()	ข. ()	ค. ()

การให้คะแนน จากตัวอย่างข้อ ๑.๑ ถ้าผู้ตอบคำถามตอบว่า "คิดว่ามีประโยชน์" ให้ ๓ คะแนน "ยังไม่แน่ใจ" ให้ ๒ คะแนน "ไม่มีประโยชน์" ให้ ๑ คะแนน จากตัวอย่างข้อ ๑.๒ ถ้าผู้ตอบตอบว่า "เขาร่วมควยแน่นอน" ให้ ๓ คะแนน "อาจจะร่วมด้วย" ให้ ๒ คะแนน "ไม่เขาร่วมควย" ให้ ๑ คะแนน รวมคะแนนทั้งหมด ๔ ข้อ ของแต่ละค่านิยม ทั้งข้อ ๑.๑ และข้อ ๑.๒ จะเป็นคะแนนค่านิยมนั้น ของผู้ตอบแบบสอบถาม ถ้าได้คะแนนมากก็แสดงว่าผู้ตอบมีค่านิยมอันนั้นไปในทางที่ทันสมัย หรือสนับสนุนทางการพัฒนาสังคมมาก ถ้าได้คะแนนน้อยก็แสดงว่าผู้ตอบมีค่านิยมอันนั้นไปในทางที่ล้าสมัย หรือไม่สนับสนุนความเจริญของสังคม

ตอนที่ ๔ เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการมีคำถามทั้งหมด ๒ ข้อ ซึ่งแต่ละข้อประกอบด้วย ข้อความ ๕ ข้อความ แต่ละข้อความจะแสดงความต้องการระดับใดระดับหนึ่งตามทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ ดังตัวอย่างคำถาม

๑. ท่านคิดว่าอะไร เป็นสิ่งที่ท่านมีความปรารถนาสูงสุดในชีวิตของท่าน โปรดจำอันดับ จากที่
ท่านมีความปรารถนาสูงสุด ไปหาต่ำสุด
() ประสงค์ความสำเร็จในชีวิต จนได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลทั่วไป

- () มีร่างกายแข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บและอุบัติเหตุอันตรายคอยเบียดเบียน
- () มีความสามารถและโอกาสที่จะทำในสิ่งๆใดให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและสังคม
- () มีคนที่เรารักและเรารักเราเช่น คู่รัก เพื่อนสนิท ญาติพี่น้องที่คอยช่วยเหลือกัน
- () มีฐานะการเงินมั่นคง มีทรัพย์สินเงินทอง และมีงานการทำเป็นหลักฐาน

การตอบแบบสอบถาม ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนตัวเลข ๑ ลงใน () หน้าข้อความที่ผู้ตอบมีความต้องการหรือความปรารถนาสูงสุด และหมายเลข ๒ ลงใน () หน้าข้อความที่ผู้ตอบมีความต้องการรองลงมาเป็นที่สอง และหมายเลข ๓, ๔, ๕ ลงใน () หน้าข้อความที่ผู้ตอบมีความต้องการอันดับที่สาม สี่ และห้า ตามลำดับ

การให้คะแนน ความต้องการระดับใดในแต่ละข้อ ได้รับการจัดอันดับเป็นอันดับที่หนึ่งให้ ๕ คะแนน อันดับที่สองให้ ๔ คะแนน อันดับที่สาม สี่ และห้า ให้ ๓, ๒ และ ๑ คะแนน ตามลำดับ รวมคะแนนความต้องการในแต่ละระดับจากทั้งสองข้อเข้าด้วยกัน เช่น ความต้องการระดับที่หนึ่ง ความต้องการทางล้านสี่ร้อย ในข้อที่หนึ่งได้ก็คะแนนก็เอามารวมกับ คะแนนที่ได้ในข้อที่สอง คะแนนที่ได้จะเป็นคะแนนความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละระดับ ถ้าผู้ตอบได้คะแนนความต้องการในระดับใดสูง ก็แสดงว่าผู้ตอบมีความต้องการในระดับนั้นสูง แต่ถาผู้ตอบได้คะแนนความต้องการในระดับใดต่ำ ก็แสดงว่าผู้ตอบมีความต้องการในระดับนั้นต่ำ สำหรับคะแนนเฉลี่ยที่ถือว่าเป็นระดับปานกลางคือ ๒.๐ คะแนน

๒. การสร้างเครื่องมือ

แนวความคิดในการสร้างแบบสอบถามนี้อาศัยการสังเกตจากเอกสาร ผลงานวิจัยทั้งทางด้านสังคมวิทยา จิตวิทยา รัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ รวมถึงประสบการณ์ของผู้วิจัย ซึ่งได้ปฏิบัติงานในท้องถิ่นที่ได้ทำการวิจัย และได้เคยทำงานร่วมกับสภาตำบลในท้องถิ่นเป็นเวลาหลายปี นอกจากนี้ยังเคยมีประสบการณ์ในท้องถิ่นต่างๆ ของภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย มาเป็นเวลานานพอสมควร

ในการสร้างแบบสอบถามนั้น เพื่อรักษาระดับความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของข้อมูลไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

๒.๑ สร้างคำถามตามโครงสร้างของตัวแปรต่างๆ ที่ได้มาจากการสังเคราะห์
ทฤษฎี เอกสาร ผลงานวิจัย จนได้แบบสอบถามฉบับร่าง

๒.๒ นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ ๑ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ๓ คนตรวจสอบว่าแต่ละข้อ
สามารถวัดตัวแปรได้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ และเพื่อการแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์

๒.๓ นำแบบสอบถามฉบับแก้ไขครั้งที่ ๑ ไปทดลองใช้กับบุคคลทั่วไปจำนวน ๑๐
คน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในท้องถิ่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แต่มีคุณวุฒิทางด้านความรู้
สูงกว่าเพื่อหาจุดบกพร่องและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แล้วนำจุดบกพร่องและข้อเสนอแนะที่ได้รับ
มาแก้ไขปรับปรุง สร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามฉบับทดลอง ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น ๔๘ ข้อ
เป็นข้อคำถามตอนที่ ๑ จำนวน ๕ ข้อ ตอนที่ ๒ จำนวน ๑๐ ข้อ ตอนที่ ๓ จำนวน ๒๐ ข้อ
และตอนที่ ๔ จำนวน ๒ ข้อ

๓. การทดลองเครื่องมือ

การทดลองแบบสอบถามมีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบว่าสามารถวัดได้จริงหรือไม่กล่าวคือ
ผู้ตอบในแต่ละข้อคำถามนั้นมีอยู่ในความรู้สึกนึกคิดหรือการปฏิบัติของชาวบ้านที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม
หรือไม่ และข้อคำถามแต่ละข้อมีความเชื่อมั่นในการวัดเพียงใด โดยเฉพาะข้อคำถามที่วัดทัศนคติ
ค่านิยมและความต้องการนั้นมีอำนาจจำแนกสูง-ต่ำเพียงใด เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ นอกจากนี้แล้ว ยังต้องการทราบว่าเวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามจะใช้เวลา
นานเท่าใด เพื่อสามารถกำหนดเวลาในการปฏิบัติจริงได้อย่างถูกต้อง

การทดลองแบบสอบถามในภาคสนามครั้งที่ ๑ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งฉบับไป
ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้จำนวน ๒๐
คน เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อความในข้อคำถาม อำนาจจำแนกของข้อคำถาม
แต่ละข้อ เวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามทั้งหมด แล้วนำข้อสรุปไปปรับปรุงแบบสอบถามให้ดีขึ้น
ซึ่งการทดลองแบบสอบถามครั้งแรกได้พบข้อสรุป และได้ทำการปรับปรุงแก้ไขดังนี้

๑. ข้อคำถามโดยทั่วไป ผู้ถามและผู้ตอบมีความเข้าใจในข้อคำถามตรงกัน แต่มี
จำนวน ๒ - ๓ ข้อ เกี่ยวกับคำถามค่านิยมและความต้องการที่ผู้ตอบถามยากเพื่อความเข้าใจ จึง
ได้ปรับปรุงข้อความให้เข้าใจมากขึ้น

๒. อำนาจจำแนกของข้อคำถามแต่ละข้อ เกือบทั้งหมดพบว่าสามารถจำแนกได้ ยกเว้นบางข้อ จึงได้ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามนั้น

๓. เวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม ใช้เวลาตอบคำถามทั้งหมดประมาณ ๔ ชั่วโมง ผู้วิจัยจึงแบ่งสอบถามตอนที่ ๒, ๓ และ ๔ ออกเป็น ๔ ฉบับดังต่อไปนี้คือ

แบบสอบถามฉบับที่ ๑ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ

- (๑) ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- (๒) คำถามเกี่ยวกับทัศนคติทั้งสอง เรื่อง
- (๓) คำถามเกี่ยวกับความต้องการ

แบบสอบถามฉบับที่ ๒ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ

- (๑) ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- (๒) คำถามเกี่ยวกับค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
- (๓) คำถามเกี่ยวกับค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงาน
- (๔) คำถามเกี่ยวกับค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง
- (๕) คำถามเกี่ยวกับค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้น
- (๖) คำถามเกี่ยวกับค่านิยมการยอมรับนวัตกรรม

แบบสอบถามฉบับที่ ๓ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ

- (๑) ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- (๒) คำถามเกี่ยวกับค่านิยมการประหยัด
- (๓) คำถามเกี่ยวกับค่านิยมการศึกษาหาความรู้
- (๔) คำถามเกี่ยวกับค่านิยมความสนใจในข่าวสาร
- (๕) คำถามเกี่ยวกับค่านิยมการรักษาสุขภาพอนามัย
- (๖) คำถามเกี่ยวกับค่านิยมการเป็นพลเมืองดี

แบบสอบถามฉบับที่ ๔ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ

- (๑) ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- (๒) คำถามเกี่ยวกับค่านิยมการยึดมั่นในศาสนา
- (๓) คำถามเกี่ยวกับค่านิยมการมีไมตรีไม์พันธ์

- (๔) คำถามเกี่ยวกับค่านิยมการ เชื่อโชคลางและไสยศาสตร์
- (๕) คำถามเกี่ยวกับค่านิยมความต้องการความสนุกสนาน
- (๖) คำถามเกี่ยวกับค่านิยมความรักชาติ

การทดลองแบบสอบถามในภาคสนามครั้งที่ ๒ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้ง ๔ ฉบับไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ๔ กลุ่ม กลุ่มละ ๔๐ คน ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้โดยให้กลุ่มที่ ๑ ตอบคำถามในแบบสอบถามฉบับที่ ๑ กลุ่มที่ ๒ ตอบคำถามในแบบสอบถามฉบับที่ ๒ กลุ่มที่ ๓, ๔ ตอบคำถามในแบบสอบถามฉบับที่ ๓, ๔ ตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อ (๑) หาอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายชื่อ (๒) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการ (๓) เวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม แต่ละฉบับ ซึ่งได้ผลการทดลองดังต่อไปนี้

๑. อำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายชื่อ ส่วนมากมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในขั้นที่ใช้ได้ มีเพียงส่วนน้อยที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าระดับนัยสำคัญที่ .๐๕ ดังรายละเอียดในภาคผนวก สำหรับข้อที่มีอำนาจจำแนกต่ำได้ปรับปรุงข้อความให้ดีขึ้น เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป

๒. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละ ทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการได้ข้อสรุปข้อสรุปดังนี้คือ

- ๒.๑ ทัศนคติที่มีต่อการศึกษา ค่าความเชื่อมั่น ๐.๖๐๖๑
- ๒.๒ ทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพได้แก่ ค่าความเชื่อมั่น ๐.๖๕๖๘
- ๒.๓ ค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ค่าความเชื่อมั่น ๐.๓๘๑๓
- ๒.๔ ค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงาน ค่าความเชื่อมั่น ๐.๕๓๖๕
- ๒.๕ ค่านิยมความเชื่อมั่นในตนเองและพึ่งตนเอง ค่าความเชื่อมั่น ๐.๕๐๒๐
- ๒.๖ ค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้น ค่าความเชื่อมั่น ๐.๕๔๓๖
- ๒.๗ ค่านิยมการยอมรับนวัตกรรม ค่าความเชื่อมั่น ๐.๓๓๖๘
- ๒.๘ ค่านิยมการประหยัด ค่าความเชื่อมั่น ๐.๔๔๓๖
- ๒.๙ ค่านิยมการศึกษาหาความรู้ ค่าความเชื่อมั่น ๐.๕๖๓๑
- ๒.๑๐ ค่านิยมความสนใจในข่าวสาร ค่าความเชื่อมั่น ๐.๖๔๕๓

- ๒.๑๑ คำนิยมการรักษาสุขภาพอนามัย ค่าความเชื่อมั่น ๐.๓๕๗๓
- ๒.๑๒ คำนิยมการเป็นพลเมืองดี ค่าความเชื่อมั่น ๐.๒๖๑๒
- ๒.๑๓ คำนิยมการยึดมั่นในศาสนา ค่าความเชื่อมั่น ๐.๓๓๕๐
- ๒.๑๔ คำนิยมการมีไมตรีสัมพันธ์ ค่าความเชื่อมั่น ๐.๔๓๓๔
- ๒.๑๕ คำนิยมความเชื่อในโชคกลางและไสยศาสตร์ ค่าความเชื่อมั่น ๐.๕๑๒๓
- ๒.๑๖ คำนิยมความต้องการความสนุกสนาน ค่าความเชื่อมั่น ๐.๓๖๕๓
- ๒.๑๗ คำนิยมความรักชาติ ค่าความเชื่อมั่น ๐.๒๓๗๔
- ๒.๑๘ ความต้องการทางค่านิยมสรีระ ค่าความเชื่อมั่น ๐.๑๕๐๗
- ๒.๑๙ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ค่าความเชื่อมั่น ๐.๓๒๔๗
- ๒.๒๐ ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ ค่าความเชื่อมั่น ๐.๒๖๗๓
- ๒.๒๑ ความต้องการความเคารพยกย่อง ค่าความเชื่อมั่น ๐.๒๓๖๐
- ๒.๒๒ ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตน ค่าความเชื่อมั่น ๐.๔๓๕๐

๓. เวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามแต่ละฉบับ ผลการทดลองพบว่าเวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามแต่ละฉบับใช้เวลาตั้งแต่ ๕๐ นาที ถึง ๕๕ นาที ซึ่งเป็นเวลาที่เหมาะสมที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้วิธีนี้ผู้ตอบแบบสอบถามมายังสถานที่ที่กำหนด โดยการนัดไว้ก่อนล่วงหน้า สถานที่ที่กำหนดคือคหคณาจารย์จะเป็น วัด โรงเรียน ศูนย์กลางของละแวกหมู่บ้าน บ้านผู้ใหญ่บ้าน บ้านหัวหน้าเขตการปกครองของหมู่บ้าน หรือบ้านคนอื่นๆที่เห็นสมควร เวลาที่นัดมาตอบแบบสอบถามส่วนมากมักมาในเวลาหัวค่ำ ครั้งละประมาณ ๓๐ - ๕๐ คน

เมื่อกลุ่มตัวอย่างที่นัดมาพร้อมแล้วก็จะแบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ให้กลุ่มที่ ๑ ตอบคำถามจากแบบสอบถามฉบับที่ ๑ กลุ่มที่ ๒ ตอบคำถามจากแบบสอบถามฉบับที่ ๒ กลุ่มที่ ๓, ๔ ตอบคำถามจากแบบสอบถามฉบับที่ ๓, ๔ ตามลำดับ

การตอบแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามใช้วิธีการสัมภาษณ์ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนเอง เปรียบเทียบแบบสอบถามส่วนอื่นๆ ใช้วิธีอ่านแบบสอบถามให้ผู้ตอบฟังแล้วจึง

ให้ผู้ตอบตอบโดยวิธีถามหาในกระถามคำตอบ

สำหรับข้อมูลที่ปกปิดบางอย่าง เช่น การไปประกอบอาชีพใดของบุคคลในครอบครัว ผู้วิจัยได้ข้อมูลหลายวิธีการ เช่น การทราบเป็นการส่วนตัว การสอบถามจากบุคคลที่ทราบเรื่องราวของคนทั่วไปกันในหมู่บ้าน ผู้ที่เป็นนายหน้าติดต่อซื้อขายเหล็กหึง หรือหญิงสาวในหมู่บ้านให้ไปประกอบอาชีพใดอาชีพใด ฯลฯ

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การวิเคราะห์ข้อมูลในการทดลองเครื่องมือ

๑.๑ ทำความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยการสังเกตการตอบคำถามแต่ละข้อว่ามีข้อใดบ้างที่ผู้ตอบไม่ยอมตอบ ตอบไม่ตรงคำถามหรือก่อนตอบมีการซักถามข้อคำถามนั้น นำข้อที่ได้พบจากการสังเกตมาหาเหตุผลว่าคำถามนั้นๆ มีข้อบกพร่องที่ใด นำข้อบกพร่องที่ได้พบมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เป็นข้อคำถามต่อไป

๑.๒ การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ ๑ เกี่ยวกับทัศนคติ ตอนที่ ๓ เกี่ยวกับค่านิยม ตอนที่ ๔ เกี่ยวกับความต้องการ หาโดยใช้สูตร (อนันต์ ศรีโสภณ ๒๕๒๓ : ๑๔๔)

$$r = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum G_1^2}{G_x^2} \right)$$

เมื่อ	∞	แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละตอน
	G_1^2	แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
	G_x^2	แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด
	n	แทน จำนวนข้อในแบบสอบถามแต่ละตอน

๑.๓ การคำนวณจำแนกของแบบสอบถาม เกี่ยวกับทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการ ทำโดยใช้วิธีใช้ ๒๕ % ของผู้ได้คะแนนกลุ่มสูง และ ๒๕ % ของผู้ได้คะแนนกลุ่มต่ำจากจำนวนที่ใช้ทดลองแบบสอบถามกลุ่มละ ๔๐ คน มาเปรียบเทียบโดยใช้สูตร

$$t = \frac{(x_1 - x_2) - (u_1 - u_2)}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

(ผจงจิต อินทสุวรรณ ๒๕๒๔ : ๑๒๓)

๒. การจัดกระทำข้อมูล

๒.๑ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ ๑ แยกแบบสอบถามโดยแยกออกเป็นหมู่บ้าน

๒.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ ๒ แยกแบบสอบถามโดยแยกตามพฤติกรรมของบุคคลในครอบครัว

๒.๓ รวมคะแนนในแบบสอบถามตอนที่ ๒, ๓ และ ๔ แล้วคะแนนที่ได้ไปกรอกลงในตารางนี้จะได้คะแนนในตารางแต่ละช่อง ดังต่อไปนี้

- ช่องที่ ๑ คะแนนทัศนคติที่มีต่อการศึกษา
- ช่องที่ ๒ คะแนนทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพได้แก่
- ช่องที่ ๓ คะแนนค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
- ช่องที่ ๔ คะแนนค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงาน
- ช่องที่ ๕ คะแนนค่านิยมการพึ่งพาตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง
- ช่องที่ ๖ คะแนนค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้น
- ช่องที่ ๗ คะแนนค่านิยมการยอมรับนวัตกรรม
- ช่องที่ ๘ คะแนนค่านิยมการประหยัด
- ช่องที่ ๙ คะแนนค่านิยมการศึกษาหาความรู้
- ช่องที่ ๑๐ คะแนนค่านิยมความสนใจในข่าวสาร
- ช่องที่ ๑๑ คะแนนค่านิยมการรักษาสุขภาพอนามัย

- ของที่ ๑๑ คะแนนการรักมาสู่สภาพอนามัย
 ของที่ ๑๒ คะแนนการเป็นพลเมืองดี
 ของที่ ๑๓ คะแนนการยึดมั่นในศาสนา
 ของที่ ๑๔ คะแนนการมีไมตรีสัมพันธ์
 ของที่ ๑๕ คะแนนการเชื่อในโชคกลางและไสยศาสตร์
 ของที่ ๑๖ คะแนนการต้องการความสนุกสนาน
 ของที่ ๑๗ คะแนนการรักชาติ
 ของที่ ๑๘ คะแนนการต้องการทางก้าวหน้า
 ของที่ ๑๙ คะแนนการความมั่นคงปลอดภัย
 ของที่ ๒๐ คะแนนการความรักและความเป็นเจ้าของ
 ของที่ ๒๑ คะแนนการความเคารพยกย่อง
 ของที่ ๒๒ คะแนนการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งงาน
 ของที่ ๒๓ เลขรหัสแทนหมู่บ้านที่อยู่อาศัย
 ของที่ ๒๔ เลขรหัสแทนพฤติกรรมในครอบครัว

เลขรหัสแทนหมู่บ้านที่อยู่อาศัย กำหนดดังต่อไปนี้คือ

๑. แทนหมู่บ้านเล็ก ที่มีระดับการพัฒนาต่ำ
๒. แทนหมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาสูง
๓. แทนหมู่บ้านใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาต่ำ
๔. แทนหมู่บ้านใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาสูง

เลขรหัสแทนพฤติกรรมในครอบครัว กำหนดดังต่อไปนี้คือ

๑. แทนกลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา แต่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกวียน
๒. แทนกลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และมีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกวียน
๓. แทนกลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา แต่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกวียน

๔. แทนกลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใดเลย

๒.๔ การนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ นำคะแนนที่เป็นข้อมูลแต่ละของไปวิเคราะห์ ทุกข้อ เพื่อหาความแตกต่างของคะแนนแต่ละกลุ่มตามข้อ ๒.๑ และข้อ ๒.๒ ซึ่งจะต้องทำการ วิเคราะห์คะแนนของละ ๒ ครั้ง รวม ๔๔ ครั้ง ซึ่งจะต้องนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาลงใน ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ ๔๔ ตาราง

๓. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONE-WAY ANALYSIS OF VARIANCE)

ทดสอบสมมติฐานทั้งสองข้อ

ใช้การการ เปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe') เพื่อ

เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนในแต่ละกลุ่ม

การวิจัยเชิงสำรวจในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ ต้องการศึกษาดังทัศนคติที่มีต่อการศึกษา หัตถ์คดีที่มีต่อการประกอบอาชีพใส่เกณื ความต้องการตามพหุณฐ์ของมาลีโลว์ และ คำนิยมที่ส่งเสริมความเจริญของชาคิบ้านเมือง ของชาวชนบทไทย ในจังหวัดเชียงร่าย โดยใช้ ตัวแปรอิสระ ๒ ลักษณะคือ

๑. ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน ๔ แบบคือ

๑.๑ หมู่บ้านขนาดเล็ก ที่มีระดับการศึกษาต่ำ

๑.๒ หมู่บ้านขนาดเล็ก ที่มีระดับการศึกษาสูง

๑.๓ หมู่บ้านขนาดใหญ่ ที่มีระดับการศึกษาต่ำ

๑.๔ หมู่บ้านขนาดใหญ่ ที่มีระดับการศึกษาสูง

๒. ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบคือ

๒.๑ มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกณื

๒.๒ มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และมีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกณื

๒.๓ ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา แต่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกณื

๒.๔ ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกณื

ทั้งนี้ เชื่อว่าชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกันและมีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน จะมีความแตกต่างกันอย่างไร ในด้าน หัตถ์คดี คำนิยมและความต้องการดังกล่าว สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ใช้การทดสอบความแปรปรวนของคะแนน หัตถ์คดี คำนิยมและความต้องการ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบทางเดียว (ONE-WAY ANALYSIS

F VARIANCE) และการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparisons) โดยวิธีการของ Scheffe') เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังต่อไปนี้

การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการศึกษารองวิชาของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะทัศนคติที่มีต่อการศึกษา

ตาราง ๑ ผลการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการศึกษารองวิชาของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๒๑.๓๘	๔๐.๔๖	๒.๐๕
ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๓๔๖๖.๔๔	๑๕.๗๓	
ทั้งหมด	๑๕๙	๓๕๘๗.๘๒		

จากตาราง ๑ แสดงว่า ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน มีคะแนนทัศนคติที่มีต่อการศึกษารองวิชาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการศึกษา ไม่ได้รับการยอมรับจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการศึกษ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นทัศนคติที่มีต่อการศึกษา

ตาราง ๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการศึกษ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๗๘.๒๘	๑๒๖.๐๙	๖.๑๘*
ภายในกลุ่ม	๑๙๖	๓๖๑๕.๓๖	๑๘.๔๕	
ทั้งหมด	๑๙๙	๓๙๙๔.๐๐		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒ แสดงว่าชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน มีคะแนนทัศนคติที่มีต่อการศึกษแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๓ เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติที่มีต่อการศึกษาระดับมัธยมศึกษาของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมภายในครอบครัว
แตกต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๒๔.๑๖)	ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๒๔.๕๐)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๓๑.๐๖)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๓๑.๐๔)
ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๒๔.๑๖)	—	๐.๓๔	๒.๕๐ *	๓.๕๖ *
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๒๔.๕๐)		—	๒.๕๖ *	๒.๕๔ *
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๓๑.๐๖)			—	๐.๐๒
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๓๑.๐๔)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๓ แสดงว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา
มีคะแนนทัศนคติที่ถือว่าการศึกษาค่ำกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับ
ประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แต่เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มที่ประกอบอาชีพ
โสเภณีกับกลุ่มที่ไม่ประกอบอาชีพโสเภณี กลับไม่พบความแตกต่าง

จากการวิเคราะห์ในส่วนนี้ จึงสามารถสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็น
ทัศนคติที่มีต่อการศึกษา ได้รับการยอมรับจากการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณีของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน
แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยจะวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณี

ตาราง ๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณี
ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๓๑.๓๐	๑๑๐.๔๓	๓.๕๙ *
ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๖๐๖๓.๕๔	๓๐.๕๖	
ทั้งหมด	๑๕๙	๖๓๙๔.๘๔		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๔ แสดงว่าชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน มีทัศนคติ
ต่อการประกอบอาชีพโสเภณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๕ เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณี ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่

ลักษณะของหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๒๔.๖๓)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๒๕.๒๒)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๒๗.๑๖)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๒๗.๓๐)
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๒๔.๖๓)	-	๐.๖๐	๒.๕๔	๓.๐๘
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๒๕.๒๒)		-	๑.๕๔	๒.๐๘
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๒๗.๑๖)			-	๐.๕๔
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๒๗.๓๐)				-

จากตาราง ๕ ไม่พบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แต่มีแนวโน้มว่าหมู่บ้านเล็กและหมู่บ้านใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาสูง จะมีคะแนนทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณีต่ำกว่าหมู่บ้านเล็กและหมู่บ้านใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาต่ำ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนในส่วนนี้จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณี ได้รับการยอมรับจากการวิจัยในครั้งนี้

**การศึกษารเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณีของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมภายใน
นครขอนแก่น**

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรม
ในนครขอนแก่น มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็น
ทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณี

ตาราง ๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณี
ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในนครขอนแก่น ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๑๕๖.๕๐	๑๐๕๒.๑๖	๓๓.๕๓ *
ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๕๖๕๕.๐๔	๓๖.๒๑	
ทั้งหมด	๑๕๙	๘๘๑๑.๕๔		

- มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการตาราง ๖ พบว่าทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณีของชาวชนบทที่มีพฤติกรรม
ในนครขอนแก่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๘ เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณี ของชาวชนบทที่มี
พฤติกรรมในครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๒๒.๕๐)	ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๒๓.๕๔)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๒๔.๕๒)	ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๓๐.๐๔)
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๒๒.๕๐)	-	๐.๖๔	๖.๖๒ *	๓.๙๔ *
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๒๓.๕๔)		-	๕.๕๔ *	๖.๔๖ *
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๒๔.๕๒)			-	๐.๕๒
ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๓๐.๐๔)				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๘ พบว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวไปประกอบอาชีพโสเภณีทั้งกลุ่มที่มีบุคคล
ในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาและไม่สูงกว่าระดับประถมศึกษา มีทัศนคติที่ถือ
การประกอบอาชีพโสเภณีมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีทั้งสองกลุ่ม
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็นทัศนคติ
ที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณี ได้รับการยอมรับจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของชาวชนบทไทยที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

ตาราง ๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๖๕๕.๘๓	๔๘.๖๖	๔.๔๑ *
ภายในกลุ่ม	๖๖๔	๔๖๔.๓๗	๕.๑๓	
ทั้งหมด	๖๖๗	๑๐๑๙.๒๐		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๔ แสดงว่า ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน มีคะแนนค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๕ เปรียบเทียบคะแนนค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่

ลักษณะของหมู่บ้าน	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๖.๓๖)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๘.๕๕)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๘.๖๓)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๙.๑๓)
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๖.๓๖)	—	๑.๘๓ *	๑.๘๕ *	๒.๔๑ *
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๘.๕๕)		—	๐.๐๘	๐.๕๘
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๘.๖๓)			—	๐.๕๘
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๙.๑๓)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๕ พบว่า หมู่บ้านใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาสูงมีค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจต่ำสุด และต่ำกว่าอีกสามหมู่บ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ได้รับการยอมรับจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัว

ต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

ตาราง ๑๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๕.๕๘	๖.๕๓	<๑
ภายในกลุ่ม	๑๖๘	๕๕๕.๑๖	๕.๕๓	
ทั้งหมด	๑๗๑	๕๗๐.๗๔		

จากตาราง ๑๐ แสดงว่าคะแนนค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงานของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงาน

ตาราง ๑๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงานของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๑.๔๖	๑๓.๘๑	๒.๖๐ *
ภายในกลุ่ม	๑๓๐	๔๑๕.๒๖	๕.๓๘	
ทั้งหมด	๑๓๓	๔๕๖.๗๒		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๑๑ แสดงว่าค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงานของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๑๖ เปรียบเทียบคะแนนค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงานของชาวชนบท
ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๓.๖๓)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๔.๔๓)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๔.๖๔)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๔.๐๖)
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๓.๖๓)	—	๐.๔๐	๑.๐๖	๑.๓๕
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๔.๔๓)		—	๐.๒๖	๐.๕๕
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๔.๖๔)			—	๐.๓๓
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๔.๐๖)				—

จากตาราง ๑๖ แสดงว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูงทั้งหมู่บ้านเล็กและหมู่บ้านใหญ่
มีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงานสูงกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำ
แต่ไม่พบความแตกต่างจนถึงขั้นที่จะยอมรับได้ทางสถิติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ ๑๑ จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วน
ที่เป็นค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงาน ได้รับการยอมรับจากงานวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงานของชาวชนบทที่มีพฤติกรรม
ในครอบครัวแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มี
พฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะ
ส่วนที่เป็นค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงาน

ตาราง ๑๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมความต้องการความมั่นคงจาก
การทำงานของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๖.๘๘	๑๐.๘๘	๒.๐๑
ภายในกลุ่ม	๑๗๐	๘๖๘.๓๓	๕.๑๐	
ทั้งหมด	๑๗๓	๙๐๕.๒๑		

จากตาราง ๑๓ แสดงว่าคะแนนค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงานของ
ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยม
ความต้องการความมั่นคงจากการทำงาน ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษ: เปรียบเทียบค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง

ตาราง ๑๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๑๘.๘๕	๓๙.๖๑	๖.๘๘ *
ภายในกลุ่ม	๑๖๘	๑๐๕๐.๑๓	๖.๒๑	
ทั้งหมด	๑๗๑	๑๑๖๙.๐๘		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๑๔ แสดงว่าคะแนนค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๑๕ เปรียบเทียบคะแนนค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของชาวชนบท
ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๕.๔๔)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๖.๕๕)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๗.๔๔)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๗.๕๖)
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๕.๔๔)	—	๑.๐๗	๑.๕๖ *	๒.๐๔ *
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๖.๕๕)		—	๐.๘๔	๑.๐๑
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๗.๔๔)			—	๐.๑๒
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๗.๕๖)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๑๕ แสดงว่าหมู่บ้านขนาดเล็กมีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมการพึ่งตนเองและ
ความเชื่อมั่นในตนเองต่ำกว่าหมู่บ้านขนาดใหญ่ และโต้แย้งว่าหมู่บ้านขนาดเล็กที่มีระดับการพัฒนาค่า
มีค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองต่ำสุดและต่ำกว่าหมู่บ้านขนาดใหญ่ทั้งสองอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า สมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เป็น
ค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของชาวชนบทที่มีพฤติกรรม
ในครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรม
ในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็น
การพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง

ตาราง ๑๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่น
ในตนเองของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๕๐.๕๘	๑๕.๕๓	๒.๓๘
ภายในกลุ่ม	๑๖๘	๑๑๓๖.๕๐	๖.๖๕	
ทั้งหมด	๑๗๑	๑๑๘๗.๐๘		

จากตาราง ๑๖ แสดงว่าคะแนนค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของ
ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่น
ในตนเอง ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้นของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้น

ตาราง ๑๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้นของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๕.๘๐	๑๕.๒๖	๒.๑๓
ภายในกลุ่ม	๑๓๐	๑๑๔๓.๓๔	๘๘.๐๒	
ทั้งหมด	๑๓๓	๑๑๘๙.๑๔		

จากตาราง ๑๓ แสดงว่าคะแนนค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้นของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้น ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการยึดมั่นในชาติ ศาสนา และชนชั้นของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมใน
ครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรม
ครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็น
ค่านิยมการยึดมั่นในชาติ ศาสนา และชนชั้น

ตาราง ๑๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการยึดมั่นในชาติ ศาสนา และชนชั้น
ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๐.๔๔	๒๐.๐๔	๔.๕๐ *
ภายในกลุ่ม	๑๓๐	๑๔๘๒.๕๐	๒.๕๖	
ทั้งหมด	๑๓๓	๑๕๐๓.๙๔		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๑๔ แสดงว่าค่านิยมการยึดมั่นในชาติ ศาสนา และชนชั้นของชาวชนบทที่มี
พฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๑๔ เปรียบเทียบคะแนนค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้นของชาวชนบทที่มี
พฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๑๔.๑๒)	ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๔.๑๕)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๒๐.๒๐)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๒๐.๒๓)
ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๑๔.๑๒)	—	๐.๐๓	๑.๐๔	๑.๒๕
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๔.๑๕)		—	๑.๐๕	๑.๒๖
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๒๐.๒๐)			—	๐.๑๓
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๒๐.๒๓)				—

จากตาราง ๑๔ แสดงว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา
มีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้นต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษา
สูงกว่าระดับประถมศึกษา แต่ไม่ถึงขั้นที่ยอมรับได้ทางสถิติ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทั้งตารางที่ ๑๔ จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะ
ส่วนที่เป็นค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้นได้รับการยอมรับจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการยอมรับนวัตกรรมของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะค่านิยมการยอมรับนวัตกรรม

ตาราง ๒๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการยอมรับนวัตกรรมของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๓.๐๘	๑๑.๐๒	๒.๓๐*
ภายในกลุ่ม	๑๓๐	๓๘๓.๘๑	๒.๖๓	
ทั้งหมด	๑๓๓	๔๑๖.๘๙		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๐ แสดงว่า คะแนนค่านิยมการยอมรับนวัตกรรมของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๒๑. เปรียบเทียบ คำนิยมการยอมรับนวัตกรรมของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๘.๖๓)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๘.๕๔)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๘.๐๓)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๘.๘๕)
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๘.๖๓)	—	๐.๓๕	๐.๔๔	๑.๒๖
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๘.๕๔)		—	๐.๐๔	๐.๕๑
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๘.๐๓)			—	๐.๘๓
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๘.๘๕)				—

จากตาราง ๒๑ ไม่พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการยอมรับนวัตกรรมของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เพียงแต่เผยแนวโน้มว่าหมู่บ้านใหญ่มีค่านิยมการยอมรับนวัตกรรมสูงกว่าหมู่บ้านเล็ก

จากการทดสอบความแปรปรวนถึงตารางที่ ๒๐ จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการยอมรับนวัตกรรมได้รับการยอมรับจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการยอมรับนวัตกรรมของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการยอมรับนวัตกรรม

ตาราง ๒๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการยอมรับนวัตกรรมของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมภายในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๕.๓๕	๕.๒๕	๑.๑๐
ภายในกลุ่ม	๑๓๐	๘๐๕.๑๓	๕.๓๖	
ทั้งหมด	๑๓๓	๘๒๐.๔๘		

จากตาราง ๒๒ แสดงว่า คะแนนค่านิยมการยอมรับนวัตกรรมของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมในการประหยักรของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๖ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะค่านิยมการประหยักร

ตาราง ๒๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการประหยักรของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่าง ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๔๓.๓๓	๔๗.๗๗	๓.๕๓*
ภายในกลุ่ม	๑๖๒	๑๐๒๔.๑๔	๖.๓๕	
ทั้งหมด	๑๖๕	๑๑๖๗.๔๗		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๓ แสดงว่าคะแนนค่านิยมการประหยักรของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๒๔ เปรียบเทียบคะแนนค่านิยมการประหยัคของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะ
แตกต่างกันเป็นรายคู่

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๓.๐๓)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๔.๓๒)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๕.๓๒)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๕.๓๕)
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๓.๐๓)	—	๑.๖๕ *	๒.๒๕ *	๒.๓๒ *
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๔.๓๒)		—	๐.๖๐	๐.๖๓
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๕.๓๒)			—	๐.๐๓
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๕.๓๕)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๔ แสดงว่า ค่านิยมการประหยัคของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเล็ก
มีระดับการพัฒนาต่ำ ต่ำสุดและต่ำกว่าหมู่บ้านอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เป็น
ค่านิยมการประหยัค ได้รับการยอมรับจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมในการประหยัของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะค่านิยมในการประหยัด

ตาราง ๒๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมในการประหยัของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๖๓.๖๔	๕๔.๕๖	๔.๙๙*
ภายในกลุ่ม	๑๖๓	๑๐๐๙.๕๕	๖.๑๙	
ทั้งหมด	๑๖๖	๑๑๗๓.๑๙		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๕ แสดงว่าค่านิยมในการประหยัของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๒๖ เปรียบเทียบคะแนนถ้อยนิพนธ์ในการประหยัคของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัว
ต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาคำ เป็นโสเภณี (๑๓.๖๒)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๑๔.๐๐)	ศึกษาคำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๔.๐๕)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๑๔.๔๔)
ศึกษาคำ เป็นโสเภณี (๑๓.๖๒)	—	๐.๓๔	๐.๕๓	๒.๓๖*
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๑๔.๐๐)		—	๐.๐๕	๑.๕๔*
ศึกษาคำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๔.๐๕)			—	๑.๕๓*
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๑๔.๔๔)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๖ แสดงว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา
ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณี มีถ้อยนิพนธ์ในการประหยัคสูงสุดและสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า สมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็น
ถ้อยนิพนธ์ในการประหยัค ได้รับการยอมรับจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่านิยมการศึกษาหาความรู้ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อ ทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการศึกษาหาความรู้

ตาราง ๒๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการศึกษาหาความรู้ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๓.๐๒	๑๔.๖๗	๒.๕๕*
ภายในกลุ่ม	๑๖๕	๕๖๖.๕๔	๕.๒๕	
ทั้งหมด	๑๖๘	๕๑๔.๐๐		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๓ แสดงว่า ค่านิยมการศึกษาหาความรู้ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๒๔ เปรียบเทียบคะแนนการศึกษาค้นคว้าความรู้ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มี
ลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๔.๕๔)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๔.๔๓)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๕.๐๐)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๕.๔๔)
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๔.๕๔)	-	๐.๒๕	๐.๔๖	๑.๔๔*
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๔.๔๓)		-	๐.๑๓	๑.๑๕
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๕.๐๐)			-	๐.๕๔
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๕.๔๔)				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๔ พบว่าค่านิยมการศึกษาค้นคว้าความรู้ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน
ที่มีระดับการพัฒนาสูง มีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมการศึกษาค้นคว้าความรู้สูงกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มี
ระดับการพัฒนาต่ำ และพบว่าหมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาสูงมีค่านิยมการศึกษาค้นคว้าความรู้สูงกว่า
หมู่บ้านใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าวจึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เป็น
ค่านิยมการศึกษาค้นคว้าความรู้ ได้กับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการศึกษาค้นคว้าของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการศึกษาค้นคว้า

ตาราง ๒๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการศึกษาค้นคว้าของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๓๓.๘๘	๑๑๑.๒๘	๓๑.๖๒*
ภายในกลุ่ม	๑๖๘	๕๘๐.๑๒	๓.๔๖	
ทั้งหมด	๑๖๘	๙๑๔.๐๐		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๔ แสดงว่าค่านิยมการศึกษาค้นคว้าของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๓๐ เปรียบเทียบคะแนนการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัว
แตกต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๗.๗๔)	ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๑๗.๕๔)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๒๐.๒๐)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๒๐.๗๗)
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๗.๗๔)	—	๐.๒๐	๒.๕๖ *	๓.๐๓ *
ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๑๗.๕๔)		—	๒.๒๖ *	๒.๕๓ *
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๒๐.๒๐)			—	๐.๕๗
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๒๐.๗๗)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๓๐ พบว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา
มีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็น
การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษารเปรียบเทียบค่านิยมความสนใจในข่าวสารของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมความสนใจในข่าวสาร

ตาราง ๔๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมความสนใจในข่าวสารของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอส.เอส	เม.เอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓.๕๖	๑.๑๘	<๐
ภายในกลุ่ม	๑๖๓	๑๒๕๑.๐๑	๗.๖๖	
ทั้งหมด	๑๖๖	๑๒๕๔.๕๗		

จากตาราง ๓๑ แสดงว่าค่านิยมความสนใจในข่าวสารของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ ในเฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมความสนใจในข่าวสาร ไม่ได้รับการสนับสนุนจากการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษารเปรียบเทียบค่านิยมความสนใจในข่าวสารของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมความสนใจในข่าวสาร

ตาราง ๓๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมความสนใจในข่าวสารของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอส	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๔๓.๐๑	๖๑.๐๐	๕.๕๐ *
ภายในกลุ่ม	๑๖๓	๑๐๓๕.๕๓	๖.๕๓	
ทั้งหมด	๑๖๖	๑๑๗๘.๕๔		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๓๒ แสดงว่าคะแนนค่านิยมความสนใจในข่าวสารของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๓๓ เปรียบเทียบคะแนนความสนใจในข่าวสารของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมใน
ครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาค่ำ ไม่เป็นไฮเกนส์ (๑๗.๓๑)	ศึกษาค่ำ เป็นไฮเกนส์ (๑๗.๕๑)	ศึกษาสูง ไม่เป็นไฮเกนส์ (๑๘.๓๕)	ศึกษาสูง เป็นไฮเกนส์ (๑๘.๖๕)
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นไฮเกนส์ (๑๗.๓๑)	—	๐.๒๐	๒.๐๔*	๒.๓๔*
ศึกษาค่ำ เป็นไฮเกนส์ (๑๗.๕๑)		—	๑.๔๔*	๒.๑๔*
ศึกษาสูง ไม่เป็นไฮเกนส์ (๑๘.๓๕)			—	๐.๒๖
ศึกษาสูง เป็นไฮเกนส์ (๑๘.๖๕)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวาง ๓๓ แสดงว่าความสนใจในข่าวสารของชาวชนบทที่มีบุคคลใน
ครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาทั้งสองกลุ่ม มีความสนใจในข่าวสารสูงกว่า
กลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .๐๕

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติทั้งตารางจึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็น
ความสนใจในข่าวสารได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการ รักษาสุขภาพอนามัยของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการ รักษาสุขภาพอนามัย

ตาราง ๓๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการ รักษาสุขภาพอนามัยของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอส.เอส	एम.เอส	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๓.๘๖	๑๒.๖๕	๓.๘๐*
ภายในกลุ่ม	๑๖๓	๖๓๐.๖๘	๓.๘๖	
ทั้งหมด	๑๖๖	๖๖๔.๖๔		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๓๔ แสดงว่าค่านิยมการ รักษาสุขภาพอนามัยของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๓๕ เปรียบเทียบคะแนนการรักษาสภาพอนามัยของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ใน
หมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๖.๕๖)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๗.๕๓)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๗.๕๑)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๗.๔๔)
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๖.๕๖)	—	๐.๔๖	๐.๕๕	๑.๓๖*
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๗.๕๓)		—	๐.๐๕	๐.๖๖
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๗.๕๑)			—	๐.๓๓
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๗.๔๔)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๓๕ พบว่าคะแนนการรักษาสภาพอนามัยของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูง มีแนวโน้มที่จะสูงกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำ และพบว่าชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาสูงมีคะแนนการรักษาสภาพอนามัยสูงกว่าชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ทางสถิติก็กล่าวจริงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เป็นเกณฑ์การรักษาสภาพอนามัย ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาร่วมกันเพื่อกำหนดการรักษาสภาพอนามัยของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการรักษาสภาพอนามัย

ตาราง ๓๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการรักษาสภาพอนามัยของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๕๐.๑๒	๓๐.๐๕	๔.๘๓*
ภายในกลุ่ม	๑๖๓	๖๕๔.๕๖	๓.๙๐	
ทั้งหมด	๑๖๖	๖๕๔.๖๘		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๓๖ แสดงว่าค่านิยมการรักษาสภาพอนามัยของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๓๑ เปรียบเทียบคะแนนการรักษาสภาพอนามัยของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมใน
ครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาคำ เป็นโสเภณี (๑๖.๑๖)	ศึกษาคำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๗.๒๒)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๑๗.๖๕)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๑๘.๑๔)
ศึกษาคำ เป็นโสเภณี (๑๖.๑๖)	—	๑.๐๖	๑.๔๔*	๑.๕๕*
ศึกษาคำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๗.๒๒)		—	๐.๔๓	๐.๕๒
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๑๗.๖๕)			—	๐.๔๔
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๑๘.๑๔)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๓๑ พบว่าค่านิยมการรักษาสภาพอนามัยของชาวชนบทที่มีบุคคลใน
ครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมการรักษาสภาพอนามัย
สูงกว่าชาวชนบทที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และให้พบว่า
กลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่มีบุคคลในครอบครัวประกอบ
ด้วยโสเภณีมีค่านิยมการรักษาสภาพอนามัยต่ำสุด และต่ำกว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษา
สูงกว่าระดับประถมศึกษาทั้งสองกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็น
ค่านิยมการรักษาสภาพอนามัย ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาร่วมเขียนค่านิยมการ เป็นพล เมืองดีของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการ เป็นพล เมืองดี

ตาราง ๓๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน ค่านิยมการ เป็นพล เมืองดีของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดี เอฟ	เอส เอส	एम เอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓.๓๓	๓.๕๕	< ๑
ภายในกลุ่ม	๑๖๓	๔๕๔.๐๓	๕.๑๑	
ทั้งหมด	๑๖๖	๔๖๑.๓๖		

จากตาราง ๓๔ แสดงว่าคะแนนค่านิยมการ เป็นพล เมืองดีของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน มีความแตกต่างอย่าง ไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการ เป็นพล เมืองดี ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการ เป็นพล เมืองดีของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการ เป็นพล เมืองดี

ตาราง ๓๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการ เป็นพล เมืองดีของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๑๔.๐๖	๔๑.๖๘	๕.๗๖*
ภายในกลุ่ม	๑๖๘	๕๖๖.๗๓	๔.๕๖	
ทั้งหมด	๑๗๑	๖๘๐.๗๙		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๓๘ แสดงว่าค่านิยมการ เป็นพล เมืองดีของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๔๐ เปรียบเทียบคะแนนการเป็นพลเมืองดีของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัว
ต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาคำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๖.๕๐)	ศึกษาคำ เป็นโสเภณี (๑๖.๕๔)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๑๗.๓๐)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๑๘.๕๐)
ศึกษาคำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๖.๕๐)	—	๐.๓๔	๑.๔๘	๒.๐๐*
ศึกษาคำ เป็นโสเภณี (๑๖.๕๔)		—	๐.๔๖	๑.๖๖*
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๑๗.๓๐)			—	๐.๔๐
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๑๘.๕๐)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๔๐ พบว่าชาวชนบทที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับ
ประถมศึกษา มีแนวโน้มที่จะมีค่าการเป็นพลเมืองดีสูงกว่าชาวชนบทที่ไม่มีบุคคลในครอบครัว
มีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และได้พบว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่า
ระดับประถมศึกษาที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีมีการเป็นพลเมืองดีสูงสุด
และสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาทั้งสองกลุ่ม อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็น
การเป็นพลเมืองดี ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการบิถัมภ์ในศาสนาของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการบิถัมภ์ในศาสนา

ตาราง ๔๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการบิถัมภ์ในศาสนาของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เฮสเอฟ	เอมเอฟ	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๐.๓๖	๖.๗๗	๑.๔๖
ภายในกลุ่ม	๑๕๕	๕๓๖.๕๑	๓.๕๖	
ทั้งหมด	๑๕๘	๕๖๖.๘๗		

จากตาราง ๔๑ แสดงว่าค่านิยมการบิถัมภ์ในศาสนาของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการบิถัมภ์ในศาสนา ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการยึดมั่นในศาสนาของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการยึดมั่นในศาสนา

ตาราง ๔๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการยึดมั่นในศาสนาของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔.๗๓	๑.๕๘	< ๑
ภายในกลุ่ม	๑๕๕	๕๕๑.๐๐	๓.๕๖	
ทั้งหมด	๑๕๘	๕๕๖.๗๓		

จากตาราง ๔๒ แสดงว่าค่านิยมการยึดมั่นในศาสนาของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ โดยเฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการยึดมั่นในศาสนา ไม่ได้รับการสนับสนุนจากการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์ส่วนที่เป็นค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์

ตาราง ๔๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	เมมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๕.๔๓	๘.๔๘	๑.๕๒
ภายในกลุ่ม	๑๕๓	๘๓๕.๘๑	๕.๕๔	
ทั้งหมด	๑๖๐	๘๖๑.๒๔		

จากตาราง ๔๓ แสดงว่าค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์

ตาราง ๔๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๘.๒๘	๑๖.๐๙	๓.๙๖ *
ภายในกลุ่ม	๑๕๓	๘๕๓.๐๐	๕.๕๓	
ทั้งหมด	๑๖๐	๙๐๑.๒๘		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๔๔ แสดงว่าค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๔๕ เปรียบเทียบคะแนนการมีไม่ได้รับพันธุ์ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัว
แตกต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๖.๖๒)	ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๑๗.๒๕)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๑๗.๖๕)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๑๘.๐๐)
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๖.๖๒)	—	๐.๖๓	๑.๐๓	๑.๓๘*
ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๑๗.๒๕)		—	๐.๕๐	๐.๓๕
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๑๗.๖๕)			—	๐.๓๕
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๑๘.๐๐)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๔๕ แสดงว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา
มีแนวโน้มที่จะมีคามนิยมการมีไม่ได้รับพันธุ์ต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับ
ประถมศึกษา และให้ทราบว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่ไม่มี
บุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีมีคามนิยมการมีไม่ได้รับพันธุ์สูงสุดและสูงกว่ากลุ่มที่มีบุคคลใน
ครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าวจึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็น
คามนิยมการมีไม่ได้รับพันธุ์ ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่านิยมความเชื่อในโชคลางและไสยศาสตร์ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความเชื่อต่างกันไป" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมความเชื่อในโชคลางและไสยศาสตร์

ตาราง ๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมความเชื่อในโชคลางและไสยศาสตร์ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดี เอฟ	เอส เอส	एम เอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๑๘.๘๓	๓๘.๘๓	๔.๘๖*
ภายในกลุ่ม	๑๕๕	๑๓๕๓.๗๑	๘.๕๑	
ทั้งหมด	๑๖๒	๑๔๗๒.๕๔		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๘ แสดงว่าค่านิยมความเชื่อในโชคลางและไสยศาสตร์ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๔๙ เปรียบเทียบคะแนนค่านิยมความเชื่อโชคลางและไสยศาสตร์ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายหมู่

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๓.๕๕)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๓.๕๕)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๔.๐๕)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๔.๐๐)
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๓.๕๕)	—	๐.๐๐	๑.๑๐	๓.๐๕*
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๓.๕๕)		—	๑.๑๐	๓.๐๕*
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๔.๐๕)			—	๐.๕๕
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๔.๐๐)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวาง ๔๙ แสดงว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูงมีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมความเชื่อโชคลางและไสยศาสตร์ต่ำกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำ และโดยทั่วไปหมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาสูงมีค่านิยมความเชื่อโชคลางและไสยศาสตร์ต่ำสุดและต่ำกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำทั้งสองหมู่บ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าวจึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมความเชื่อโชคลางและไสยศาสตร์ ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมความเชื่อโชคลางและไสยศาสตร์ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมใน
ครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความเชื่อต่างกันไป" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมความเชื่อโชคลางและไสยศาสตร์

ตาราง ๔๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมความเชื่อโชคลางและไสยศาสตร์
ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๕๑.๓๗	๑๑๗.๑๒	๑๖.๕๕ *
ภายในกลุ่ม	๑๕๕	๑๑๒๑.๔๐	๗.๒๖	
ทั้งหมด	๑๖๒	๑๔๗๒.๗๗		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๔๔ แสดงว่าค่านิยมความเชื่อโชคลางและไสยศาสตร์ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๔๔ เปรียบเทียบคะแนนค่านิยมความเชื่อใจกลางและไสยศาสตร์ของชาวชนบทที่มี
พฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาค่ำ เป็นไสยฤทธิ์ (๑๑.๔๔)	ศึกษาค่ำ ไม่เป็นไสยฤทธิ์ (๑๒.๓๔)	ศึกษาสูง เป็นไสยฤทธิ์ (๑๓.๕๕)	ศึกษาสูง ไม่เป็นไสยฤทธิ์ (๑๕.๖๖)
ศึกษาค่ำ เป็นไสยฤทธิ์ (๑๑.๔๔)	-	๐.๕๑	๑.๖๓	๓.๓๓*
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นไสยฤทธิ์ (๑๒.๓๔)		-	๐.๓๖	๒.๔๑*
ศึกษาสูง เป็นไสยฤทธิ์ (๑๓.๕๕)			-	๒.๐๖*
ศึกษาสูง ไม่เป็นไสยฤทธิ์ (๑๕.๖๖)				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๔๔ แสดงว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา
ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพไสยฤทธิ์มีค่านิยมความเชื่อใจกลางและไสยศาสตร์ต่ำกว่ากลุ่ม
กลุ่มอื่นๆที่เหลืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็น
ค่านิยมความเชื่อใจกลางและไสยศาสตร์ ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่านิยมความต้องการ ความสนุกสนานของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมความต้องการความสนุกสนาน

ตาราง ๕๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมความต้องการความสนุกสนานของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๕ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	एमเอฟ	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๖.๒๕	๒.๑๐	<๑
ภายในกลุ่ม	๑๕๔	๕๐๐.๑๖	๕.๓๐	
ทั้งหมด	๑๖๑	๕๐๖.๔๑		

จากตาราง ๕๐ แสดงว่าค่านิยมความต้องการความสนุกสนานของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ทางสถิติก็กล่าวจริงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมความต้องการความสนุกสนาน ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมความต้องการความสนุกสนานของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะค่านิยม ความต้องการความสนุกสนาน

ตาราง ๕๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมความต้องการความสนุกสนานของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	จี.เอฟ	เอส.เอส	เอ็ม.เอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๔.๘๓	๑๕.๒๗	๒.๓๔ *
ภายในกลุ่ม	๑๕๕	๘๖๑.๕๓	๕.๕๕	
ทั้งหมด	๑๖๑	๙๐๖.๔๔		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๕๑ แสดงว่าชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีค่านิยมความต้องการความสนุกสนานต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๕๒ เปรียบเทียบคะแนนค่านิยมความต้องการความสนุกสนานของชาวชนบทที่มีพฤติกรรม
ในครอบครัวแตกต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๖.๕๓)	ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๑๗.๑๖)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๑๗.๔๔)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๑๘.๒๐)
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๖.๕๓)	—	๐.๒๓	๐.๕๕	๑.๒๓
ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๑๗.๑๖)		—	๐.๓๒	๑.๐๔
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๑๗.๔๔)			—	๐.๖๒
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๑๘.๒๐)				—

จากตาราง ๕๒ พบว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา
มีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมความต้องการความสนุกสนานต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษา
สูงกว่าระดับประถมศึกษา และนอกจากนี้ยังได้พบว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่า
ระดับประถมศึกษาที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณียกมีค่านิยมนี้ต่ำสุด แต่ไม่ถึงกับแตกต่าง
จากกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนถึงตารางที่ ๕๑ สามารถสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒
เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมความต้องการความสนุกสนาน ได้รับการยอมรับจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมความรักชาติของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความถองการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมความรักชาติ

ตาราง ๕๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมความรักชาติของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๓.๓๐	๗.๗๖	๑.๒๔
ภายในกลุ่ม	๑๕๔	๕๕๗.๒๐	๓.๖๒	
ทั้งหมด	๑๖๑	๕๘๐.๕๐		

จากตาราง ๕๓ แสดงว่าค่านิยมความรักชาติของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมความรักชาติ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบค่านิยมความรักชาติของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมความรักชาติ

ตาราง ๕๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมความรักชาติของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๖.๓๗	๑๒.๑๒	๒.๐๓
ภายในกลุ่ม	๑๕๘	๕๔๔.๑๓	๕.๙๔	
ทั้งหมด	๑๖๑	๕๘๐.๕๐		

จากตาราง ๕๔ แสดงว่าค่านิยมความรักชาติของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็นค่านิยมความรักชาติ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการชั้นที่ ๑ ความต้องการทางกายวิวะ ตามทฤษฎีของมาสโลว์
ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นความต้องการชั้นที่ ๑ ตามทฤษฎีของมาสโลว์

ตาราง ๕๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความต้องการชั้นที่ ๑ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๕.๓๑	๕.๑๐	๒.๐๓
ภายในกลุ่ม	๑๔๖	๕๓๕.๐๕	๓.๖๖	
ทั้งหมด	๑๔๙	๕๕๐.๓๖		

จากตาราง ๕๕ แสดงว่าคะแนนความต้องการชั้นที่ ๑ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าวจึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เป็นความต้องการชั้นที่ ๑ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการขั้นที่ ๑ ความต้องการทางบ้านสรีระ ตามทฤษฎีของมาสโลว์
ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นความต้องการขั้นที่ ๑ ตามทฤษฎีของมาสโลว์

ตาราง ๔๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความต้องการขั้นที่ ๑ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๑.๓๔	๓.๗๘	< ๑
ภายในกลุ่ม	๑๔๖	๘๔๑.๐๖	๕.๗๕	
ทั้งหมด	๑๔๙	๘๕๒.๔๐		

จากตาราง ๔๖ แสดงว่าคะแนนความต้องการขั้นที่ ๑ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าวจึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็นความต้องการขั้นที่ ๑ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการขั้นที่ ๒ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ตามทฤษฎีของ มาสโลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นความต้องการขั้นที่ ๒ ตามทฤษฎีของมาสโลว์

ตาราง ๕๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนรองคะแนนความต้องการขั้นที่ ๒ ตามทฤษฎีของ มาสโลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๓.๑๐	๑๑.๐๓	๑.๓๖
ภายในกลุ่ม	๑๔๖	๑๔๖๔.๒๓	๑๐.๐๓	
ทั้งหมด	๑๔๙	๑๔๙๗.๓๓		

จากตาราง ๕๗ แสดงว่าคะแนนความต้องการขั้นที่ ๒ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เป็นความต้องการขั้นที่ ๒ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการชั้นที่ ๒ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ตามทฤษฎีของ มาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะความต้องการชั้นที่ ๒ ตามทฤษฎีของมาสโลว์

ตาราง ๕๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความต้องการชั้นที่ ๒ ตามทฤษฎีของ มาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๑.๗๐	๑๓.๕๐	๒.๒๖
ภายในกลุ่ม	๑๔๖	๑๖๐๔.๐๖	๖.๑๖	
ทั้งหมด	๑๔๙	๑๖๔๕.๗๖		

จากตาราง ๕๕ แสดงว่าคะแนนความต้องการชั้นที่ ๒ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็นความต้องการชั้นที่ ๒ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการชั้นที่ ๓ ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ ตาม
ทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัย
อยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่
เป็นความต้องการชั้นที่ ๓ ตามทฤษฎีของมาสโลว์

ตาราง ๕๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความต้องการชั้นที่ ๓ ตามทฤษฎีของ
มาสโลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ หมู่

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๑.๒๑	๗.๐๗	๑.๔๕
ภายในกลุ่ม	๑๔๖	๖๔๕.๔๔	๓.๘๖	
ทั้งหมด	๑๔๙	๖๖๖.๖๕		

จากตาราง ๕๕ แสดงว่าคะแนนความต้องการชั้นที่ ๓ ตามทฤษฎีของมาสโลว์
ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง
สถิติระดับ ๐.๐๕

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่
เป็นความต้องการชั้นที่ ๓ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการขั้นที่ ๓ ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ ตาม
ทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มี
พฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์
เฉพาะส่วนที่เป็นความต้องการขั้นที่ ๓ ตามทฤษฎีของมาสโลว์

ตาราง ๖๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความต้องการขั้นที่ ๓ ตามทฤษฎีของ
มาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๑.๘๖	๑๐.๘๘	๓.๐๘ *
ภายในกลุ่ม	๑๘๖	๖๖๕.๑๖	๓.๕๑	
ทั้งหมด	๑๘๙	๗๐๐.๖๒		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๖๐ แสดงว่าความต้องการขั้นที่ ๓ ความต้องการความรักและความเป็น
เจ้าของ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน แยกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๖๑ เปรียบเทียบคะแนนความต้องการขั้นที่ ๓ ความพึงพอใจของมารีโรว์ ของชาวชนบท
ที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๔.๓๖)	ศึกษาต่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๕.๓๖)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๕.๕๐)	ศึกษาต่ำ เป็นโสเภณี (๕.๔๖)
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๔.๓๖)	-	๐.๖๐	๐.๓๔	๑.๑๐*
ศึกษาต่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๕.๓๖)		-	๐.๑๔	๐.๕๐
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๕.๕๐)			-	๐.๓๖
ศึกษาต่ำ เป็นโสเภณี (๕.๔๖)				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๖๑ แสดงว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีมีแนวโน้มที่จะมีความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณี และได้พบว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่มีความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีแต่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็นความต้องการขั้นที่ ๓ ความพึงพอใจของมารีโรว์ ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการขั้นที่ ๔ ความต้องการได้รับความยกย่องนับถือ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นความต้องการขั้นที่ ๔ ตามทฤษฎีของมาสโลว์

ตาราง ๒๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความต้องการขั้นที่ ๔ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๖.๓๘	๕.๔๖	๑.๑๕
ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๕๓๑.๑๓	๔.๓๕	
ทั้งหมด	๑๕๙	๕๔๗.๕๐		

จากตาราง ๒๒ แสดงว่าความต้องการขั้นที่ ๔ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เน้นความต้องการขั้นที่ ๔ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการชั้นที่ ๔ ความต้องการได้รับความยกย่องนับถือ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เป็นความต้องการชั้นที่ ๔ ตามทฤษฎีของมาสโลว์

ตาราง ๒๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความต้องการชั้นที่ ๔ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอช	เอสเอส	एमเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๐.๒๐	๒๓.๖๐	๕.๓๑ *
ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๔๕๖.๖๔	๔.๔๑	
ทั้งหมด	๑๕๙	๔๘๖.๘๔		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๓ แสดงว่าคะแนนความต้องการชั้นที่ ๔ ความต้องการได้รับความยกย่องนับถือของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๖๔ เปรียบเทียบคะแนนความต้องการขั้นที่ ๔ ตามเพศของมาส์โลว์ ของชาวชนบท
ที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๕.๐๐)	ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๕.๖๓)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๖.๑๖)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๖.๕๕)
ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๕.๐๐)	—	๐.๖๓	๑.๑๖*	๑.๕๕*
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๕.๖๓)		—	๐.๕๔	๐.๔๖
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๖.๑๖)			—	๐.๔๓
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๖.๕๕)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๖๔ แสดงว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการขั้นที่ ๔ ความต้องการได้รับความยกย่องนับถือสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และได้พบว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีมีความต้องการขั้นนี้ต่ำสุดและต่ำกว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็นความต้องการขั้นที่ ๔ ความต้องการได้รับความยกย่องนับถือ ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาริเริ่มเทียบความต้องการขั้นที่ ๕ ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งชน ตาม:
ทฤษฎีของมาส์โลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะส่วนที่เน้นความต้องการขั้นที่ ๕ ตามทฤษฎีของมาส์โลว์

ตาราง ๒๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความต้องการขั้นที่ ๕ ตามทฤษฎีของมาส์โลว์ ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๕๕.๕๔	๑๘.๕๑	๔.๖๒ *
ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๔๕๕.๒๐	๒.๙๒	
ทั้งหมด	๑๕๙	๕๑๐.๗๔		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๕ แสดงว่าคะแนนความต้องการขั้นที่ ๕ ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งชน ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๖๖ เปรียบเทียบคะแนนความต้องการชั้นที่ ๕ ตามเพศของผู้ลงมาสู่ใจของชาวชนบท
ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๕.๐๐)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๕.๕๖)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๖.๓๔)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๖.๕๑)
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๕.๐๐)	—	๐.๔๖	๑.๓๔ *	๑.๕๑ *
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๕.๕๖)		—	๐.๓๔	๐.๕๑
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๖.๓๔)			—	๐.๑๔
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๖.๕๑)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๖๖ แสดงว่าชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูงมีแนวโน้ม
ที่จะมีความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตนสูงกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำ และได้พบ
ว่าชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีความต้องการชั้นนี้ต่ำสุดและต่ำกว่า
ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูงทั้งสองหมู่บ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๑ เฉพาะส่วนที่เป็น
ความต้องการชั้นที่ ๕ ตามเพศของผู้ลงมาสู่ใจ ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยในครั้งนี้

การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการขั้นที่ ๕ ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตน ตาม
ทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ก็เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่มี
พฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" โดยวิเคราะห์เฉพาะ
ส่วนที่เป็นความต้องการขั้นที่ ๕ ตามทฤษฎีของมาสโลว์

ตาราง ๒๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความต้องการขั้นที่ ๕ ตามทฤษฎีของ
มาสโลว์ ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๐.๙๐	๗.๓๐	๔.๘๖*
ภายในกลุ่ม	๑๙๖	๘๙๙.๕๐	๔.๕๙	
ทั้งหมด	๑๙๙	๙๒๐.๔๐		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๘ แสดงว่าความต้องการขั้นที่ ๕ ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศ
แห่งตนของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๒๔ เปรียบเทียบคะแนนความต้องการขั้นที่ ๕ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบท
ที่พบเหตุการณ์ในครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาคำ เป็นโสเภณี (๕.๓๖)	ศึกษาคำ ไม่เป็นโสเภณี (๕.๔๓)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๕.๕๐)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๕.๕๐)
ศึกษาคำ เป็นโสเภณี (๕.๓๖)	—	๐.๕๖	๐.๕๔	๑.๕๔ *
ศึกษาคำ ไม่เป็นโสเภณี (๕.๔๓)		—	๐.๐๔	๐.๕๔
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๕.๕๐)			—	๐.๕๐
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๕.๕๐)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากตาราง ๒๔ แสดงว่าชาวชนบทที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับ
ประถมศึกษาไม่มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการขั้นที่ ๕ สูงกว่าผู้ที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษา
สูงกว่าระดับประถมศึกษา และยังได้พบว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับ
ประถมศึกษาที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีมีความต้องการขั้นที่ ๕ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มี
บุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณี
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

จากผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าสมมติฐานข้อที่ ๒ เฉพาะส่วนที่เป็น
ความต้องการขั้นที่ ๕ ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตน ได้รับการสนับสนุนจากผล
การวิจัยในครั้งนี้

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละหมู่บ้านแยกเป็นกลุ่มเพชกรรรม

ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างหมู่บ้านละ ๒๐๐ คน เพื่อออกแบบสอบถาม ๔ ฉบับ ฉบับละ ๕๐ คน แต่เนื่องจากบางครั้งประชากรในบางหมู่บ้านมีไม่ครบตามจำนวนจึงทำให้ได้ผู้ตอบที่ไม่ตรงกับคุณสมบัติที่ของการไปบ้าง หรือบางครั้งผู้ตอบแบบสอบถามไม่ถูกต้องสมบูรณ์ หรือแบบสอบถามบางฉบับผู้วิจัยไม่สามารถสืบหาเพชกรรรมในครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถามได้ จึงมีแบบสอบถามจำนวนหนึ่งจึงแยกออกไปไม่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนั้นจะเขียนดังต่อไปนี้

ตาราง ๖๔ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามฉบับที่ ๑ แยกเป็นรายหมู่บ้านและกลุ่มเพชกรรรม

ลักษณะหมู่บ้าน เพชกรรรมในครอบครัว	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง	รวม
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี	๖	๒๓	๖	๒๔	๕๙
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี	๑๙	๕	๑๒	๑๔	๕๐
ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี	๑๙	๖	๒๐	๕	๕๐
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี	๑๐	๑๖	๑๓	๓	๕๐
ไม่ทราบ/ไม่ถูกจัด	—	—	—	—	—
รวม	๕๐	๕๐	๕๕	๕๐	๒๐๕

ตาราง ๓๐ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามฉบับที่ ๒ แยกเป็นรายหมู่บ้านและกลุ่มพฤติกรรม

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง	รวม
พฤติกรรมในครอบครัว					
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี	๕	๒๔	๕	๒๔	๖๓
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี	๑๕	๓	๑	๑๑	๓๐
ศึกษาต่ำ เป็นโสเภณี	๑๔	๔	๑๓	๒	๓๓
ศึกษาต่ำ ไม่เป็นโสเภณี	๔	๑๐	๒๖	๓	๔๔
ไม่ทราบ/ไม่ถูกต้อง	๓	๔	๕	๕	๒๖
รวม	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๐๐

ตาราง ๓๑ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามฉบับที่ ๓ แยกเป็นรายหมู่บ้านและกลุ่มพฤติกรรม

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง	รวม
พฤติกรรมในครอบครัว					
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี	๔	๒๐	๑๐	๒๒	๕๖
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี	๔	๒	๔	๕	๒๐
ศึกษาต่ำ เป็นโสเภณี	๒๐	๓	๑๒	๒	๓๗
ศึกษาต่ำ ไม่เป็นโสเภณี	๔	๑๕	๑๖	๑๔	๔๙
ไม่ทราบ/ไม่ถูกต้อง	๔	๑๐	๔	๓	๓๐
รวม	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๐๐

ตาราง ๓๒ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามฉบับที่ ๔ แยกเป็นรายหมู่บ้านและกลุ่มพฤติกรรม

ลักษณะหมู่บ้าน พฤติกรรมในครอบครัว	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง	รวม
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี	๓	๒๔	-	๒๕	๕๒
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี	๑๓	-	๑๐	๔	๓๐
ศึกษาต่ำ เป็นโสเภณี	๑๖	๑	๑๕	-	๓๒
ศึกษาต่ำ ไม่เป็นโสเภณี	๔	๑๑	๑๗	๔	๔๐
ไม่ทราบ/ไม่ถูกต้อง	๑๐	๔	๔	๔	๒๒
รวม	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๐๐

ตาราง ๓๓ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด แยกเป็นรายหมู่บ้านและกลุ่มพฤติกรรม

ลักษณะหมู่บ้าน พฤติกรรมในครอบครัว	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง	รวม
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี	๑๔	๔๖	๒๑	๑๐๐	๒๐๑
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี	๕๖	๑๐	๒๗	๓	๑๓๖
ศึกษาต่ำ เป็นโสเภณี	๖๔	๑๔	๖๐	๔	๑๔๒
ศึกษาต่ำ ไม่เป็นโสเภณี	๓๕	๕๒	๔๖	๓๖	๑๖๙
ไม่ทราบ/ไม่ถูกต้อง	๒๖	๒	๒๑	๑๗	๖๖
รวม	๒๐๕	๒๐๐	๒๐๕	๒๐๐	๘๑๐

จากการาง ๖๔ - ๗๓ พบว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูงมีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูง
 มากกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำ กล่าวคือหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูงจะมีบุคคลในครอบครัวมี
 การศึกษาสูงร้อยละ ๖๔.๐๐ หมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงร้อยละ
 ๓๓.๓๐ และพบว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีมากกว่าหมู่บ้าน
 ที่มีระดับการพัฒนาสูง กล่าวคือหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณี
 ร้อยละ ๕๕.๕๖ หมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูงมีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีร้อยละ ๒๐.๐๐
 กล่าวโดยสรุปทุกหมู่บ้านแล้วพบว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูงไม่ประกอบอาชีพโสเภณีมีร้อยละ ๓๒.๕๖ กลุ่มที่
 มีการศึกษาสูงประกอบอาชีพโสเภณีมีร้อยละ ๑๕.๒๓ กลุ่มที่มีการศึกษาต่ำประกอบอาชีพโสเภณีมีร้อยละ
 ๒๑.๖๐ กลุ่มที่มีการศึกษาต่ำไม่ประกอบอาชีพโสเภณีมีร้อยละ ๒๗.๔๕ หรือถ้าแยกเป็นกลุ่มที่มีการศึกษา
 สูงและการศึกษาต่ำ พบว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูงมีร้อยละ ๕๑.๐๕ กลุ่มที่มีการศึกษาต่ำร้อยละ ๕๕.๕๖
 ถ้าแยกเป็นกลุ่มที่ประกอบอาชีพโสเภณีและไม่ประกอบอาชีพโสเภณีพบว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพโสเภณีมี
 ร้อยละ ๓๔.๔๙ กลุ่มที่ไม่ประกอบอาชีพโสเภณีมีร้อยละ ๖๐.๕๓

สรุปและอภิปรายผล

สรุป

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการของชาวชนบท ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน และมีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ว่าจะมี ความแตกต่างกันอย่างไรในเรื่องทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการที่นำมาศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ หัวหน้าครอบครัวที่เป็นชาย ที่อาศัยอยู่ในตำบลไม้ยา อำเภอ เมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำนวน ๔๐๐ คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย (๑) แบบสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลัง ของผู้ตอบแบบสอบถาม (๒) แบบวัดทัศนคติ ๒ ทัศนคติ (๓) แบบวัดค่านิยม ๑๕ ค่านิยมและ แบบวัดความต้องการตามทฤษฎีของมาสโลว์

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น ๔ กลุ่มตามลักษณะหมู่บ้าน และแบ่งออกเป็น ๔ กลุ่มตามลักษณะพฤติกรรม และทดสอบความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติ ค่านิยมและ ความต้องการ โดยใช้ลักษณะหมู่บ้านที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถามและลักษณะพฤติกรรมใน ครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันเป็นตัวแปรอิสระ ทดสอบไปที่ละทัศนคติ ค่านิยมและ ความต้องการ ถ้ารายการใดมีความแปรปรวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ก็จะเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มโดยการ เปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีการของเซฟเฟ

ในการวิจัยครั้งนี้ตั้งสมมติฐานไว้ ๒ ข้อ คือ สมมติฐานข้อที่ ๑ "ชาวชนบทที่อาศัย อยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" และ สมมติฐานข้อที่ ๒ "ชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความ ต้องการต่างกัน" ในสมมติฐานแต่ละข้อยังได้แยกเป็นสมมติฐานย่อยอีก ๒ รายการอันได้แก่ ทัศนคติ ๒ รายการ ค่านิยม ๑๕ รายการและความต้องการ ๕ รายการ การวิจัยได้พบผล ดังต่อไปนี้

๑. การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ พบว่ามีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการ ๑๐ รายการที่แตกต่างกัน ซึ่งเรียงลำดับความแตกต่างจากมากไปหาน้อยได้ดังต่อไปนี้คือ (๑) ค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ (๒) ค่านิยมในการประหยัด (๓) ค่านิยมการพึ่งตนเองและเชื่อมั่นในตนเอง (๔) ค่านิยมความเชื่อในโชคลางและไสยศาสตร์ (๕) ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตน (๖) ทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพใ้ส่เกษ (๗) ค่านิยมการรักษาสุขภาพอนามัย (๘) ค่านิยมการศึกษาหาความรู้ (๙) ค่านิยมการยอมรับนวัตกรรม (๑๐) ค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงาน

๒. การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ พบว่ามีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการ ๑๔ รายการที่แตกต่างกัน ซึ่งเรียงลำดับความแตกต่างจากมากไปหาน้อยได้ดังต่อไปนี้คือ (๑) ทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพใ้ส่เกษ (๒) ค่านิยมการศึกษาหาความรู้ (๓) ค่านิยมความเชื่อโชคลางและไสยศาสตร์ (๔) ค่านิยมการเป็นพลเมืองดี (๕) ค่านิยมความสนใจในข่าวสาร (๖) ค่านิยมการรักษาสุขภาพอนามัย (๗) ค่านิยมในการประหยัด (๘) ทัศนคติที่มีต่อการศึกษา (๙) ความต้องการได้รับความยกย่องนับถือ (๑๐) ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตน (๑๑) ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (๑๒) ค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์ (๑๓) ค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและขนาน (๑๔) ค่านิยมความต้องการความสนุกสนาน

อภิปรายผล

การอภิปรายผลจากการวิจัยนี้จะได้อภิปรายผล เรียงลำดับตัวแปรตาม ได้แก่ทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการตามลำดับ ซึ่งจะเป็นการอภิปราย เปรียบเทียบตัวแปรอิสระทั้งสองตัวแปร คือตัวแปรอิสระที่เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกของผู้ตอบแบบสอบถาม อันได้แก่ลักษณะหมู่บ้านที่อยู่อาศัย ตัวแปรอิสระที่เป็นสภาพแวดล้อมภายใน อันได้แก่พฤติกรรมในครอบครัว ซึ่งเชื่อว่าตัวแปรทั้งสองประเภทนี้มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ทำให้เกิดทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน และในทางกลับกัน อิทธิพลของทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการของบุคคลที่แตกต่างกันก็จะมีอิทธิพลถึงสภาพแวดล้อมภายนอกอันได้แก่หมู่บ้านที่อยู่อาศัยเช่นระดับการพัฒนาของหมู่บ้าน และสภาพแวดล้อม

ภายในอันได้แก่พฤติกรรมในครอบครัวเช่น ระดับการศึกษาของบุคคลในครอบครัว เป็นต้น

ทัศนคติที่มีต่อการศึกษา

จากสมมติฐานข้อที่ ๑ ที่กล่าวว่า "ชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" และสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่กล่าวว่าชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการต่างกัน" จากการทดสอบสมมติฐาน ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการศึกษาศาสนาสมมติฐานข้อที่ ๑ แต่พบความแตกต่างตามสมมติฐานข้อที่ ๒ แสดงว่าอิทธิพลของสภาพแวดล้อมภายนอกอันได้แก่ลักษณะของหมู่บ้านที่อาศัยไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติที่มีต่อการศึกษา แต่อิทธิพลของสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวมีอิทธิพลต่อทัศนคติที่มีต่อการศึกษา และจากการเปรียบเทียบพหุคูณก็ได้พบว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีทัศนคติที่มีต่อการศึกษาดูสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นการค้นพบที่สอดคล้องกับงานวิจัยที่ทำทั้งในประเทศและต่างประเทศเช่น งานวิจัยของไวเกลและนิวแมน (ซีระพร อูวรรณโณ ๒๕๒๔ : ๑๘ อ้างอิงมาจาก Weigel and Newman. 1976) ที่พบว่าทัศนคติต่อการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของบุคคลสามารถทำนายพฤติกรรมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของบุคคลได้ งานวิจัยของสุนทร โคมินและสนิท สัมกรการ (สุนทร โคมินและสนิท สัมกรการ ๒๕๒๒) ซึ่งพบว่าทัศนคติและพฤติกรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การศึกษาของเจ็กห์ล่า สุนทรวิภาค (เจ็กห์ล่า สุนทรวิภาค ๒๕๒๑) ที่พบว่าทัศนคติที่มีต่อกลุ่มสามารถทำนายการสมัครเป็นสมาชิกกลุ่มสมัครได้

ทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพใส่ภาคี

การค้นพบจากงานวิจัยนี้ก็เช่น เกี่ยวกับการค้นพบเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการศึกษา กล่าวคือถึงแม้ว่าชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะต่างกันจะมีทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพใส่ภาคีต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่แล้วไม่พบความแตกต่างจนถึงขั้นที่จะยอมรับได้ทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มพฤติกรรมในครอบครัวกลับพบว่าพฤติกรรมในครอบครัวมีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติต่อการประกอบอาชีพใส่ภาคี คือได้พบว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่ภาคี

มีทัศนคติที่คัดค้านการประกอบอาชีพในแง่ที่ต่างจากกลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพในแง่ที่
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

จากงานวิจัยนี้ได้ค้นพบว่าสภาพแวดล้อมภายนอกอันได้แก่ลักษณะที่แตกต่างกันของหมู่บ้าน
มีความเกี่ยวข้องอย่างมากต่อค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ แต่ไม่พบความเกี่ยวข้องของสภาพ
แวดล้อมภายในหรือพฤติกรรมในครอบครัวที่ทำให้ค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน
ดังที่ได้พบจากการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ก็คือหมู่บ้านใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาสูงมีค่านิยมการรวมกลุ่ม
ทางเศรษฐกิจต่ำกว่าหมู่บ้านอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่เหนือความคาดหมายของ
การวิจัยนี้ ซึ่งได้มีการคาดหมายว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูง น่าจะมีค่านิยมการรวมกลุ่มทาง
เศรษฐกิจสูง แผลงที่ได้รับความนิยมอย่างสูง และผลการค้นพบในเรื่องนี้น่าจะสอดคล้องกับสภาพลักษณะ
ของชุมชนใหญ่ที่มีความเจริญโดยทั่วไป กล่าวคือชุมชนใหญ่ที่มีความเจริญ บุคคลย่อมมีความแตกต่าง
ในลักษณะการประกอบอาชีพ ซึ่งบางอย่างอาจจะมีความจำเป็นส่วนตัว เช่น การค้าขายเบ็ดเตล็ด
ธุรกิจส่วนตัว ซึ่งทำให้ความต้องการรวมกลุ่มลดน้อยลง ต่างกับชุมชนที่ไม่เจริญ ซึ่งโดยทั่วไปมักจะ
ประกอบอาชีพทางด้านการเกษตร ซึ่งจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยกัน

ค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงาน

จากงานวิจัยในครั้งนี้ได้ค้นพบความเกี่ยวข้องของสภาพแวดล้อมภายนอกอันได้แก่ลักษณะ
ของหมู่บ้านว่ามีความสัมพันธ์กับค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงาน แต่ไม่พบความ
เกี่ยวข้องของสภาพแวดล้อมภายในหรือพฤติกรรมในครอบครัว กล่าวคือได้พบว่าชาวชนบทที่อาศัย
อยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกันมีค่านิยมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถึงแม้ว่าเมื่อ
เปรียบเทียบเป็นรายคู่จะไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ก็ได้พบว่าหมู่บ้านที่มี
ระดับการพัฒนาสูง มีแนวโน้มว่าจะมีค่านิยมความต้องการความมั่นคงจากการทำงานสูงกว่า
หมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอิงเคิลและสมิท (Inkeles and
Smith. 1974) ที่พบว่าความทะเยอทะยานทางเศรษฐกิจเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความ
ทันสมัย

ค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง

จากงานวิจัยในครั้งนี้ได้พบว่าสิ่งแวดล้อมภายในครอบครัวลักษณะหมู่บ้านมีความสัมพันธ์กับค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคล สิ่งที่น่าสนใจไม่ได้ออกคล้อยกับงานวิจัยอื่นที่กล่าวว่าบุคคลที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีระดับการศึกษาสูงน่าจะมีค่านิยมการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีระดับการศึกษาต่ำ แต่กลับพบว่าบุคคลที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านขนาดใหญ่ทั้งหมู่บ้านที่มีระดับการศึกษาสูงและระดับการศึกษาต่ำมีค่านิยมการพึ่งตนเองและเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่าบุคคลที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านขนาดเล็ก ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าสภาพแวดล้อมของหมู่บ้านขนาดใหญ่ทำให้ความสนิทสนมคุ้นเคยกันเป็นส่วนตัวลดลง จึงทำให้คนเราจำเป็นต้องพึ่งตนเองมากขึ้น สำหรับสภาพแวดล้อมภายในอันได้แก่ลักษณะพฤติกรรมในครอบครัวไม่ปรากฏว่ามีความเกี่ยวข้องกับค่านิยมการพึ่งตนเองและเชื่อมั่นในตนเองของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้น

ผลการวิจัยไม่ปรากฏว่าลักษณะของหมู่บ้านที่อยู่อาศัยจะมีผลต่อค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้นของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่พบว่าพฤติกรรมในครอบครัวมีผลต่อค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้น กล่าวคือได้พบว่าคะแนนค่านิยมในแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงพบว่าเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่จะไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ได้พบแนวโน้มที่สอดคล้องกับงานวิจัยที่เคยทำไว้ก่อนทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ได้พบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้นต่ำกว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา เช่น งานวิจัยของคาลด์ เกี่ยวกับความทันสมัย (Kahl, 1968) งานวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความทันสมัยของโรเจอร์ (Rogers, 1969) งานวิจัยของอิงเคิลและสมิท (Inkeles and Smith, 1974) งานวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบเชิงมนุษย์ของวรชัย เขาวาฬ (วรชัย เขาวาฬ ๒๕๒๒)

กานิยมการยอมรับนวัตกรรม

ได้พบว่าลักษณะของหมู่บ้านมีผลต่อการยอมรับนวัตกรรม แต่สิ่งที่พบไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยอื่นๆที่ทำไว้ เช่นงานวิจัยของสุนีย์ พูลินไพบูลย์ พบว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูง มีความสามารถในการใช้วิธีการสมัยใหม่สูงกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาค่ำ (สุนีย์ พูลินไพบูลย์ ๒๕๒๙) แต่การค้นพบในครั้งนี้ได้พบว่าหมู่บ้านขนาดใหญ่ทั้งที่มีระดับการพัฒนาสูงและต่ำ มีกานิยมการยอมรับนวัตกรรมสูงกว่าชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านขนาดเล็กทั้งที่มีระดับการพัฒนาสูงและต่ำ ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าหมู่บ้านขนาดใหญ่ชาวบ้านจะจะมีปฏิสัมพันธ์กับคนทั่วไปมากกว่า จึงได้มีรายยอมรับสิ่งใหม่ๆมากกว่า ส่วนความเกี่ยวข้องของพฤติกรรมในครอบครัว ไม่พบว่ามันทำให้กานิยมการยอมรับนวัตกรรมของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยที่มีอยู่ทำไว้แล้ว เช่นงานวิจัยของทองคุณ หงส์พันธ์ ที่พบว่ากานิยมการยอมรับวิทยาการแผนใหม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของบุคคล (ทองคุณ หงส์พันธ์ ๒๕๒๒ : ๑๑๕)

กานิยมการประหยัด

ได้พบว่าทั้งลักษณะของหมู่บ้านและพฤติกรรมในครอบครัวมีความเกี่ยวข้องกับกานิยมการประหยัด แต่สิ่งที่ค้นพบเกี่ยวกับลักษณะของหมู่บ้านมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยที่ผู้อื่นทำไว้เพียงบางส่วนเท่านั้น เช่น งานวิจัยของสุนีย์ พูลินไพบูลย์พบว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาค่ำมีการประหยัดน้อยกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูง (สุนีย์ พูลินไพบูลย์ ๒๕๒๙ : ๔๒ - ๔๓) แต่การค้นพบในครั้งนี้พบว่าหมู่บ้านขนาดเล็กที่มีระดับการพัฒนาค่ำที่สุด และต่ำกว่าหมู่บ้านอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และได้พบว่าหมู่บ้านขนาดใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาค่ำมีกานิยมการประหยัดสูงที่สุด ซึ่งขัดกับการค้นพบของสุนีย์ พูลินไพบูลย์ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าหมู่บ้านขนาดใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาค่ำประชากรที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านมีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำ มีความจำเป็นทางด้านการครองชีพทำให้จำเป็นต้องประหยัดมากกว่า ส่วนพฤติกรรมในครอบครัวได้พบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยที่ทำไว้แล้ว กล่าวคือบุคคลในครอบครัวที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกษ มีกานิยมในการประหยัดสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีข้อที่น่าสังเกตว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกษ มีแนวโน้มที่จะมีกานิยมการประหยัดต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่ประกอบอาชีพใส่เกษ

ค่านิยมการศึกษาหาความรู้

ได้พบว่าทั้งลักษณะหมู่บ้านและลักษณะพฤติกรรมในครอบครัวต่างก็มีผลต่อค่านิยมการศึกษาหาความรู้ทั้งสิ้น เกี่ยวกับลักษณะหมู่บ้านได้พบว่า ผู้ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีระดับการศึกษามีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมการศึกษาหาความรู้สูงกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการศึกษาต่ำ ซึ่งการค้นพบในส่วนนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่ทำไว้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่นงานวิจัยของโรเจอร์ที่ทำในประเทศโคลัมเบีย (Rogers. 1969) งานวิจัยของสุมีย์ พูลินไพบูลย์ ที่ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างหมู่บ้านทองพยอมกับบ้านใหม่ทองพยอม ในประเทศไทย (สุมีย์ พูลินไพบูลย์ ๒๕๒๑ : ๔๔) ซึ่งทั้งสองพบว่าในหมู่บ้านที่มีความทันสมัยหรือมีระดับการศึกษามีสถานะสูง จะมีความสนใจในการศึกษามากกว่า สำหรับพฤติกรรมในครอบครัว พบว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีค่านิยมการศึกษาหาความรู้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา ซึ่งการค้นพบในส่วนนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุนทร โคมินและสมิท สัมครการ (สุนทร โคมินและสมิท สัมครการ ๒๕๒๒) ที่ได้พบว่าค่านิยมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของคน

ค่านิยมความสนใจในข่าวสาร

ไม่พบว่าสภาพแวดล้อมภายนอกอื่นใดแก่ลักษณะของหมู่บ้านทำให้มีค่านิยมความสนใจในข่าวสารแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยอื่นๆที่ทำมาก่อนแล้ว เช่นงานวิจัยของโรเจอร์ที่พบว่าสังคมที่ยังไม่พัฒนาชาวบ้านมักหลีกเลี่ยงกับคนต่างถิ่นนั้นชอบ (Rogers. 1969 : 168) และงานวิจัยของทองคูณ หงส์พันธุ์ ที่พบว่าบุคคลที่นำความเจริญมาสู่ท้องถิ่นมักเป็นคนที่สนใจในข่าวสารบ้านเมือง (ทองคูณ หงส์พันธุ์ ๒๕๒๒ : ๑๓๑) ที่เห็นถึงนี้อาจเป็นเพราะว่าปัจจุบันการสื่อสารในประเทศไทยได้เจริญขึ้นมากทำให้คนที่อยู่ในท้องถิ่นต่างๆมีโอกาสได้รับข่าวสารได้สะดวกยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่อยู่ในห่างไกลกันนัก สำหรับสภาพแวดล้อมภายในซึ่งได้แก่พฤติกรรมในครอบครัว พบว่ามีความเกี่ยวข้องกับค่านิยมความสนใจในข่าวสารอย่างมาก กล่าวคือกลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีค่านิยมความสนใจในข่าวสารสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยหลายๆครั้งที่ทำทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่พบว่าในกลุ่มบุคคลที่มีความทันสมัยจะมีความสนใจในข่าวสาร (Kahl. 1968, Rogers. 1969, ทองคูณ หงส์พันธุ์ ๒๕๒๒)

ค่านิยมการ รักษาสุขภาพอนามัย

จากงานวิจัยในครั้งนี้ได้พบว่าทั้งลักษณะหมู่บ้านและพฤติกรรมในครอบครัวต่างก็มีผลต่อค่านิยมการ รักษาสุขภาพอนามัย จากลักษณะของหมู่บ้านพบว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูงมีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมการ รักษาสุขภาพอนามัยสูงกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำ และได้พบว่าหมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาสูงมีค่านิยมการ รักษาสุขภาพอนามัยสูงกว่าหมู่บ้านขนาดเล็กที่มีระดับการพัฒนาต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งการค้นพบในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสุณีย์ พูลิน ไพบูลย์ ที่พบว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูงจะมีการปฏิบัติทางวัฒนธรรมด้านภาวะโภชนาการและอนามัยสูงกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำ (สุณีย์ พูลิน ไพบูลย์ ๒๕๓๓ : ๔๒ - ๔๓) สำหรับพฤติกรรมในครอบครัวพบว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาจะมีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมการ รักษาสุขภาพอนามัยสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และได้พบว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่มีบุคคลในครอบครัวประกอบด้วยโสด จะมีค่านิยมการ รักษาสุขภาพอนามัยต่ำสุดและต่ำกว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาทั้งสองกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการศึกษามีส่วนทำให้บุคคล เอาใจใส่ต่อสุขภาพอนามัยของตนเองและของครอบครัว ซึ่งค่านิยมนี้ถือว่าเป็นค่านิยมที่สำคัญค่านิยมหนึ่ง ดังเช่นงานวิจัยของเฉลียว บุรีภักดิ์และหลุย จำปาเทศ ที่พบว่า การระวังรักษาสุขภาพเป็นลักษณะจำเป็นอย่างหนึ่งที่ควรอบรมสั่งสอนให้กับเด็กไทย (เฉลียว บุรีภักดิ์และหลุย จำปาเทศ ๒๕๒๓ : ไม่มีเลขหน้า) และการค้นพบของจารึก ชุกติศิริกุล ที่พบว่าพฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนามีองค์ประกอบ ๒ องค์ประกอบ ในจำนวนองค์ประกอบเหล่านี้ การรักษาสุขภาพร่างกายและการรักษาสุขภาพจิตใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง (จารึก ชุกติศิริกุล ๒๕๒๔ : ๑๐๔)

ค่านิยมการ เป็นพล เมืองดี

จากงานวิจัยในครั้งนี้ไม่พบว่าลักษณะหมู่บ้าน อยู่อาศัยที่แตกต่างกันจะมีผลต่อค่านิยมการ เป็นพล เมืองดี ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่ได้พบลักษณะพฤติกรรมในครอบครัวที่ต่างกัน จะมีผลต่อค่านิยมการ เป็นพล เมืองดี คือได้พบว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมการ เป็นพล เมืองดีสูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการศึกษามีส่วนทำให้คนมีความสำนึกในการ

เป็นพลเมืองก็ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ค่านิยมการยึดมั่นในศาสนา

ในส่วนนี้ไม่พบว่าทั้งลักษณะหมู่บ้านที่อยู่อาศัยและพฤติกรรมในครอบครัว จะมีผลทำให้เกิดความแตกต่างในค่านิยมการยึดมั่นในศาสนา ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่าผู้วิจัยได้สอบถามแนวปฏิบัติทางศาสนาสองแนวไม่พร้อมๆกัน คือแนวแรกได้ถามการปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา และแนวที่สองได้ถามการปฏิบัติตามพิธีกรรมในศาสนา ซึ่งถ้าหากแยกคำถามทั้งสองแนวออกจากกัน อาจจะได้ข้อสรุปที่ต่างจากนี้

ค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์

ลักษณะหมู่บ้านที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกัน ไม่พบว่าจะมีผลทำให้ค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ได้พบว่าลักษณะของพฤติกรรมที่ต่างกัน มีส่วนทำให้ค่านิยมการมีไมตรีสัมพันธ์มีความแตกต่างกัน กล่าวคือในกลุ่มที่มีการศึกษาค่ามีความอดุลยด้วย เน้นกันเองมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนทร โคมินและสนิท สนิทการ (สุนทร โคมินและสนิท สนิทการ ๒๕๒๒ : ๓๑) ที่พบว่าลักษณะการมีไมตรีสัมพันธ์ ๔ ประการคือ พึ่งพาอาศัยกัน เกรงใจกัน ชอบพอสนิทสนมกันและให้อภัยกันมีความสัมพันธ์ทางลบกับการมีการศึกษาสูง

ค่านิยมความเชื่อในโชคลางและไสยศาสตร์

ได้พบว่าทั้งลักษณะหมู่บ้านที่อยู่อาศัยและพฤติกรรมในครอบครัวมีส่วนทำให้ค่านิยมความเชื่อในโชคลางและไสยศาสตร์แตกต่างกัน กล่าวคือได้พบว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูงจะมีค่านิยมความเชื่อในโชคลางและไสยศาสตร์ต่ำกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาค่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเช่น งานวิจัยของโรเจอร์ได้พบว่าความเชื่อในโชคลางยังมีอยู่ในหมู่บ้านที่ด้าสมัย (Rogers. 1969 : 334) และงานวิจัยของสุนีย์ พูลินไพบูลย์ ซึ่งพบว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาค่า มีความเชื่อในโชคลางและไสยศาสตร์สูงกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูง (สุนีย์ พูลินไพบูลย์ ๒๕๒๓ : ๔๒ - ๔๓) สำหรับพฤติกรรมในครอบครัว พบว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูงที่ไม่ประกอบอาชีพเสแรมมีค่านิยมความเชื่อในโชคลางและไสยศาสตร์ต่ำกว่า

กลุ่มอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และถ้าเปรียบเทียบกลุ่มที่ประกอบอาชีพใส่เกวียนและไม่ประกอบอาชีพใส่เกวียนแล้วพบว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพใส่เกวียนมีแนวโน้มที่จะมีความเชื่อในโชคกลางและไสยศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ประกอบอาชีพใส่เกวียน ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นการค้นพบที่น่าสนใจของการวิจัยในครั้งนี้

ค่านิยมความต้องการความสนุกสนาน

ไม่ว่าลักษณะหมู่บ้านที่อยู่อาศัยจะมีผลทำให้ค่านิยมความต้องการความสนุกสนานแตกต่างกัน แต่ให้พบว่าลักษณะพฤติกรรมที่ต่างกันมีส่วนทำให้ค่านิยมความต้องการความสนุกสนานมีความแตกต่างกัน กล่าวคือให้พบว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูงและไม่ประกอบอาชีพใส่เกวียนมีค่านิยมความต้องการความสนุกสนานต่ำสุดแม้เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่แล้วจะไม่ต่างจากกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม ส่วนกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำมีแนวโน้มที่มีค่านิยมนี้สูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูง ซึ่งเป็นการสนับสนุนการวิเคราะห์พฤติกรรมที่ใช้อำนาจขอลความเจริญทางเศรษฐกิจของแมกซ์ เวเบอร์ (พรงค์ สิมสวัสดิ์ ๒๕๒๐ : ๕๔ - ๖๐ อ้างอิงมาจาก Weber, 1958 : unpagged) ที่เน้นว่าลวรจะมุ่งทำงานเพื่อความเจริญของบ้านเมืองไม่ควรมัวแต่มุ่งแสวงหาความสนุกสนานให้กับตนเอง และเป็นการสนับสนุนงานวิจัยของสุเมย์ พูลินไพบูลย์ที่พบว่าหมู่บ้านที่สนับสนุนการศึกษามักจะรวมกลุ่มกันเพื่อผลทางเศรษฐกิจและหมู่บ้านที่ไม่สนับสนุนการศึกษามักจะรวมกลุ่มกันเพื่อความสนุกสนานรื่นเริง (สุเมย์ พูลินไพบูลย์ ๒๕๒๓ : ๑๐๓)

ค่านิยมความรักชาติ

ไม่พบว่าทั้งลักษณะหมู่บ้านและลักษณะพฤติกรรมที่ต่างกันจะมีผลทำให้ค่านิยมความรักชาติต่างกันไปด้วย แต่จากงานวิจัยในครั้งนี้ได้พบสิ่งที่น่าสนใจคือกลุ่มที่มีการศึกษาสูงที่ไม่ประกอบอาชีพใส่เกวียนมีค่านิยมนี้สูงสุด และกลุ่มที่มีการศึกษาสูงที่ประกอบอาชีพใส่เกวียนมีค่านิยมกานนี้ต่ำสุด ซึ่งเป็นสิ่งชี้ให้เห็นว่าการศึกษาไม่ได้ช่วยให้คนเรามีความรักชาติภูมิใจในชาติบ้านเกิดของตนอาจเป็นสิ่งที่ทำให้คนมองเห็นแนวทางที่จะแสวงหาผลประโยชน์จากชาติได้ถูก ในกลุ่มผู้สุจริตเท่านั้นจึงจะเป็นผู้ที่มีความภูมิใจในชาติและสร้างสรรค์ความเจริญแก่ชาติอย่างจริงจัง ดังนั้นกลุ่มที่มีการศึกษาสูงที่ประกอบอาชีพสุจริตจึงไม่มีคุณสมบัติดังกล่าว

ความต้องการขั้นที่ ๑ ความต้องการทางกายสรีระ

ไม่ว่าทั้งลักษณะหมู่บ้านและลักษณะพฤติกรรมในครอบครัวที่ต่างกันก็จะมีส่วนทำให้ความต้องการทางกายสรีระมีความแตกต่างกัน แต่ที่แน่นอนไม่ว่าที่ไหนว่าหมู่บ้านขนาดเล็กมีแนวโน้มที่มีความต้องการทางกายสรีระสูงกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านขนาดใหญ่ ถึงแม้ว่าจะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหมู่บ้านขนาดเล็กย่อมมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นน้อยกว่า ทำให้ตนมีเวลาสนใจเกี่ยวกับตนเองมากกว่าก็เป็นได้

ความต้องการขั้นที่ ๒ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย

ได้พบเช่นเดียวกับความต้องการขั้นที่ ๑ คือไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่แน่นอนไม่ว่าที่ไหนว่ากลุ่มที่มีการศึกษาคำที่มีความต้องการความมั่นคงปลอดภัยสูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูง กลุ่มที่มีการศึกษาคำที่ประกอบอาชีพอิสระเองมีความต้องการขั้นนี้สูงสุด และกลุ่มที่มีการศึกษาสูงที่ไม่ประกอบอาชีพอิสระเองมีความต้องการขั้นนี้ต่ำสุด

ความต้องการขั้นที่ ๓ ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ

ลักษณะของหมู่บ้านที่ต่างกัน ไม่พบว่าความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของแตกต่างกัน แต่พบว่าลักษณะพฤติกรรมในครอบครัวที่ต่างกันทำให้ตนเรามีความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของต่างกัน และกลุ่มที่มีการศึกษาคำที่ประกอบอาชีพอิสระเองมีความต้องการขั้นนี้สูงสุดและสูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูงที่ไม่ประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของต่ำสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งการค้นพบในครั้งนี้เป็นการพบตนเองเกี่ยวกับ เจ็ดห้า ศูนย์วิภาค หมายความว่ากลุ่มที่ไม่สมัคร เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรมีความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของสูงกว่ากลุ่มที่สมัคร เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตร (เจ็ดห้า ศูนย์วิภาค ๒๕๖๑ : ไม่มีเลขหน้า)

ความต้องการขั้นที่ ๔ ความต้องการได้รับความยกย่องนับถือ

ได้พบเช่นเดียวกับความต้องการขั้นที่ ๓ กล่าวคือลักษณะหมู่บ้านที่อยู่อาศัยที่ต่างกัน ไม่ได้ทำให้ความต้องการได้รับความยกย่องนับถือมีความแตกต่างกัน แต่ได้พบผลของพฤติกรรมในครอบครัวที่ต่างกันทำให้ความต้องการได้รับความยกย่องนับถือต่างกัน คือได้พบว่ากลุ่มที่มีการศึกษา

สูง มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการได้รับความยกย่องนับถือสูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ และกลุ่มที่ไม่ประกอบอาชีพอิสระ แต่ก็มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการได้รับความยกย่องนับถือสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ประกอบอาชีพอิสระ และโต้แย้งว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูงที่ประกอบอาชีพอิสระมีความต้องการอันนี้ต่ำสุดและต่ำกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูงทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งการค้นพบในครั้งนี้เป็นการค้นพบที่น่างง เกี่ยวกับเจ็ดห้า สุนทรวิภาคพบว่ากลุ่มที่สมัคร เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตร มีความต้องการได้รับความยกย่องนับถือสูงกว่ากลุ่มที่ไม่สมัคร เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตร (เจ็ดห้า สุนทรวิภาค ๒๕๖๑ : ไม่มีเลขหน้า)

ความต้องการอันที่ ๕ ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตน

โต้แย้งว่าทั้งลักษณะของหมู่บ้านที่แตกต่างกันและลักษณะพฤติกรรม รวมในครอบครัวที่ต่างกัน ต่างก็ส่งผลทำให้ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตนมีความแตกต่างกัน กล่าวคือในหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูงจะมีแนวโน้มที่จะมีความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตนสูงกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำ และโต้แย้งแนวโน้มที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งคือหมู่บ้านขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตนสูงกว่าหมู่บ้านขนาดเล็ก เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ แล้วพบว่าหมู่บ้านขนาดเล็กที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตนต่ำสุด และต่ำกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูงทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบเป็นกลุ่มพฤติกรรมแล้วโต้แย้งว่ากลุ่มที่มีการศึกษามีแนวโน้มที่จะมีความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตนสูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ กลุ่มที่ไม่ประกอบอาชีพอิสระมีแนวโน้มที่จะมีความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตนสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพอิสระ และโต้แย้งว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูงที่ไม่ประกอบอาชีพอิสระมีความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตนสูงสุด และสูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาค่ำที่ประกอบอาชีพอิสระอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งการค้นพบในครั้งนี้ก็เป็นการค้นพบที่น่างง เกี่ยวกับเจ็ดห้า สุนทรวิภาคพบว่ากลุ่มที่สมัคร เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตร มีความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่สมัคร เป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตร (เจ็ดห้า สุนทรวิภาค ๒๕๖๑ : ไม่มีเลขหน้า)

ข้อ ๑

๑. การวิจัยในครั้งนี้ นับเป็นการวิจัยเรื่องแรกของประเทศไทยที่ได้พยายามค้นหาที่มาของสิ่งที่ทำให้บุคคลกระทำพฤติกรรมที่ต่างกันคือ การประจบอาร์พีโส เกตี่และไม่ประจบอาร์พีโส เกตี่ ซึ่งพบว่าที่มาของพฤติกรรมนี้ ได้แก่ หัตถ์คติ ค่านิยมและความต้องการที่แตกต่างกันในตัวบุคคล และการยอมรับของครอบครัวต่ออาร์พีโส เกตี่จนการมองเห็นคุณค่าของการศึกษาของครอบครัว

๒. การวิจัยในครั้งนี้ ได้ให้เครื่องมือที่มีประโยชน์ มีมาตรฐาน สามารถนำไปใช้ได้

๓. ผลของการวิจัยในครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาบุคคลได้แก่ การเปลี่ยนหัตถ์คติ ค่านิยมและความต้องการให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม

๔. ผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นฐานของงานวิจัยด้านหัตถ์คติ ค่านิยมและความต้องการของบุคคลที่จะเอื้อคลึงซึ่งกันต่อไป

๕. ในส่วนของการศึกษาด้านความต้องการของบุคคลที่จะศึกษาโดยละเอียดคลึงซึ่งกันต่อไป นั้น งานวิจัยชิ้นนี้ถือว่าเป็นฐานที่สำคัญ

ข้อจำกัด

๑. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยที่ทำในวงกว้างเพื่อศึกษาตัวแปรต่างๆ ร่วมกัน มิได้เน้นการศึกษาตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นจึงขาดความละเอียดคลึงซึ่งกันไปในบางแง่ไปบ้าง

๒. ข้อจำกัดที่สำคัญของการวิจัยในครั้งนี้ก็คือ เครื่องมือวิจัยซึ่งจัดทำในรูปของแบบสอบถามซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้แบบสอบถามหลายตอนหลายข้อ และใช้เวลานานมากสำหรับผู้ตอบคนหนึ่งๆ ที่จะตอบคำถามทั้งหมดให้แล้วเสร็จจึงต้องแบ่งแบบสอบถามออกเป็น ๔ ฉบับให้ผู้ตอบตอบคนละฉบับ อีกประการหนึ่งเนื่องจากแบบสอบถามมีจำนวนมากอยู่แล้ว จึงไม่สามารถเพิ่มเติมคำถามในบางส่วนลงไปได้อีก จึงทำให้ขาดรายละเอียดในบางส่วนไปบ้าง

ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ

ควรมีการนำเอาผลการวิจัยในครั้งนี้ไปทดลองใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการ
จัดนาบุคคล โดยการ เปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการของบุคคลให้มีลักษณะที่เป็น
ประโยชน์ต่อประเทศชาติ และจากผลการวิจัยที่ได้รับทำให้มองเห็นภาพว่าบุคคลที่มีลักษณะ
ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาตินั้นควรมีทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการอย่างไร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

๑. ในครั้งต่อไปควรศึกษาเรื่องนี้ให้ละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น โดยให้มีการแยกศึกษาตัวแปร
ทัศนคติ ค่านิยมและความต้องการอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์และ
นำมาใช้ได้

๒. ในครั้งต่อไปควรเพิ่มกลุ่มตัวอย่าง เป็นบุคคลกลุ่มประ เภทอื่นบ้าง ทั้งนี้เพื่อให้ได้
ข้อมูลที่ครบถ้วนยิ่งขึ้น

๓. ในครั้งต่อไปควรศึกษาเรื่องนี้โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติ ค่านิยม
ความต้องการ กับพฤติกรรมซึ่งจะช่วยทำให้มองเห็นภาพของที่มาของพฤติกรรมบุคคลได้ชัดเจน
ยิ่งขึ้น

๔. ในครั้งต่อไปควรเพิ่มเติมการศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่มิได้ศึกษาในครั้งนี้อย่าง
ละเอียดจะเป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กอ สวัสดิ์พานิช "วัยรุ่นกับค่านิยมและระบบศีลธรรม" เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับการศึกษา

หน้า ๕๕ - ๕๖ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๑๔

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน แนวทางปฏิบัติตามค่านิยมพื้นฐาน ม.ป.ป.,

๒ หน้า

จารึก ชุกติคดีคุณ การวิเคราะห์พฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาของนักศึกษาครูและถึงกระสุนพฤติกรรม
ปริญญาโท กศ.ค. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๔, ๓๗๖ หน้า

อัครสำเนา

เจ็ดหล้า สุนทรวิภาต ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการรวมกลุ่ม : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง
ผู้ที่เป็สมาชิกกลุ่มกับกลุ่มผู้ที่มิได้เป็สมาชิกกลุ่ม : การศึกษาเฉพาะกรณี ๒๕๑๖, ๑๓๗ หน้า

อัครสำเนา

เจดียว บุรีรักษ์ และ หุสย จาปาเพศ คุณลักษณะความอดทนมีกมันของคนไทย สรุปผลการวิจัย
โครงการวิจัยโดยทุนอุดหนุนจากมูลนิธิธนาคารกรุงเทพและกัวยคำปรึกษาจากสำนักงานคณะกรรมการ
กรรมการวิจัยแห่งชาติ ๒๕๑๓, ๒๕๔ หน้า

ชลอ ธรรมศิริ "การพัฒนามุคคัลกับการบริหารโรงเรียน" เอกสาริมาน ๓ หน้า ๒๕๑๓ - ๒๕๑๓
มีนาคม ๒๕๑๕

ณรงค์ สนิตวัสถ์ จิตวิทยาทางการเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๕๑๔, ๑๔๖ หน้า

ณรงค์ เส็งประชา สังคมวิทยาชนบทและเมือง พิมพ์ครั้งที่ ๒ กรุงเทพมหานคร ๒๕๑๓,
๑๓๓ หน้า

คำรงค์ ฐานดี มนุษยวิทยา : สังคมและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ๒๕๑๐, ๒๔๕ หน้า

ทองคุณ หงส์พันธุ์ การวิจัยเพื่อจัดรูปแบบพฤติกรรมที่ก่อบรมผู้นำท้องถิ่นในการพัฒนาชนบท

ปริญญาโท กศ.ค. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๓, ๓๐๔ หน้า อัครสำเนา

โทษ, โรเบิร์ต ซี. "ชาวอเมริกันเป็นโชน" เสรีภาพ ๒๕ หน้า ๕๕ - ๕๘, ๒๕๑๖

ธีระพร อูวรรโณ "การวัดทัศนคติ : ปัญหาในการใช้เพื่อทำนายพฤติกรรม" วารสารวิจัย
การศึกษา หน้า ๑๕ - ๓๔ ฉบับที่ ๑๕ พฤษภาคม - สิงหาคม ๒๕๑๔

นฤพร จิตจิระวรดี โครงสร้างสังคมของชาวนาไทย พิมพ์ครั้งที่ ๑ สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ ๒๕๒๖, ๓๖๓ หน้า

นิพนธ์ ศศิธร การจัดระเบียบองค์การปัจจุบันและอนาคต ๒๕๒๐, ๔๐๔ หน้า

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา "การเรียนการสอนทัศนคติและค่านิยม" จิตวิทยาสำหรับครูเล่ม ๑
ภาคจิตวิทยาสังคม คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๖, ๒๐๕ หน้า

ปรีชา เจริญมิตร การศึกษากับการพัฒนาชุมชน ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา วิทยาลัยครูกำแพงเพชร
สำนักพิมพ์โอเคเอ็นสโตร์ กรุงเทพฯ ๒๕๒๗, ๕๐ หน้า

พิทยา สายหู่ โลกสมมติ กรุงเทพมหานคร กิจนิเทศสยาม ๒๕๑๖

พิทัง รวมทันทา สังคมวิทยาเบื้องต้น พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์โอเคเอ็นสโตร์ ๒๕๒๓, ๔๔๕ หน้า

พรทิพย์ บ่องแก้ว "มูลฐานพฤติกรรมทางการเมืองของมนุษย์" วารสารสังคมศาสตร์ ๔ : ๑๑
ตุลาคม ๒๕๒๐

ไพศาล ไกรสิทธิ์ วัฒนธรรมการทำงานของคนไทย ปริชญานิพนธ์ กศ.บ. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๖, ๓๔๔ หน้า อัดสำเนา

วรชัย เขียวปาดิ ยุทธวิธีในการฝึกอบรมสมาชิกสหกรณ์การเกษตร ปริชญานิพนธ์ กศ.บ.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๖ : ๓๔๔ หน้า อัดสำเนา

วิบุตติ วิเชียรโรติ "สังคมไมตรีสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ" วารสารจิตวิทยา ๓๓ - ๓๕
: ๒๕๑๓

สถิต สมัยการ "ความขัดแย้ง ปัญหาและอนาคตของสังคมไทย : พิจารณาจากค่านิยมทางวัฒนธรรม
เป็นสำคัญ" สังคมและวัฒนธรรมไทย : ข้อสังเกตในการเปลี่ยนแปลง หน้า ๓๓ - ๕๕

สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ๒๕๒๖

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ การพัฒนาคณะของประชากรไทย แพรพิทยา กรุงเทพฯ ๒๕๑๔, ๒๒๓ หน้า

สุชัย พูลินไพบูลย์ ศึกษาผลกระทบการปฏิบัติทางวัฒนธรรมที่ต่างกันต่อฐานะทางเศรษฐกิจระหว่าง
ชาวบ้านพวงพยอมกับชาวบ้านใหม่พวงพยอม ตำบลหงส์หิน อำเภอรูน จังหวัดพะเยา

ปริชญานิพนธ์ กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๗, ๑๓๕ หน้า อัดสำเนา

สุเมธ วาที "เมืองไทยวันนี้" หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับที่ ๑๐๒๑๔, ๑๒ มกราคม ๒๕๒๕ หน้า ๓

สุนทร โคมิน "ค่านิยมกับการพัฒนาประเทศ" รายงานสัมมนาระดับชาติเรื่องภาวะสังคมไทย
หน้า ๑๖ - ๖๖ : ๒๕๔๔

สุนทร โคมิน และ สนิท สัมกรการ รายงานการวิจัยค่านิยมและระบบค่านิยมไทย : เครื่องมือ
ในการสำรวจวัด สำนักวิจัยสถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์ ๒๕๓๒, ๓๔๔ หน้า

อนันต์ ศรีโสภา หลักการวิจัยเบื้องต้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๓๗,
๓๔๒ หน้า

อภิศักดิ์ โสมอินทร์ ภูมิศาสตร์ชนบท อธิชาติการพิมพ์ มหาสารคาม ๒๕๓๒, ๓๒๓ หน้า

Allport, Gordon W. "Attitude," in Reading in Attitude Theory and Measurement
p.9 edited by Martin Fishbein. New York, John Wiley and sons, Inc., 1967.

Blair, G. Myers. Educational Psychology. New York, The MacMillan Company,
1968. 650 p.

Blanchard, Wendell. Thailand : Its People, Its Society, Its Cultures,
New York, Connecticut, Harf Press, 1957. 432 p.

Chalio Buripakdi. Education for Agricultural Development : An Attempt to
Plan Education to Improve the Productivity of Rice Farmers in Thailand.
Doctor's Thesis. Stanford University, 1971. 222 p.

Doyle, Marion Wade. "Citizenship Begins in the Home," Childhood Education
37 (8) : 361 - 363. April, 1961.

Harbison, Frederick H. and Charles A. Myers. Education, Manpower and
Economic Growth : Strategies of Human Resource Development. New Delhi,
Oxford IBH Publishing Co., 1964. 229 p.

Hauser, Phillip M. "Cultural and Personal Obstacles to Economic Development
in the Less Developed Areas," Human Organization. 2 : 78 - 84, Summer,
1959.

Havighurst, Robert J. "Today's Children and Tomorrow's World," Childhood
Education. 37(8):: 356 - 360, April, 1961.

Ireson, W. Randall. "Socio-Economic Components of Agricultural Decision
Making : The Adoption of Multiple Cropping in Northern Thailand,"
Dissertation Abstract International. April, 1977.

Inkeles, Alex and David H. Smith. Becoming Modern : Individual Changes
in Six Developing Countries. Harvard University Press, 1974. 436 p.

Kahl, Joseph A. The Measurement of Modernism : A Study of Values in
Brazil and Mexico. Austin, The University of Texas Press, 1968. 210 p.

Kluckhohn, Clyde. "Value and Values Orientations," in T. Parsons and E Shils (eds.) Toward A General Theory of Social Action. Harvard University Press, 1951. p. 395.

Lewis, Diane. Cultural Change and Modernization in Thailand. Ithac, Cornell Southeast Asia Program, 1955. 10 p.

Maslow, Abraham H. New Knowledge in Human Values. New York, Harper, 1959. Motivation and Personality. 2nd. ed., New York, Harper and Row, Publishers, 1970. 369 p.

Painter, J. J. "An Investigation of Relationship Between Self Confidence, Persuasibility and Related Behavior Among Males," Dissertation Science. 29 : 7608, 1968.

Rogers, Everett M. Modernization Among Peasants : The Impact of Communication. New York, Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1969. 429 p.

Rosenberg, Milton J. "Cognitive Structure and Attitudinal Affect," Journal of Abnormal Psychology. 53 : 267 - 372, 1956.

Ruch, Floyd and Zimbardo, Philip G. Psychology and Life. 8th. ed., Glenview, Illinois, Scott, Foreman and Company, 1971. 756 p.

Sexton, James D. "Modernization Among Cakchiquel Maya : An Analysis of Responses to Line Drawing" Journal of Cross-Cultural Psychology. 10 (2) : 173 - 190, June, 1979.

Smelser, Neil J. Social Structure and Mobility in Economic Development. ed. by Neil J. Smelser and Seymour Martin Lipset, Chicago, Aldine Publishing, 1966. 399 p.

Spaulding, Seth. "Are Teachers Facing A Crisis of Identities ?" Prospects. 5(2) : 209 - 219, 1975.

Surapon Kanchanachitra. "Factors Related to Community Development in Thai Villages" Dissertation Abstracts International. 37 : 6779-A, April, 1977.

Symonds, F. Addington. Teaching Yourself Personal Efficiency. London, English University Press, 1964. 233 p.

Thiravet Pramuanratkarn. "A note on Structural Aspects in the Study of Thai Society" The Journal of Social Sciences. 2 : 89 - 105, April, 1977.

ពាក្យស្នើសុំ

ភាគដង្កក ក .

แบบสอบถามฉบับที่ ๑

แบบวัดทัศนคติและความต้องการ

คำแนะนำในการทอบแบบสอบถาม

คำถามเกี่ยวกับทัศนคติ ให้ผู้ตอบให้ข้อความจากเจ้าหน้าที่ผู้ที่จะอ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง แล้วให้ผู้ตอบกากบาทลงในช่องสี่เหลี่ยมในกระดานคำตอบที่ตรงกับความคิดแท้ของผู้ตอบ (ก่อนทอบคำถาม ให้เจ้าหน้าที่ผู้อ่านคำถามอธิบายวิธีทอบแบบให้ผู้ตอบให้เข้าใจก่อนแล้วจึงอ่านคำถาม)

แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการศึกษา

๑. การศึกษายช่วยให้คนเรายิ่งขึ้นในศีลธรรมจรรยามากขึ้น
๒. คนเรายังมีการศึกษาสูงมากเท่าใด ก็มักจะ เป็นคนเห็นแก่ตัวมากขึ้น
๓. การศึกษามีส่วนช่วยให้คนเรามีความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมมากขึ้น
๔. โอกาสที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตของแต่ละคนนั้น ขึ้นอยู่กับการศึกษาของเขา
๕. คนที่มีการศึกษาสูงมักมีความกล้าหาญมากกว่าคนที่มีการศึกษาค่ำ
๖. การศึกษามีส่วนทำให้ บุคคลละเลยระเบียบประเพณีอันดีงามของสังคม
๗. ไหวพริบความฉลาดหรือความสามารถเอาตัวรอดของคน ไม่ขึ้นอยู่กับการศึกษาของเขา

เท่าไรนัก

๘. การศึกษามีส่วนทำให้คนเรามีความละอายใจต่อการทำชั่วมากขึ้น
๙. การศึกษามีส่วนทำให้คนเราต้อง เสียเวลาในการทำมาหากินอย่างมาก
๑๐. คนที่เรียนหนังสือสูงๆ มักจะ เป็นคนขี้เกียจ

แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณี

๑๑. หญิงที่ประกอบอาชีพโสเภณี ส่วนมากจะมีนิสัยเรียบร้อยกว่าคนธรรมดาทั่วไป
๑๒. หญิงโสเภณีส่วนมากมักจะ เป็นคนที่มีความกตัญญู

๑๓. เพราะความที่ไม่มีความอดทนขยันขันแข็งในการทำงาน จึงทำให้หญิงไปประกอบอาชีพ
โสเภณี

๑๔. หญิงโสเภณีส่วนมากจะเป็นคนเย่อหยิ่งถือตัว
๑๕. หญิงโสเภณีมักจะเป็นคนที่ฉลาดทันคนไม่ถูกหลอกหลวงง่าย ๆ
๑๖. อาชีพโสเภณีสมควรได้รับการส่งเสริมให้เป็นอาชีพที่ถูกต้องตามกฎหมาย
๑๗. ผู้ประกอบอาชีพโสเภณีสมควรได้รับการยกย่องมากกว่าเหยียดหยาม
๑๘. การมีโสเภณีทำให้สังคมเสื่อมทรามลงไป
๑๙. การมีโสเภณี เป็นการช่วยลบล้างบาปทางเพศแทน การข่มขืน การขู่สาว
๒๐. อาชีพโสเภณี สมควรจัดเป็นอาชีพสุจริตอาชีพหนึ่ง

แบบสอบถามเกี่ยวกับความซื่อตรง

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบเขียนหมายเลข ๑, ๒, ๓, ๔ และ ๕ ลงใน () หมายความว่าผู้ตอบต้องการ
จัดอันดับสูงสุดถึงต่ำสุดตามลำดับ หมายเลข ๑ หมายถึงผู้ตอบต้องการจัดอันดับข้อความนั้นสูงสุด
หมายเลข ๒ หมายถึงจัดอันดับเป็นที่สอง หมายเลข ๓, ๔ หมายถึงจัดอันดับรองลงมาเป็นที่ ๓
ที่ ๔ และหมายเลข ๕ หมายถึงจัดอันดับข้อความนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการอันดับสุดท้าย (เจ้าหน้าที่ผู้อาน
คำถามต้องอธิบายให้ผู้ตอบเข้าใจจนจึงลงมือตอบ)

(ข้อความนี้มีในกระดาษคำตอบ ให้เจ้าหน้าที่ผู้อานคำถาม อานให้ผู้ตอบฟังด้วย)

๑. ท่านคิดว่าอะไรเป็นสิ่งที่ท่านมีความปรารถนาสูงสุดในชีวิตของท่าน

โปรดจัดอันดับจากที่ท่านมีความปรารถนาสูงสุด ไปหาคำสุดท้าย โดยการเขียนหมายเลข
๑, ๒, ๓, ๔ และ ๕ จากที่ท่านจัดอันดับสูงสุดเป็นหมายเลข ๑ รองลงไปเป็นหมายเลข ๒, ๓, ๔
และ ๕ ตามลำดับ ลงใน () หมายความว่า

- () ประสบความสำเร็จในชีวิต จนได้รับการยอมรับนับถือจากคนทั่วไปในสังคม
- () มีร่างกายแข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และภูมิคุ้มกันต่อภัยทั้งปวง
- () มีความสามารถและโอกาส ที่จะกระทำในสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ
และสังคม
- () มีคนที่เรารักและเขารักเราเช่น คู่รัก เพื่อนสนิทหรือญาติพี่น้องที่คอยช่วยเหลือกัน

() มีฐานะการเงินมั่นคง มีทรัพย์สินเงินทองและมีงานการทำให้เป็นหลักฐาน

๒. ท่านคิดว่าอะไรเป็นสิ่งที่ให้ความสุขสูงสุดในชีวิตของท่าน

โปรดจกัณฑ์ จากสิ่งที่ท่านคิดว่าสิ่งที่ทำให้ท่านมีความสุขสูงสุด โปรดทำสุด

โดยเขียนหมายเลขลงใน () เชนเดียวกับข้อ ๑

() ได้กินอาหารดีๆ มีที่อยู่สบาย มีเพศสัมพันธ์ อยากได้เที่ยวก็ได้เที่ยว อยากได้เล่นก็ได้เล่น

() มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีศักดิ์ศรีได้รับการยอมรับนับถือจากคนในสังคม

() สามารถรับฟังอุปสรรค กระทำในสิ่งที่ตนเองคิดว่าเกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ

และสังคม

() สมหวังในความรักจากคนที่เรารัก หรือมีความสุขอยู่ในครอบครัว

() มีทรัพย์สินเงินทองมากมายใช้จ่ายไม่รู้จักหมด และปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย

แบบสอบถามฉบับที่ ๒
แบบสอบถามค่านิยมที่ ๑ - ๕

คำชี้แจง เกี่ยวกับการตอบคำถามค่านิยม

ให้ผู้ตอบทั้งคำถามและคำตอบจากที่เจ้าหน้าที่อ่านให้ฟัง แล้วจึงกากบาทลงใน () หลังข้อที่ต้องการตอบลงในกระดาษคำตอบ (คนที่จะอ่านคำถาม ให้เจ้าหน้าที่ผู้อ่านคำถามอธิบายวิธีการตอบแก่ผู้ตอบจนเข้าใจจนแล้วจึง เริ่มลงมืออ่านคำถามและคำตอบไปทีละข้อ จนจบ)

แบบสอบถามค่านิยมการรวมกลุ่มทาง เศรษฐกิจ

- ๑.๑ ทักษะการเอาแรงลงแข่งกันในการทำงานของคนไทยสมัยปัจจุบัน ยังมีความจำเป็นอยู่หรือไม่
- ก. () ยังมีความจำเป็นอยู่มาก
- ข. () จำเป็นเฉพาะคนบางกลุ่มเท่านั้น
- ค. () สมัยนี้ไม่ใช่สิ่งจำเป็นต่อไปอีกแล้ว
- ๑.๒ ในการทำงานของท่าน ส่วนมากท่านชอบทำงานอย่างไร
- ก. () ชอบเอาแรงลงแข่งกัน
- ข. () แล้วแต่ลักษณะของงาน
- ค. () ชอบจ้างมากกว่า
- ๒.๑ ในการเกณฑ์แรงงานของชาวบ้านไปช่วยกันพัฒนาหมู่บ้าน หรือช่วยงานสังคมส่วนรวมต่างๆ ท่านคิดว่าควรเกณฑ์ไปใช้เฉยๆ หรือควรจ้าง
- ก. () ควรให้ชาวบ้านสละแรงงานให้เปล่า
- ข. () บางอย่างควรสละให้เปล่า แต่บางอย่างก็ควรมีการจ้าง
- ค. () ควรจะจ้างมากกว่าให้ช่วยเปล่าๆ
- ๒.๒ เมื่อมีการพัฒนาหมู่บ้าน เช่น พัฒนาวัด พัฒนาโรงเรียน ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร
- ก. () เก่งใจให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ และบางครั้งก็สละทรัพย์สินส่วนตัวมาบริจาคด้วย
- ข. () เก่งใจร่วมมือด้วยเหมือนกัน ถ้าคนส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือด้วย
- ค. () เก่งใจให้ความร่วมมือ ถ้ามีการแบ่งสรรปันส่วนกันอย่างยุติธรรมแล้ว

๓.๑ ถ้ารัฐบาลมีนโยบายให้ชาวบ้านรวมกลุ่มกันในการผลิตและขายพืชผลต่างๆ โดยให้มีการแบ่งสรรกันผลิตและขายโดยมีโควตาของแต่ละคน ท่านคิดว่าจะมีประโยชน์หรือไม่

- ก. () คิดว่ามีประโยชน์
- ข. () ยังไม่แน่ใจ
- ค. () คิดว่าไม่ค่อยมีประโยชน์

๓.๒ ถ้าหากว่าจะมีการจัดตั้งกลุ่มทั้งกลางในหมู่บ้านของเรา ท่านจะเข้าร่วมด้วยหรือไม่

- ก. () เข้าร่วมด้วยแน่นอน
- ข. () รอคุณสมบัติระยะหนึ่งก่อน ถ้าเกิดผลดีก็จะเข้าร่วม
- ค. () คิดว่าคงจะไม่เข้าร่วม

๔.๑ การให้ชาวบ้านรวมทุนกันเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การจัดตั้งร้านค้าสหกรณ์ การตั้งโรงเรียนรวมของหมู่บ้าน การรวมทุนกันซื้อรถสองแถวสำหรับโดยสารรับจ้าง ท่านคิดว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับชาวบ้านหรือไม่

- ก. () เป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะจะสามารถจัดตั้งกิจการใหญ่ๆ ขึ้นมาได้
- ข. () ยังไม่แน่ใจ เพราะอาจจะมีปัญหาหลายอย่าง
- ค. () คิดว่าไม่เกิดประโยชน์ ให้ทางคนต่างทำหรือเจ้าของดำเนินการเองดีกว่า

๔.๒ ถ้าหากว่าในหมู่บ้านของเราจะมีการรวมทุนกันเพื่อดำเนินการทั้งกลาง ท่านจะเข้าร่วมด้วยหรือไม่

- ก. () เข้าร่วมด้วยแน่นอน
- ข. () ต้องรอคุณสมบัติระยะหนึ่งก่อน
- ค. () คงไม่เข้าร่วมด้วย

แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมความถูกต้องความดีงามจากการทำงาน

๕.๑ ตามความคิดเห็นของท่าน คนที่มีเกียรติในสังคมไทย น่าจะเป็นคนลักษณะใด

- ก. () คนที่มีความเป็นอยู่อย่างสันโดษ สงบสุขทั้งมันอยู่ในศีลธรรม
- ข. () คนที่มีเงินทอง หรือทำงานที่มีเกียรติเช่นรับราชการเป็นต้น
- ค. () คนที่มีความขยันขันแข็ง ประกอบอาชีพสุจริต

๕.๒ ทุกวันนี้ถ้าหากว่าท่านร่ำรวยหรือมีเงินทองแล้ว ท่านจะทำอย่างไร

- ก. () ลดภาระการทำงานของท่านลง หรือยกเลิกการให้ลูกหลานหรือคนอื่นทำ
- ข. () คำนวณบ้างเพื่อรักษารัฐะหรือเกียรติยศของตนเองไว้ แต่ไม่ขยายกิจการต่างๆออกไป
- ค. () จะลงทุนประกอบกิจการใหม่ หรือขยายกิจการเดิมของท่านออกไปอีก

๖.๑ มีอยู่บ่อยครั้งที่เราเห็นว่ามีบางศพพยายามหาทางร่ำรวยให้กับตนเองด้วยวิธีลัดเช่น แต่งงานกับคนรวย คอยรับมรดก ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

- ก. () ถ้าเขาประสบความสำเร็จก็ควรชื่นชมยินดีกับเขา ไม่ควรจะไปอิจฉา
- ข. () ไม่ควรจะไปยินดีกับร่ำรวย เพราะถือว่าเป็นเรื่องของแต่ละคน
- ค. () เป็นเรื่องที่สมควรรังเกียจมากกว่า

๖.๒ สำหรับตัวท่านเอง ท่านมีความต้องการร่ำรวยด้วยวิธีต่างๆเหล่านี้บ้างหรือไม่

- ก. () ถ้าเป็นไปได้ก็
- ข. () ตามปรกติก็ไม่แสวงหา แต่ถ้าใครก็ไม่รังเกียจ
- ค. () อยากจะรวยด้วยลำแข้งและความสามารถของตนเองมากกว่า

๗.๑ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับบุคคลสองคนนี้ คนแรกเป็นคนที่เกิดในตระกูลร่ำรวย คนที่สอง เกิดในตระกูลยากจนแต่ขยันขันแข็ง

- ก. () คนที่ร่ำรวยนายกละมากกว่า
- ข. () มีความรู้สึกด่าถึงกันเพราะที่ไปคนละอย่าง
- ค. () ควรยกย่องคนยากจนที่มีความขยันขันแข็งมากกว่า

๗.๒ ถ้าท่านมีโอกาสเลือกประกอบอาชีพสองอาชีพ อาชีพแรกเป็นอาชีพที่ทำงานสบายไม่เหนื่อยยากมากนักมีรายได้พอเลี้ยงตัวได้ กับอีกอาชีพหนึ่งที่ค่อนข้างทำงานหนักแต่มีรายได้มากกว่ากัน

ท่านจะเลือกอาชีพไหน

- ก. () เลือกอาชีพแรก
- ข. () จะเลือกอาชีพไหน ต้องคิดถึงฐานะปัจจุบันเสียก่อน
- ค. () เลือกอาชีพหลัง

๘.๑ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการทำงานที่ต้องทำงานเหนื่อยยากใช้แรงกายแรงใจอย่างเต็มที่

- ก. () คงเหมือนกับการถูกลงโทษ
- ข. () เป็นเรื่องธรรมดาแล้วแต่อาชีพของคุณ
- ค. () เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถเป็นอย่างยิ่ง

๘.๒ ทุกวันนี้นัดหลักอย่างไรในการทำงาน

- ก. () มีการวางแผนการทำงานและปฏิบัติตามแผนอย่างเคร่งครัด
- ข. () มีแผนงานเหมือนกัน แต่อาจจะยืดหยุ่นหรือเปลี่ยนแปลงได้บ้าง
- ค. () โดยทั่วไปไม่ค่อยมีแผนการทำงานนอกจากเรื่องสำคัญจริงเท่านั้น

แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมการพึ่งตนเองและเชื่อมั่นในตนเอง

๙.๑ ท่านคิดว่าคนเราควรตั้งความหวังสำหรับชีวิตของตัวเองไว้สูงๆหรือไม่

- ก. () ไม่ควรเพราะเกิดเลาความหวังจะเสียใจเปล่าๆ
- ข. () ควร แต่ควรเมื่อจิตใจไว้สำหรับความผิดหวังบ้าง
- ค. () ควรเป็นอย่างยิ่ง เพื่อความสำเร็จในชีวิตของตนเอง

๙.๒ สำหรับตัวท่านในปัจจุบัน ท่านกำลังทำอะไรเพื่อความหวังสูงสุดในชีวิตของท่านเองหรือไม่

- ก. () ไม่ได้ทำอะไรเป็นพิเศษ เพราะไม่ได้ตั้งความหวังอะไรไว้มากนัก
- ข. () กำลังทำเหมือนกัน แต่ก็ไม่ได้ทุ่มเทจนเกินไปนัก
- ค. () ทำ และกำลังทุ่มเทความสามารถเพื่อไปสู่ความหวังนั้นอย่างเต็มที่

๑๐.๑ ในการทำกิจการที่สำคัญในชีวิตของท่าน ท่านคิดว่าควรเป็นผู้ตัดสินใจด้วยตนเอง หรือต้องอาศัยการตัดสินใจจากคนอื่น

- ก. () ควรตัดสินใจด้วยตนเอง
- ข. () ยอมแล้วแต่สถานการณ์ว่าเราต้องฟังฟังคนอื่นมากน้อยขนาดไหน
- ค. () ควรฟังความคิดเห็นจากคนอื่นด้วย

๑๐.๒ ทุกวันนี้นัดสามารถตัดสินใจเรื่องสำคัญๆ เกี่ยวกับชีวิตของท่านด้วยตนเองหรือไม่

- ก. () สามารถตัดสินใจด้วยตนเองอย่างเต็มที่
- ข. () ก็ไม่แน่ แล้วแต่เรื่องที่จะทำนั้นสำคัญมากน้อยขนาดไหน
- ค. () ส่วนมากจะต้องรอบปรึกษาจากคนอื่นก่อน

๑๑.๑ มีบุญบอยครั้งที่คนเรารู้สึกทำอะไรใหม่ๆ ที่คนทั่วไปเขาไม่เคยทำมาก่อนซึ่งตนเองก็ว่ามันก็เกิด
ผลดี แต่คนทั่วไปไม่เห็นด้วย สำหรับท่านท่านคิดว่าสิ่งนั้นสมควรทำต่อไปอีกหรือไม่

- ก. () ไม่ควรทำ ถึงแม้ว่าจะมันเกิดผลดีก็ตาม
- ข. () ควรทำถ้าหากเขาเพียงแต่ไม่เห็นด้วย แต่ไม่มีคนคัดค้าน
- ค. () ควรทำเป็นอย่างยิ่ง แม้ว่าจะถูกคัดค้านหรือต่อต้านก็ตาม

๑๑.๒ โดยส่วนตัวท่านเองแล้วท่านชอบริเริ่มทำอะไรใหม่ๆ หรือชอบทำแต่ในสิ่งที่คนทั่วไปแล้วมันเกิด
ผลดีเท่านั้น

- ก. () ส่วนมากชอบทำแต่เฉพาะสิ่งที่คนทั่วไปทำแล้วมันเกิดผลดี
- ข. () ริเริ่มทำอะไรใหม่ๆ ที่ใหม่ๆ ถ้าไม่ขัดกับความรู้สึกของคนทั่วไปมากนัก
- ค. () ชอบริเริ่มทำอะไรใหม่ๆ โดยไม่สนใจว่าคนทั่วไปเขาจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ตาม

๑๒.๑ การกระทำกิจการหนึ่งซึ่งเป็นการใหม่ที่เราไม่เคยทำมาก่อน แต่อยู่ในวิสัยที่เราพอจะทำได้
แต่มีอัตราเสี่ยงอยู่มาก ท่านจะทำหรือไม่ถ้ากิจการนั้นให้ผลตอบแทนคุ้มค่า

- ก. () จะไม่ทำเพราะไม่อย่างเสี่ยง
- ข. () ต้องรวบรวมข้อมูลถึงระยะหนึ่งก่อนที่จะตัดสินใจ ถ้าเสี่ยงมากก็ไม่ทำ
- ค. () ถ้าให้ผลตอบแทนคุ้มค่า ถึงแม้ว่าจะเสี่ยงมากหน่อยก็จะทำ

๑๒.๒ เทพที่ผานมา ท่านได้เคยทดลองประกอบอาชีพใหม่ๆ หรือไม่

- ก. () ไม่เคยเลย
- ข. () เคยบ้าง แต่ไม่บ่อยนัก
- ค. () เคยทดลองอาชีพใหม่มั้ยๆ จนกว่าจะพบความสำเร็จ

แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมการบริโภคในชาติตระกูลและชนชั้น

๑๓.๑ ถ้าญาติพี่น้องของท่านมีเรื่องราวหรือคดีความกับคนอื่นท่านจะทำอย่างไร

- ก. () จำเป็นต้องช่วยญาติพี่น้องของตนเองไว้ก่อน
- ข. () ถ้าหากว่าเราไม่ทราบว่าใครผิดแน่ ก็ควรช่วยญาติพี่น้องของตนเอง
- ค. () จะไม่ช่วยฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด จะช่วยเฉพาะคนถูกเท่านั้น

๑๔.๖ ท่านชอบคบหาสมาคมกับคนที่ทางอาชีพหรือทางฐานะกับท่านหรือไม่

- ก. () ชอบคบหาสมาคมกับคนที่ฐานะเท่าเทียมกันมากกว่า
- ข. () ชอบคบคนไม่จำกัด แต่ส่วนมากก็คบกับคนที่ฐานะเท่าเทียมกัน
- ค. () ชอบคบคนไม่จำกัด ฐานะและมีเพื่อนฝูงทางถิ่นที่ฐานะอยู่ทั่วไป

๑๔.๗ ทานคิดว่าสังคมไทยในปัจจุบัน คนที่เกษียณในชาติตระกูลที่ต่ำต้อย มีโอกาสมากน้อยขนาดไหนที่จะเลื่อนฐานะของตนเองให้สูงขึ้น

- ก. () เลื่อนได้ยาก เช่น ลูกชาวนาก็จะต้องทำมาตามพ่อแม่ของตน
- ข. () มีโอกาสที่จะเลื่อนฐานะได้เหมือนกันแต่ฐานะก็ยังมีส่วนสำคัญอยู่มาก
- ค. () มีโอกาสถ้าเป็นคนที่มีความมานะพยายาม

๑๔.๘ สำหรับท่าน ท่านให้ความสำคัญอย่างไรในการอบรมสั่งสอนลูกหลานของท่าน

- ก. () ให้เรียนเนื้อเรียนตัว ไม่ใฝ่สูงหรือทะเยอทะยานจนเกินไปนัก
- ข. () ให้ตั้งเป้าหมายให้สูงเท่าที่คิดว่าจะเป็นไปได้
- ค. () ให้ความสำคัญทะเยอทะยานยกฐานะของตนเองให้สูงส่งกว่าฐานะดั้งเดิมให้ได้

๑๔.๙ ในการทำงานหรือดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ท่านคิดว่าควรเชื่อฟังหรือปฏิบัติหรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ใหญ่หรือผู้มีอำนาจมากน้อยขนาดไหน

- ก. () ควรจะเชื่อฟังและปฏิบัติตามทุกประการ แม้ว่าบางครั้งจะขัดกับความรู้สึกของเราบ้างก็ตาม
- ข. () ควรจะเชื่อฟังไว้ก่อน นอกจากบางสิ่งบางอย่างที่ขัดกับหลักเหตุผล
- ค. () คิดว่าควรใช้หลักเหตุผลมากกว่า ถ้าผู้ใหญ่บังคับควรจะต้องแย้งโต้แย้งได้เต็มที่

๑๔.๑๐ ถ้าหากว่ามีปัญหาที่สำคัญบางอย่างที่อยู่ในความรับผิดชอบของท่าน ท่านควรจะทำอย่างไร ถ้าหากว่าตัดสินใจผิดพลาดจะ เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรง

- ก. () เสนอเรื่องนั้นไปให้ผู้ใหญ่ที่มีอำนาจมากกว่าเป็นผู้ตัดสินใจเพื่อป้องกันความผิดพลาด
- ข. () นำเรื่องนั้นไปปรึกษากับผู้ใหญ่ก่อน ก่อนที่จะตัดสินใจอย่างไร แต่ไม่ควรจะขัดกับความคิดเห็นของผู้ใหญ่มากนัก
- ค. () นำเรื่องนั้นไปศึกษาให้ละเอียด อาศัยการปรึกษากับผู้รู้บ้าง แต่การตัดสินใจขั้นสุดท้ายต้องเกิดจากความคิดของตนเอง

๑๖.๑ ท่านอยากได้บุคคลแบบไหนมาเป็นผู้นำในบ้านของท่าน

ก. () อยากได้คนที่มีความรู้ มีลักษณะเด่นชัดและกล้าตัดสินใจ

ข. () อยากได้คนที่มีความรู้ มีลักษณะประนีประนอม

ค. () อยากได้คนที่มีความสามารถในการปกครอง ฐานะไม่สำคัญ

๑๖.๒ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับคนที่มีความรู้หรือมีฐานะร่ำรวย

ก. () เพราะเราเกิดมาในตระกูลนี้ จึงมีฐานะหรือมีฐานะร่ำรวย

ข. () เพราะเรามีความพยายามสูง จึงมีฐานะหรือมีฐานะร่ำรวย

ค. () ขึ้นอยู่กับโอกาสหรือโชคชะตา

แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมการยอมรับนวัตกรรม

๑๗.๑ ท่านคิดว่าสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

ก. () มีความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

ข. () มีความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เลวลง

ค. () ยังไม่แน่ใจว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหรือเลวลง

๑๗.๒ ท่านได้มีการปรับตัวของท่านอย่างไรเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เหล่านี้

ก. () สนับสนุนให้มีการเปลี่ยนแปลงและใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงนี้

ข. () อยู่อย่างปรกติเพราะการเปลี่ยนแปลงอะไรก็ไม่กระทบกระเทือนกับเรามากนัก

ค. () พยายามหลีกเลี่ยงไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเปลี่ยนแปลงนั้น

๑๘.๑ ท่านสนใจที่จะศึกษาวิทยาการสมัยใหม่หรือไม่

ก. () ไม่ค่อยสนใจ เพราะไม่ค่อยมีเวลา

ข. () สนใจบ้างเหมือนกัน แต่ไม่ค่อยมีเวลาศึกษามากนัก

ค. () สนใจมากและกำลังศึกษาอย่างเต็มที่

๑๘.๒ ท่านได้แนะนำท่านใดมาศึกษาวิทยาการสมัยใหม่ไปหรือไม่

ของทางบ้านหรือไม่

ก. () ไม่ค่อยแนะนำให้ไป เพราะไม่ค่อยมีความรู้

ข. () นำเขาไปบ้าง แต่ไม่ค่อยมากนัก

ค. () นำเขาไปให้ หรือมักจะแนะนำให้คนอื่นเขาไป

๑๔.๑ ความปรารถนาเป็นคนที่มีทรัพย์สินหรือที่ดิน หรือสร้างเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆเพื่อใช้เอง หรือขายบ้างหรือไม่

ก. () ไม่ชอบเพราะเสียเวลา ชอบขี้มากกว่า

ข. () ชอบ แต่ไม่ค่อยมีเวลาศึกษา

ค. () ชอบ และสิ่งของเครื่องใช้หลายอย่างก็สร้างขึ้นเอง

๑๔.๒ ถ้าสิ่งของเครื่องใช้ของท่านเสื่อมสภาพการใช้งาน ส่วนมากท่านจะทำอย่างไร

ก. () เสียแล้วส่วนมากทิ้งไป

ข. () เก็บเอาไว้คิดว่าถ้าไว้เมื่อไหร่จะซ่อม

ค. () ซ่อมใช้เองหรือเปลี่ยนสภาพให้เป็นประโยชน์อย่างอื่น

๒๐.๑ ท่านชอบติดตามข่าวสารบ้านเมืองมากน้อยขนาดไหน

ก. () สนใจมากและพยายามติดตามอยู่เสมอ

ข. () ชอบเหมือนกันแต่ไม่ค่อยมีเวลาติดตามมากนัก

ค. () ไม่ค่อยชอบ

๒๐.๒ ท่านติดตามรายการข่าวสารทางวิทยุ โทรทัศน์หรือหนังสือพิมพ์มากน้อยขนาดไหน

ก. () ติดตามทุกวันอย่างจริงจังเพราะห

ข. () ติดตามเหมือนกัน แต่ส่วนมากติดตามอย่างเบาๆ

ค. () ไม่ค่อยใส่ใจติดตาม

แบบสอบถามฉบับที่ ๓
แบบสอบถามค่านิยมที่ ๒-๑๐

แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมการประหยัด

- ๑.๑ ในการใช้งานสิ่งของต่างๆ เช่น งานชั้ว งานแต่งงาน ฯลฯ ท่านคำนึงถึงเรื่องอะไรมากกว่ากัน
- ก. () จะคิดถึงค่านิยมของสิ่งของและความมีหน้ามีตา
- ข. () คิดถึงการใช้อย่างประหยัดมากกว่าความมีหน้ามีตา
- ค. () คิดถึงการใช้อย่างประหยัดแต่ไม่สมควรแก่ฐานะของ ตน
- ๑.๒ เมื่อใช้งานแต่ละครั้งสำหรับครอบครัวของท่าน งบประมาณในการใช้งานของท่านเป็นอย่างไร
- ก. () มักจะบานปลายเสมอ เพราะมีรายจ่ายที่คาดไม่ถึงเพิ่มขึ้นอีก
- ข. () โดยมากจะพอดี เพราะก่อนใช้งานได้คิดโดยละเอียดครบถ้วนแล้ว
- ค. () ไม่ได้ตั้งงบประมาณไว้ ส่วนมากใช้จ่ายไปเท่าไรก็คอยคิดทีหลัง
- ๒.๑ อะไรเป็นสิ่งที่ทำให้ท่านพอใจมากกว่ากัน
- ก. () การมีเครื่องใช้ในบ้านครบถ้วนมีตู้เย็น โทรทัศน์ พัดลม สเตอริโอ
- ข. () การมีเครื่องมือในการประกอบอาชีพครบถ้วน ครวาย คราด ไถ ล้อ เกวียน
- ค. () ไม่อาจตัดสินใจได้ เพราะทั้งสองอย่างก็พอๆกัน
- ๒.๒ เมื่อมีเงินส่วนมากท่านมักเอาไว้อะไร
- ก. () เอาไว้ลงทุนขยายกิจการที่เป็นอาชีพของตน
- ข. () เอาไปซื้อสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน
- ค. () ส่วนมากไม่ค่อยมีแผน มีเงินก่อนแล้วจึงค่อยคิด
- ๓.๑ ในการซื้อสิ่งของเครื่องใช้ ส่วนมากท่านมักคำนึงถึงสิ่งใดมากกว่ากัน
- ก. () ความแข็งแรงทนทาน
- ข. () ความสวยงามทันสมัย
- ค. () ของ ราคากลางๆ คือส่วนน้อยลงนึกแต่แข็งแรงขึ้นอีกหน่อย

- ๓.๒ สมมติว่าท่านจะเลือกซื้อรถจักรยานยนต์ไว้ใช้สักคันหนึ่ง ท่านจะเลือกซื้อแบบไหนในสามแบบนี้
- () เลือกซื้อคราคาแพงมีสีสรรสวยงาม
 - () เลือกซื้อคราคาปานกลาง แต่ความทันสมัยและความนิยมน่าจะน้อยกว่าประเภทแรก
 - () เลือกซื้อคราคาถูกถึงแม้ว่าความสวยงามและความทันสมัยอาจจะน้อยกว่าสองประเภทแรกก็ตาม ถ้าทั้งสามแบบมีความแข็งแรงทนทานพอๆกัน

๔.๑ ท่านชอบคนประเภทไหน

- () คนที่มีความละเอียดถี่ถ้วนในการใช้จ่าย
- () คนที่ใจกว้างขวาง ใช้จ่ายเงินตามใจชอบ
- () คนที่ลักษณะ เป็นกลางๆ ในสองแบบที่กล่าวมาแล้ว

แบบสอบถามค่านิยมการศึกษาหาความรู้

๕.๑ ทุกวันนี้ทางราชการพยายามส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาโดยเท่าเทียมกัน โดยส่วนตัวท่านอยากให้ทางราชการบังคับให้ทุกคนเข้าเรียนหนังสือสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ หรือไม่

- () เห็นว่าควรบังคับ
- () เห็นว่าไม่ควรบังคับ
- () ยังไม่แน่ใจ

๕.๒ สมมติว่าทางราชการบังคับให้นักเรียนรุ่นใหม่ต้องเข้าเรียนจนจบชั้น ม.๓ ถ้าท่านมีบุตรหลานที่จะต้องเข้าเรียน ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

- () ไม่อยากให้เขาเรียน
- () ให้เขาเรียนเหมือนกัน เพื่อให้เป็นไปตามยุคตามสมัย
- () ให้เขาเรียนแน่นอน เพราะถึงไม่บังคับก็ต้องให้เรียนสูงกว่านี้อยู่แล้ว

๖.๑ ถ้ารัฐบาลออกกฎหมายบังคับให้คนไทยทุกคนที่เรียนหนังสือจบแล้วถ้าอายุไม่เกิน ๕๐ ปี ต้องเข้ารับการฝึกอบรมความรู้กันต่างๆเพิ่มเติมทุกปี ปีละประมาณ ๑ เดือน ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

- () ไม่ควรจัดให้มีการฝึกอบรม เพราะทำให้เสียเวลาในการประกอบอาชีพ
- () ควรจัดให้มีการฝึกอบรม แต่ควรเป็นไปด้วยความสมัครใจมากกว่าบังคับ
- () ควรจัดและบังคับให้ทุกคนเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สูงขึ้น

๒.๒ ในกรณีดังกล่าวถ้าไม่มีการบังคับ ท่านจะเข้ารับการฝึกอบรมทุกปีหรือไม่

- ก. () คิดว่าไม่เข้า หรือเข้ากันมาครั้ง
- ข. () คิดว่าจะเข้าถ้าเรื่องฝึกอบรมนั้นน่าสนใจ
- ค. () คิดว่าจะเข้าอบรมทุกปี

๓.๑ ท่านคิดว่าความรู้อย่างใดหรือความรู้พื้นฐานทางๆ เช่น การเมือง การปกครอง การทูต หนังสือ การคิดเลข เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคนหรือไม่

- ก. () จำเป็นเฉพาะบุคคลบางอาชีพ สำหรับชาวบ้านทั่วไปก็ไม่จำเป็น
- ข. () จำเป็นเหมือนกัน อย่างน้อยก็เรื่องเกี่ยวกับอาชีพของตน
- ค. () จำเป็นมากเพราะคิดว่าทุกคนควรมีความรู้ทางๆอย่างกว้างขวาง

๓.๒ ทุกวันนี้นักเรียนใช้เวลาสำหรับศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมบ้างหรือไม่

- ก. () ไม่เลย มุ่งหน้าทำมาหากินอย่างเดียว
- ข. () ใช้เวลาศึกษาอยู่บ้าง แต่ส่วนมากไม่ค่อยมีเวลา
- ค. () แบ่งเวลาส่วนหนึ่งไว้สำหรับการศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ

๔.๑ ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่คนบางคนใช้เวลาอ่านหนังสือนานๆทั้งหนังสือพิมพ์หรือหนังสืออื่นๆ อย่างไรบ้าง

- ก. () ขึ้นอยู่กับอาชีพของแต่ละคน ถ้าอ่านแล้วมีประโยชน์ต่ออาชีพของเขาก็น่าอ่าน
- ข. () ทุกคนควรจะมีความสนใจอ่านหนังสือให้มากๆ แม้ว่าจะไม่เกิดประโยชน์โดยตรงก็ตาม
- ค. () เป็นการเสียเวลาโดยไร้เหตุ น่าจะเอาเวลาไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นจะดีกว่า

๔.๒ ทุกวันนี้นักเรียนสนใจอ่านหนังสือทางๆบ้างหรือไม่

- ก. () ไม่สนใจจึงไม่ค่อยได้อ่าน หรือจะอ่านบ้างก็เฉพาะเพื่อความบันเทิง
- ข. () สนใจอ่านบ้างเหมือนกัน แต่ไม่ค่อยมีเวลาให้อ่านมากนัก
- ค. () สนใจมาก และอ่านเป็นประจำเป็นจำนวนมาก

แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมความสนใจในข่าวสาร

๕.๑ มีบุคคลบางคนที่ชอบเดินทางไปเยี่ยมเยียนสถานที่ต่างๆที่มีความเจริญอยู่เสมอ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้

- ก. () ไม่ชอบการเดินทาง ไม่ชอบแสงสีความแออัดของสถานที่ที่มีความเจริญ จึงไม่อยากไป
- ข. () ชอบการเดินทางไปยังสถานที่ที่มีความเจริญบ้างเหมือนกัน แต่ก็มีปัญหาอุปสรรคต่างๆ
จึงทำให้ไม่ค่อยได้ไป
- ค. () ชอบการเดินทางและชอบการท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างๆ ถ้ามีเวลาเมื่อไรก็จะ
ไปเสมอ

๑๐.๑ ในหมู่บ้านของท่าน ท่านอาจจะพบว่ามีคนบางคนที่คบหาสมาคมกับคนต่างถิ่นมากมาย อาจจะ
เป็นเจ้าหน้าที่ของทางราชการหรือคนอื่นๆ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้

- ก. () การคบหาสมาคมกับคนต่างถิ่นบางครั้งก็นำเรื่องยุ่งยากมาให้ ทำให้ไม่อยากคบหา
สมาคมเลย
- ข. () การคบหาสมาคมกับคนต่างถิ่นบางครั้งก็ได้ประโยชน์บ้างครั้งก็ได้โทษ จึงสมควรที่จะ
เลือกคบเฉพาะคนที่จะมาสร้างประโยชน์ให้กับท้องถิ่นของเราเท่านั้น
- ค. () การคบหาสมาคมกับคนต่างถิ่นมีความจำเป็นประโยชน์มากเพราะเป็นการนำความเจริญมาสู่
ท้องถิ่น จึงสมควรที่จะคบหาสมาคมให้มากขึ้น

๑๐.๒ ในทุกวันนี้ท่านได้มีการคบหาสมาคมกับผู้มีความรู้ เจ้าหน้าที่ของทางราชการหรือบุคคลต่างถิ่น
ในวงการต่างๆ มากน้อยขนาดไหน

- ก. () ไม่ค่อยได้คบหาสมาคมกับบุคคลดังกล่าวมากนัก
- ข. () คบหาสมาคมกันเพียงเพื่อไม่ให้เป็นคนคันแถมจนเกินไปนัก
- ค. () มีการติดต่อกับบุคคลหลายประเภทเพราะมีหน้าที่หรือเพื่อผลประโยชน์อื่นๆ

๑๑.๑ ทายักิชาวตำรวจจากสถานีวิทยุ โทรทัศน์หรือหนังสือพิมพ์ มีประโยชน์สำหรับตัวท่านมากน้อย
ขนาดไหน

- ก. () ไม่ค่อยมีประโยชน์เพราะไม่มีอาชีพหรือหน้าที่ที่จำเป็นต้องรับรู้ข่าวสารมากนัก
- ข. () มีประโยชน์บ้างเหมือนกัน เพราะข่าวสารบางอย่างทำให้เรามีความรู้หรือชี้แนะทาง
ในการประกอบอาชีพ

ค. () มีประโยชน์มาก เพราะการที่อาชีพหรือหน้าที่ของเรานั้นจำเป็นต้องเป็นข่าวสารต่างๆ

๑๑.๒ ในทุกวันนี้ท่านได้ติดตามข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ วิทยุหรือโทรทัศน์
มากน้อยขนาดไหน

- ก. () ไม่ค่อยอยุ่กั
- ข. () ถักตามเป็นประจำ แต่ส่วนมากก็ถักตามอย่างผานๆ
- ค. () ถักตามเป็นประจำและถักตามอย่างจินจิเคราะห์ในชาวสารนั้น
- ๑๒.๑ ทานถักควาคนซึ่งอยุ่กักับเพื่อนบ้าน ชอบเล่นนาถักปัญหาต่างๆกับคนทั่วไป ชอบวิภาควิจารณ์
ปัญหาต่างๆ เป็นคนอย่างไร
- ก. () เป็นคนซึ่งชอบสอกรูสอเห็น ชอบทั้งวงนันทาชาวบ้าน
- ข. () เป็นเรื่องปรกติธรรมดาของคนทั่วไปที่ต้องมีการคบหาสมาคมกับคนทั่วไปทั้งนั้น
- ค. () เป็นการกระทำทำให้ผู้อื่นมีความฉลาดขึ้น
- ๑๒.๒ ตามปรกติท่านชอบพูดเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้หรือไม่ เช่นปัญหาการปกครองบ้านเมือง
ปัญหาการทำมาหากิน ความรู้ในวิทยาการสมัยใหม่
- ก. () ไม่ชอบพูดเลย เพราะ เป็นเรื่องหมกมุ่นน่าเบื่อหน่าย ชอบคุยเรื่องสนุกสนามากกว่า
- ข. () ไม่ค่อยจำกัเรื่องซึ่งคุยกับคนอื่น ถ้าเขาคุยกับเรื่องอะไรก็พูดคุยกับเขาเรื่องนั้น
- ค. () ชอบสนทนาเกี่ยวกับปัญหาต่างๆเหล่านี้อยู่แล้ว ถ้ามีคนสนทนาเรื่องนี้ก็สนใจมาก

แบบสอบถามค่านิยมการรักษาสภาพอนามัย

- ๑๓.๑ บุคคลบางคนที่ได้ฟังเรื่องอาหารการกินมาก อาหารที่จะกินเข้าไปจะต้องมีสารอาหารครบ
อาหารสุกสุกกินก็กินไม่กิน สำหรับท่านมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้
- ก. () เป็นเรื่องจริงจังเกินไปที่จะต้องเลือกกินอย่างโน้นอย่างนี้
- ข. () ก็ควรเลือกอาหารที่มีประโยชน์บ้าง แต่ก็ไม่ใช่สิ่งจำเป็นนัก
- ค. () การเลือกอาหารที่มีคุณค่าเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งและควรปฏิบัติ
โดยเคร่งครัด
- ๑๓.๒ บุหรี่ กล้วยา สุรา ยาเสพติดที่ไม่ร้ายแรงนัก ท่านมีการเสพยาหรือไม่
- ก. () เสพยาตามธรรมดาของมนุษย์ เพราะ เป็นสิ่งที่ช่วยให้เขาสังคมดีขึ้น
- ข. () เสพยาแต่เพียงยามความทุกข์โศกเศร้าลงมากๆ ถ้าไม่จำเป็นจริงๆก็พยายามหลีกเลี่ยง
- ค. () พยายามไม่เข้าไปใกล้ของพวกนี้ แม้ว่าจะ เขาสังคมก็ไม่แต่ละต้อง

๔๔.๑ ความปรารถนาเราเกิดมาต้องเผชิญปัญหาต่างๆในชีวิตมากมาย เมื่อมีปัญหาลักษณะต่างๆในชีวิตของท่าน ท่านมักจะเป็นอย่างไร

- ก. () ส่วนมากไม่ค่อยเครียดกับปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใหญ่หรือเล็กก็ตาม
- ข. () มีการวิตกกังวลพร้อมกับปัญหาลักษณะบาง เป็นธรรมดา ถ้าเป็นปัญหาที่หนักมากๆ
- ค. () ส่วนมากรู้สึกวิตกกังวลพร้อมกับปัญหาลักษณะมาก โดยเฉพาะปัญหาที่สำคัญมากๆ

๔๔.๒ ในทุกวันที่หาเวลาทบทวนตัวเองต้องเผชิญปัญหาลักษณะต่างๆในชีวิตของท่านมากน้อยเพียงใด

- ก. () คิดว่าตนเองมีปัญหาลักษณะต่างๆ ที่ทุกข์ร้อนและยุ่งยากใจอยู่มาก
- ข. () มีปัญหาบางอย่างเหมือนกัน แต่ส่วนมากก็พอแก้ไขได้
- ค. () คิดว่าตนเองไม่ค่อยมีปัญหาลักษณะใดๆ เพราะไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ไม่เคยวิตกกังวล

๔๕.๑ ในทุกวันนี้จะเห็นว่าการส่งเสริมให้มีการเล่นกีฬากันอย่างกว้างขวาง โดยส่วนตัวของท่านเองแล้ว ท่านชอบเล่นกีฬารักหรือไม่

- ก. () ชอบมากๆ เพราะคิดว่าการเล่นกีฬามีประโยชน์ต่อร่างกายและจิตใจของเรา
- ข. () รู้สึกเฉยๆ ไม่ค่อยกระตือรือร้นเกี่ยวกับเรื่องนี้
- ค. () ไม่ค่อยชอบ เพราะไม่ชอบแรงแบบจริงจังนัก

๔๕.๒ ความปรารถนาที่มีการออกกำลังกายโดยการเล่นกีฬาเป็นประจำหรือไม่

- ก. () ส่วนมากจะมีการออกกำลังกายโดยการเล่นกีฬาเป็นประจำ
- ข. () มีการออกกำลังกายโดยการเล่นกีฬานานเป็นบางครั้งบางคราว
- ค. () ส่วนมากไม่ค่อยไปออกกำลังกาย เพราะไม่ค่อยชอบหรือไม่ค่อยมีเวลา

๔๖.๑ ความปรารถนาเป็นคนที่สนใจในการปรับปรุงบรรยากาศภายในบ้านของท่านหรือไม่ เช่น ทำสวน ไม่ค่อยไม่ประคบ จัดสวนภายในบ้าน

- ก. () ไม่ค่อยสนใจเพราะมีเรื่องอื่นที่ต้องทำอีกมาก
- ข. () สนใจบ้างเหมือนกัน ถ้าหาว่ามีเวลามาก เมื่อใดก็พยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น
- ค. () สนใจมากในแต่ละวันแต่ไม่ค่อยมีเวลามากก็ต้องแบ่งเวลาทำจนได้

๔๖.๒ ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องห้องน้ำห้องส้วมอย่างไร

- ก. () เป็นที่ถ่ายของเสีย ควรทิ้งไว้นอกชานชาลา

- ข. () เป็นทำให้ความสุข ควรจัดอย่างดีที่สุดไว้ในตัวบ้าน
 ค. () เป็นส่วนประกอบที่จำเป็นสำหรับบ้านที่ควรให้ความสนใจ

แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมการเป็นพลเมืองดี

- ๓.๑ ในการปกครองบ้านเมืองปัจจุบันนี้ เราพบว่าปัญหาหลายประการเป็นต้นว่า ราชการ
 ทดก่า ใช้จ่ายค่านโฆติรัฐบาล ปัญหาเกี่ยวกับโกงกินในวงการราชการเป็นต้น จากปัญหา
 ต่างๆเหล่านี้ ท่านคิดว่าในทางที่ถูกต้องแล้วประเทศไทยจะใช้วิธีการปกครองแบบใดจึง
 เหมาะสม

- ก. () การปกครองแบบประชาธิปไตยในปัจจุบันนี้เห็นว่าเหมาะสมอยู่แล้ว
 ข. () การที่ประเทศไทยมีความวุ่นวายอยู่ทุกวันนี้เพราะมีหลายฝ่ายหลายเสียงมาถกเถียงกัน
 ทำให้รัฐบาลทำอะไรไม่สะดวก จึงจะมอบอำนาจให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ชี้ขาด
 เพียงผู้เดียว

- ค. () เรื่องทั่วไปคิดว่าใช้วิธีการปกครองแบบประชาธิปไตยก็แล้ว แต่บางเรื่องที่เกี่ยวข้อง
 ความเป็นความตายของบ้านเมือง ควรให้อำนาจแก่นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ตัดสินใจ

- ๓.๒ เท่าที่ทราบมา ท่านใดให้ความสนใจในการเลือกตั้ง ส.จ. หรือ ส.ส. มากน้อยขนาดไหน

- ก. () ไม่ค่อยให้ความสนใจ หรือสนใจบ้างเหมือนกันแต่ก็ไม่ค่อยมีเวลาให้
 ข. () ติดตามข่าวคราวอยู่เสมอและเมื่อถึงเวลาเลือกตั้ง ก็ไปเลือกตั้งทุกครั้งไม่เคยขาด
 ค. () สนใจการเลือกตั้งอย่างมาก นอกจากจะไปเลือกตั้งเองแล้วยังหาเสียงสนับสนุน
 ฝ่ายที่เราชอบอีกด้วย

- ๔.๑ บางครั้งคนเรามีความจำเป็นทางด้านการครองชีพจึงจำเป็นต้องทำผิดกฎหมายบ้าง เช่นมุกถูก
 ที่ป่าสงวน คุมเหล้าเถื่อนขาย ลักขณเล็กน้อยไม่ในป่าสงวน ค่าประเวณีเป็นต้น ตามความ
 คิดเห็นของท่านแล้ว ผู้ที่ทำผิดกฎหมายด้วยความจำเป็นเหล่านี้สมควรได้รับโทษตามกฎหมาย
 หรือไม่

- ก. () ไม่สมควรถ้าเขาทำความจำเป็นจริงๆมิใช่ขายสันดาน
 ข. () สมควรได้รับโทษ แต่ควรลดหย่อนโทษบ้างในกรณีทำความจำเป็น
 ค. () สมควรได้รับโทษ แม้ทำความจำเป็น ถ้าคนเราหันเหทางทำมาหากินทางอื่น
 ยังมีอีกมาก

๑๘.๒ ถ้าท่านเป็นผู้รักษากฎหมายและพบว่าผู้กระทำความผิดกล่าวหาท่านจะทำอย่างไร

ก. () ถ้าทราบว่าเขาทำด้วยความจำเป็นจริงๆ ก็ตักเตือนให้เขาทำเฉพาะที่จำเป็นจริงๆ

ถ้าทำมากขึ้นหรือไม่ลดจำนวนลง ก็จับกุม

ข. () จะวางตัวตักเตือนให้เขาเลิกประพฤติ ถ้าไม่เชื่อฟังจะจับกุม

ค. () จะจับกุมมาดำเนินคดีตามกฎหมาย การเห็นแก่ความรู้สึกของคนหนึ่งจะทำให้คนอื่นเอาเยี่ยงอย่าง

๑๙.๑ มีผู้บอยkotทางราชการขอรับให้ประชาชนร่วมมือช่วยเหลือ เช่น ให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ให้ไปเสีย

ภาษี ให้ช่วยกันรักษาหมู่บ้าน ถ้าไม่มีการบังคับ ท่านคิดว่าเราสมควรให้ความร่วมมือช่วยหรือไม่

ก. () สมควรให้ความร่วมมือเป็นบางครั้ง เพราะถ้าให้ความร่วมมือทุกเรื่องก็คงไม่ไหว

ข. () สมควรให้ความร่วมมือทุกเรื่อง ไม่ทางตรงก็ทางอ้อมเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

ค. () นอกจากให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่แล้ว สมควรที่องค์กรชุมชนอื่นร่วมมือช่วย

๑๙.๒ เทศบาลมาแล้ว ส่วนใหญ่ท่านให้ความร่วมมือช่วยเหลือทางราชการเพราะอะไร

ก. () เป็นเพราะถูกบังคับจากกฎเกณฑ์ของหมู่บ้านหรือไม่ก็กฎหมายบ้านเมือง

ข. () เป็นเพราะถูกขอรับให้ร่วมมือช่วยเหลือ ไม่จากชาวบ้านบุคคลในวงการต่างๆ

ค. () เขาไปช่วยเหลือด้วยความเต็มใจของตนเองทุกครั้ง ไม่จำเป็นต้องถูกขอรับหรือบังคับ

๒๐.๑ มีบุคคลบางกลุ่มมุ่งแสวงหาประโยชน์ในทางที่ผิดกฎหมายแต่ไม่ไ้เคยเป็นชาวบ้าน เช่น

ตำรวจเก็บเงินจากเจ้ามือหวยเถื่อน กรรมการเลือกตั้งรับเงินจากผู้แทน สรรพากรรับเงิน

จากพ่อค้า ตามความคิดเห็นของท่านแล้ว สมควรที่จะเอาผิดตามกฎหมายกับบุคคลเหล่านี้

หรือไม่

ก. () บางเรื่องก็สมควร บางเรื่องก็สมควรเพราะ เป็นความต้องการของประชาชนด้วย

ข. () สมควรเอาผิดทุกเรื่อง แม้บางเรื่องที่เป็นผลประโยชน์ส่วนรวมก็สมควรเอาผิดมากที่สุด

ค. () สมควรเอาผิดกับบุคคลที่ประพฤติเช่นนั้น เพื่อรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย

๒๐.๒ สำหรับท่านถ้าท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มที่จะไ้รับผลประโยชน์ยกย่องท่านจะทำอย่างไร

ก. () ถิ่นตามคำ เพราะไม่เอาด้วยตนเองก็อาจจะถูกปลงร้าย

ข. () ไม่เอาด้วย แต่คงทำเฉยไว้เพราะไม่อยากมีเรื่องกับคนอื่น

ค. () คิดว่าจะเอาความผิดกับคนที่ประพฤติเช่นนั้น แม้ว่าจะไปพวกเดียวกันก็ตาม

แบบสอบถามฉบับที่ ๔

แบบสอบถามค่านิยม ที่ ๑๑ - ๑๕

แบบสอบถามค่านิยมการยึดมั่นในศาสนา

- ๑.๑ การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา เช่น การทำบุญตักบาตร ฟังเทศน์ที่วัด การทอดผ้าป่า เพื่อเป็น
บรรณา บวชพระบวชเณร ท่านคิดว่าเป็นกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับชาวพุทธหรือไม่
- () จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งดำรงพุทธศาสนาไว้มิให้สูญหาย
 - () กิจกรรมบางอย่างก็ไม่จำเป็น ควรจัดทำเฉพาะเท่าที่จำเป็นจริงๆ
 - () คิดว่าไม่จำเป็นของปฏิบัติศาสนา การทำแต่ความดีก็นับว่าเพียงพอแล้ว
- ๑.๒ ท่านเห็นว่า ท่านได้เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาบ่อยเพียงใด
- () ไปวัดทุกวันพระไม่เคยขาด และเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาทุกครั้ง
 - () ไปทำบุญที่วัดบ้างโดยจะในวันสำคัญทางศาสนา เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาบ้าง
แล้วแต่โอกาส
 - () เกือบจะไม่ค่อยได้ไปทำบุญที่วัดเลย เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาเฉพาะที่จำเป็นจริง
จริงเท่านั้น
- ๒.๑ ความที่ท่านบริจาคหรือเงินหรือทรัพย์สินสิ่งของ เพื่อก่อสร้างหรือซ่อมแซมถาวรวัตถุในศาสนา ตามที่
จริงแล้วท่านบริจาคเพื่ออะไร
- () มีความศรัทธาเลื่อมใสในศาสนาอย่างจริงจัง
 - () มีความศรัทธาอยู่บ้าง แต่บางครั้งก็บริจาคตามที่หมู่บ้านของตน
 - () เพื่อบริจาคส่วนมากเป็นเพราะถูกเกณฑ์ของหมู่บ้านที่ไปบริจาค
- ๒.๒ โดยทั่วไปเมื่อทางวัดหรือทางหมู่บ้านได้กำหนดให้มีการบริจาคเงินหรือทรัพย์สินสิ่งของ เช่น ข้าว
ถ้าไม่มีการบังคับ ท่านจะบริจาคอย่างไร
- () มากกว่าที่กำหนดไว้
 - () บริจาคเท่าที่กำหนดไว้
 - () น้อยกว่าที่กำหนดไว้

๓.๑ ท่านคิดว่าตัวท่านเองมีความจำเป็นต้องเรียนรู้การปฏิบัติศาสนกิจหรือพิธีกรรมทางศาสนาบ้างหรือไม่

- ก. () ไม่จำเป็นนักควรจะเป็นหน้าที่ของมัลลิกหรือพระสงฆ์มากกว่า
- ข. () ควรรู้ไว้บ้างอย่างกว้างๆ การรู้อย่างลึกซึ้งควร เป็นหน้าที่ของมัลลิกหรือพระสงฆ์
- ค. () เราควรรู้อย่างจริงจังในฐานะที่เป็นชาวพุทธ

๓.๒ ในวันนี้ท่านได้ศึกษาหาความรู้ในทางศาสนาบ้างหรือไม่

- ก. () ไม่ค่อยได้เอาใจใส่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้นัก
- ข. () ศึกษาบ้างเพื่อรู้แนวปฏิบัติอย่างกว้างๆ
- ค. () ได้เอาใจใส่ศึกษาอย่างจริงจัง เช่น สมาธิกรรมฐาน เป็นต้น

๔.๑ ท่านมีความเชื่อในหลักธรรมคำสั่งสอนของศาสนาเหล่านี้บ้างหรือไม่ เช่น ทำดี ได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

ความเชื่อเกิดจากความสงบ

- ก. () ไม่ค่อยเชื่อ เช่นคนเราจะมีความสุขได้ต้องประกอบด้วยหลายอย่าง เช่น ทรัพย์เงินทอง
- ข. () มีทั้งเชื่อและไม่เชื่อ การปฏิบัติตามหลักศาสนาเป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งเท่านั้น
- ค. เชื่อเพราะคิดว่าคนที่ตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรมอาจจะมีความสุขบ้าง แต่ถ้าเรายึดมั่นอย่างจริงจังแล้ว ก็สามารถเอาชนะอุปสรรคทั้งปวงได้

๔.๒ ในวันนี้ท่านสามารถปฏิบัติศีล ทั้ง ๕ ได้ครบในเวลาเดียวกันหรือไม่

- ก. () ไม่ทราบเพราะไม่ค่อยสนใจว่ามันมีอะไรบ้าง ส่วนมากก็คิดถึงความจำเป็นของชีวิตไว้ก่อน
- ข. () โดยทั่วไปก็ไม่ครบ เพราะมีความจำเป็นหลายอย่างในชีวิตที่ทำให้ขาดข้อใดข้อหนึ่งเสมอ
- ค. () ส่วนมากจะปฏิบัติได้ครบ เพราะคิดว่าไม่มีความจำเป็นอันใดเท่ากับการยึดมั่นในศีลธรรม

แบบสอบถามค่านิยมการมีไม่ศรีสัมพันธ

๕.๑ ในการทำงานร่วมกันในหน่วยงานต่างๆ ทั้งส่วนตัวและทางราชการ ท่านคิดว่าเราควรยึดหลักอย่างใดในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น

- ก. () ควรยึดหลักรักษาน้ำใจและสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อกันไว้ก่อนที่จะคิดถึงความสำเร็จของงาน

ข. () ควรยึดถือปฏิบัติตามแบบแผนของหน่วยงาน เพื่อความสำเร็จของงานมากกว่าบุคคล

ค. () ควรคิดว่าเงินสายกลาง ดีกว่าไม่เคร่งครัดจนเกินไปแต่ก็ไม่หย่อนยานจนเสียงาน

๕.๒ ถ้าท่านมีความจำเป็นต้องเลือกตัดสินใจเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง ระหว่างความสำเร็จของงานกับความพอใจของเพื่อนร่วมงาน ท่านจะเลือกเอาอย่างใด ถ้างานนั้นเป็นผลประโยชน์ร่วมกันหรือเป็นผลประโยชน์ของส่วนรวม

ก. () เลือกที่จะทำให้งานสำเร็จไว้ก่อน แม้ว่าจะลดคุณภาพไปบ้างก็ยอม

ข. () เลือกเพื่อที่จะทำเพื่อความสำเร็จของงาน แม้ว่าคนส่วนใหญ่ไม่พอใจก็ตาม

ค. () เลือกตัดสินใจตามเสียงส่วนใหญ่ ยอมให้ส่วนน้อยไม่พอใจ

๖.๑ ถ้าท่านต้องไปทำงานที่มีเจ้านาย ท่านชอบเจ้านายลักษณะไหน

ก. () ชอบที่มีลักษณะเป็นกันเองมากกว่าแม้ว่าจะดูลักษณะเป็นคนอ่อนแอไปบ้างก็ตาม

ข. () ชอบลักษณะตรงไปตรงมามากกว่า เพราะเป็นลักษณะของคนจริงใจ

ค. () ชอบที่มีลักษณะกลางๆ คือไม่อ่อนแอด้วยเกินไปและไม่เคร่งครัดเกินไป

๖.๒ ท่านคิดว่าเจ้านายควรปฏิบัติต่อลูกน้องอย่างไร เมื่อลูกน้องกระทำผิด

ก. () คิดว่าควรปกป้องลูกน้องของตนไว้ก่อน ถ้าความผิดนั้นอยู่ในอำนาจหน้าที่ที่เจ้านายสามารถช่วยได้

ข. () ควรให้ลูกน้องนั้นได้รับโทษตามความผิดที่ทำไว้ แม้จะสามารถช่วยไต่ถาม

ค. () คิดว่าควรดูเหตุผลที่เราทำผิดเสียก่อน

๗.๑ ถ้าท่านเป็นหัวหน้าในการรับสมัครคนเข้าทำงานซึ่งมีคนสมัครหลายคน อาจจะมีบางคนที่เป็นญาติพี่น้องของท่าน ท่านจะรับคนเข้าทำงานอย่างไร

ก. () จะรับญาติพี่น้องของคนก่อน ถ้ามั่นใจว่าเขามีความสามารถพอและไม่เกิดผลเสียหาย่างงาน

ข. () จะทดสอบความสามารถก่อน ถ้าทดสอบแล้วมีความสามารถพอๆกันก็จะรับญาติของตนเอง

ค. () จะต้องทดสอบจนแน่ใจว่าใครมีความสามารถมากกว่ากัน จึงรับคนนั้นเข้าทำงาน

๒.๒ ถ้าท่านมีความจำเป็นที่จะต้องติดต่อกับหน่วยงานบางแห่ง ที่มีหลักเกณฑ์ยุ่งยากซับซ้อน หรือต้องเสีย
เวลารอนานๆ ท่านจะหาอย่างไร ถ้าในหน่วยงานนั้นมีบุคลากรที่น้องของท่านทำงานในหน่วยงานนั้น
ด้วย

- ก. () ขอความช่วยเหลือจากเขาเพื่อให้งานสะดวกรวดเร็ว และจะตอบแทนบุญคุณที่หลัง
- ข. () จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของหน่วยงานก่อน จะขอความช่วยเหลือจากเขาเฉพาะกรณีที่จำเป็น
- ค. () ศึกษาระเบียบกฎเกณฑ์ของหน่วยงานนี้ให้เข้าใจและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของหน่วยงานนั้น

๒.๑ มีบางครั้งเราพบว่ามีคนทำผิดกฎหมาย โดยจริงใจ ต่อมาภายหลังเขาสำนึกได้และสัญญาว่าจะไม่ปฏิบัติ
เช่นนั้นอีก ตามความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าควรปฏิบัติต่อเขาอย่างไร

- ก. () สบควรวกโทษและให้อภัยเขาแล้วทำทัณฑ์บนไว้เพื่อไม่ให้เขาทำผิดอีก
- ข. () ไม่สบควรวกโทษให้เสียที่เดียวแล้วควรลดโทษให้บ้างและทำทัณฑ์บนไว้ถ้าทำผิดอีกจึงลง
โทษเต็มที่

- ค. () สบควรงดโทษตามผิด เพราะเป็นเหตุจริงใจ เพื่อไม่ให้ผู้นั้นประมาทเป็นเยี่ยงอย่าง

๒.๒ ถ้าเราพบว่ามีคนทำผิดกฎหมายด้วยเหตุจำเป็นจริงๆ ถ้าเป็นความผิดที่ไม่ร้ายแรงนัก เมื่อท่านเป็น
ผู้รักษากฎหมายท่านจะหาอย่างไร

- ก. () ถ้ารู้ว่าเป็นจริงก็ทำเฉยเสีย
- ข. () ครั้งแรกจะตักเตือนห้ามปรามก่อนถ้าผิดอีกจะจับกุม
- ค. () จะจับมาลงโทษตามกฎหมายเพื่อไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่าง

แบบสอบถามค่านิยมความเชื่อในโน้ตกลางและไสยศาสตร์

๔.๑ สมัยก่อนคนในสังคมต่างๆ มีความเชื่อบางสิ่งบางอย่างเกิดจากการถกเถียงกันของภูคตินี้ปีศาจหรือ
อำนาจของผู้วิเศษเช่นพระสงฆ์มีฐานแก่กล้า แต่ในปัจจุบันความเชื่อนี้ค่อยๆ ลดลงไป สำหรับ
ท่านคิดว่าอำนาจเหล่านี้มีจริงหรือไม่

- ก. () มีจริงแม้ว่าไม่ค่อยแสดงให้เห็นก็ตาม บนทางสถานที่ก็ยังปรากฏอยู่
- ข. () ไม่แน่ใจเพราะถึงแม้ว่าจะเชื่อบ้างแต่ก็ไม่เคยพบเห็นด้วยตนเอง
- ค. () ไม่เชื่อว่ามีอยู่จริงคิดว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโลกนี้ สามารถพิสูจน์ได้ด้วยเหตุผลทาง
วิทยาศาสตร์ทั้งสิ้น

๘.๒ เหตุที่ผ่านมามีความคิดว่าตัวท่านเองได้เคยเผชิญหน้าหรือตกอยู่ในอำนาจของภูติผีปีศาจบ้างหรือไม่

- ก. () เคย เช่น ภูติผีดอก ผีเข้า หรือผีรบกวนในทางใดก็ตามหนึ่ง
- ข. () ไม่แน่ใจเพราะบางครั้งก็ได้รับสัมผัสกับเหตุการณ์ที่ไม่สามารถอธิบายได้
- ค. () ไม่เคยเลยและไม่เชื่อว่ามีด้วย

๙.๑ ท่านคิดว่าคำทำนายของหมอดูหรือโหราศาสตร์มีส่วนถูกต้องและเป็นจริงบ้างหรือไม่

- ก. () คิดว่ามีส่วนถูกต้องและเป็นจริงอยู่มากกว่าหมอดูนั้นมีความรู้จริง
- ข. () ยังไม่แน่ใจเพราะเหตุที่ผ่านมามีเคยพบหมอดูที่แม่นยำจริงบ้าง
- ค. () คิดว่าไม่เป็นจริงถ้าจะมีส่วนถูกต้องอยู่บ้างก็เกิดจากเหตุบังเอิญมากกว่า

๑๐.๒ ถ้าท่านมีปัญหาวินิจฉัยบางอย่างหรือจะตัดสินใจว่า เป็นเหตุการณ์ที่สำคัญบางอย่าง ท่านเคยนำเรื่องเหล่านี้ไปปรึกษาหารือกับหมอดูบ้างหรือไม่

- ก. () ไปปรึกษาหารือเกือบทุกครั้งและถ้าได้รับคำแนะนำอย่างใดก็จะปฏิบัติตาม โดยเคร่งครัด
- ข. () มีการปรึกษาหารือบ้างเพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจให้เป็นแนวปฏิบัติ
- ค. () ไม่แน่ใจที่จะปรึกษาหารือกับหมอดู เพราะไม่เชื่อคำทำนายของหมอดู

๑๑.๑ ท่านเชื่อว่าการบนบานศาลกล่าวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การทำพิธีสะเดาะเคราะห์หรือทำพิธีแก้กรรม หรือประเพณีใดก็ตามบ้างหรือไม่

- ก. () ไม่เชื่อ คิดว่าไม่สามารถช่วยได้จริง
- ข. () ไม่แน่ใจ แต่ถึงอย่างใดก็ทำให้รู้สึกสบายใจ
- ค. () เชื่อว่าเป็นจริง ถ้าไม่จริงก็คงไม่มีที่ยืนถึงปัจจุบัน

๑๑.๒ เหตุที่ผ่านมามีความคิดว่าท่านได้เคยบนบานศาลกล่าวหรือทำพิธีสะเดาะเคราะห์หรือทำพิธีแก้กรรมบ้างหรือไม่

- ก. () ไม่เคยเลย หรือเคยบ้างก็ทำเพื่อความสบายใจของคนอื่นมากกว่าความศรัทธา
- ข. () เคยบ้างเหมือนกัน เพราะถึงแม้ไม่ค่อยแน่ใจแต่ก็ทำเพื่อความสบายใจ
- ค. () เคย เพราะมีความศรัทธาเชื่อถือ

๑๒.๑ ท่านมีความเชื่อในเรื่องเครื่องรางของขลัง หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เช่น พระเครื่อง นามนัต หรือบายันต์บ้างหรือไม่

- ก. () ไม่เชื่อถือ คิดว่าเป็นเรื่องงมงายมากกว่า
- ข. () ไม่แน่ใจ เพราะไม่เคยประสบด้วยตนเอง
- ค. () เชื่อ เพราะถ้าไม่เป็นจริงแล้วคงไม่มีคนเคารพบูชามากมายถึงขนาดนั้น

๒๒. ท่านเป็นเครื่องรางของขลังหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ไว้ใช้ประจำบ้านหรือไม่

- ก. () ไม่มีหรือมีอยู่บ้างก็ไม่เกิดจากความศรัทธาแต่ได้มาด้วยเหตุอื่นมากกว่า
- ข. () ไม่มีหรือมีอยู่บ้างไม่มากนักเพราะแม้จะเชื่อถืออยู่บ้างแต่ก็ไม่ได้ใส่และแสวงหา
- ค. () มี เพราะความศรัทธาเชื่อถือจึงแสวงหาเอาไว้

แบบสอบถามค่านิยมความต้องการ ความสนุกสนาน

๓๑. ในสังคมจีนหรือสังคมฝรั่งบางประเทศ ถือว่าการทำงานเป็นสิ่งสำคัญของชีวิต และเขาจะทำงาน

กันตลอดปี โดยไม่สนใจแสวงหาความสุขเลย จนถึงเทศกาลวันหยุด เขาจึงสนุกสนานกันอย่างเต็มที่ ท่านอยากให้สังคมไทยเป็นแบบสังคมจีนหรือสังคมฝรั่งหรือไม่

- ก. () ไม่อยากเพราะถ้าเป็นเช่นนั้นจริงๆแล้วชีวิตจะเคร่งเครียดจนเกินไป ควรทำงานและหาความสนุกสนานสลับกันไป
- ข. () ถึงแม้ว่าอยากให้คนไทยขยันขันแข็งแบบคนจีนหรือฝรั่ง แต่ไม่ควรเคร่งเครียดจนเกินไปนัก แต่คนไทยควรจัดการให้ยวเอนสนุกสนานลงบ้าง
- ค. () อยากจะให้สังคมไทยมีความสนใจในการทำงานแบบคนจีนหรือฝรั่ง เพื่อประเทศของเราจะได้เจริญ

๓๒. ในทุกวันนี้ท่านอยากให้มีบ้านของเรามีงานสนุกสนานบ่อยๆหรือไม่

- ก. () ไม่อยากให้มีหรือก็ควรน้อยลงกว่าปัจจุบันนี้
- ข. () อยากให้มีเหมือนกัน แต่ก็ไม่ควรมากกว่าปัจจุบันนี้
- ค. () อยากให้มีบ่อยๆ เพื่อหมู่บ้านของเราจะได้ไม่เงียบเหงา

๓๓. มีบางคนถือว่าการทำงานกับความสนุกสนานควรไปด้วยกัน คือระหว่างการทำงานก็ไม่ควรเคร่ง

เครียดจนเกินไปนักควรจะสนุกสนานเฮฮากันไปบ้าง แต่บางคนถือว่าการสนุกสนานเฮฮากับการทำงานควรจะแยกจากกันโดยเด็ดขาด สำหรับตัวท่านชอบทำงานแบบไหน

- ก. () ชอบทำงานที่มีความสนุกสนานควบคู่กันไปด้วย
- ข. () ก็แล้วแต่งานที่กำลังทำอยู่ ถ้าทำงานไปสนุกไปด้วยไม่เสียงานก็อยากให้ความสนุกสนานเหมือนกัน
- ค. () ชอบทำงานในลักษณะเอาจริงจังเอาจริงจังมากกว่าทำไปเล่นไป

๑๔.๒ ถ้าให้ท่านเลือกเอาระหว่างงานที่ต้องเอาจริงเอาจัง แต่ให้ผลตอบแทนมาก กับงานที่ให้ผลตอบแทนน้อย
 งานไหนดีกว่าในใจคุณ ท่านจะเลือกทำงานแบบไหน

- ก. () เลือกที่จะทำงานที่ให้ผลตอบแทนมาก แม้ว่าให้ผลตอบแทนน้อยกว่าก็ตาม
- ข. () เลือกที่จะทำงานที่เอาจริงเอาจังมากกว่า เพราะนอกจากจะได้ผลตอบแทนสูงแล้ว ยังมี
 ความภาคภูมิใจในงานที่สำเร็จออกมา
- ค. () ต้องดูผลตอบแทนที่ได้รับก่อน ที่จะตัดสินใจเลือกทำงานแบบไหน ถ้างานที่เอาจริงเอาจัง
 ให้ผลตอบแทนต่ำกว่าก็จะเลือกเอาแบบอื่น

๑๕.๑ การจัดงานบุญประเภทใดบ้าง อย่างเช่นงานทำบุญน้ำป่า หอกลูกริม ถิ่นสกลาภ งานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ เป็น
 งานที่ท่านคิดว่างานทางศาสนา ควรเน้นพิธีการหรือความสนุกสนานมากกว่ากัน

- ก. () ควรเน้นพิธีการมากกว่า เพราะงานเหล่านี้เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับศาสนา เป็นสิ่งที่เราควร
 เคารพนับถือ ไม่ควรทำอย่างเล่นๆเพื่อความสนุกสนาน
- ข. () ก็แล้วแต่ว่างานไหนจะเป็นพิธีการมากน้อยขนาดไหน งานที่เกี่ยวข้องกับวัดก็ควรเป็น
 พิธีการเพื่อความน่าเชื่อถือ แต่ถ้าเป็นงานเกี่ยวข้องกับคนทั่วไปก็ควรเน้นที่ความสนุกสนาน

- ค. () คิดว่างานทุกงาน แม้ว่าจะต้องมีพิธีการ แต่ก็ไม่ได้มีความจำเป็นที่จะต้องเคร่งเครียดจนเกินไป
 ไป ควรจัดให้มีการสนุกสนานรื่นเริงประกอบไปด้วย เพราะไม่เช่นนั้นแล้วศาสนา

๑๕.๒ ท่านอยากให้งานบุญของเราทั้งที่จะมาจัดขึ้นมาสักครั้งหนึ่งหรือไม่

- ก. () ไม่อยากเพราะเสียเวลาการทำมาหากิน
- ข. () อยากแต่กลัวผิด เพราะถูกงานเทศกาลเท่านั้น
- ค. () อยากและควรฝึกทดลองไปเพื่อจะได้เก่งออกงานได้

๑๖.๑ ความสุขของแต่ละคนแต่ละทัศนะไม่เหมือนกัน บางคนมีความสุขที่ได้ทำงานที่ตนชอบ บางคนมีความสุข
 สุขที่ได้ใช้ชีวิตอย่างสะดวกสบาย สำหรับท่านคิดว่าอะไรเป็นความสุขของท่าน

- ก. () ได้ใช้ชีวิตอย่างสะดวกสบายสนุกสนาน
- ข. () การที่ได้ทำงานที่ชอบและเห็นผลงานที่สำเร็จออกมา
- ค. () มีความเห็นคล้อยถึงกันไม่อาจตัดสินใจได้

๑๖.๒ ท่านอยากได้ใจของเครื่องใช้สิ่งไหนมากกว่ากัน

- ก. () ที่วี ดูเย็น สดวรีโอ เครื่องอ่านยลความละเอียดต่างๆ
- ข. () รถไถนา เครื่องสูบน้ำ เครื่องมือทำมาหากิน
- ค. () อยากได้เท่ากันไม่อาจตัดสินใจได้

แบบสอบถามค่านิยมความรักชาติ (ความเป็นชาตินิยม)

๑๗.๑ ในทูลวันนี้มีการฝึกอบรมคนทั่วไปให้ทำหน้าที่พลเมืองที่ช่วยเหลือประเทศชาติ เช่นการอบรมปลูกข้าว
ชาวยาน อบรม ร.ศ.ป.ท. ท่านคิดว่าเป็นสิ่งดีหรือไม่

- ก. () เป็นสิ่งธรรมดาไม่ค่อยมีประโยชน์
- ข. () เป็นสิ่งดีทำให้คนช่วยชาติ
- ค. () ยังไม่แน่ใจเพราะไม่ทราบเหตุผลแน่นอน

๑๗.๒ ถ้าทางราชการออกกฎหมายให้คนไทยทุกคนต้องเป็นทหารคนละ หนึ่งเดือน ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

- ก. () ดีและเห็นด้วย
- ข. () ไม่ดีเพราะเสียเวลาทำมาหากิน
- ค. () เวทย์ เป็นก็ได้ไม่เป็นก็ได้

๑๘.๑ ในการเลือกผู้แทนผู้ทรง ไม่ว่าจะเป็น สจ. หรือ สส. มักจะมีการแจกเงินหรือสิ่งของกันเสมอ
ถ้าผู้รับสมัคร เลือกทั้งคนหนึ่งมาบอสิ่งของหรือทรัพย์สินเงินทองจำนวนมากให้กับหมู่บ้านของเรา
ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

- ก. () น่าจะเลือกเขา เพราะเขาทำประโยชน์ให้กับหมู่บ้านของเรา
- ข. () ต้องดูก่อนว่าเขาเป็นคนที่มีความสามารถหรือไม่ ถ้าดีก็จะเลือก
- ค. () จะไม่เลือกเขาไป เขาก็จะโกงประเทศชาติ โดยส่วนรวม

๑๘.๒ ถ้าผู้สมัครคนหนึ่งมาช่วยหาเสียงให้เขา โดยให้รางวัลตอบแทนอย่างงาม ท่านจะทำ
อย่างไร

- ก. () ก็จะช่วยเพราะวันหน้า เราอาจจะขอรับให้เขาช่วยเหลือเราตอบแทนได้
- ข. () คิดว่าจะไม่ช่วยแต่ก็ไม่ต่อต้าน เพราะทางใครทางมันไม่เกี่ยวของกัน
- ค. () นอกจากไม่ช่วยแล้วยังบอกคนอื่นไม่ให้เลือกเขาคด้วย เพราะไม่อยากให้คนทุจริตเข้าสภา

๑๘.๑ ถ้าหากว่ามีสินค้าชนิดหนึ่งที่มีดีจากต่างประเทศมีราคาสูงกว่าสินค้าที่มีดีภายในประเทศแต่ไม่มากนัก ท่านจะเลือกซื้อสินค้าที่มีดีจากที่ไหน

- ก. () สินค้าที่มีดีจากต่างประเทศ
- ข. () สินค้าที่มีดีภายในประเทศ
- ค. () ต้องแล้วแต่ชนิดของสินค้า

๑๘.๒ ท่านคิดว่าสินค้าอุตสาหกรรมที่มีดีภายในประเทศกับต่างประเทศมีคุณภาพต่างกันอย่างไร

- ก. () สินค้าต่างประเทศมีคุณภาพสูงกว่ามากเพราะเขามีเทคนิคการผลิตสูงกว่า
- ข. () คิดว่าบางอย่างของเขาคือดีกว่าของเรา แต่บางอย่างก็เหมือนกัน
- ค. () คิดว่าไม่น่าจะต่างกัน และบางอย่างของเราดีกว่ามากด้วย เพราะต้นทุนของเราถูกกว่า

๒๐.๑ ถ้าหากมีคำถามว่าประเทศไทยเป็นประเทศล้าสมัยมาก คนไทยส่วนมากเกียจคร้าน ท่านมีความรู้สึกอย่างไร

- ก. () เฉยๆ เพราะคิดว่าเป็นจริงอยู่มาก
- ข. () รู้สึกไม่พอใจบ้างเหมือนกัน
- ค. () รู้สึกโกรธแค้น เพราะคิดว่าเมืองไทยยังดีกว่าประเทศอื่นอีกมาก

๒๐.๒ ถ้าหากท่านมีโอกาสดูงานโรงงานอุตสาหกรรมในต่างประเทศที่มีความเจริญ และมีทางเข้ามาหาสินค้าสะดวกกว่าประเทศไทยมากๆ ท่านจะไปหรือไม่

- ก. () ไปแน่ๆ เพื่อความก้าวหน้าและอนาคตของตนเอง
- ข. () ต้องดูก่อนว่าในประเทศนั้นมีบรรทัดฐานหรือญาติพี่น้องของเราอยู่ด้วยหรือไม่
- ค. () ไม่ไป เพราะคิดว่าไม่มีที่ไหนก็เท่าเมืองไทย

ភាគដង្វក ២

ตาราง ๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการศึกษารัฐธรรมนูญที่อาศัย
อยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๒๑.๓๔	๔๐.๔๑	๒.๐๕
ภายในกลุ่ม	๑๙๖	๓๘๖๖.๓๔	๑๙.๖๗	
ทั้งหมด	๑๙๙	๓๙๘๗.๖๘		

ตาราง ๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการศึกษารัฐธรรมนูญที่มี
พฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๙๕.๒๔	๑๓๑.๐๘	๖.๙๘ *
ภายในกลุ่ม	๑๙๖	๓๖๑๕.๙๖	๑๘.๔๔	
ทั้งหมด	๑๙๙	๓๙๑๑.๒๐		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๓ เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติที่มีต่อการศึกษารวมทั้งพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน
เป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๒๕.๑๖)	ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๒๕.๕๐)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๓๑.๐๖)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๓๑.๔)
ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๒๕.๑๖)	—	๐.๓๔	๒.๕๐ *	๒.๕๒ *
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๒๕.๕๐)		—	๒.๕๖ *	๒.๕๔ *
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๓๑.๐๖)			—	๐.๐๒
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๓๑.๔)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณี
ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แห่ง

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๓๑.๓๐	๑๑๐.๔๓	๓.๕๙ *
ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๖๐๖๙.๕๔	๓๐.๕๖	
ทั้งหมด	๑๕๙	๖๓๙๘.๘๔		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๕ เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณีของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ใน
หมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่

ลักษณะของหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๒๔.๖๒)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๒๕.๒๒)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๒๗.๑๖)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๒๗.๙๐)
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๒๔.๖๒)	—	๐.๖๐	๒.๕๔	๓.๐๘
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๒๕.๒๒)		—	๑.๕๔	๒.๐๘
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๒๗.๑๖)			—	๐.๕๔
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๒๗.๙๐)				—

ตาราง ๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณี
ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ก็เอฟ	เอสเอส	เมเอฟ	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๑๕๖.๕๐	๗๑๘.๕๓	๓๓๐.๕๓ *
ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๕๒๑๕.๐๘	๒๑.๕๑	
ทั้งหมด	๑๕๙	๖๓๗๑.๕๘		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๘ เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพโสเภณี ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรม
ในครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๒๒.๕๐)	ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๒๓.๕๔)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๒๕.๕๒)	ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๓๐.๐๔)
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๒๒.๕๐)	—	๐.๖๔	๖.๖๒ *	๓.๑๔ *
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๒๓.๕๔)		—	๕.๕๔ *	๖.๕๖ *
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๒๕.๕๒)			—	๐.๕๒
ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๓๐.๐๔)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนนิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เมเอฟ	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๕๔.๕๓	๔๔.๖๖	๕.๕๑ *
ภายในกลุ่ม	๑๖๔	๔๖๔.๓๔	๕.๑๓	
ทั้งหมด	๑๖๗	๖๑๙.๘๗		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๙ เปรียบเทียบคะแนนค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน
ที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่

ลักษณะของหมู่บ้าน	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๖.๑๖)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๘.๕๕)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๘.๖๓)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๙.๑๓)
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๖.๑๖)	-	๑.๘๓ *	๑.๘๕ *	๒.๔๑ *
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๘.๕๕)		-	๐.๐๘	๐.๕๘
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๘.๖๓)			-	๐.๕๘
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๙.๑๓)				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๑๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของชาวชนบท
ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเฮส	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๔.๕๘	๔.๘๓	๔.๑
ภายในกลุ่ม	๑๖๔	๕๕๕.๑๖	๓.๓๘	
ทั้งหมด	๑๖๗	๕๖๙.๗๔		

ตาราง ๑๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความต้องการความมั่นคงจากการทำงานของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๑.๘๖	๑๓.๙๕	๒.๖๐ *
ภายในกลุ่ม	๑๓๐	๕๑๕.๒๒	๕.๓๘	
ทั้งหมด	๑๓๓	๕๕๗.๐๘		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๑๒ เปรียบเทียบคะแนนความต้องการความมั่นคงจากการทำงานของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๓.๖๓)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๔.๔๓)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๔.๖๔)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๔.๐๒)
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๓.๖๓)	—	๐.๔๐	๑.๐๒	๑.๓๕
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๔.๔๓)		—	๐.๒๒	๐.๕๕
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๔.๖๔)			—	๐.๓๓
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๔.๐๒)				—

ตาราง ๑๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถี่ของการความถี่จากการทำงาน
ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๖.๘๕	๑๐.๕๔	๒.๐๖
ภายในกลุ่ม	๑๓๐	๕๒๔.๓๓	๕.๔๔	
ทั้งหมด	๑๓๓	๕๕๑.๒๒		

ตาราง ๑๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเอง
ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๑๕.๕๕	๓๘.๕๔	๒.๔๔ *
ภายในกลุ่ม	๑๒๕	๑๐๕๐.๑๓	๘.๒๑	
ทั้งหมด	๑๒๘	๑๑๖๕.๖๘		

ตาราง ๑๕ เปรียบเทียบคะแนนการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน เป็นรายคู่

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๕.๔๔)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๖.๕๕)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๗.๕๔)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๗.๕๖)
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๕.๔๔)	—	๑.๐๙	๑.๕๖ *	๒.๐๘ *
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๖.๕๕)		—	๐.๔๔	๑.๐๑
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๗.๕๔)			—	๐.๑๖
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๗.๕๖)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๑๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการพึ่งตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเฮฟ	เอสเอส	เมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๘๖.๕๔	๑๕.๕๓	๒.๓๔
ภายในกลุ่ม	๑๖๔	๑๑๒๓.๕๐	๖.๖๕	
ทั้งหมด	๑๖๗	๑๑๙๐.๐๔		

ตาราง ๑๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการยืมกันในชาติตระกูลและชนชั้น
ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	จีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๕๕.๘๐	๑๘.๒๗	๒.๑๓
ภายในกลุ่ม	๑๓๐	๑๑๕๓.๓๔	๘.๘๗	
ทั้งหมด	๑๓๓	๑๒๐๙.๑๔		

ตาราง ๑๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการยืมกันในชาติตระกูลและชนชั้น
ของชาวชนบทที่ประกอบธุรกิจในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	จีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๐.๔๔	๖.๘๑	๒.๕๐ *
ภายในกลุ่ม	๑๓๐	๑๑๕๓.๓๔	๘.๘๗	
ทั้งหมด	๑๓๓	๑๒๐๙.๑๔		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตาราง ๑๕ เปรียบเทียบคะแนนการยืมเงินในภาคีตระกูลและชั้นของชาวชนบทที่ฝึกกรรม
ในครอบครัวแตกต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๑๔.๑๒)	ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๔.๑๕)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๒๐.๒๐)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๒๐.๒๑)
ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๑๔.๑๒)	—	๐.๐๓	๑.๐๘	๑.๒๕
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๔.๑๕)		—	๑.๐๕	๑.๒๒
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๒๐.๒๐)			—	๐.๑๙
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๒๐.๒๑)				—

ตาราง ๒๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการยอมรับนักกรรมของชาวชนบทที่
อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เมเอฟ	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๙.๐๘	๑๒.๓๖	๒.๙๐ *
ภายในกลุ่ม	๑๙๐	๙๕๓.๘๑	๔.๖๓	
ทั้งหมด	๑๙๓	๙๙๒.๘๙		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตาราง ๒๑ เปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์การยอมรับนวัตกรรมของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน เป็นรายคู่

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๘.๖๓)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๘.๘๘)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๘.๐๙)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๘.๘๘)
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๘.๖๓)	-	๐.๓๕	๐.๔๔	๑.๒๖
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๘.๘๘)		-	๐.๐๔	๐.๕๑
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๘.๐๙)			-	๐.๕๒
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๘.๘๘)				-

ตาราง ๒๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการยอมรับนวัตกรรมของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมภายในครัวเรือนแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เมเอฟ	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๕.๙๕	๕.๒๕	๑.๑๐
ภายในกลุ่ม	๑๙๐	๘๐๕.๑๓	๔.๒๖	
ทั้งหมด	๑๙๓	๘๒๑.๐๘		

ตาราง ๒๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนนิยมการประหยัของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เมเอฟ	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๔๓.๓๙	๔๗.๗๘	๙.๕๓ *
ภายในกลุ่ม	๑๖๒	๑๐๒๕.๑๘	๖.๓๕	
ทั้งหมด	๑๖๕	๑๑๖๘.๕๗		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๒๔ เปรียบเทียบคะแนนนิยมการประหยัของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน
เป็นรายคู่

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๗.๐๓)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๘.๙๑)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๙.๓๒)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๙.๓๕)
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๗.๐๓)	—	๑.๖๔ *	๒.๒๔ *	๒.๓๒ *
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๘.๙๑)		—	๐.๖๐	๐.๖๓
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๙.๓๒)			—	๐.๐๓
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๙.๓๕)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๒๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการประหยัของชาวชนบทที่มีพฤติกรรม
ในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอช	เอสเอส	เมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๖๓.๖๔	๕๔.๕๖	๔.๙๓ *
ภายในกลุ่ม	๑๖๒	๑๐๙๑.๕๕	๖.๖๖	
ทั้งหมด	๑๖๕	๑๒๕๕.๑๙		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๒๖ เปรียบเทียบคะแนนการประหยัของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน
เป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาต่ำ เป็นโสเกณิ (๑๙.๖๒)	ศึกษาสูง เป็นโสเกณิ (๑๔.๐๐)	ศึกษาต่ำ ไม่เป็นโสเกณิ (๑๔.๐๕)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเกณิ (๑๔.๕๔)
ศึกษาต่ำ เป็นโสเกณิ (๑๙.๖๒)	—	๐.๓๔	๐.๔๓	๒.๓๖ *
ศึกษาสูง เป็นโสเกณิ (๑๔.๐๐)		—	๐.๐๕	๑.๕๔ *
ศึกษาต่ำ ไม่เป็นโสเกณิ (๑๔.๐๕)			—	๑.๕๔ *
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเกณิ (๑๔.๕๔)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๒๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการศึกษาคำถามของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เมเอฟ	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๙.๐๓	๑๕.๖๗	๒.๕๘ *
ภายในกลุ่ม	๑๖๕	๘๖๖.๕๘	๕.๒๕	
ทั้งหมด	๑๖๘	๙๑๕.๐๐		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๒๔ เปรียบเทียบคะแนนการศึกษาคำถามของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๔.๕๔)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๔.๔๓)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๕.๐๐)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๕.๕๔)
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๔.๕๔)	—	๐.๒๕	๐.๔๖	๑.๕๔ *
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๔.๔๓)		—	๐.๑๗	๑.๑๕
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๕.๐๐)			—	๐.๕๔
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๕.๕๔)				—

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๒๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการศึกษาค้นหาความรู้ของชาวชนบทที่มี
พฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เมเอฟ	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๓๖.๘๘	๑๑๑.๒๘	๓๑.๖๒ *
ภายในกลุ่ม	๑๖๕	๕๕๐.๑๒	๓.๕๒	
ทั้งหมด	๑๖๘	๘๘๖.๐๐		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๓๐ เปรียบเทียบคะแนนการศึกษาค้นหาความรู้ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัว
ต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๗.๗๔)	ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๑๗.๕๔)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๒๐.๒๐)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๒๐.๙๓)
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๗.๗๔)	—	๐.๒๐	๒.๔๖ *	๓.๐๓ *
ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๑๗.๕๔)		—	๒.๒๖ *	๒.๔๓ *
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๒๐.๒๐)			—	๐.๕๓
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๒๐.๙๓)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๓๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสนใจในข่าวสารของชาวชนบท
ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	เมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓.๕๖	๑.๑๘	<๑
ภายในกลุ่ม	๑๖๓	๑๖๕๑.๐๑	๓.๔๔	
ทั้งหมด	๑๖๖	๑๖๕๔.๕๗		

ตาราง ๓๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสนใจในข่าวสารของชาวชนบท
ที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	เมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๔๓.๐๑	๔๗.๐๐	๔.๕๐ *
ภายในกลุ่ม	๑๖๓	๑๐๙๔.๕๖	๖.๖๖	
ทั้งหมด	๑๖๖	๑๒๓๗.๕๗		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตาราง ๓๓ เปรียบเทียบคะแนนค่ามัธยฐานความสนใจในข่าวสารของชาวชนบทที่มีกิจกรรมในครอบครัว
ด้วยกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโฮเกด (๑๓.๓๑)	ศึกษาค่ำ เป็นโฮเกด (๑๓.๕๑)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโฮเกด (๑๔.๓๔)	ศึกษาสูง เป็นโฮเกด (๑๔.๖๕)
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโฮเกด (๑๓.๓๑)	—	๐.๒๐	๒.๐๔*	๒.๓๔*
ศึกษาค่ำ เป็นโฮเกด (๑๓.๕๑)		—	๑.๕๕*	๒.๑๔*
ศึกษาสูง ไม่เป็นโฮเกด (๑๔.๓๔)			—	๐.๒๖
ศึกษาสูง เป็นโฮเกด (๑๔.๖๕)				—

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๓๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการรักษาสภาพอนามัยของชาวชนบท
ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเซฟ	เฮลเฮล	เฌเฮล	เซฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๓.๕๖	๑๖.๖๕	๓.๔๐ *
ภายในกลุ่ม	๑๖๓	๖๒๐.๖๔	๓.๓๒	
ทั้งหมด	๑๖๖	๖๕๔.๖๔		

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๑๕ เปรียบเทียบคะแนนค่านิยมการรักษาสภาพอนามัยของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๖.๕๖)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๗.๕๒)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๗.๕๑)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๗.๔๔)
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๖.๕๖)	—	๐.๔๖	๐.๕๕	๑.๓๒ *
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๗.๕๒)		—	๐.๐๔	๐.๕๖
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๗.๕๑)			—	๐.๓๓
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๗.๔๔)				—

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๑๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนค่านิยมการรักษาสภาพอนามัยของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ :

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๕๐.๑๒	๓๐.๐๘	๔.๔๓ *
ภายในกลุ่ม	๑๖๗	๕๖๔.๕๒	๓.๔๐	
ทั้งหมด	๑๗๐	๖๑๔.๖๔		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๓๗ เปรียบเทียบคะแนนการรักษาสภาพอนามัยของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัว
ต่างกัน เป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาค่า เป็นสัดส่วน (๑๖.๑๖)	ศึกษาค่า ไม่เป็นสัดส่วน (๑๗.๒๒)	ศึกษาสูง เป็นสัดส่วน (๑๘.๒๕)	ศึกษาสูง ไม่เป็นสัดส่วน (๑๘.๑๔)
ศึกษาค่า เป็นสัดส่วน (๑๖.๑๖)	—	๑.๐๖	๑.๔๔*	๑.๔๔ *
ศึกษาค่า ไม่เป็นสัดส่วน (๑๗.๒๒)		—	๐.๔๓	๐.๖๖
ศึกษาสูง เป็นสัดส่วน (๑๘.๒๕)			—	๐.๔๔
ศึกษาสูง ไม่เป็นสัดส่วน (๑๘.๑๔)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๓๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการเป็นพลเมืองดีของชาวชนบทที่อาศัย
อยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอส	เอสเอส	เมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓.๓๙	๒.๕๔	<๑
ภายในกลุ่ม	๑๖๓	๔๕๔.๐๒	๕.๑๑	
ทั้งหมด	๑๖๖	๔๖๑.๔๑		

ตาราง ๓๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการเป็นพลเมืองดีของชาวชนบทที่มี
พฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอช	เอสเอส	เมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๒๕.๐๖	๔๑.๖๘	๕.๓๒ *
ภายในกลุ่ม	๑๖๘	๙๖๓๓.๙๖๓	๕.๓๕	
ทั้งหมด	๑๗๑	๙๗๕๙.๐๒๓		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๔๐ เปรียบเทียบคะแนนการเป็นพลเมืองดีของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาต่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๖.๕๐)	ศึกษาต่ำ เป็นโสเภณี (๑๖.๔๔)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๑๗.๓๐)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๑๘.๕๐)
ศึกษาต่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๖.๕๐)	-	๐.๓๔	๑.๒๕	๒.๐๐ *
ศึกษาต่ำ เป็นโสเภณี (๑๖.๔๔)		-	๐.๘๖	๑.๖๖ *
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๑๗.๓๐)			-	๐.๘๐
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๑๘.๕๐)				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๔๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการบีบอัดในศาสนาของชาวชนบทที่อาศัย
อยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	เมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๐.๓๖	๖.๗๖	๑.๘๖
ภายในกลุ่ม	๑๕๕	๕๓๖.๘๑	๓.๔๖	
ทั้งหมด	๑๕๘	๕๕๖.๑๗		

ตาราง ๔๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการบีบอัดในศาสนาของชาวชนบทที่มี
พฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	เมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๘.๗๓	๑.๕๘	<๑
ภายในกลุ่ม	๑๕๕	๕๕๒.๐๐	๓.๕๖	
ทั้งหมด	๑๕๘	๕๕๖.๗๓		

ตาราง ๔๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการมีไมตรีสัมพันธ์ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๕.๘๓	๘.๖๔	๑.๕๒
ภายในกลุ่ม	๑๕๓	๘๓๕.๘๑	๕.๔๘	
ทั้งหมด	๑๖๐	๘๐๑.๖๔		

ตาราง ๔๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการมีไมตรีสัมพันธ์ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๔.๒๔	๑๖.๐๘	๒.๘๖ *
ภายในกลุ่ม	๑๕๓	๘๕๓.๐๐	๕.๕๗	
ทั้งหมด	๑๖๐	๘๙๗.๒๔		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๔๕ เปรียบเทียบคะแนนการมีไม่ได้รับสัมผัสของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครัวต่างกัน
เป็นรายคู่

พฤติกรรมในครัว	ศึกษาคำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๖.๖๒)	ศึกษาคำ เป็นโสเภณี (๑๗.๖๕)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๑๗.๖๕)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๑๘.๐๐)
ศึกษาคำ ไม่เป็นโสเภณี (๑๖.๖๒)	—	๐.๑๓	๑.๐๓	๑.๓๕ *
ศึกษาคำ เป็นโสเภณี (๑๗.๖๕)		—	๐.๕๐	๐.๗๕
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๑๗.๖๕)			—	๐.๓๕
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๑๘.๐๐)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๔๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเชื่อในโซกลางและไสยศาสตร์
ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๑๕.๔๓	๓๘.๘๑	๔.๘๖ *
ภายในกลุ่ม	๑๕๕	๑๓๕๓.๓๑	๘.๗๑	
ทั้งหมด	๑๖๒	๑๔๖๘.๗๔		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๔๑ เปรียบเทียบคะแนนความเชื่อใจกลางและไต่สวนของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ใน
หมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกันเป็นรายคู่

ลักษณะของหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๒.๕๕)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๒.๕๕)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๔.๐๕)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๕.๐๐)
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๑๒.๕๕)	—	๐.๐๐	๑.๑๐	๒.๐๕ *
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๑๒.๕๕)		—	๑.๑๐	๒.๐๕ *
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๑๔.๐๕)			—	๐.๕๕
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๑๕.๐๐)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๔๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความเชื่อใจกลางและไต่สวน
ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอส	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๕๑.๓๓	๑๑๗.๑๒	๑๖.๕๕ *
ภายในกลุ่ม	๑๕๕	๑๑๒๑.๘๐	๗.๒๖	
ทั้งหมด	๑๖๒	๑๔๗๓.๑๓		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๔๔ เปรียบเทียบคะแนนความเชื่อใจกลางและไสยศาสตร์ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมใน
ทางกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาคำ เป็นไสยศาสตร์ (๑๑.๔๔)	ศึกษาคำ ไม่เป็นไสยศาสตร์ (๑๒.๓๕)	ศึกษาสูง เป็นไสยศาสตร์ (๑๓.๕๕)	ศึกษาสูง ไม่เป็นไสยศาสตร์ (๑๕.๖๑)
ศึกษาคำ เป็นไสยศาสตร์ (๑๑.๔๔)	-	๐.๕๑	๑.๖๓	๓.๓๓ *
ศึกษาคำ ไม่เป็นไสยศาสตร์ (๑๒.๓๕)		-	๐.๓๖	๒.๔๒ *
ศึกษาสูง เป็นไสยศาสตร์ (๑๓.๕๕)			-	๒.๐๕ *
ศึกษาสูง ไม่เป็นไสยศาสตร์ (๑๕.๖๑)				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๕๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถี่ของการความสนุกสนานของชาวชนบท
ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเฮส	เอสเอส	เมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๖.๒๕	๒.๑๐	<
ภายในกลุ่ม	๑๕๔	๕๖๐.๑๖	๕.๓๐	
ทั้งหมด	๑๖๑	๕๖๖.๔๑		

ตาราง ๕๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความพึงพอใจการดูแลสุขภาพของชาว
ชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เมสเซส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๔.๕๓	๑๔.๕๖	๒.๓๔ *
ภายในกลุ่ม	๑๕๔	๔๖๑.๕๓	๕.๔๕	
ทั้งหมด	๑๖๑	๕๐๖.๐๖		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๕๒ เปรียบเทียบคะแนนความพึงพอใจการดูแลสุขภาพของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมใน
ครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษากว่า ไม่เป็นโสเกติ (๑๖.๕๓)	ศึกษากว่า เป็นโสเกติ (๑๓.๑๖)	ศึกษาสูง เป็นโสเกติ (๑๓.๔๔)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเกติ (๑๔.๒๐)
ศึกษากว่า ไม่เป็นโสเกติ (๑๖.๕๓)	—	๐.๒๓	๐.๕๕	๑.๒๓
ศึกษา เป็นโสเกติ (๑๓.๑๖)		—	๐.๓๒	๑.๐๔
ศึกษาสูง เป็นโสเกติ (๑๓.๔๔)			—	๐.๖๒
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเกติ (๑๔.๒๐)				—

ตาราง ๕๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนนิยมความรักชาติของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๓.๓๐	๗.๗๖	๑.๒๕
ภายในกลุ่ม	๑๕๕	๕๕๖.๒๐	๓.๖๒	
ทั้งหมด	๑๖๑	๕๗๙.๕๐		

ตาราง ๕๔ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนนิยมความรักชาติของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๖.๓๖	๑๒.๑๒	๒.๐๓
ภายในกลุ่ม	๑๕๕	๕๕๕.๑๓	๓.๕๘	
ทั้งหมด	๑๖๑	๕๙๑.๔๙		

ตาราง ๕๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถี่ครั้งที่ ๑ ตามหมู่บ้านของมาส์โลว์
ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอส	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๒.๐๓
ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๕๔๕.๙๕	๔.๑๔	
ทั้งหมด	๑๕๙	๑๐๐๓.๘๐		

ตาราง ๕๖ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถี่ครั้งที่ ๑ ตามหมู่บ้านของมาส์โลว์
ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครัวเรือนต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอส	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๑.๓๔	๓.๗๘	<
ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๔๔๑.๐๖	๔.๒๙	
ทั้งหมด	๑๕๙	๔๕๒.๔๐		

ตาราง ๕๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถี่การขึ้นที่ ๒ ตามทฤษฎีของมาสโลว์
ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๓.๑๐	๑๑.๐๓	๑.๔๖
ภายในกลุ่ม	๑๔๖	๑๔๖๔.๒๓	๖.๒๓	
ทั้งหมด	๑๔๙	๑๕๐๗.๓๓		

ตาราง ๕๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถี่การขึ้นที่ ๒ ตามทฤษฎีของมาสโลว์
ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	ดีเอฟ	เอสเอส	เอ็มเอส	F
ระหว่างกลุ่ม	๓	๔๑.๙๐	๑๓.๙๐	๒.๒๖
ภายในกลุ่ม	๑๔๖	๑๒๔๔.๐๖	๖.๑๖	
ทั้งหมด	๑๔๙	๑๒๘๕.๙๖		

ตาราง ๕๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถนัดการขึ้นที่ ๓ ตามหมู่พืชของมาลีโลว์
ของชาวตำบลที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เมเอฟ	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๑.๒๑	๗.๐๗	๑.๕๕
ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๒๕๕.๕๔	๗.๕๕	
ทั้งหมด	๑๕๙	๒๗๖.๗๕		

ตาราง ๖๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถนัดการขึ้นที่ ๓ ตามหมู่พืชของมาลีโลว์
ของชาวตำบลที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เมเอฟ	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๑.๔๖	๑๐.๔๘	๓.๐๘ *
ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๒๖๕.๑๖	๓.๔๑	
ทั้งหมด	๑๕๙	๒๙๖.๖๒		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๒๑ เปรียบเทียบคะแนนความถ่วงการขึ้นที่ ๓ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่มี
พฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน เป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๔.๙๖)	ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๕.๓๖)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๕.๕๐)	ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๕.๘๖)
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๔.๙๖)	-	๐๐.๖๐	๐.๙๔	๑.๑๐ *
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๕.๓๖)		-	๐.๑๔	๐.๕๐
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๕.๕๐)			-	๐.๓๖
ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๕.๘๖)				-

* มีน้ำหนักทางสถิติเท่ากับ .๐๕

ตาราง ๒๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถ่วงการขึ้นที่ ๔ ตามทฤษฎีของมาสโลว์
ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เมเอฟ	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๑๖.๓๘	๕.๔๖	๑.๑๕
ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๕๓๑.๑๒	๔.๙๕	
ทั้งหมด	๑๕๙	๕๔๗.๕๐		

ตาราง ๒๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถนัดการขั้นที่ ๔ ตามเพศของมาส์โลว์
ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเซ่	เอสเอส	เมเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๓๐.๒๐	๑๓.๒๐	๕.๓๑ *
ภายในกลุ่ม	๑๔๖	๔๘๖.๖๔	๔.๔๑	
ทั้งหมด	๑๔๙	๕๑๖.๘๔		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๒๔ เปรียบเทียบคะแนนความถนัดการขั้นที่ ๔ ตามเพศของมาส์โลว์ ของชาวชนบทที่มี
พฤติกรรมในครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาต่ำ เป็นโสเกด (๕.๐๐)	ศึกษาต่ำ ไม่เป็นโสเกด (๕.๖๒)	ศึกษาสูง เป็นโสเกด (๖.๑๖)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเกด (๖.๕๔)
ศึกษาต่ำ เป็นโสเกด (๕.๐๐)	-	๐.๖๒	๑.๑๖ *	๑.๕๔ *
ศึกษาต่ำ ไม่เป็นโสเกด (๕.๖๒)		-	๐.๕๔	๐.๙๒
ศึกษาสูง เป็นโสเกด (๖.๑๖)			-	๐.๓๘
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเกด (๖.๕๔)				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๖๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถนัดการขับที่ ๕ ตามทฤษฎีของมาส์โลว์
ของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอฟ	เอสเอส	เอนเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๕๕.๕๘	๑๔.๔๔	๔.๖๒ *
ภายในกลุ่ม	๑๕๖	๘๔๔.๖๖	๔.๓๓	
ทั้งหมด	๑๕๙	๙๐๐.๖๐		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๖๖ เปรียบเทียบคะแนนความถนัดการขับที่ ๕ ตามทฤษฎีของมาส์โลว์ ของชาวชนบทที่อาศัย
อยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ

ลักษณะหมู่บ้าน	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๕.๐๐)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๕.๕๖)	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๖.๒๔)	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๖.๔๒)
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ (๕.๐๐)	—	๐.๕๖	๑.๒๔ *	๑.๔๒ *
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ (๕.๕๖)		—	๐.๒๔	๐.๕๖
หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง (๖.๒๔)			—	๐.๑๔
หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง (๖.๔๒)				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๒๙ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความถนัดการขั้นที่ ๕ ตามทฤษฎีของมาสโลว์
ของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกัน ๔ แบบ

แหล่งของความแปรปรวน	กีเอที	เอสเอส	เอ็มเอส	เอฟ
ระหว่างกลุ่ม	๓	๒๐.๙๐	๒๐.๓๐	๔.๔๒ *
ภายในกลุ่ม	๑๙๖	๘๙๙.๕๐	๔.๕๙	
ทั้งหมด	๑๙๙	๙๒๐.๔๐		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตาราง ๒๔ เปรียบเทียบคะแนนความถนัดการขั้นที่ ๕ ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ของชาวชนบทที่มี
พฤติกรรมในครอบครัวต่างกันเป็นรายคู่

พฤติกรรมในครอบครัว	ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๕.๒๒)	ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๕.๔๒)	ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๕.๙๐)	ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๖.๔๐)
ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี (๕.๒๒)	-	๐.๕๖	๐.๖๔	๑.๕๔ *
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี (๕.๔๐)		-	๐.๐๘	๐.๕๘
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี (๕.๙๐)			-	๐.๕๐
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี (๖.๔๐)				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๖๕ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามฉบับที่ ๑ แยกเป็นรายหมู่บ้านและเป็นกลุ่มพฤติกรรม

ลักษณะหมู่บ้าน พฤติกรรมในครอบครัว	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง	รวม
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี	๖	๒๓	๖	๒๔	๕๙
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี	๑๙	๕	๑๒	๑๔	๕๐
ศึกษาต่ำ เป็นโสเภณี	๑๙	๖	๒๐	๕	๕๐
ศึกษาต่ำ ไม่เป็นโสเภณี	๑๐	๑๖	๑๙	๙	๕๐
ไม่ทราบ/ไม่ถูกก้อง	-	-	-	-	-
รวม	๕๔	๕๐	๕๕	๕๐	๒๐๙

ตารางที่ ๖๖ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามฉบับที่ ๒ แยกเป็นรายหมู่บ้านและกลุ่มพฤติกรรม

ลักษณะหมู่บ้าน พฤติกรรมในครอบครัว	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง	รวม
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี	๔	๒๐	๑๐	๒๒	๕๖
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี	๕	๒	๔	๕	๒๐
ศึกษาต่ำ เป็นโสเภณี	๒๐	๓	๑๒	๒	๓๗
ศึกษาต่ำ ไม่เป็นโสเภณี	๘	๑๕	๑๖	๑๘	๕๗
ไม่ทราบ/ไม่ถูกก้อง	๕	๑๐	๘	๓	๓๐
รวม	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๐๐

ตาราง ๕๑ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามฉบับที่ ๓ แยกเป็นหมู่บ้านและกลุ่มพฤติกรรม

ลักษณะหมู่บ้าน พฤติกรรมในครอบครัว	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง	รวม
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี	๔	๖๐	๑๐	๒๒	๙๖
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี	๔	๒	๔	๕	๒๐
ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี	๒๐	๓	๑๒	๒	๓๗
ศึกษาค่ำ ไม่เป็นโสเภณี	๔	๑๕	๑๖	๑๔	๔๙
ไม่ทราบ/ไม่ถูกคอง	๔	๑๐	๔	๓	๓๐
รวม	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๐๐

ตาราง ๕๒ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามฉบับที่ ๔ แยกเป็นหมู่บ้านและกลุ่มพฤติกรรม

ลักษณะหมู่บ้าน พฤติกรรมในครอบครัว	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง	รวม
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี	๓	๒๕	—	๒๕	๕๓
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี	๑๓	—	๑๐	๔	๓๑
ศึกษาค่ำ เป็นโสเภณี	๑๖	๑	๑๕	—	๓๒
ศึกษาค่ำ/ไม่เป็นโสเภณี	๔	๑๑	๑๓	๔	๔๔
ไม่ทราบ ไม่ถูกคอง	๑๐	๔	๔	๔	๒๖
รวม	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๐๐

ตาราง ๓๓ แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด แยกเป็นหมู่บ้านและกลุ่มพฤติกรรม

ลักษณะหมู่บ้าน พฤติกรรมในครอบครัว	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านเล็ก พัฒนาสูง	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาต่ำ	หมู่บ้านใหญ่ พัฒนาสูง	รวม
ศึกษาสูง ไม่เป็นโสเภณี	๑๘	๔๖	๒๑	๑๐๐	๒๐๕
ศึกษาสูง เป็นโสเภณี	๕๖	๑๐	๒๓	๓๘	๑๓๗
ศึกษาต่ำ เป็นโสเภณี	๖๔	๑๔	๖๐	๔	๑๔๒
ศึกษาต่ำ ไม่เป็นโสเภณี	๓๕	๕๒	๓๖	๓๖	๑๕๙
ไม่ทราบ/ไม่ถูกต้อง	๒๖	๒๘	๒๑	๑๓	๘๘
รวม	๒๐๙	๒๐๐	๒๐๕	๒๐๐	๘๑๔

ពាក្យស្នាម ក

ตาราง ๙๔ ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม

แบบสอบถาม ข้อที่	ค่าของการหาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามแต่ละข้อ										ค่าความ เชื่อมั่น
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	
๑	๑.๕๐	๓.๑๘	๑.๔๑	๓.๐๔	๓.๕๒	๓.๕๖	๕.๘๖	๑.๘๙	๔.๔๑	๒.๔๔	๐.๖๐๖๑
๒	๔.๘๕	๕.๓๓	๑.๖๖	๑.๖๘	๔.๔๓	๘.๘๒	๒.๕๘	๕.๐๓	๑.๓๘	๑.๘๐	๐.๖๕๖๘
๓	๓.๒๕	๑.๔๑	๒.๒๕	๔.๒๓	๓.๕๖	๑.๘๑	๖.๓๓	๑.๕๑			๐.๓๕๑๓
๔	๓.๕๕	๓.๓๕	๑.๘๑	๓.๘๐	๓.๑๓	๒.๕๖	๓.๑๓	๓.๒๕			๐.๕๓๕๕
๕	๓.๘๓	๓.๑๖	๑.๕๑	๒.๖๘	๒.๕๕	๓.๑๓	๒.๕๖	๓.๑๓			๐.๕๖๖๓
๖	๒.๓๓	๓.๕๔	๓.๐๓	๓.๓๓	๑.๕๕	๑.๕๕	๓.๒๖	๒.๕๖			๐.๕๔๓๖
๗	๑.๕๘	๒.๐๕	๔.๖๑	๔.๓๐	๒.๕๑	๒.๕๓	๔.๐๘	๑.๓๕			๐.๓๓๖๘
๘	๒.๕๓	๒.๓๓	๒.๕๕	๔.๓๓	๓.๓๕	๒.๕๐	๑.๕๖	๓.๕๕			๐.๔๔๓๖
๙	๔.๘๘	๔.๓๕	๕.๖๖	๕.๒๓	๓.๓๐	๒.๕๑	๑.๕๐	๑.๖๓			๐.๕๖๕๓
๑๐	๑.๘๕	๒.๐๑	๓.๖๔	๔.๕๒	๒.๕๑	๓.๕๑	๓.๘๔	๔.๓๕			๐.๖๕๕๓
๑๑	๓.๐๓	๒.๐๑	๐.๕๔	๓.๑๓	๓.๘๖	๒.๕๐	๒.๕๖	๐.๕๓			๐.๓๕๕๓
๑๒	๑.๘๖	๑.๘๕	๑.๕๑	๒.๕๓	๕.๓๓	๓.๕๐	๒.๓๓	๑.๕๘			๐.๒๖๑๒
๑๓	๓.๑๖	๒.๒๕	๑.๕๖	๔.๐๖	๒.๒๓	๒.๒๕	๑.๖๒	๒.๐๖			๐.๓๓๕๐
๑๔	๕.๘๑	๓.๕๔	๒.๒๕	๑.๕๑	๒.๕๑	๒.๕๕	๘.๘๑	๒.๘๐			๐.๕๓๕๔
๑๕	๔.๐๐	๓.๖๓	๑.๕๐	๑.๖๕	๔.๐๓	๓.๘๓	๕.๐๓	๓.๓๐			๐.๕๑๒๓
๑๖	๑.๘๕	๑.๕๑	๓.๘๔	๓.๓๕	๑.๕๘	๑.๕๔	๑.๕๕	๓.๕๕			๐.๒๑๕๓
๑๗	๑.๕๘	๒.๖๐	๑.๕๖	๑.๕๑	๒.๐๕	๒.๕๕	๓.๑๓	๒.๓๓			๐.๒๖๕๔
๑๘	๑.๒๓	๔.๕๒									๐.๑๕๐๓
๑๙	๓.๓๓	๘.๓๓									๐.๓๒๕๓
๒๐	๓.๘๓	๑.๑.๕๕									๐.๒๖๕๓
๒๑	๘.๕๖	๖.๐๓									๐.๒๓๖๐
๒๒	๘.๘๘	๘.๒๕									๐.๔๓๕๐

หมายเหตุ ขอบเขตการรายงานค่า b๑ - b๘

ทัศน์คติ ค่านิยมและความต้องการของชาวชนบทไทยที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน
ที่มีการพัฒนาทางกัน และมีพฤติกรรมในครอบครัวที่ต่างกัน

บทคัดย่อ

ของ

วินัย พรหมอินทร์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๓๑

การวิจัยเชิงสำรวจในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ ต้องการศึกษาวาชนบท ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีลักษณะแตกต่างกัน ๔ แบบ และมีพฤติกรรมในครอบครัวแตกต่างกัน ๔ แบบ จะมีทัศนคติ ค่านิยม และความต้องการตามทฤษฎีของมาสโลว์แตกต่างกันประการใดบ้าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นหัวหน้าครอบครัวที่เป็นชาย ที่อาศัยอยู่ในตำบลไม้มะ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดชัยภูมิ จำนวนทั้งสิ้น ๔๐๐ คน มาจาก 1 หมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาต่ำ 2 หมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาสูง 3 หมู่บ้านใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาต่ำ 4 หมู่บ้านใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาสูง หมู่บ้านละ ๒๐๐ คน (หมู่บ้านขนาดเล็กในงานวิจัยนี้คือหมู่บ้านขนาด ๑๐๐ - ๑๕๐ หลังคาเรือน หมู่บ้านขนาดใหญ่ คือหมู่บ้านขนาด ๒๐๐ - ๑,๒๐๐ หลังคาเรือน) หมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำคือหมู่บ้านที่มีสภาพแวดล้อมทั่วไปของหมู่บ้านเกี่ยวกับลักษณะทางด้านสุขภาพกาย ภาวะโภชนาการและอนามัยต่ำ รวมทั้งไม่เคยได้รับการพิจารณาส่งเข้าประกวดหมู่บ้านดีเด่นในระดับจังหวัด สำหรับหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูงคือหมู่บ้านที่มีสภาพแวดล้อมทางด้านโภชนาการและอนามัยดี แล้วยังพิจารณาถึงผลการประกวดหมู่บ้านดีเด่นซึ่งต้อง เป็นหมู่บ้านที่เคยได้รับรางวัลจากการประกวดมาแล้วด้วย เมื่อแบ่งหมู่บ้านออกเป็นกลุ่มพฤติกรรมพบว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวไปประกอบอาชีพใ้ส่เกษียณมีจำนวน ๒๓๕ คน กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาและมีบุคคลในครอบครัวไปประกอบอาชีพใ้ส่เกษียณมีจำนวน ๔๓๑ คน กลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาและไม่มีบุคคลในครอบครัวไปประกอบอาชีพใ้ส่เกษียณมีจำนวน ๑๒๒ คน กลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาและไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใ้ส่เกษียณมีจำนวน ๑๔๔ คน กลุ่มที่ไม่ทราบแน่ชัดว่ามีพฤติกรรมในครอบครัวอย่างไรอีกจำนวน ๕๒ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ เครื่องมือวิจัยที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ประกอบด้วย แบบวัดทัศนคติ ๒ เรื่อง แบบวัดค่านิยม ๑๕ ค่านิยม และแบบวัดระดับความต้องการตามทฤษฎีของมาสโลว์ ๒ ข้อ เป็นเครื่องมือวิจัยที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

สำหรับผลของการวิจัยนั้น ในส่วนแรกเพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติ ค่านิยม และระดับความต้องการของชาวชนบทที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่แตกต่างกัน พบว่า มีทัศนคติ ค่านิยม และระดับความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ดังต่อไปนี้คือ

๑. ค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ พบว่าหมู่บ้านใหญ่ที่มีระดับการพัฒนาสูงมีค่านิยมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจต่ำสุด และต่ำกว่าหมู่บ้านอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. ค่านิยมการพึ่งตนเองและเชื่อมั่นในตนเองพบว่า หมู่บ้านขนาดเล็กมีแนวโน้มที่มีค่านิยมนี้ต่ำกว่าหมู่บ้านใหญ่ เมื่อเปรียบเทียบพหุคูณแล้วพบว่าหมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีค่านิยมนี้ต่ำกว่าหมู่บ้านใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. ค่านิยมในการประหยัด พบว่า หมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีค่านิยมนี้ต่ำสุดและต่ำกว่าหมู่บ้านอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๔. ค่านิยมในการศึกษาหาความรู้ พบว่า หมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีแนวโน้มว่ามีค่านิยมค่านี้ต่ำกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูง และเมื่อเปรียบเทียบพหุคูณแล้วพบว่าหมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีค่านิยมนี้ต่ำสุด และต่ำกว่าหมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕. ค่านิยมการรักษาสภาพอนามัยพบว่า หมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีแนวโน้มที่มีค่านิยมนี้ต่ำกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูง และเมื่อเปรียบเทียบพหุคูณพบว่า หมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีค่านิยมนี้ต่ำสุด และต่ำกว่าหมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๖. ค่านิยมความเชื่อในโชคกลางและไสยศาสตร์ พบว่า หมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีค่านิยมนี้สูงกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูง และเมื่อเปรียบเทียบพหุคูณพบว่า หมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีค่านิยมนี้สูงที่สุด และสูงกว่าหมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๘. ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตน พบว่า หมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีแนวโน้มที่มีความต้องการขั้นนี้ต่ำกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูง และเมื่อเปรียบเทียบพหุคูณพบว่าหมู่บ้านเล็กที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีความต้องการขั้นนี้ต่ำสุด และต่ำกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพใส่เกษมิ พบว่า หมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีแนวโน้มว่ามีทัศนคติที่คัดต่อการประกอบอาชีพใส่เกษมิกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูง แต่เมื่อเปรียบเทียบพหุคูณตามวิธีของเซฟเฟแล้ว ยังไม่ถึงขั้นที่จะยอมรับไ้ทางสถิติ สำหรับค่านิยมความต้องการความร่ำรวยจากการทำงานพบว่า หมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่ำมีแนวโน้มว่าจะมีค่านิยมนี้ต่ำกว่าหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูง แต่ยังไม่ถึงขั้นที่จะยอมรับไ้ทางสถิติและค่านิยมการยอมรับนวัตกรรม พบว่า หมู่บ้านเล็กมีแนวโน้มที่จะมีค่านิยมค่านนี้ต่ำกว่าหมู่บ้านใหญ่ แต่เมื่อเปรียบเทียบพหุคูณแล้วยังไม่ถึงขั้นที่ยอมรับไ้ทางสถิติ

สำหรับผลของการวิจัยในส่วนที่สองคือ ในส่วนการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติ ค่านิยม และความต้องการของชาวชนบทที่มีพฤติกรรมในครอบครัวต่างกันพบว่ามีทัศนคติ ค่านิยม และความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ดังต่อไปนี้คือ

๑. ทัศนคติที่มีต่อการศึกษาพบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาจะมีทัศนคติที่คัดต่อการศึกษสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. ทัศนคติที่มีต่อการประกอบอาชีพใส่เกษมิ พบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกษมิมีทัศนคติที่คัดต่อการประกอบอาชีพใส่เกษมิสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกษมิอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. ค่านิยมในการประหยัด พบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพใส่เกษมิมีค่านิยมนี้ สูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ อีก ๓ กลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๘. คำนิยมในการศึกษาหาความรู้ พบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีค่านิยมนี้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๙. คำนิยมความสนใจในข่าวสาร พบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีค่านิยมนี้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๑๐. คำนิยมการรักษาสภาพอนามัย พบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีแนวโน้มที่มีค่านิยมนี้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และเมื่อเปรียบเทียบพหุคูณแล้ว พบว่า กลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีมีค่านิยมนี้ต่ำสุด และต่ำกว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๑๑. คำนิยมในการเป็นพลเมืองดี พบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีค่านิยมนี้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และเมื่อเปรียบเทียบพหุคูณพบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีมีค่านิยมนี้สูงสุด และสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๑๒. คำนิยมการมีไมตรีสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีแนวโน้มที่มีค่านิยมนี้ต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และเมื่อเปรียบเทียบพหุคูณพบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีมีค่านิยมนี้ต่ำสุด และต่ำกว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีที่มีค่านิยมนี้สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕. คำนิยมความเชื่อในโศคลงและไสยศาสตร์ พบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีค่านิยมนี้ต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา และเมื่อเปรียบเทียบพหุคูณพบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณี มีค่านิยมนี้ต่ำสุด และต่ำกว่าอีก ๓ กลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๖. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ พบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีมีแนวโน้มที่มีความต้องการขั้นนี้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณี และเมื่อเปรียบเทียบพหุคูณแล้วพบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีความต้องการขั้นนี้สูงสุด และสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณี แต่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๗. ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ พบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีแนวโน้มที่มีค่านิยมนี้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณี มีค่านิยมนี้สูงสุดและสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๘. ความต้องการที่จะบรรลุความเป็นเลิศแห่งตน พบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีแนวโน้มที่มีความต้องการขั้นนี้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา เมื่อเปรียบเทียบพหุคูณแล้วพบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีมีความต้องการขั้นนี้สูงสุด และสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัวมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่มีบุคคลในครอบครัวประกอบอาชีพโสเภณีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับค่านิยมการยึดมั่นในชาติตระกูลและชนชั้นพบว่า กลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัว
มีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีแนวโน้มว่ามีค่านิยมนี้ต่ำกว่ากลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัว
มีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา แต่เมื่อเปรียบเทียบแล้วไม่พบความแตกต่างถึงขั้นที่
ยอมรับได้ทางสถิติ และค่านิยมความต้องการความสนุกสนานพบว่า กลุ่มที่มีบุคคลในครอบครัว
มีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา มีแนวโน้มว่ามีค่านิยมนี้ต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่มีบุคคลในครอบครัว
มีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษา แต่เมื่อเปรียบเทียบแล้วไม่พบความแตกต่างจนถึง
ขั้นที่ยอมรับได้ทางสถิติ

ATTITUDES, VALUES AND NEEDS OF THE RURAL THAIS LIVING IN VILLAGES WITH
DIFFERENT STAGES OF DEVELOPMENT AND DIFFERENT EXHIBITING
CERTAIN TYPES OF FAMILY BEHAVIORS

AN ABSTRACT

BY

WINAI PROMNITRA

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Science Degree
at Srinakharinwirot University

March 1988

The main purpose of this study was to find the differences in attitudes, values and needs of the Thai villagers who live in villages with different stages of development and who had different type of family behaviors.

Eight hundreds male from 4 types of villages in northern province of Thailand (Chiangrai Province) were chosen for the interview. These 4 types of villages were small size-less developed one, small size-more developed one, large size-less developed one and large size-more developed one. The villages were characterized as small or large, less or more develop by their sizes and their physical environments. The more-developed villages were the ones that were named by the province as the outstanding villages. There 800 samples were also divided into 4 types of family behaviors; low level of education with record of female prostitution, low level of education with no record of female prostitution, high level of education with no record of female prostitution

The samples were interviewed to complete 3 sets of questionnaires; one for attitude, one for value and the last one for need. The results came out as follows :

1. In comprising attitudes, values and levels of need of the Thai villagers who lived in villages with different stages of development, it was found that the villagers who lived in large size-more developed villages had higher levels of certain types of value such as economic value, health value and academic value. They were also found to have high level of self-confidence and internal control.

In addition, they had tendency to accept innovation and reject prostitution.

2. In comparing attitudes, needs and levels of need of the Thai villagers who had different types of family behaviors, it was found that families with high level of education had positive attitudes toward education and mass communication. They also had higher level of education and positive attitude toward education and mass communication. They also had higher levels of health value, academic value, economic value and good citizenship value. They were found to have less levels of personal-oriented value. It was also found that villagers in less developed villages had lower levels of self actualization. As for attitude toward prostitution, it was found that families that has record of female prostitution has positive attitude toward prostitution. And finally, it was found that villagers from families with higher level of education and had no record of prostitution had highest level of good-cilizenship value and the lowest level of personal-oriented value.